

Patmagrouthiun an.ci.cn iuro.c eu Natr-Sahin parsic

Abraham kat'ogikosi kretac'woy

Abraham <Hayoc' Kat'ogikos, III.>

362

Goïssen 2961

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

U. S. G. O. P. U. S. G. O. P.

June 29, 1964

Ա. Բ. Բ. Ա. Հ. Ա. Մ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԿՐԵՏԱՑԻՈՅ

ՊԱՏՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՆՑԻՑՆ ԻԻՐՈՅ

ԵՒ

Ն ա տ ր - Շ ա հ ի ն

Պ Ա Ր Ս Ի Ց

ՈՒՅԻԹ—1870

Ի Տ Գ Ա Բ Ա Ն Ի Ս Բ Բ Ո Յ Կ Ա Թ Ո Ղ Ի Կ Ե Ի Զ Մ Ի Ա Ծ Ն Ի

Ի Վ Ա Ղ Ա Ր Շ Ա Պ Ա Տ

2761

Ն Ո Ւ Է Ր

Ա. Ռ.

ՄԵԾԱՊԱՏԻԻ ԵՒ ԱԶԳԱՍԷՐ

ՊԱՐՈՆ ՄԿՐՏԻԶ

Ս ա ն ա ս ա ր ե ա ն ց

Ի ՀԱԻԱՍՏԻՍ

Զ Ե Ր Մ Ե Ռ Ա Ն Դ Ն Զ Գ Ա Ց Մ Ա Ն Ց

III

Ի ՆՇԱՆ

ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆՑ

1844

1844

REPUBLICAN PARTY

1844

1844

1844

1844

1844

1844

1844

Յ Ա Ռ Ա Ջ Ա Բ Ա Ն

Ո՛չ դրուատեաց պէտս ունի և ո՛չ աւելորդ բանահիւսու-
թեանց կարօտի սոյն այս Պատմագրութիւն Աբրահամու Պ.
Պատմագրութիւն Արեւտացւոց՝ առ ՚ի շարժել զսէր և զհետա-
քրքրական զուշադրութիւն բանասիրաց մերազնէից և օտարաց,
և հրաւիրել զնոսա ՚ի վերժանութիւն սորին :

Բաւական է հնախոյզ բանասիրաց միանգամ ընդ ահամբք ար-
կանել զայս գեղեցիկ պատմագրութիւնս, և այնուհետև դիւրին
է ճանաչել զյարգ և զարժանին զմեծարանս մատենիս այսորիկ՝
որ յաղագս անցիցն և սովորութեանց ևսև ի՛նչ ի՛նչ գործոց և
տեղեկութեանց վասն իւր և. Մայր Աթոռոյս՝ և վասն Աատր-
Շահին՝ այն է՝ Թահմազ-Պաշի-Խան կոչեցելոյ :

Պատմագրութիւնս այս պարունակէ յինքեան զանցս ո՛չ բա-
զում, այլ ամաց երկուց և ամսոց ինչ՝ ՚ի ՌՃՁԳ-էն ցամն ՌՃՁԵ :
Իսկ ՚ի մասին Հայկաբանութեան և գեղեցիկ շարադրութեան
և այլոց կարևորաց պարագայիցն պակասութեանց՝ հեղինակն
ինքնին խոստովանի և պատճառէ պարզ և դիւրիմանալի ըն-
ծայել ամենայն ումեք, թողումք զծերութիւնն և զցաւազարու-
թիւնն : Ահաւասիկ բանք հեղինակին՝ որ ՚ի վերջաբանութեանն :

"(Յ)Աւարտ պատմութեանս խնդրի ի ընթերցողաց՝ սիրելի որդւոց իմոց,
զի վասն երկարաբանութեան և պարզարան լինելոյն՝ անմեղադրելի ունիլ
զմեզ. զի որքան իմ կարն էր՝ ջանացի, որ կարճ՝ համառօտ և պարզ լիցի
առ ՚ի հասկանալ ամենայն ումեք. զի եթէ ամենայն անցս մի ըստ միօջէ
դրեալ լինէի, ո՛չ քարտէզ և ո՛չ մեղան բաւական լինէր. այլ այսբան զրե-
ցաւ, զի ցանկացողք առ ՚ի յիմանալ զանցս և զորպիսութիւնս սուրբ Աթո-

ո.ոյս և զիմ՝ ահա յայս ճշմարիտ պատմութենէս վերահասու լիցին և զովասցին. և եթէ ըստ հաճոյից Ձերոց իցէ, Տեառն է շնորհ. ապա թէ ո՛չ՝ ներեցէք իմում՝ դանդաղութեանս. զի ՚ի մէջ տառապանաց՝ և ՚ի մէջ զբազմանց՝ վշտաց՝ և շարժարանաց՝ և նեղութեանց զրեցի՝ (գոլով) հիւանդ և խօթացեալ՝ անզօր անձամբ. ողջ լերո՛ւք.՝

Բայց յայսցանէ ՚ի կարգի շարադրութեան Պատմութեան և Աոնդակի գտանին ո՛չ սակաւ բառք և բանք Պարսկերէն և Թուրքերէն լեզուաց, զորոց զայ թարգմանութիւնս յաւելաք յաւարտ մատենիս՝ յօրինեալ իբրև զբառարան:

Չէ՛ մեզ հնար գտանել այլուր զառաւել ճիշտ զտեղեկութիւնս պիտանիս զճննդենէ, զսննդենէ և զայլևայլ հանգամանաց կենացն Աբրահամու Պ. Աթուղիկոսի Արեւացւոյ, և հաղորդել զայնս լիովին մերոց և օտարաց բանասիրաց. զորս քանի՛ յարգանօք պարտէաք ընդունել և հռչակել, գէթ եթէ ինքն Արեւացին գրէր յայսմիկ ՚ի պատմութեանս իւրում, որ պէս արձանագրեալ է զինչ ինչ գործս և զանցսն ՚ի դալատենէն ՚ի Ս. Էջմիածին՝ ցվախձան կենացն (ամսօք ինչ պակաս): Միայն՝ Չամբաս կամ Յիշատակարան անուանեալ ՚ի Պատմագրութեան Միմէօնի Աթուղիկոսի Արեւանցւոյ՝ գտանեմք զի՛նչ ի՛նչ գործոցն զճանօթութիւնս ՚ի Աթուղիկոսութեանն անդ, որ վասն կալուածոց և արտօնութեանց ինչ՝ Մայր Աթուոյս, և առանձինն ՚ի շարս Աթուղիկոսացն Հայաստանեայց Սուրբ Ակեղեցւոյ՝ զայսչափ և եթ ընդ վերնագրովս՝ ՎԱՍՆ ԿՐԵՏԱՅԻ ԱՐԲԱՀԱՄ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ: Նստի ՚ի Ս. Էջմիածին Աթուղիկոս Տէր Աբրահամ Արեւացին ի ՌՃՁԳ. թուոցն մերում՝ ՚ի ժամանակս Թագաւորաց Պարսից Նատր Շահին և Օսմանցւոց Սուլթան Մահմուտին (Ա.): Քանզի ՚ի սոյն ամիս՝ վերոյիշեալ Նատր - Խանն Խորասանցի եկն բազմօք զօրօք, և էառ զբոլոր երկիրս մեր ՚ի յՕսմանցւոց, և արար զնոսս փախստական յերկին իւրեանց: Եւ յետոյ զՇահ - Թահմազն կալեալ եդ ՚ի զաֆէս (Հանդէ կամ Բանդ), զոր և սպան. և զնորին որդի Շահ - Ապաս մանուկն յօրորոցի հռչակեաց գոլ Շահ. և ՚ի գալ ամին՝ զնա ևս կորոյս և ինքն թագաւորեաց

ի ՌՃԶԵ Թուոյն մերում: Ար եղև կարի ահաւոր և անուանի 'ի վերայ
ամենայն Թագաւորաց. յորմէ ամենեքեան սարսէին զանունն միայն լսելով:
Եւ զԱբրահամ Աթողիկոսն կարի սիրեաց և միշտ առ յինքն պահէր. զոր
և Հայր կոչէր: Աբրահամ Աթողիկոսն ևս էր ահարկու և շքեղատես, մեծ-
անձն և խելօք, ճարտարալեզու և հանձարեղ: Աւստի Նատր - Շահն 'ի
յինքն պահէր և շատ խորհուրդ և առնելիս իւր ընդ սմա տնօրինէր և սմա
հարցանէր: Եւ ինքն Աբրահամ Աթողիկոսն էր Թէպէտ Ժիր և արիասիրտ
յամենայն բանս՝ և յաջողակ ի գործս, սակայն էր ծեր և լցեալ աւուրբք
և ցաւագար իսկ. որ և Թէպէտ զշինուածս ինչ ոչ կարաց առնել յա-
թոռոջս (զի ժամանակ ևս ոչ ունեցաւ, և միշտ ընդ Շահին լինէր), սա-
կայն քան զամենեսին առաւել արար զբարերարութիւնս և զօգուտս սրբոյ
Աթոռոյս և Ազգիս և բոլոր երկրիս մերոյ: Նատր Շահ կոչեցեայն այնքան
էր ահեղ և զարհուրելի, մինչ քարինքս հալէին յահէն և յանուանէն,
Սակայն ողորմածն Աստուած այնքան քաղցրացոյց յաչս նորա զՍրբազան
Հայրապետս մեր, որպէս զՅօսէփ առ Փարաւօն՝ և զԵսթեր առ Արտաշէս.
որոյ բան և խնդիր մի ոչ անկանէր յերկիր առաջի այնպիսոյ բռնաւորին:
Աւանորոյ զբազումս ազատեաց ի մահուանէ, զչատս իջոյց 'ի կախաղանէ,
զբազմաց զաչսն և զականջսն և զայլ անդամսն ազատեաց 'ի հատանելոյ և
ի բրկոյ: Զանհամար գերիս ազատեաց 'ի գերչաց, և զբազումս՝ զորս
տաճկացուցեալ էին կամաւ և Թէ բռնութեամբ, յետս դարձոյց և առ 'ի
ձեռաց այլազգեաց: Եւ զայլ անհամար բարերարութիւնս արար տաճկաց,
Հայոց, Պարսից Օսմանցոց: Բազում մեծամեծ Խանք և արքունի դրան
մարդիկ՝ առ սա գային և միջնորդս արկանէին առ Շահն, զի զհոգալիս
իւրեանց հոգացէ. զորս և հոգայր իսկ: Ապա 'ի ՌՃԶԵ Թուին հանգեաւ
ի Տէր և սուգ մեծ էած 'ի վերայ բոլոր երկրիս արևելեան. և Թաղեցաւ 'ի
Շողակաթի 'ի ձախակողմն գաւթին. որոյ յիշատակն օրհնութեամբ եղի-
ցի: Աւնի և զգրեանս օգտարարս արքունական և դատաւորական հոգացեալ
զորս յետոյ գրեսցուք: Սա Թէ իւր և (Թէ) նոյն ժամանակի անցից
պատմութիւնն ինքնին յատուկ ունի գրեալ:

Նոյն Արեւտացի Աբրահամ Աթողիկոսն կոչի և Թէ+Եր-
Եւոյցի, այլ ճննդեամբ էր 'ի Գանատիոյ Արէտէի. իսկ Առաջ-
նորդ եղև Առտոսթոյի (Թէքիրթաղու)՝ զոր ինքն յիշէ Եր-
ւեոյ քաղաքին (զոր անուն տային նահանգին 'ի հնումն), յո-

բուժման վարեաց զնոյն պաշտօնն իբրև ամս քսան և հինգ, և եկն յուխտ այսր 'ի Ս. Աջմիածին. այլ Տէր կանխագոյն տնօրինեալ էր զկամս իւր, որով յետ սակաւուց կացուցաւ 'ի Աթոռիկոսութիւն ամենայն Հայոց:

Առաւել քան զայսոսիկ առայժմ չերեին այլ տեղեկութիւնք, որպէս և այն՝ եթէ՞ քանի՞ ամաց էր՝ յորժամ փոխեցաւ յաստեացս, ո՞յր աշակերտ, կամ յորձմ թուականի ձեռնադրեալ վարդապետ, եպիսկոպոս՝ և այլն, և թէ որպիսի՞ ծընողաց զաւակ՝ և այլ բազում ինչ մնան զանխուլ 'ի մէջ:

Արդ նախ քան զկնքել զբանս մեր՝ ծանուցանեմք և զայս ինչ. զի մի օրինակ և եթ զտանէր պատմագրութեանս 'ի Մատենադարանի Մայր աթոռոյս Աթոռիկէ Աջմիածնի. զոր տարակուսանօք թէպէտ համարիմք զրեալ 'ի հեղինակէ սորա, այլ գէթ չէք կասկած կարծելոյ առ կենդանութեամբն և հրամանաւ 'Աորին Աբրահամու սակս արտագրեալ լինելոյն 'ի սեպտեմբերութենէն. մանաւանդ զի դոն 'ի միջի սրբագրութիւնք ինչ և յաւելուածք՝ որք զանազանին 'ի գրչութենէ օրինակողին, և որք պարտին լինիլ մոճեալ 'ի բուն հեղինակէն:

Ի վերջ յառաջակայ այսր պատմութեանս եղաք նաև զերկոսին հեղինակութիւնս Արեւացւոյն. որոց մինն է Աոնդակ, զոր գրեալ է 'ի Մուղանէ անտի առ ազգայինս ոմանս Ճնդրիանուպօլիս, որոյ օրինակն գտանի 'ի ձեռագրի միում ընդ ընդհանուր համարաւս 1339, իսկ միւսն՝ պատմութիւն Անի քաղաքին, զոր գտաք 'ի ձեռագրին ընդ ընդհանուր համարաւս 1749, որ օրինակեալ է 'ի Աաֆա ('ի Խրիմ') յամի տեառն 1756:

Ա.Բ.Բ.Ս.Հ.Ա.Մ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԿՐԵՏՍՍՅԻՈՅ

Պ Ա Տ Մ Ա Պ Բ Ր Ո Ի Թ Ի Ի Ն

ԱՆՏԻՑՆ ԻԻՐՈՑ

ԵՒ

ՆՍՏՐ - ՇՍՀԻՆ ՊՍՐՍԻՑ

ԳՒՆՈՒԽ Ը.

ՄԱՆՍԻՆՍՏՐԱՆՈՒԹԻՒՆՆ Ըստուծոյ ոչ վրիպի ըստ
 վկայութեան սուրբ գրոց. զի զոր կամի տէր, զայն առ-
 նէ և ո՞ր է նմա խորհրդակից. և այն թէ՛ տէր խոնար-
 Տեցուցանէ, և տէր բարձրացուցանէ, մեծացուցանէ, և տէր
 աղքատացուցանէ. և այլն: Իսկ մերս նուաաս բնութիւնս թոյլ
 և գիտութիւնք շաղբաղբունք են, և հազիւ նկատեմք զերկրա-
 ւորս ըստ ասելոյն: Այսն որոյ ոմանք ՚ի բարոյ սկսեալ՝ զչարն
 աւարտեն. և ոմանք ՚ի չարէն սկսեալ՝ ՚ի բարին եզերեն. բայց
 բիւր երանութեան արժանի նոքա են՝ որ ՚ի բարոյն սկսեալ ՚ի
 բարին կատարեն: Իսկ ամենաբարին Ըստուած՝ և աղբիւրն
 բարութեան՝ միշտ զբարի բաղձանս շնորհեաց բնութեանս, թէ-
 պէտ ոմանք ՚ի թիւր գործածեն: Երգ՝ եթէ ՚ի բարին հեռեին,
 գործակից լիցի նոցա ՚ի բարիս՝ ըստ առաքելական վկայութեան:
 Քանզի զկարօտութիւն՝ զոր ունէի ՚ի մանկութենէ՝ որ վասն
 սրբոց Եթոռոց, և ևս վասն Հայաստան երկրի վանորայից և
 ուխտատեղեաց, շնորհեաց աստուած անարժան անձինս:
 Նախ՝ ՚ի սուրբ Սաղիմ՝ ՚ի թվին ՈՂՄԸ, մնալով անդ Բ.
 ամ, ՚ի ժամանակս նորոգութեան աշխարհագումար տաճարին
 սրբոյ Յարութեան, և ամենայն սրբոյ տնօրինականաց, ՚ի Ժ.
 ամի Ըռաջնորդութեանն իմոյ Թրակիոյ քաղաքին: Ի Պաա-
 բիարդութեան սրբոյն Սաղիմայ՝ Գրիգորի ճգնազգեաց և հեղա-
 հոգի սրբազան Արդապետի. և յԸռաջնորդութեան Աոստանդ-
 նուպօլսոյ՝ Յովհաննէս քաջաջան և աստուածաբան Արդա-

պետի՝ աշակերտաց Արդանայ վարդապետին Բաղիշեցւոյ՝ ՚ի վանից Եմբրտուլոյ: Իսկ ՚ի Թուին ԱՂՉԳ. և յապրիլի ԻԷ. չուեցի ՚ի Թուակիոյ՝ գնալ ՚ի սուրբ ԼԶմիածին՝ և ՚ի Տարօն ՚ի սուրբ վանքն Գլակայ, որ յանուն սուրբ Աարապետին է կառուցեալ ՚ի սրբոյն Գրիգորէ մեր լուսաւորչէ. որ և ՚ի Ղ. օրն հասանք ՚ի սուրբ ԼԶմիածին աշխարհաբոյժ տաճարն՝ յօգոստոսի Գ. օրն շաբաթ՝ յերրորդ ժամու:

ԳԼՈՒԽ Բ.

Ասան Տաւրոյն ընդ իս եկեղեցին է սուրբ ԼԶմիածին՝ սուրբ Էնչ, և սուրբ Երեմիոյ զնաւ ՚ի սուրբ Աարապետ:

Արդ՝ ՚ի գալն մեր ՚ի սուրբ Եթոռն, և յետ համբուրելոյ զսեանս սրբոյ Տաճարին՝ և երկրագեղոյ սուրբ Իջման տեղոյն՝ և այլոց աստուածընկալ սուրբ Խորանացն, առ ժամայն առեալ տարան զմեզ տո Եբրահամ Ա և հապետն՝ սրբազան Աաթուղիկոսն, որ էր նստեալ ՚ի պաշտէզն՝ ՚ի ներքոյ մեծի աշտանին. և ՚ի տեսանելն զմեզ՝ խանդաղատեցաւ և յոյժ ուրախացաւ. զի սաստիկ սէրն՝ որ արծարծեալ էր ՚ի սրտի մերում՝ Ի. ամէ ՚ի վեր բոցափայլեալ յայտնի երեւիւր: Եւ յետ զըուցատրութեան մերում՝ և հարցաքննելոյն զորկենութենէ Պատրիարքի եղբօր մերոյ, և զմեծ քաղաքէ Աոստանդնուպօսլոյ, և զեկեղեցեաց, և զիշխանաց, և զքահանայից, հարին զԱշտուրդն, և ետինձ հրաման գնալ ՚ի մենարանն իմ: Եւ առեալ տարան զիս ՚ի յԵղէքսանդրու սրբոյ Աաթուղիկոսի աճարանն. որ էր և այն ՚ի ներքս անդ ՚ի Աաթուղիկոսարանի: Եւ ապա հարին զՊատարագին զանգակն, և ելեալ զնացաք ՚ի Պատարագն. և յետ պատարագին՝ ՚ի Սեղանն: Եւ այնուհետեւ ամենայն օր ընդ իւր ունելով զիս ՚ի տուն՝ և առանին, ՚ի զըուցատրութիւնս և ՚ի խորհրդակցութիւնս միշտ մինչև ցաւուրս Ի: Եւ ապա կամեցայ հրաման առնուլ՝ և գնալ ՚ի սուրբ Աարապետ. և ոչ ետ Թոյլ՝ ասելով, Թէ՛ զքեզ ինձ աստուած առաքեաց տեսանելով զեղծութիւնս իմ, վանորոյ յայսմ ամի գոնէ ոչ Թողում գնալ. այլ կայ մնալ ՚ի զիրկս Մօր քո Լուսոյ սուրբ ԼԶմիածնիս, և լեր ինձ խորհրդակից, ցաւակից և կարեկից. և

գիտեմ զհարազատութիւն քո 'ի հեռուն հեռէ. և վկայէ հոգի իմ, զի բարեկամ և հաւատարիմ ես ինձ, որպէս և իմայնոցն, որպէս լուեալ եմ այսքան տարի, նա և 'ի սուրբ Գահիւս: Աւ որքան պաղատեցի և աղաչեցի, չեղև հնար. և ոչ ետ թող և հրաման. այլ ասաց, եթէ տէր կամեսցի, 'ի գալ ամի և ես կամիմ գնալ 'ի Տարօն, եթէ յաջողութիւն լիցի յաստուծոյ: Ասց առ իս աստէն և 'ի միասին գնասցուք. և անդ կատարեալ զուխտ քո. և ճանապարհորդեցից զքեզ գնալ 'ի վիճակն քո: Արով խնդրեցի կրկին տալ հրաման իմայնոցն որք եկեալք էին ընդ իս՝ գնալ 'ի սուրբ Արապեան յուխտ, և անտի 'ի տեղեա իւրեանց. որք էին Յարութիւն վարդապետն, և Թէքիրաաղու Աւագերէց տէր Յովհաննէսն, տէր Յովնանն, տէր Պօղոսն և Պօղազհիսարցի տէր Գասպարն, և այլ Ատամպօլցիք, աւելի քան զի, և յանձնելով գնոսա յԱստուծոյ (յԱստուած), և 'ի Աղղուանայ առաջնորդ Յովհաննէս վարդապետն, որ եղև նոցա Առաջնորդ, և առեալ տարաւ Աղղուանով գնոսա, որ էր օգոստոսի ԻԳ. և օրն շաբաթ: Աւ ես խոստացայ մնալ մինչև ցայգէկութն, և ապա չուել. որ և ծիծաղեցաւ երանելին և ասաց. բարի է, այնպէս եղիցի:

ԳՆԱԽ Գ.

Ասան քնաւոյն Տեր ընդ Արքազանին 'ի վանորայս որ Տեր էին սուրբ Լ. Լիւթնայ. և վասն օթելոյն Տեր զնորաչեն անդանն Յօհաննապանից սուրբ Արապեան:

Յետ ուղևորելոյ զաղայսն 'ի սուրբ Արապետ յառաջիկայ երկուշաբաթին, որ էր օգոստոսի ԻԼ. հրաման ետ սպասաւորացն պատրաստութիւն տեսանել առ 'ի գնալ 'ի վանորայսն. քանզի ասաց, թէ և իմ սիրտս կարի նեղացեալ է. զի ի հեռուն հեռէ 'ի դուրս չեմ ելեալ. և առեալ զես ընդ իւր, և զայս 'ի վարդապետացն աւելի քան զի, և այսպէս ուրախութեամբ գնացինք: 'Նախ՝ 'ի Յօհաննապանքն, զի Առաջնորդն Յօհաննապանից Յակօբ վարդապետն եկեալ հրաւիրեաց զՄ. և հն վասն օծման Կորանին և Անդանոյն որ նորոգեալ էր հիւսիսակողմն մեծի Տաճարին. որ էր շինեալ 'ի սրբոյն Գրիգորէ մեր լուսաւորչէն, և ամփոփեալ անդ 'ի մասանց և 'ի նշխարաց սրբոյ Յամլորդոյն, որ մեծաւ հանդի-

սիւ օծեցաք զսեղանն ՚ի միասին. և յետ հոգեոր և մարմնաւոր
 ուրախութեան Ք. Գ. օր կենալոյն զկնի, գնացինք ՚ի Մաղմուսա-
 վանք, և ՚ի Ղուսաւորչայ Անապատն, ՚ի միւս փոքր Անապատն,
 և ապա ՚ի Յուշի սուրբ Սարգսայ վանքն: Աւ մինչ կինք անդ,
 եկն և Մէլեքն Արեւանայ Յակոբջանն. զի խնդրեալ էր զնա Ա. Ե՛հն:
 Աւ ՚ի նոյն աւուրս եկն «այն մի ՚ի Թիֆլիզոյ, և եբեր զոյց և
 զիր, եթէ Իսակ փաշայն զԱշխարբէկն որ էր Մէլեք Թիֆլիզոյ ՚ի մեր
 ազգի, փասն ոչինչ պատճառի ետ խեղդել զնա, և առաջի զբանն
 արկանել մինչև էառ ծա. զուշ. և ապա ետ հրահան թաղել ռ
 Իսկ ՚ի միւս օրն գնացեալ ՚ի Փարպի ըստ խնդրոյ իմոյ, և անախ
 դարձաք ՚ի Վարբի ՚ի տուն պարոն Խաչատուրին և պարոն Ղալա-
 րին, մնալով անդ զիշեր մի: Աւ ապա եկինք ՚ի Մուղնի սուրբ
 Գէորգայ վանքն. էր ընդ մեզ Մէլեք Յակոբջանն՝ տկար գոլով. և
 մնացինք զգիշերն: Իսկ ՚ի լուսանալն, յետ սրբոյ պատարագին
 և ճաշոյն իջաք ՚ի յՕշական. Մէլեքն գնաց Աղևարդով Արեւան.
 և զգիշերն մնացանք յՕշական. և յա գն չուեալ հասանք ՚ի սուրբ
 Աջմիածին:

ԳՒՈՒԽ Գ.

Այս ան կրկին անգամ առանձին քննարչն իմոյ ՚ի Անապատն:

Արովհետև առաւել սիրոյն որ ունէր ընդ հիզոյս, առեալ
 զքօսանաց աղաղաւ՝ գնացինք ՚ի վանորայս և յանապատս, բայց
 ոչ կարացինք տեւել անգանօր ՚ի սուրբ ուխտն՝ վասն զբազմանցն
 և մեծի հոգունակութեան սուրբ Աթոռոյն. և զի աւելի քան
 զԱ. մարդ կայինք, նոյնպէս և առաւել զբառաքն, և թուիւր
 ձանձրութիւն լինիլ ասպնջակացն մերոց, և զի նրբահայեաց
 գոլով Ա. Ե՛հն և յոյժ ցաւեցող վասն ամենեցուն, ոչ կամէր
 բնաւ զձանձրանալն ումեք. վասնորոյ ամապարէր դառնալ ՚ի
 սուրբ Գասն, մանաւանդ զի էր և ժամանակն խառնակ. և ազգի
 ազգի զրոյցք գային ՚ի լսելիս Ա. Ե՛հն՝ վասն գալստեան Թահմազ-
 խանին, և շարժել զօրացն Պարսկային. փութացաւ զղարձն
 անդրէն առ սուրբ Աթոռն, զի հոգացէ զհոգս ամենեցուն. և զի
 այսպէս բնաւ որեալ է ՚ի բնութիւնս մերազնեացս ՚ի բնուստ ան-
 ախ ոչ հոգալ, և ոչ ցաւել, և ոչ փոյթ ունել յամենայնէ. այլ

իւրաքանչիւր զիւր հանգստութիւնն ջանալ և՛ ապահովել, և՛ պաշտիչ ուրուականին իւրոյ լինել. իսկ զամենայն ցաւս ընկնուլ ՚ի վերայ գլխոյն, և մինչ կենդանի է, թէ իրաւի և թէ անիրաւ սակաւ մի ցաւեցող ցուցանել զինքն մեծաւորին իւրոյ, և այնպէս թուի ինձ, վասն օգտի անձին իւրոյ իսկ և բարեկեցութեան. և յետ վախճանին՝ այլ ոչ յիշեալ ամենևին և ոչ ցաւիլ, այլ փոխանակ ցաւելոյ և կոծելոյ, եպերել և հեզնել որպէս ՚ի բընուստ անտի ունին զայն ազգն մեր. որոյ զպատճառն՝ ոչ այլ ինչ գիտեմ, եթէ ոչ զտգիտութիւն և զապերախտութիւն: Բայց ես կրկին հրաման առի ՚ի Ա. ԵՏԷՆ՝ զնալ ՚ի սուրբ անապատն Ա. ուսաւորչայ՝ և մնալ անդ շաբաթ մի առանձին, և ապա գալ. և ետ հրաման զնալ: Ար և եկեալ Հայրն անապատին Եօհան վարդապետն, իբրու խնդրելով զես ՚ի Ա. ԵՏԷՆ, էառ և տարաւ յանապատն. և զնացեալ մնացի անդ շաբաթ մի, և դարձայ ՚ի սուրբ Աթոռն

ԳՎՈՒԽ Ե.

Ա. ան գնալոյն իմոյ ՚ի հեռաւոր Հանորայան՝ յԱ-իս:

Եւ յետ ոչ բազում աւուրց կրկին հրաման առի ՚ի Ա. ԵՏԷՆ զնալ ՚ի հեռագոյն վանորայան Արարատու. և թէպէտ ոչ կամէր հրաման տալ, վասն զի և ինքն փափագ ունէր տեսանել զայն ուխտատեղան, զոր ոչ էր տեսեալ բնաւ ՚ի Ա. ԵՏԷՆ անապատութեանն իւրոյ, և պատճառանօք իմիք փափագէր և երանելի հոգին տեսանել. բայց ցաւն ժամանակիս և զբաղմունքն ոչ ետուն թող. վասն որոյ անձարացեալ ետ ինձ հրաման. և ելեալ ՚ի սուրբ Աթոռոյն՝ տկարացեալ անձամբ զնայի այնու մտօք և հաւատով, զի բուժիցիմ ՚ի չարաչար տենդէ ցաւոյս: Աւ զնացի նախ յԱրևան, որ էր հոկանմբերի Ժ. Օ. և մի զիշեր մնացի յԱրևան. և միւս օրն զնացի ՚ի սուրբ Ա. իրապ, և անտի ՚ի Ա. կոռի, և ՚ի սուրբ Զակոբայ աղբիւրն ՚ի Մասիս. և անդ կատարեալ զուխան իմ, և մատուցանել ետու Պատարագ. և կատարեալ մեր զուխան, և դարձաք ՚ի զիւզն Արկուռին. և անդ սակաւիկ մի հանդէսալ և ճաշ արարեալ դարձաք ՚ի Ա. իրապն. և ՚ի Ա. իրապին յատակն իջեալ իմ ժամարարական պատրաստութեամբն, աւարտեցի զպատարազն,

և ելեալ 'ի Ա իրապէն մնացի զգիշերն: Աւ աշգուցն առեալ ընդիս
 առաջնորդ ճանապարհին Աբեղայ մի, գնացի 'ի Հաւուց թառ,
 որ է Ամենափրկչի վանք, և մնալով անդ Ք. գիշեր: Աւ անախ
 'ի Աղջոց վանքն, և դարձայ 'ի սուրբ Պեղարդն, մնալով անդ և
 Ք. գիշեր: Աւ անախ եկի 'ի Ղառնի, մնալով գիշեր մի. և անախ
 'ի Նորք, մնալով անդ և գիշեր մի: Աւ ապա գնացի 'ի Արևան.
 և գիշեր մի և ս մնացի անդ. և ապա գնացի 'ի Ղառարգեղ. և անդ
 հասան հրաւիրակն Ա և հին, զոր երկիցս և երկցս մարդ էր յղեալ
 գրով և թղթով՝ խնդրելով զիս շեշտիւ, և արա՛գ արա՛գ հա-
 տանել նմա: Նախ՝ վասն կարօտութեան երանելոյն: Արկրորդ՝
 վասն գաղոյ թօխաթու Նուիրակին՝ Աղէքսանդր վարդապետին
 և Պարգիս վարդապետին՝ աշակերտին Պաարիարգի, որ յետոյ կո-
 չեցաւ Վէտ Աեսարու: Աւ երրորդ՝ վասն խօթութեան պատահելոյ
 նմա. զի եղանակն և տարին ծանր էր, և յօդն (օրն) ապականեալ.
 վասն զի համայնք խօթացեալք էին միաբանքն 'ի սուրբ Աթոռն,
 և ևս 'ի գիւղն. որ և բազումք մեռան, յորս էր նախ հայր սուրբն
 և թէքիրտաղցի Պարգիս վարդապետն, և Բաղեշեցի Չարարիայ
 վարդապետն, և հոգևոր Տիրոջ մահտեսի Աւետան, և այլք 'ի
 մահաբեւեաց, և 'ի գիւղէն յոլովք: Իսկ այլք խօթացեալք երկար
 տկարութամբ հազիւ գտան զառողջութիւն մինչև 'ի Պատերն.
 որ և 'ի տեսանելն իմ՝ զեկեալսն և զգրերն, աճապարեցի և դարձայ
 'ի կրունին Արևան, և հասայ Աջմիածին 'ի նոյեմբերի Վ. վասն զի
 կամէի զնալ 'ի Քջնի, 'ի Պարենիս, և յայլ վանորայսն: Բայց 'ի
 բաց թողի, որովհետև հրաւիրեցայ 'ի Ա և հէն, և փութացայ 'ի
 սուրբ Ղահն 'ի տեսութիւն Արքայանին:

ԳԼՈՒԽ Թ.

Յաղաքս գալոցն իմոյ 'ի սուրբ Անուան, և գրանելոցն զհոգևոր Տէրն
 'ի մահծի. և վասն վախճանի նորա և թաղմանն:

Իսկ 'ի գալն իմ՝ 'ի սուրբ Աջմիածինն, որ էր նոյեմբերի Վ.
 և օրն էր Ք. շաբթի, գոի զԱ և հէն 'ի մահծի ընկողմանեալ և հի-
 ւանդացեալ Ք. առաքիչ յառաջ. և հանդիպեալ նմա առ
 ժամայն սկսայ հարցանել զպատճառէ խօթութեան և վասն ցա-
 ւոյն. և թէ յոր անդամ, և յոր կողմ ունի զտատութիւն ցա-

ւոյն: Իսկ երանելին ասէր. եթէ բոլոր անձն իմ ցաւի և ոչ զի-
 տեմ զպատճառն, և զուսան: Իսկ տառապեալս և վարանեալս
 սկսայ յուսադրել, և մխիթարել, և սիրովել մինչև ցմասն մի
 զիշերոյն, մինչև երից և չորից անգամ ասաց. թէ՛ գնա՛ հանգստա-
 ցիր՝ խեղճ ես, և ՚ի ճանապարհէ եկեալ դադարած ես: Իսկ ես
 զմտաւ ածեալ՝ մի գուցէ նեղացի կամ տրամեացի սակաչգնալոյս,
 ելեալ գնացի ՚ի տեղի իմ. և այսպէս շուարեալ և վարանեալ կա-
 ցաք զցայգ և զցերեկ մինչև ցիւրակի. և ՚ի նոյն օրն ևս շուրջ
 զմահճովն նստելով վարանէաք, և ընդ միմեանս հայելով լռելեայն
 տրամեալ երեսօք տարակուսէաք. որ և ՚ի նոյն զիշերն ևս մինչև ՚ի
 Գ. և Ա. ժամ ՚ի մօտն մնացեալ, և ապա յորդորեցին զես փոք-
 րաւորքն, թէ գնա՛ դու ՚ի քո տեղն, և թող որ սակաւ մի հանգչի.
 զի անհանգիստ լինի ՚ի տառապիլն քո. և ես ելեալ գնացի ՚ի մե-
 նարանն իմ և մնաց անդ որդեակն իմ Յովհաննէս վարդապետն
 ընդ տէր Յակոբին. և յետհասարակելոյ զիշերոյն, եկեալ առիս
 ասելով. թէ ել գնա՛ հոգևոր Տիրոջ մօտն, զի այլիմնապէս երե-
 ւի. և իւրայինքն ամենայն տարակուսեալ կան: որ և վաղվաղա-
 կի ելեալ հասի ՚ի մօտն. և տեսի որ և ՚ի առ և ՚ի տուր շնչոյն էր
 ՚ի հոգեվարութեան: Աւ սկսայ աղաչանօք խնդրել տալ օրհնու-
 թիւն ամենեցուն. այլ և արձակումն բանիւ եղելոցն և պատուէր
 վասն սուրբ Աթոռոյն և միաբանիցն. և յանձնարարութիւն վասն
 իւրայնոցն: Իսկ երանելին երբեմն բանիւ նուազ ձայնիւ, և երբեմն
 օրհնեալ զլեռովն նշանակութիւն տայր խնդրոյս: Աւ այսպէս աջ
 ձեռն ՚ի մէջ ձեռացս՝ հեշտ և հանդիսաւ անդեաց զմաքուր հո-
 գին իւր ՚ի ձեռն հրեշտակի բարւոյ, այնպէս, որպէս թէ որ հան-
 ցէ խնժոր մի ՚ի ծոցոյ, և տացէ բարեկամին կամ սիրելոյ իւրոյ,
 յԹ. կամ Ժ. ժամու զիշերոյ, ՚ի նոյեմբերի Ա. լոյս Բ. շաբթի.
 որ և ՚ի լուսանալ առաւօտին ծանուցաք Արևանայ մէլիքին պա-
 րոն Յակոբջանին. որ հրաման էառ ՚ի գ. քսէն Արևանայ՝ որ էր
 Կե-Ներօսար: Ալի փաշայն տկարացեալ գոլով և անկեալ ՚ի մահ-
 ճի, և մինչ կամէին առնուլ ՚ի նմանէ զհրաման թաղելոյն, առ-
 ժամայն մեռաւ և Փաշայն յառաւօտեան ձաշու ժամու. զի հո-
 գևոր Տէրն ՚ի զիշերին վախճանեցաւ, և ՚ի նոյն առաւօտին փա-
 շայն ևս մեռաւ. Արևանս Ա. ասն որոյ Գ. էրեան հոռուր հրաման՝ զի
 թաղեսցի. և ՚ի միւս օրն ՚ի տեղի փաշային եղին զՀաճի Հիւսէ-
 ին փաշայն, որ էր տեղեաւ Տէրէնտէցի, և կայր Արևան Մաճաղաց
 պահող. և եկեալ մէլիք Յակոբջանն՝ Փաշայի Զո-խապարի մի

Մշակութիւն, և յՊ. շարթի անարժանա ժամ արարի, և օծի, և տարեալ թաղեցինք ՚ի սուրբ Վայիանէն, և ոչ կարացի գնալ վասն սաստիկ ջերմանա, ըստ որում տենդէր զես օր ընդ մէջ, այլ յուշաթափեալ եկի և անկայ ՚ի մահիճաւ Իսկ ՚ի միւս օրն առեալ իմ զբոլոր ուխտ սուրբ Աթոռոյս, գնացինք ՚ի Վայիանէ, և կատարեցինք զԱ. յԳն. և յետ Ա. յԳոյն դարձանք ՚ի վանքն և ՚ի նոյն օրն կամայ յակամայ զմեզ Ա. Օ. վարդապետօք տանէին յԱրեւան. որ և ՚ի ճանապարհին յորժամ անցաք զհանգոցեալ եկեղեցին, տեսաք զբաղմու թիւն արանց և կանանց՝ Արեւանայ բնակողացն ՚ի մեր ազգէն, որ փախստեայ գային. յորմէ սոսկացաք և հիացաք զեղծութիւն նոցին, և կամեցաք և մեք դառնալ անդրէն ՚ի վանքն, զի մի՛ գուցէ ՚ի դալ զօրացն պարտից՝ դասնիցիւք ՚ի մէջ բերդին Արեւանայ. և այսպէս ազաչելով զԵրէմ և զԳուրգուսարն՝ որ էր Սուրբաշէր ՚ի վերայ մեր, հասանք ՚ի Փարաքար: Աւսակաւ մի նստեալ անդ յեղերս առուի միոյ, հանեալ եղի ՚ի ձեռս նորա Ա. սակի, բազում աղաչանօք հազիւ զերծաք և դարձաք ՚ի Վանքն:

Գ. Ա. Ա. Ի. Լ.

Յազատս երկն Սուրբաշէր Գուրգուսարն, և զիս բռնո-նեամբ փանելոյ
 յԱրեւան, և ի ներոյ մեծի լծոյ աբխանելոյ:

Իսկ ՚ի միւսում օրն՝ որ էր Ա. շարթի, կանուխ առեալ զմեզ Ա. Օ. վարդապետօք, և յակամայ կամօք քարքաշ տարան յԱրեւան, որ և իմ տենդիս օրն էր. յորում զերծայ ՚ի նոյն օրն. քանզի Սուրբաշէրն չորեքշաբթի յերեկոյին եկեալ էր, վասն որոյ Ա. շարթի կանուխ ելեալ գնացաք. որ և զճանապարհն առողանէի արտասուօք վասն զանազան պատճառաց: Աւ յորժամ հասանք յԱրեւան, տարան ՚ի դուռն քաղաքապետին. և նախ ՚ի մօտ Աւայիտին, որ էր Ժիթեան. և սկսաւ նախ ողորանօք յորդորել զես, թէ՛ որովհետեւ վախճանեցաւ Խաչիճայն, և դու նորա ծանօթ և սիրելի ես. և ամենայն միտքանքն զքեզ կամին, ես ծանուցանեմ քեզայն, որ դու լիցիս ՚ի վերայ նոցա Խաչիճայ ՚ի տեղի հանգուցիչոյն: Իսկ ես հրաժարեալ յայնմանէ՝ սկսայ տսել. թէ չեմ բաւական այդմ գործոյ, և ոչ ունիմ կարողութիւն յամենայն կողմանց, մանաւանդ զարիւղ և օտար եմ: Աւստի աղաղաւ եկեալ

ևս այսր. որև հրաման ունիս զոր տուեալ են ինձ յարքունուստ,
 այլ և զիր Ղ. զլար - աղաստ-ցն և Ղ. ախ-ճի - պաշի Գուլ - Ա. հմէտ
 աղայէն, որ ինձ տիրութիւն արարեալ զես անդրէն ՚ի վիճակն իմ
 դարձուցանէք: Այլ և բազում բանս պաղատանաց, զոր մի ըստ
 միոջէ, զրեյն ձանձրութիւն է, բայց ոչ եղև հնար զերժանիլ, այլ
 դարձոյց զողոքականն ՚ի խրոխտական և սպառնական և սկսու
 կերպիւ կերպիւ ահացուցանել զես, և մահու և սպառնացաւ,
 յորում կայի շուարեալ և տարակուսեալ. և առ ժամայն յոսին
 կացեալ զնաց մօտ Փաշային, և իսկոյն յետ եկեալ ասաց, տա-
 րէք զայդ Փաշային մօտն, պատուէր տալով ինձ, թէ չլինի հրա-
 ժարիս, որ Փաշայն զքեզ կ'մահացուցանէ: Այլ յորժամ տարան
 զես յանդիման Փաշային, սկսաւ և նա սասակութեամբ և մեղա-
 դրանօք խօսիլ ընդիս. որ և նմա պատասխանեցի թէ, մեր նախ-
 նի սովորութիւնն այն է, որ ճակատք անն Սպահան և Ստամբուլ,
 որ այն Բ. քաղաքացիք միաբանին, և զմի ոմն ընտրեն և կացու-
 ցաննն: Ապա թէ ոչ՝ սուրբ Աթոռին և Աթոռ զիկոս նատողին
 մեծ վնաս կլինի. զիր և ս ունիմք այսպէս հաստատեալ բազմայ
 գրով և կնքով, և նզովիւք փակեալ. և այլ շատ խօսք և զրոյց,
 և թէ որչափ լացի և ողբացի ոչ եղև հնար, այլ բարկացեալ ՚ի
 վերայ իմ և ասաց, եթէ Սպահան և Ստամբուլ մինչև երթեւե-
 կութիւն զրերաց լինի և ընտրութիւն վասն ումեմն, ՚ի մէկ տա-
 րին չլինիր. և ահա երկուց կողմանց զօրք և պատերազմուիք
 երևին, և Աջմիածին ՚ի վերայ ձանապարհին է, մինչև ցայն օրն
 վանքն պիտի քակուի, և միաբանքն անգլուխ զոլով մինն ոչ մնայ,
 այլ ցրուին, այնուհետև ինչ օգուտ է ձեր ընտրութիւնն: Գնա՛.
 ահա հրամեցի քեզ, և յանձն առ, և ըստ օրինաց ձերոց կա-
 տարեցնն զկարգ Աթոռ զիկոսութեան ՚ի վերայ (Յէր), և կառա-
 վարեալ զայն Բեռն. զի ոչ միայն ձերն է, այլ մեր թաղաւորին է,
 և մեզ ասանձատեղ և պիտանացու. և ես մարդ առաքեմ հան-
 զերձ զրերով, արդ իլաճով, և տամ բերել զհրաման ՚ի յար-
 քունուստ ՚ի վերայ քո: Այլ այսպէս քարշեցին զես արտաքս, և
 զրեցին զպոչոս-Վի մի, թէ դուք միաբանք Աջմիածնայ, բրով-
 հետև ընտրեցիք և կամեցայք զգա լինել ձեզ Գլուխ, ահա
 հրամեցի նստիլ դա ձեզ խալիֆայ, և դուք զոր (ունի+) օրէնք, և
 արարողութիւնք՝ կատարեցէք, և հնազանդ լերուք որպէս յառաջ-
 նոցն. և զայլ հարկաւոր բանսն ՚ի յարքունուստ ես հոգամ, ձեզ
 հոգ չլինի: Այլ առեալ զես տարան ՚ի տուն Սէլիք Յակոբջանին,

և զ. օր մնացեալ 'ի սուէն Մէլեքին, և ապա ժողովեալ զԷփ-
 րայիսն Վանաքեռու, զԱրևանայ, և այլոց տեղաց, այլ և
 զԱռաջնորդս վանօրէից՝ յԱջմիածին, և անախ և սգրեցին ի Վարրի
 և յԱշտարակ, և յայլ տեղես՝ դալ իշխանաց և Էփրայիմացից.
 որ եկեալ ժողովեցան 'ի սուրբ Աջմիածին. մնացեալ վանօրէից
 Առաջնորդքն ինոյնքերի Ի. Վ. ի Զիսնակաց կիրակին օծին զա-
 նարժանս Վաթուղեկոս, և եղին 'ի ծառայութիւն և 'ի ներքոյ
 լծոյ սուրբ Աջմիածնի՝ և Աթոռոյն մեծի սուրբ Հօրն մերոյ Վրի-
 գորի Առաւորչին. որ էր թուական մեր ԱՆՉԳ:

ԳՎԱԽԻ Ը.

Յազատոս կառավարելոյն իմ զԷփրայիմսն, և ծառայելոյ սուրբ Աթո-
 ռոսն. և զան պաշարելոյ զԱլեքսէ՛ն՝ որ է զանՅանն, 'ի Վարսից 'ի Թաւ-
 ճաղ իանէն. և զան գալարեան Վեօփրու֊ օղլու֊ Ապրէլահ Փաշին,
 և Բանակաւն յերելոյ 'ի Վարս:

Յետ այսորիկ սկսայ մտախոհ լինիլ, և յամենայն զօրութենէ
 ջանալ և արիանալ վասն մեծի գործոյն և կառավարութեան
 սուրբ Աթոռոյն մեծի. զի անճանօթ գոլով իմ երկրի, և մարդ-
 կանց, և միաբանից, և ամենայն ելից և մտից, և արարողութեան,
 և վասն պակասութեան փողից՝ որս ոչ գոյր ամենեկին, իսկ Վա-
 նից ծախքն բազում և անթիւ, յոյժ վշտանայի, առաւապէի, բոյց
 ողորմածն Աստուած խնամէր և ստածէր, երբեմն 'ի հողոյ արփանց
 վաճառելով, և երբեմն ողորմութիւն 'ի եկողաց յօգնութիւն
 հասանելով, և երբեմն փոխ առնելով, մինչ զի բազում պարտք
 արարի մինչև ցայսօր. և այսպէս տանջանօք և խղճութեամբ կա-
 ռավարիցի զսուրբ Աթոռն. յորում ժամանակի պաշարեալ
 կայր Ալեքսէ՛ն 'ի պարսից. եհաս և Վեօփրու օղլուն 'ի Զամթայ
 բազում զօրօք 'ի Պայագիտ. և 'ի Վարս ձմեռելով, և Ժ. Ա.
 սօմար ցորեան Թէմիր Փաշային հրաման արարեալ, որ տարաւ
 հասոց 'ի Եփրատի, և եկն դարձեալ 'ի Վարս: Աոյնպէս և
 Վարսայ բազում պատրաստութիւն ցորենոյ, և դարւոյ և այլոց
 իրաց, և պատերազմողական անօթից յլեաց 'ի Արևան:

ԳՎՈՒԽ Թ.

Յաղագս գալարեան Թահմազ Խանին է Լօռու-և Ղազարու- Զահանդէն է վերայ Ղարսայ:

Եւ յորժամ էանց դառնութիւն օղոյն ձմերայնոյ, և կակղացաւ սահաւ մի եղանակն և մտաք 'ի թուին ՌՆՂՎ. և 'ի ապրիլ ամսոյն չուեաց խաղաց Թահմազ Խանն 'ի վերայ Ղարսայ քաղաքին՝ կողմամբն Ղազարու և Լօռու մինչև սպառնալ էր ձիւնն 'ի լեռնային կողմանցն յայնցանէ: Վանդի լուաք 'ի գօրաց Պարսից և է մերձակայից Խանին՝ թէ զճարճոր մի յորում կամէին անցանել և շրջել 'ի վերայ Ղարսայ, սուսերօք իւրեանց պեղեցին հասին և ճանապարհորդեցին անցանել, որ և 'ի գիշերին յայնմիկ կրկին ձիւն և կեալ ելից զճանապարհն՝ յորում աշխատեալ էին աւուրս Բ: Աւ ապա այնուհետև ընդ այլ ճանապարհ անց դանալ բազում դժուարութեամբ հասին 'ի սահմանս Ղարսայ, որ և ելեալ ընդ դէմ միմեանց, զմի օր պատերազմեցան ընդ իրեարս, և յերկուց կողմանց անկան մեռաւք և վիրաւորեալք՝ իբրու զԱ. հարիւրից. բայց կողմն Հագարացոց 'ի փախուստ դարձան, և Խանն դարձաւ 'ի բանակեալն իւր 'ի տեղի անուանեալ Էսինի Բէճէ. և ս վասն ոչ զօլոյ խորակ բաւական զօրացն և զբաստուցն, դարձաւ հանձարեղն՝ և երկրորդ Աղէկսանդրն՝ ի յԱրարատ, Պաշ-Ապարանովն գալ յԱրևան և յԱջմիածին:

ԳՎՈՒԽ Ժ.

Յաղագս գալարեան Խանին է հողմն Արարատու, և ի՞՞ դէ՞՞ գնալն:

Արդ՝ 'ի դառնալն է Ղարսայ մեծի Խանին, և է ծանր ծանր գալ 'ի կողմանս Արարատու, եկեալ եհաս 'ի յԱպարան՝ ի՞՞ յիրազալայ կոչեալ տեղի, և զօրքն սփռեցան մինչ 'ի Աարբի և յԱշտարակ. և յուշ արարին ինձ իշխանքն մեր՝ ոլք կային 'ի բանակին, և Մէլեքջան քալանթարն, թէ հարկէ գալ քեզ 'ի տեսու-

Թիւն Խանին ընծայիւք և պատրաստու թեամբ, որ և եկեալ անցա-
 պաղ Ա.Օ. Ա արդապետօք և նուիրօք ըստ կարողութեան, և
 մայիսի ԻԱ. որ էր Հոգեգալստեան երրորդ օրն՝ Վ. շաբթի, և
 հասայ 'ի նոյն օրն 'ի Յօհաննապանքն և ի չորեքշաբթի գնացինք
 'ի Ապարան, 'ի կողմն Ե իրադալայ կոչեցեալ անդւոյն մերձ, որ
 և աստեցին (աղդեցին) Խանին վասն մեր. և ետուք հրամանն 'Ա-
 սաղդի - պաշտն Եպիս - Հասան Բէկին, զճաղ առնուլ զմեզ. և զը-
 նացեալ առ նա հանգեաք զայն գիշերն: Իսկ լոյս Ա. շաբթի վաղ
 քաջ ընդ առաւօտն մինչ կսմէր շուկ, տարան զես 'ի դէմ իւր
 ընծայիւք, և գնացեալ իմ բարեկցի, և շնորհաւորեցի զգալուսա
 իւր. որ և ինքն ևս ասաց, իօշ Գեալարն Խալիֆայ, Նէճե
 սէն, Ղադսան, Կէ Կիւան Խալիֆայ Էթէ + Էլարի. և առ ժամայն
 ձիաւորեաց ինքն գնաց զօրօքն իւրովք, և բանակն զկնի. և ետուք
 ինձ գնաւորս յիւր սպասաւորացն, որ անկեալ առաջի իմ
 տարան և զես զկնի իւր:

ԳԼՈՒԽ ԺԱ:

Յազաֆո Գալստեան Խանին ի ասորի Աջմիածին:

Եւ յորժամ հասանք 'ի տեղի բանակին, և իջաւ 'ի վրանն
 իւր, ինդիր արար ինձ. և փութացան խնդրակքն մինն զհետ մի-
 ոյ՝ շեշաիւ և ստիպով. քանզի այսպէս սովորութիւն ունին զա-
 մենայն գործս իւրեանց ծառայական շտապով և շուտափոյթու-
 թեամբ կատարել: Աւ առ ժամայն փութացուցին զես և հասու-
 ցին 'ի վրանն Խանին. որ և հրաւիրեալ զես 'ի ճաշ 'ի սեղան
 իւր: Աւ այսպէս զաւուրս երես ընդ իւր ունելով 'ի բանակին,
 մինչև եկեալ հասանք 'ի Ղոզս գիւղն. և ապա հրաման ետ ինձ
 գնալ Աջմիածին. յորմէ փտասացեալ հրաւիրեցի և ես զնա զալ
 'ի փանքն Խաճաղայ և զԽարաթ. և խոստացաւ զալ: Աւ ի շաբթ
 օր ի մայիսի Ա. եկեալ բանակեցաւ մերձ Քանդանին՝ յեզերս
 գեղին 'ի հանան. որ և զցորեանն և զգարին իսպառ կերցուցին
 կրիվարացն, և արաթուր կոխեցին, զի ժամանակ էր հնձոց. և
 չև ևս էր հնձեալ, և իսպառ հասուցին 'ի դաշտէ անախ: Իսկ ես

ակն ունէի՝ թէ ինձ իսպառ լինի ՚ի նմանէ, և ի կիրակի ոչ գնացիս
 Բայց Բ. շարժի առաքելցի զԱթոռակալ Աղէկսանդր վարդապետն
 ՚ի բանակն՝ որ զրոյց բերցէ զորպէս կամիլն իւրեանց: Աւ խկոյն
 դարձաւ առ իս Աթոռակալն արտմեալ երեսօք, և թախանձեալ
 (Բարձեալ) լքեալ սրախ, որպէս կիսամեռ. որ և ՚ի տեսանելն իմ
 զնա այնպէս տխուր, և խնացեալ զպատճառն՝ որ բարկացեալ էր
 Խանն, թէ վասն է՞ր ոչ եկն առաջի իմ, յորժամ եկի ՚ի յօթեանս,
 և անտի տանէր զիս յԱջմիածին: Երդ՝ ես ոչ գիտացի, և այլք
 քանզի խելացնորեալք ոչ ուսուցին զիս զձէսս Պարսից և զսովո-
 րութիւնն երկրին: Աւանորոյ ահիւ պակեայ, և ՚ի կենցաղս յուսա-
 հատեցայ, և սկսայ այնուհետեւ զյետին և զհրաժարական զողջոյ-
 նն տալ, ներումն և աղօթս խնդրել յամենեցունց. և մտեալ ՚ի
 սուրբ տաճարն՝ անկեալ առաջի սուրբ Իջմանտեղոյն, լալով և
 հառաչանօք, և դառն արտասուօք յանձնելով զհոգի իմ յԱս-
 տուծոյ (յաստոստ), և այսպէս պաշարեալ երկիւղիւ, և լքեալ
 սրախ գնացի ՚ի բանակն կիսամեռ. և մինչ ակնունէի տանջանաց
 և մահու, եհարց Խանն, թէ՞ Խալիֆայ, Նիզի՞ն օղաղ թի Գալարձ,
 սան Գալարձստան զանշարճալ պիղի, ինքի թի զսն Բախիֆ էյլա-
 ստան Ուլ - Բիլիսայէ: Իսկ ես լալով և զողալով պատասխանեցի,
 Խանը՞ պէն ուսուստարէն Գելիբիշէ՞մ, թի ճալստստ ար. պս - էերն էպէ-
 լին պիլիշէ՞մ, թի ճալստն սոստի էօթ ար. սոստ պէնստստ ար, օղար-
 ստն պէնի օղար. քանզի բարկացեալ էր ՚ի վերայ Միրզայ - Մէհ-
 թուն, թէ վասն է՞ր ոչ ազդեցիր Խալիֆային, զինա յօտար երկրէ, է
 և ոչ գիտէ: Աւ առ ժամայն ողորմածն Աստուած յեղաշրջեաց
 զսիրան ՚ի քաղցրութիւն. և խանդաղատեցաւ նշդեհութեանս
 իմում, և ասաց, ճշմարիտ է խօսքն Խալիֆային: Աւ զի յառաջի
 նուազին որ պնացի ՚ի տես, շնորհեալ էր ինձ զԱթոռակալստու-
 թեան բախածն, և այլ Գ. բախած ևս, որ էր մինն վասն ա-
 ւանդիցն զոր Շահի եկած տարին, զայնուսիկ զոր քշեց Շահու
 տարաւ ընդ իւր, սուեալ էին ՚ի պահատ սուրբ Աջմիած-
 նայ, և այլոց վանորէից, և գիւղօրէից, և յետոյ լուեալ (Սա՛նայ-
 ւոցն, յսփշտակեցին զայն, (զի) մի կարասցին յետս պահանջել: Աւ
 երրորդ՝ զի թուրքացողքն ՚ի հայրենեացն զրկեցին: Իսկ
 երրորդն՝ մի ոք գայցէ ՚ի վանքս, և նեղացուցէ առանց հրամանաց
 Խանին: Աւ առ ժամայն հրամայեաց Խանն և բերին զԽելայն և
 արկին ՚ի վերայ իմ, որ էր թիլիպի զարպաճ, սամար զբաւարանոււ:
 Աւ այսպէս մինչ մահու սպասէի, խիլացեաց ինձ. և ո՞վ որ ոչ

զարմացի. փառք տառու ծոյ հրաշագործու թիանն. մեծ են գործք
 քո սէր, և յոյժ խոր են խորհուրդք քո. վասնորոյ համարձակու-
 թիւն գտեալ տաացի, Խառնք՝ եթէ հրաման տաս, դնամ բերեմ
 դմիարանքն ուխտին մեր զինամբով, և անկեալ առաջի Խանիս
 տարցուք զՀրամանքդ՝ ի Անքն: Աւ ասաց բարի է այդպէս արա-
 րէ՛ք. և առժամայն դարձայ ՚ի վանքն. և մինչ ակնունէին ՚ի դա-
 գաղի տեսանել զիս, տեսին կենդանի և ինչպեալ. որով զարմա-
 ցեալ և հիացեալ, փառս ետուն աստուծոյ բոլոր միարանքն, և
 ուրախացեալ ամենեցուն տօն մեծ կատարեցին: Աւ վաղվազակի
 զգեստաւորեցայ, և միարանքն ամենայն շուջառով, և մանկունքն
 շապկով, և խաչալաճով, իւղաբերից մոմերով, թափօրական
 պատրաստութեամբ դնացեալ առ նա և առեալ մեծաւ փառօք
 բերաք ՚ի սուրբ Աթոռն. և մտեալ ՚ի սուրբ տաճարն առաջի
 սուրբ Եջման տեղոյ կանգնեցաւ. և եհարց թէ՛ զի՞նչ տեղ է, և
 վասն է՞ր Աթոռդիկէս, նոյնպէս և վասն պատկերացն, և վասն
 մեծ Աթոռդիկէին, և շինմանն և շինողացն, և ըստ պատշաճ ՚ի
 տուաք զպատասխանին. և եղեալ առաջի Աւագ Խորանին աթոռ
 և խաչիցայ, և հրաւիրեցի անդ նստիլ, որ և նստաւ վաղվազակի,
 և հրամայեաց ժամ տսել, և ասացաք զերեկոյեան ժամն. զի էր ՚ի
 տօնի սրբոց Հախիսիոկեանց, և օրն Բ. շաբաթի. և ինքն նստեալ
 հայէր և ուրախանայր. և առ ժամայն զիս յորդորեալ ծերագոյնքն
 ՚ի միարանից, կանգնեցուցին ՚ի Աթոռդիկոսարանի զգեստով
 իմով, և յետ ասելոյն զերեկոյեան ժամն կրկին յորդորեցին զիս
 ծերագոյնքն, թէ ծանալ ցումն և շնորհակալութիւն արա՛ւ և օրհ-
 նեա՛ւ, որպէս և արարի իսկ. և վասն զի այլազգեաց լեզուով խնդ-
 րեաց Խանն, և ես այ՛ պէս խօսեցայ առաջի իւր, յոյմէ ուրախա-
 ցեալ եղև: Աւ յետ արձակմանն ելեալ արտաքս Եկեղեցւոյն, և
 ետուր ձեռամբ Սէրճն իւրոյ. Պ. Ղ. Էջրէ ողորմութիւն. և
 գնացի և ես մինչ ՚ի միջի դուռն, և յետս դարձայց զիս. և ինքն
 գնաց ՚ի բանակն:

ԳԼՈՒԽ ԺԲ

Յաղագս յէլոյ և զի-բայինքն 'ի Ա անքն, և քնալն 'ի Փարաքար
և յԱզի-արդ:

Եւ ի նոյն զիշերի մինչ չե էր լուսացեալ՝ արձակեաց և զու-
հեքն իւր. որք եկին և նորա 'ի տեսութիւն սուրբ Եջման տեղ-
ւոյ. եկաւ և ինքն կրկին անգամ 'ի լուսանալն, և ուրախացեալ
'ի մէջ տաճարին, զուարճացոյց զիւրայինքն, պատմելով նոցա
զամենայն զոր լուեալ էր: Աւ զսցելեալ զշարպարհներն և զճխա-
նելիքն, և զիւրապն, և զայլ պատրաստութիւնս քաղցրեղինաց
և ընթակայից, և ապա ելեալ արտաքս 'ի Ա անից մեծ գարվազն
առաջի գերեզմանացն, և իսկոյն կոչել ետուր զես առաջի իւր,
և շնորհակալեցաւ և մխիթարեաց ասելով, մի հոգար, և մի
տրամիր, և բնաւ մի՛ երկնչեր, այս օճալս մեր է, և զու մէկ
եւիշի ձեր մարդ ես, տունդ աւարան լինի. իբրու ասել է թէ՛
տունդ շէն լինի, կացիր բարով. և թէ՛, պէ՛տ զանդս ձեր և զբա-
րիս երիվարաց և զօրաց խնոց կերցուցի, բայց զփոխարէնն
ձեզ հատուցանելոց եմ: Աւ մարակեալ զերիվարն գնաց խա-
ղաղութեամբ և սիրով զճանապարհն իւր 'ի վերայ Փարա-
քարու, և անդ բանակեցաւ. և ես 'ի նոյն օրն զկնի իւր գը-
նացի 'ի բանակն 'ի Փարաքար սակաւ ընծայիւք, և կրկին
յուսադրեաց, և զարձոյց զես 'ի Ա անքն. և ինքն գնաց 'ի վե-
րայ Արեանայ 'ի Ազիարդայ կողմն. և Օսմանցիք ելեալ Ա-
րեանու բերդէն զիպան իրար սակաւ մի, և զարձան կրկին 'ի
բերդն. որ և սպանին 'ի թուրքաց Ա. այր և Մ. կենդանի ըմ-
բունեալ տարան ընդ ինքեանս. և գնացեալ բանակեցան մերձ
Ազիարդայ 'ի վերայ բլրի մի, օրն Ա. շաբաթի, որ էր յունիսի
Ա. : Բայց մինչ է Փարաքարն էր, 'ինոյն զիշեր բերին զըոց առ-
նա, եթէ Օսմանցոց սարսաղաբ Ապտուլահ փաշայն էանց զգեան
Ախուրեան բազում զօրօք, և գոյ զկնի քո. պատրաստ լեր 'ի պա-
տերազմիլ, զի բանիւ և փախչելով պատերազմ ոչ վճարի: Իսկ
մեծախելք Խանն խիլայեաց զեկողն և ասաց, զոհութիւն աս-
տուծոյ, զի և ես 'ի բազում ժամանակաց 'ի հեռուն հետէ
զայն խնդրէի:

ԳԼԽԻԽ ԺԳ.

Յաղագս ուղարկելոյն զԳերիան և զԺանրո-նի-ն Բանակին 'ի Թար-
փէշ ընդ եղերքն Վեղամայ Ժողո-ն:

Եւ սկսաւ այնուհետեւ տեսանել զպատրաստութիւն իւր
վասն պատերազմի. և զատոյց զամենայն ծանրադոյն կարասին,
այսինքն զմեծամեծ վրանսն, զղերիան, և զայլ անօգուտ չը-
պատերազմողն, և զուհիսն ընդ Վեղամայ ծովուն եզերովն խա-
ղացոյց զնալ 'ի Թարփէշ. և ինքն մնաց արիական պատերազ-
մողօք ԺԲ. հազարու. և ընտրեաց իւր անգի բանակի և վրանի
զբլուր մի բարձրաւանդակ, որ 'ի հնուց անուանեալ էր ախի
Բէժէ-ն: Եւ անդ հարեալ զվրանն՝ ամրացոյց զբլուրն բլրին
այն քարէ կարկառիւ իբրև զբրքունս կիսաբունս, 'ի չափ Բ.
Քաղէ զբարձրութիւնն իբր զպատնէշ, զոր այլազգիքն մախ-
րիչ անուանեն, որ թէ յանկարծակի գայցին Օսմանցիքն 'ի
վերայ սոցա, անտի կարիցին պատերազմիլ ընդ նոսա հրահա-
նելիօք, կամ այլովք պատերազմական զինու.ք. և այսպէս զբո-
լոր բլրին կրիցս և շորիցս շրջապատեաց. և 'ի շաբաթ օրն եհաս
և Վեօբրլու օղին զօրօք իւրովք 'ի յԱրարանու վերի կողմէն, և զ
'ի ստորոտն Արայի լեռան, յանդիման Աղեւարդու: Եւ ելեալ
լարիալքն ընդ դէմ միմեանց զիպան իրար. և անկեալ յերկուց
կողմանց սակաւ դիակունք, 'ի բաց կոցին 'ի միմեանց: Իսկ զզի-
շերն ամենայն աշխատեցան պարսիկքն վասն ջրոյն պակասութեա-
նըն, և զոր ինչ ոչեաք և այժ ունկին՝ զինին, և զաիկս հանեալ
ջրով լցին. նոյնպէս և զայլ ջրի ամանսն լցուցեալ պատրաստեցին
'ի բլրին, զի հեռի էր զեան Օւանկի իբրև ձիու արշաւանս Բ. յե-
տուստ կողմանէ, և առաջի նոցա զօրքն Թուրքաց:

ԳՎՈՒԽ ԺԳ.

Յաղագիտ պատերազմին որ եղև 'ի քառշորն Աղեարդուն, և Տեժի հասարակին Օսմանցոց 'ի Պարսից:

Մեծ են դործք Աստուծոյ, և յոյժ խոր են խորհուրդք Ամենակալին. և ո՛ր է այն 'ի հողեղինաց, որ կարիցէ քննել կամ վերահասու լինել. սքանչանամ այժմ, և հիացունն ունի գմիսս իմի Բարի, հրաշիցն Աստուծոյ և արդար իրաւանցն Արարչին. զի յայնմ վայրի և 'ի նոյն տեղի, յորում ԺՎ. ամառ յառաջ՝ Գ. Օ. օրագլուխ՝ Յ. արամբք՝ զԺԿՆ. Պարսիկս կոտորեցին, և արեան ճապաղի դիախաւալ ընդ երեսս դաշտին, զգէշս մարդկան արկին կերակուր լինել զազանաց և թռչնոց, նոյնգունակ ըզարիտուրն փոխարինաց հասոյց Ամենակալուն: Օր յիս շաբաթուն յաւուրն կիրակէի, որ էր Ղ. ամսոյն Յունիսի, 'ի յերկրորդ ժամէ աւուրն սկսան սրտահրազմիլ: Իսկ մեծ Խանն է. արին Թաւազմազ, մինչ պատերազմէին, զզօրս իւր սակաւ ցուցնալ որպէս թէ երիս դունդս հազարական թուով, մինչ զի առ ոչինչ համարեալ Օսմանցոցն զօրս Պարսից վասն սակաւութեան, իսկոյն հրամայեցին բանակին իւրեանց բառնալ զկարասի, և Էնկէշարի + հեռեակ առաջի, և Բօֆէրն զկնի, որպէս ասի յոմանց թէ՛ Ս. Բօֆ ունէին Օսմանցիք, որ և ես տեսի զքառասունս, և զկնի Բօֆէրաց հեծեալքն, և 'ի միջի իւրեանց «Էրաոփէր Ապստուլաճ Փաշէն և Սարու - Սուսթաֆայ Փաշայն և Թէմուրն և Փօրաան, այլ և Քօն - շաւուշն. որ և պարծեցնալ էր 'ի նոյն գիշերի, եթէ ինչ պիտի լինին պարսիկքն, զի առ ոտս հեծեալզօրացն իմոց ասմ՝ առաթուր կօխել զնոսս: Իսկ 'ի խմբել պատերազմին, որովհետեւ վասն սակաւութեան պարսից զօրաց պատրեցան Օսմանցիքն, և հեռացան 'ի ստորոտէ լեռան Արացի, և զիմեցին 'ի վերայ Պարսից զօրացն. և սոցա խոյս տուեալ սակաւ սակաւ, հեռացուցին 'ի լեռնոտէ անտի, և ամին մինչև 'ի Աղեարդայ դաշտն: Ապա ելեալ 'ի ձորոց 'ի կողմանցն Արեանու գօրք պարսից, որպէս ասեն թուօք ԺԿՆ. այց, և թէպէտ այնքան էին, և դունդ դունդ կազմեալք, բայց հայէին 'ի հեռաստանէ և ոչ պատերազմէին. զի ոչ ունէին հրաման 'ի Խանէն, այլ միայն Գ.

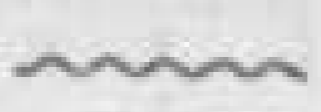
դուռնին հաղարական արամբ, այն որ կարգեաց Կաննն, նոքա պա-
 տերազմէին: Իսկ Կաննն ըստ արիական սովորութեանն իւրոյ, կաղ-
 մէր, յօրինէր, կարգէր, յորդորէր, և զիւր հրահանելիքն յաջմէ
 և յահեկէ և ՚ի մէջ անգաց անգաւորէր. նոյնպէս և զամբարանն
 որք են մեծամեծ Բժանկներ, յամեն ըզտի վերայ մէն մի հաս ՚ի
 ճակատ սամարին, որ է ՚ի վերայ ողին ըզտոյ՝ Թուով ԵՂ. և
 այսպէս նախ զմեծ Բօփինն ետուր ձգել, և սպա զամբարանն:
 Եւ խմբեցան ընդ միմեանս ճակատ առ ճակատ, և ընդ Բժանկն
 զմիմեանս յողթահարէին հետեակք ՚ի յերկուց կողմանցն, է յու-
 նիսի Բ. որն կիրակի, սկսեալ ՚ի երրորդ ժամէ աւուրն մինչև ցը-
 հինգերորդ ժամն՝ հրօք և հրահանելիք պատերազմեցան. օս-
 մանցիքն Բ. կամ Գ. Բօփ միայն կարացին ձգել: Իսկ սարսից
 կողմն Թուի Թէ Զ. և այլ աւելի Բօփ ձգեցին, և զամբարան-
 ներն զամենայն, և ձեռաց Բժանկներն բազում. և յանկարծա-
 կի Կաննն հասաւ ՚ի Բօփամայ Սամանցոց և ախրեաց. և յոր-
 ժամ տեսին և լուան զախրին Բօփամային, առ ժամայն ՚ի վախ-
 ուստ դաձան Սամանցիքն, և Պարսիկքն զինի կոտորելով, կոտո-
 րելով հասուցին զմի ծայրն ՚ի վերի կողմն Ելայի լեւան հանդիպ
 Մաղմուսավանից, և զվարի ծայրն զօրաց ՚ի կողմն Ելաարակու. և
 ՚ի միջի եղևոյնն դէմ ածին Վարսաճ գետոյն ՚ի դիմաց Զօհանա-
 վանից և Աարբու և Մօղնու. որ և Թուի Թէ բազումք էին գա-
 հալիժեալքն ՚ի ձորն Վարսաճ գետոյն՝ քան Թէ սրով սպանեալքն.
 որ և զօրավարն նոցա Վեօրբի-լու օղլին ՚ի նեղ արկին. և մինչ
 կամէր իջանել ՚ի քարափէն ՚ի ձորն՝ նեղ և դժար քարոտ ճանա-
 պարհաւ մի, ոչ ժուժեաց ՚ի վերայ ձիոյն, այլ անկաւ ՚ի ձիոյն
 ՚ի վերայ քարանց, և կարի վերաւորեցաւ զլուխն, և մերձ էր ՚ի
 մեռանիլ. վասնորոյ պխատեաց զնա անարդ պարսիկ մի, և երեք
 զգլուխն առաջի Կաննին. և յորժամ տեղեկացաւ խանն ՚ի կեն-
 դանի կալանաւորաց օսմանցոց, Թէ ճշմարիտ սերասփէր Ապաուլահ
 Փաշային զլուխն է, իսկոյն խիւղեաց զբերողն զլեոյն. և խոստա-
 ցաւ այլ ևս խիւղոյս, զի Թէ և զմարմինն բերցէ. որ և իսկոյն զնաց-
 եալ դաին և բերին և հա տանել ՚ի Աարբի. և դիագարդեալ եղին
 ՚ի դադաղն և հասուցին ՚ի Աարս, և անդ Թաղեցին: Եւ և զբա-
 ճալ - Մուստաֆա Փաշայն ևս սպանին ՚ի պատերազմին. և զնա հա
 գտանել և դիագարդել. և յղեաց յԱրևան՝ որ անդ Թաղեցին ՚ի
 մէջ նոր ըսման: Եւ այլ Բ. Թու-ղով Փաշայի կային՝ մէկն առնա-
 զուր, և միուսն պշնախ, զոր անկան և նոքա ՚ի պատերազմին,

որպէս պատմեցին մեզ . և այսպէս մեծ կոտորած առնելով
 հասուցին զմի ծայրն վերի կողմամբն 'ի Ախուրան գետոյ՝ որ է ար-
 փաշային, և զմի ծայրն վայրի կողմամբն՝ ստորաւով լերինն Արա-
 դածու կրկին մինչև 'ի նոյն գետն: Ար և յետ կոտորածին հան-
 դէս արար, և ետ 'ի թիւ արկանել զսպանեալսն և գտին ԽՌ. դի
 'ի յՕսմանցոց: Իսկ 'ի Պարսից թուի թէ Ե.Ն. կամ Ի. մարդ
 չպակսեցաւ. զի հիացու մն էր կարկամիլն և կապիլն Օսմանցոց
 առաջի Պարսից. որք և ձեռք անգամ ոչ կարէին վերացուցանել,
 որպէս թէ կապեալ էին առաջի սպանողաց: և Ազև այս 'ի
 ԱՆՂՂՎ. թուողն:

ԳՒՂՈՒԽ ԺԵ.

Ս ան գնացոյն իմոյ ի Տօս Խաանին ԲԺԻ, և անցանելոյ ի ԱԶ Գիւսկանցն:

Իսկ յետ երկց աւուրց՝ օրն Գ. շաբթի՝ գնացի ևս տրուպ
 Աբրահամ հոգեոր տէրս 'ի տեսութիւն Խաանին՝ 'ի կողմն Ազի-
 շարդու, մերձ բլրոյն Տօս - Բէ՛՛՛՛՛՛՛ անուանելոյ. և 'ի ճանա-
 արարհին հանդիպեցայ դիականցն, սկսեալ 'ի Աշտարակայ հանտէն
 մինչև ցԱզևարդ՝ անթիւ բազմութեան սպանելոցն. և դեռ ևս
 կային ոմանք կենդանի, որ և խուզէին Պարսիկք զայնպիսիսն և
 սպանէին, որպէս և տեսայ աչօք իմովք մինչ գնայի 'ի ճանապար-
 հին. որ և վերայ հասայ Հայու մի կիսամետի՝ մինչ կամէին մա-
 հացուցանել, և թափեցի 'ի ձեռաց նոցա. և զիմ շաբթի Պօղո-
 սրն 'ի հետ եղի բառնալով 'ի վերայ գրաստու, և ետու տանել 'ի
 Աշտարակ ի խուցն Ակեղեցւոյն. և պատուիրեցի՝ զի քահանայք
 հոգ տարեալ իննամք տարցին. որ և գտեալ զառողջութիւն, և
 կատեպան մանալ՝ որ է այդի պահող, և անդ ումեմն մնաց անգա-
 նօր. այլ և բազում վիրաւորեալք որք զերծան 'ի պատերազմէն,
 եկին երկրորդ օրն 'ի Աջմիածին, թուրք, Հայ, հոռոմ, և բազ-
 մայ զիզ առնել ետու, և դիշիրով զտաճկունսն յուղոյ կղինք
 Արևան. և այլ՝ 'ի մերայնոց և 'ի Հունաց, ոմանք մեռան և ոմանք
 առողջացեալ զնացին ուր և կամեցան:

ԳԼՈՒԽ ԺԳ.

Յազատա ելանելոյ Խանին Բանակաւն 'ի գազաթա լերանցն կողմանց
 սարք Գեղարքայ և Գօրասարայի. և յետ Բ. ամսոց ելանելոյն 'ի
 լեռնէ և գնալն 'ի վերայ Գարսայ:

Եւ ապա այնուհետև հետևեցաւ Խանն ելանել 'ի գազաթա
 լերանց 'ի կողմն՝ զբնապուրախու մերձ Գեղարքայ և Գօրասարա-
 յի. որ և սխաւալ ապրածեցան զօրք բանակին մինչև. զՄաղկու-
 նաձորն, և մինչև զհզրն Գեղամայ ծովուն. որ և մնաց 'ի զբուանս
 մինչև զյու լիսի վերջն. և յօղոստոսի սկիզբն սկսաւ (Ելանել) 'ի լեռ-
 նէն նոյն ճանապարհաւ ընդ որ գնաց. և եկեալ եհասա մերձ 'ի տեղի
 պատերազմին 'ի բլուրն Տապարաթ - Բեֆեռի ասացեալ, զի 'ի սկիզբն
 բլրիս անուանն տիի - Բեֆեռի էր, իսկ 'ի պատերազմին՝ որովհետև
 յաղթեաց, Տապարաթ - Բաֆայ կոչեցաւ, և մնաց անուանն այս-
 պէս: Աւ. յորժամ եկն մեծաբազդ Խանս մերձ այսմ բլրիս, էի
 և ես ընդ նախ, քանզի խնդրեալ էր զիս: Աւ. յառաւօտուն յերբ
 կամէր չուել, ել 'ի բլուրն այն, կոչեաց և զիս ընդ մեծամեծս՝
 Խաներօք և Միրզօք հանդերձ՝ զՔաղանթարն և զՄէլիքն և ս
 'ի գազաթ բլրին, 'ի տեղին յորում հարեալ էր զվրանն իւր յա-
 ւուր պատերազմի, յորում զյաղթու թիւն արար: Աւ. շատ եր-
 կար խօսեցաւ ընդ մեզ: 'Ատիս՝ փասն գոթեթին որում հրամա-
 յեաց շինել օրինակ վրանին իւրոյ՝ զի մնացէ յիշատակ, և յի-
 շեցի ապագայիցն: Աւ. երկրորդ՝ խօսեցաւ փասն պատրաստելոյ
 դեղ և պահարանելոյ 'ի նենգութենէ հազարադուոց, մերձասահ-
 ման գոլոյն մեզ՝ սահմանացն նոցին: Աւ. պատէս ժամ մի խօսե-
 լով ընդ մեզ, երբեմն ընդ Խաներացն, և մերթ ընդ իս, մինչև
 իջաք ի բլրոյն 'ի գաշան. և ապա հրամայեաց մեզ ձիաւորիլ և
 գնալ զկնի նորա. և յայնմ դիշերի օթազայեցաւ 'ի Պար. Ապարան
 անուանեալ տեղին. յերեկոյեան հացին հրաւիրեաց զիս 'ի սեղանն.
 և առաւօտուն դարձոց զՊարա - խանն, և զՄէրտարխանն, և զԱ-
 բուանայ Խանն, և զՆախջուանայ Խանն՝ յիւրեանց տեղիս. յո-
 րում միջոցի պաշարեալ էին զԱբուան. այս չորեքեան Խաներս կր-
 կին պաշարեալ 'ի Ա. դիմաց պահեցին, որ ոչ կարացին մուտ և ել
 առնել: Իսկ զիս ապաւ ընդ իւր մինչև զճիւղ - Գօլ կոչեցեալ վայրն.

և կրկին հրաւիրեաց զես 'ի սեղանն. և զի էր պահ. ք Քոխանն սուրբ
 Աստուածածնին, վասնորոյ համարձակեալ ասացի՝ Խանըճ, այս Ա.
 Չ. անգամ է յորմէ հրաւիրես զես 'ի սեղան քո, և յամենայն ժամ
 պահոց օր պատահեցաւ, և ես կարօտ մնացի 'ի քո քաղցր կերակ-
 րոցդ, յորմէ թուի ինձ որպէս զմանանայն իջեալ 'ի բարձանց.
 վասնորոյ խնդրեմ 'ի մեծութենէդ, զի հրաման տայցես քո-
 յիդ քո, որ իմ առջև ի կերակուրն տանիմ ընդ իս յիմ օթեանն.
 յորմէ ծիծաղեցաւ ուրախութեամբ և ասաց. Խաչիճայ, ապա
 վաղն կուտես. ասի, ո՛չ որով խանդաղատեցաւ և ասաց, բարի է,
 վաղեւն այլ եկ ընդ իս, կրկին հրաւիրեալ ես 'ի սեղանն իմ, քան-
 զի և ես զհաց քո շատ եմ կերեալ. և ապա արձակեցից զնալ
 յԱ-չիւնն. և վասն այսր պատճառի գնացի ընդ նմա և զմիւս
 օրն, և յայնմ երեկոյին ևս հրաւիրեաց 'ի սեղանն կրկին. և ետ
 լցուցանել իւր առաջի եղեալ փա-էն աման մի. և հրամայեաց
 սպասաւորացն պահել զայն, և հասուցանել 'ի վրանն իմ, որ-
 պէս և արարին իսկի Աւ յետ ուտելոյն մեր, իւրեանք 'ի յուովաց
 (յա-փէաց) կերակրոցն՝ և ես 'ի մեղրէն և յայլոց քաղցրեղինաց,
 աւարանցաւ հացկերոյթն. և լուացեալ զձեան, նոյնպէս և մեր,
 յարուցեալ ես 'ի վերայ ոտից շնորհակալեցայ. որ և ասաց, Խաչի-
 ճայ, ճո-րախոս արարի զքեզ զնա՛ բարով 'ի քո ճանաստ-րն. և
 աղօթեալ վասն մեր: Իսկ ես պաղատելով խնդրեցի զնալ ընդ նմա
 մինչև ցԱրփայ - շայն. բայց երկրորդ Աղէկսանդրն ոչ կամեցաւ բը-
 նաւ, և ոչ ետ թող, այլ զայս ասաց թէ, ըխփայ ես, խեղճ ես,
 ախոս ես, դարձի՛ր, դարձի՛ր 'ի սեղն քո և քո-այ արա՛ մեզ:

ԳՆԱԽԻ ԺԷ.

Քննութեան քառանասլոյն իմոյ յԱջ Թեմնն՝ յետ ուղեւորելոյ զԽանն. և
 վասն պաշարելոյն զԲերդն Ղարապ, և կարելոյն զԳեղարն և զԳա-րն
 Բերդին: Աւ վասն խոստանասլոյն քոսիաց քաւ զԱրեւան, և գնա-
 լոյն Խաննն 'ի Տփիս և հրաւիրելոյն զԷզ անդր:

Եւ կանուխ վաղ քաջ դարձանք 'ի բանակէն և եկինք յԱջ-
 միածին՝ օրն շարաթ նաւակատեաց սուրբ Աստուածածնին. և 'ի

գիշերի հասանք 'ի սուրբ Գասնու Իսկ առաւօան՝ յիտ պատարա-
 րագի 'ի սեղանն վայելեցինք զկերակուրն՝ զոր շնորհաց Խանն,
 ըմպելով զբաժակն յանուն նորա: Աւ ապա փութացուցաք ըզ-
 գործաւորս ամառաւնն, զոր պատուիրեաց Խանն շինել 'ի դուրս
 բլրին 'ի անդի վրանին իւրոյ. և յանձնեաց ինձ և Մէլեք Մկրտ-
 տումին, զի վերակացու լեցուք, և մեր գիտութեամբն ծախքն
 լեցի. և կամ 'ի կողմանէ իմմէ գիտուն մարդ մի դիցեմ, զի և նա
 վերակացու լեցի 'ի վերայ վարպետաց և շինուածոց: Այլ և
 Բ. Տահլէ-Էփ՝ զոր նոքա սարգէտս անուանեն, զի գրեցին նոքա
 և զխարճն և օգնութիւն արասցեն վերակացուացն՝ կրել տալոյ
 զքարն և զկիրն 'ի գիւղորէից: Ար և ես իմն կողմանէ եղի զպալատն
 օղո՝ Ստեփաննոս վարդապետն Արղրումցի. որ էր ընդ Մէլեք Մկ-
 կրտումին 'ի բլուրն այն 'ի վերայ շինուածոցն, և աշխատեցաւ
 անդ Խ. աւուրս մինչև ցաւարտումն նորին: Աւ կատարեցաւ շին-
 ուածն, զի էր վրանաձև գմբէթայարկ. և 'ի ներքոյ խորափիտ. և
 'ի անդի ժողովելոյ ջուրց, զոր (Տնչ) անձրև գայր 'ի վերնուտէ այնր
 բլրին հորդեալ՝ ճանապարհաւ ինչ, և ժողովէր յայնմ խորափափ
 սառնձաձև, յորում վերայ կայր շինուածն. և յորժամ լնանի,
 աւելորդն ելեալ 'ի ճանապարհէ խողովականման, և հասի զառ 'ի
 վայր 'ի ձորն: Աւ զիւղ կայր 'ի ստորտո բլրին, և էր աւերակ
 'ի բազում ժամանակաց՝ որպէս սրտամեն՝ Ղ. ամէն 'ի վեր, գայն
 զիւղն քննեալ և դրեալ զգիւղականս, ետ նոցա բախած մի. զի
 Տահ լեցին և Բ. Ղ. սօմարի ցան և ս վարեցեն. և պահրաց որ է
 օղո՝ մի տայցին: Ար և փաղփաղակի շինեցին զգիւղն, և կան այ-
 ժում բնակեալ զիւղականքն: Աւ ինքն խանն անց գնաց 'ի վերայ
 Ղարսայ, և պաշարեաց գնա ամսօրեաց ժամանակ: Արդիւեաց ըզ-
 դեան որ առողանէր և արբուցանէր զքաղաքն, կտրեաց զջուրն
 որ 'ի վերուստ գայր խողովակով 'ի բերդն, և յամենայն կողմանց
 ինեղ էարկ զքաղաքն. և պատեալ պաշարեցան յամենայն դիմաց:
 Այլ և ասպատակս արձակեաց երկուց կողմանց մինչ գնայր 'ի
 Ղարս՝ յաջ և յահակ, զմի կողմն 'ի վերայ Պայազեաու կրկին,
 և զմիւս կողմն 'ի վերայ Պաղզվանայ, և ինքն 'ի միջի. յորում
 գնացեալ քանդեցին զերկիրն, այրեցին զշինուածսն, գերեցին
 զմարդիկքն և զանասունս, և բազում աւարաւ դարձան 'ի
 բուն բանակն 'ի Ղարս: Աւ անտի կրկին արձակեաց ասպատակս,
 որ գնացեալ հասին մերձ Թեղուաօլտոյ, և գերեցին զՎարիմանու-
 նահանգսն, զԹաւախէթու, զՉարու, և զՕպիղուլու, որք էին

բովանդակ 'ի մեր ազգէ, և քշեցին զայր և զկին, զծեր և ըզ-
տղայ, և տարան 'ի Խորասան՝ թուով ՕՊ. որպէս և լսեմք:
Եւ ապա զԵջան և Հագարացիքն 'ի բարձրավզութենէ և 'ի գո-
ռողութենէ, իւրեանց. և ելեալ Ղարղուճայ արք ոմանք երեւելիք
և եկին իբրև դեսպանս առ Խանն, որ դեռ ևս նստեալ կայր 'ի
վերայ Ղարսայ. և միաբանեալ ընդ Ղարսեցւոց մեծամեծացն գը-
նացին առ խանն յաղերս և յաղաչանս, զի մի՛ աւերեսցէ զերկիրն
խապառ. և խոստացան տալ զԱրևան: Յորմէ բերկրեցաւ Խանն.
և պատուեաց զնոսա ինչպիսի. և եղեալ ընդ նոսա Խան մի, որոյ
անունն խանի էր. . . . (*) սակաւ ձիաւորօք, և յղեաց Արևան, որ
և եկեալ՝ նախ՝ յանդիման եղեն Պապա խանին, որ նստեալ 'ի Ք. ա-
լարէն՝ ունելով ընդ իւր զԱրևանայ Խանն և զԱարտար Խանն,
և առեալ 'ի նմանէ ևս մարդ և հրաման, և ապա մտան 'ի Ա-
րևան՝ համոզել զնոսա 'ի խաղաղութիւն և տալ զբերդն Խա-
նին: Եւ յեա Ք. Պ. աւուր, ել համբաւ թէ՛ ահա տալու եղան
զՎերդն՝ այնու պայմանաւ, որ զպատերազմական պատրաստու-
թիւնս՝ որ է հրահանելիքն, և ճառխամայն կիսեսցեն, զկէսն
տարցեն ընդ ինքեանս, և զկէսն թողցեն 'ի բերդին: Եւ այնպէս
ուխտ և դաշինք հաստատեցին, և խնդրեցին սայլ՝ զի բարձցին
զինչս իւրեանց, որ և ետուն զՂ. սայլ երկրաւ, որում բար-
ձեալ զկահն և զկարասիս իւրեանց, ելին 'ի բերդէն 'ի սեպտեմ-
բերի Մ. օրն՝ Բ. շաբթի Ղարսայ սուրբ Խաչի պահոցն, և
տարեալ հասուցին մինչև ցեղրն Ախուրեան գետոյն, որ է Արժու-
լայ, զնալ անախ 'ի Ղարս. և սայլափարքն հանդերձ սայլիւք
դարձան յիւրաքանչիւր տեղիս իւրեանց: Իսկ Խանն դարձ արա-
րեալ 'ի Ղարսայ, զնաց 'ի Թիֆլիզ. բայց մինչ կամէր չուել,
հրամանագիր յղեաց Արևանայ Խանին, թէ առցես ընդ քեզ
զԽաչիճայն և զՔալանթարն, զՍէլիքն և զԱրևանայ Աղայներն
և զՔէտիտուտէքն, և զայցէք առ իս՝ յեղերն Ախուրեան գետոյս:
Բայց որովհետև դանդաղեցանք 'ի գնալն, և ինքն աճապարհաց
'ի Տփլիս, վասն որոյ ոչ կարացաք հասանել նմա 'ի ճանապար-
հին, այլ հետեւեցանք նմա և գնացինք 'ի Տփլիս՝ օր մի յետոյ
քան զինքն: Օր 'ի հոկտեմբերի Ա. չուեցինք Աջմիածնայ, և

(*) Յօրինակին պակասէր անունն Խանին եւ բայ էր թողեալ, ըստ որում եւ
մեր անցար կէտադրութեամբ:

Արեանու քաղաքն (Ներեանն Կառն Կամ Ներեանու Կառն) և ՚ի Ն. հասանք ՚ի Թիֆլիզ քաղաքն

ԳԼՈՒԽ ԺԸ.

Յաղագոս յանդիման լինելոյ Տր առաջի Խանին ՚ի Թիֆլիզ, և Տիֆլիզի զԷզ, և յանձնելոյ զիս և զառք Լեզիսիս՝ Արեանոյ Խանին, շնորհելով և զհարկաւոր բախումներն:

Եւ յորժամ յանդիման եղաք Խանին, յոյժ ուրախացաւ և բազում բանս մխիթարականս խօսեցաւ ընդ մեզ, և պատուէրս շահեկանս և յանձնարարականս. և քաղաքական օրինադրութիւն, և սահմանադրութիւն ասաց ՚ի լսելիս ամենեցուն. մանաւանդ երկար բանիւք և սաստիկ պատուիրանադրութեամբ՝ յանձն արարեալ զսուրբ Պահն և զիս՝ Արեանոյ Խանին և մեծամեծացն յերկրին, թէ չ'լինի նեղացնէք կամ արամեցնէք զԽաղիֆայն, զի ազօթող է, և արածի փասն մեր: Այլ և ազար շտայք այն Բեռնին Արքեպիսկոպոսին, և մի պահանջէք ՚ի ժամու և ՚ի սարաժամու զենուլ փասն ձեր ոչեար, դառն կամ հաւ. այլ և զորինչ պատրաստի ունի և դառնիցի, այնու բաւականաջէք: Այլ և ազգիս մերոյ դոհ և շնորհակալութիւն երկր՝ թէ ինձ լաւ ծառայութիւն արարին մտերմաբար, և միամիտ սպասաւորեցին յամենայն զօրութենէ, և յամենայն յանձնէ, ամենայն զխնօք. և չի լինի թէ նեղացնէք զազգս Հայոց՝ կամ վնասէք, զի զայնպիսիան պատուհասակոճ առնեմ. և բաց ծեղծե յէն, զամենայն հարկս զիււանին հաւատար տայցեն, զինչ և պատահիցի, զիկան Հայք՝ և զիկան Ղարաղաչ: Եւ այլ բազում բանս օգտակարս և պիտանայուս խօսեցաւ ընդ մեզ: Եւ յիս ամենեցուն ասաց, թէ գնացէք, և զորինչ խնդիրք ունիք՝ դրեցէք արդաններն, և բերէք որ հրամայեմ: Ար և գնացեալ նստանք ՚ի Խորհուրդ և ՚ի մտածմունս, և զորինչ պատշաճ և հարկաւոր համարեցաք, զայն բախամներն խնդրեցաք. որ և շնորհաց աւելի քան զԺ.Ն. բախամ: Եւ այսպէս ուրախութեամբ դարձոյց անդրէն ՚ի կրունկն ՚ի Այրարատս Ներեան:

ԳՆԱԽԻ ԺԹՆ

Յաղագս շուկայն Տր Արեանայ Խանին, և Տուրայն ի՞նչ թիֆլիզ,
 և Ղանայոյս վան աղաստ-նեան աղբիս ի՞նչ թիֆլիզեցոյ և Այրա-
 րապետան ժողովրդոյ. որ և շնորհօքն Աստուծոյ թիֆլիզեցի՜ զեր-
 ժան:

Իսկ յետ շուկայն նոցա՝ հա մնացի ՚ի թիֆլիզ՝ Գ. որ ևս.
 վասն զի մեծազօր Խանն հրաման էր արարեալ թէ՛ ՚ի քաղաքէն
 ԳՂ. տուն հանեալ տարցեն ՚ի Խորասան, որպէս և Այրա-
 տու ետուր. հրաման ետուր Խանին Արեանայ, այլ և Վալան-
 թարի և Մէլիքի, որ գնացեալ ԳՂ. տուն գրեցին. և յակամայ
 կամօք՝ բռնութեամբ հանեալ ՚ի բնակութենէ իւրեանց քչեցին
 ՚ի Խորասան, այսպէս և ՚ի Տիֆլիսու առնել. որ և գրեցին ՚ի
 քաղաքէն Յ. տուն. և սկսան ժողովել և լցուցանել յեկեղեցի
 մի. և բազումք որ լսէին զգնալն և զգրաւիլն իւրեանց, գային յե-
 կեղեցին՝ յորում ապաստանեալ էի, և կական բարձեալ ողբային
 և աղաղակն յերկինս ելանէր. լային, գոռային, գոչէին, յերկիր ան-
 կեալ թաւալէին, և աղերսէին, զի խնդրիցեմ ՚ի Խանէն ազատել
 զնոսա, և մի՛ վարել ՚ի յօտար երկիր: Իսկ տառապեալս տեսանե-
 լով զաղէտս ժողովրդեան՝ արանց և կանանց, փղձկեալ այրեցեալ
 սրտիկս, և արեան արտասուս իջուցանէի. և զեզերեալ աս-
 տանգական ՚ի դրունս մեծամեծաց՝ պաղատէի, աղաչէի, հայցէի,
 և աղերսէի ազատիլ նոցա ՚ի յայն վշտաց: Ար և ողորմութեամբն
 Աստուծոյ, և ՚ի պատճառէ իմեքէ՝ քաղցրացաւ սիրտ Խանին,
 և եթող զնոսա: Բայց ԳՂ. Խանն, և ԳՂ. սօմար ցորեան,
 որ և ժողովեալ հասուցին և զերծան: Այնպէս և վասն Արա-
 րատու երկրին Յ. տանն շատ և անխոնջ տանջեցայ և տառա-
 պեցայ, և ոչ եղև հնար. այլ տան զլուխ՝ Բ. գոմէշ հրամայեաց
 տալ ՚ի յարքունուստ, զի բարձեալ տարցեն զինչ և կամեսցին.
 այլ և իւրաքանչիւրոցն մնացողքն երկրիս՝ Գ. եզն՝ Գ. կով՝ Գ.
 լիտր պղինձեղէն, Գ. կարպէտ, Գ. չէպ ալիւր և ցորեան. և
 Ա. Ա. Խանն փող ետուն գնացողաց տան զլուխ, և ճանա-
 պար հորդեցին:

ԳՒՆՈՒԽ Ի.

Յապագայ ինքրեւոյն իմոյ լուսն զառաւելիանային բանաւոյ, զի ըն ար-
ժառն ոչ լինիցի, գանձա՛ լուսն պղինձ քողի պարարաստութեան. և ըն
գորանի, արժառնի ևս: Առ լուսն Ա. ճոյս գիւղընիցս. և լուսն Սէլի
քաղանթարի, որ առանց ի՞ճ գիտութեանն՝ ընձի՛ն մի՛ առնիցեն. և
լուսն՝ հանդիպելոյս ՚ի Սանահին, և ՚ի Հաղարժին, և ՚ի Հաղարթս:

Յիս այսորիկ մտածեցի փանն երկրին ազատութեան և տառա-
պանաց. զի փոյն կարի յոյժ նուազեցաւ և քարշեցաւ, և գրեթէ
խաղառ հասաւ: Առանորոյ խնդրեցի ՚ի մեծազօր Խանէն՝ սալ
հրաման փանն զառաւելիանային բանաւոյ յԱշրիան. և արդ ա-
րարի փանն Սէլի՛ն Յակօրժանին. որ և փաղփաղակի շնորհաց.
փանն զի յոյժ ուրախացաւ ընդ այս. և առաջի մեծամեծաց
գովեաց ասելով. Ինքի պո՛ւ Աւլիճանի Գորս֊Փարզ, պէր Եախշէ Գնր
Գնրի արար, ճոյսարատ Գնրի արար, զԵի Եախշէ արար. Բախ Գի համ
առհաթի զայնրար, համարիան ճալինաց լայրաց (ճայրաց) օլար. որ
Ընդ Ինքի բախաթի Եախշէ Եաղարժար առ Վերսինը. որ և առ ժամայն
կտաարեցին և կտուն: Այլ և փանն Քաղանթար և Սէլիքի խն-
դրեցի, որ առանց իմ գիտութեան՝ զոր ինչ ընձի՛ն որ հանդի-
պիցի արքունուստ, և կամիցին ձգել ՚ի վերայ երկրին, առանց
իմ գիտութեան մի՛ արասցին: Աս և՛ Ա. գիւղորայսն, որք են
այսօրիկ. Աջմիածնայ զեզն, Մաստարայ, Գռանկանոց, Յուշա-
կան, Քիրաղուն, Տիպաբուն, Չէլէպի - Աշլաղն, զոր երբևէն ու-
նէր ճոյս սուրբ Աթոռս, այժմ՝ նոր նորոզեցաւ և կրկին բա-
խամ առ ՚ի մեծազօր Խանէն. և հաստասեցի ճոյսն ՚ի վերայ
սուրբ Աթոռոյս ըստ առաջին սահմանին: Այլ և խնդրեցի զբա-
խամ մի, զի մի՛ որ եկեալ նեղացուցէ զնոսա գիւղական գոյով.
նա և առանց իմ գիտութեան՝ գիւղորայից Քարխոսարայ ընձի՛ն
մի՛ ձգեցին ՚ի վերայ աղքատաց. զի չար սովորութիւն ունէին, որ
զբնուս իւրեանց ՚ի վերայ աղքատաց չըջէին, որ և զնա ևս շնոր-
հաց: Աւ ալլ բախաթ զոր ինչ և խնդրեցի, շնորհաց զամենայն
անյապաղ. որ առեալ եմ մինչև ցոյսօր աւելի քան զԱ. Ա. բա-
խամ: Աւ ապա շուեցի ՚ի Թիֆլիզու ՚ի վերայ Սանահինու՝ Հաղ-
պատու հաշակաւ որ Առանորից, և ապա Աղրծնու (Հաղարժնու)

Վանքն, և եկեալ հասի 'ի սուրբ Աջմիածին: Աւ ըստ պատուի-
րելոյ միծի Խանին, ես և Արեանայ Խանն գրեցաք 'ի Վարս,
Ճարդում, և յայլ տեղիս, ես իմ ազգին, և նա և ես յատուկ
յատուկ Վարսայ Փաշայն, եթէ հրաման եղև մեզ 'ի մեծ Խա-
նէն ծանուցանել յերկրին, և արդ աւելել մեծի տէրութեան ձե-
րում: որովհետև խաղաղութիւն և հաշտութիւն եղև, յայսմ-
հետէ անկասկած զայցնն սեպակառքն, և ամենայն ոք անկասկած
և աներկիւղ վաճառեացնն, և դնեացնն, զոր ինչ կամեացնն և ա-
րացնն: Աւ այնպէս Անուպակաւ ծանուցի 'ի Վարս, Ճարդում,
'ի Թափաթ, 'ի Պաշապիտ, 'ի Վան և 'ի Բաղէշ:

ԳՆՈՒԻ ԻԱ:

Յաղագս Գաղաթեան իմոյ Աջմիածին. և Գնուն ի՞մ Արեան լուսն
շնորհաւորութեան Խանին: Աւ լուսն հրա-իբելոյն զեզ Թապալթ
Թափաթայ Խանին 'ի Սաղանոս գաղաթն:

Զկնի այսորիկ մինչ էի Արեան՝ վասն շնորհաւորելոյ զհաս-
տատութիւն և զեղևանութիւն Արեանայ Խանին, ահա կրկին
հրաման եկն 'ի մեծ Խանէն՝ Արեանայ Խանին, զի 'ի նորանայն
լուսնի երեքին, չուիցէ Արեանու և 'ի դաւաս էն Արարատու. և
պատուիրեալ էր 'ի մէջ ըստաւին, թէ առցէ զԱսայիճայն, և զա-
զաներն, զԳաղանթարն, և զՍեփեմերն, և քանի մի Քապխո-
սայտ, և զայցէք անյապաղ 'ի Սաղանու ըզն. զի պատշաճաւ որ
խօսք և խորհուրդ ունիմ ընդ ամենեկեանդ: Աւ ահա պատրաս-
տեալ եմ զնալ յիս չորից և հնգից աւուր զոր Տէր Յիսուս՝
և Աստուածն ամենակարող 'ի բարին յաջողեցէ. և խաղաղու-
թեամբ հասուցէ զմեզ 'ի սուրբ Աթոռս և 'ի մետաղս մեր.
Աստուծոյ և աղօթից ձերոց ապաստան, զի 'ի բարին եղերեցի
կամքն և յառաջարկութիւն մեծի Խանին: Աւ ընդ այս յոյժ
զարմացեալ եմք, և ոչ գիտեմք թէ՛ վասն էր է կոչումս այս, միայն
Աստուծոյ է գիտելի: Բայց կարծիք ոմանց՝ թէ՛ զՇահննատու-
ցանելոց է 'ի զահոյս իւր. և ոմանք, թէ՛ ինքն նստելոյ է. բայց
հաւաստին և վասն էրն ո՛չ է, յայտնի: Իսկ մեք աղաչեցո՛ւք

զԱտուած, զի զբարին առաջնորդեսցէ, և 'ի հաճոյս իւր յաջո-
ղեսցէ. Ամէն:

ԳՆՈՒԻ ԻՐ.

Յազատքս քնալոյն իճոյ 'ի Մուղան ընդ Արեւանայ Խանին:

Ապա յորժամ ևհաս ժամանակն գնալոյն մեր 'ի Մուղան, կրբ-
կին դնողի յԱրեւանն՝ վասն հարկաւոր իրաց ինչ. հանդիպեցայ
Խանին, որոյ անունն էր Մէհմեթ - զո-լի, և էր բնիկ 'ի Գողթան
գաւառէ, Մուսայբէկէնց ազգէ, որ էր պատն ուրացեալ 'ի ժա-
մանակս մեծի Շահապասին, և այս Մէհմետ - զու լի Խանս թոռ
գոլով նորա՝ ևհաս Խանութեանս. Ս'ի որպէս լսեմ, Բ. և Գ. խան
է մնացեալ 'ի Շահ-թամազի եղեալ Խաներիցն, և զայլս վերջա-
ցուցեալ է մեծազօր Խանն. որոց մնացելոց մինն է այս, զոր ա-
սեմս. վասն որոյ մեծարեաց զիս 'ի պատիւ ճաշ առնել 'ի միասինս
Աւ յորժամ ճաշեցինք և գոհացանք, մինչ նա զայլօ՞ն քաշէր, և
ես զայ խմէի, ասի Խանս՝ շինարի նէշաղ Բեքեմաղ օլա-ր Մուղան
չօլինայ, քի Լապարէք Գորաղա՝ Աւաց. Լապիճայ, արբ զալ Գոն-
քան սօրայ Բեքեմաղ օլա-ր: Աւանորոյ ասի, թէ՛ որովհեաե այդպէս
է, ես քանի մի օր յառաջ գնամ՝ կամաց կամաց, զի տկար եմ
և չեմ գիտանար. Ատապապ, Ագուլիս մի քանի օր նստիմ մինչև
որ դաս. և 'ի միասին գնամք 'ի Մուղան: Աւ ինքն ևս հաճեցաւ
ընդ այս, և ասաց, բարի է, այդպէս արա՛ւ: Բայց զԲօշաղ թէ մարդ-
կանց և թէ անասնոցդ՝ շատ սն, զի այն տեղն ոչ դասնի: Աւան-
որոյ փութով դարձայ 'ի Աւանքն. և սկսայ հոգալ զճանապարհի
պատրաստութիւնն. և տարայ ընդ իս՝ Ժ. ու զա, Ժ. ջորի՝ և
Ժ. Օ. ձի. իսկ 'ի միաբանից 'ի ճանապարհի՝ Աթոռակալ զալայնք
զապայ Ստեփաննոս փարդապետն, Գաւաղանակիր Բարսեղ փար-
դապետն, Իճլախօտ հնձուց փանից՝ Աղիայ փարդապետն Բրտա-
տանցին, Մէհմանապաք Տաթևու՝ Մկրտիչ փարդապետն, Աբաթի
սարահանցի Խաչատուր փարդապետն, Ժամասաց աճապարաք
Մարգիս փարդապետն, Անսարացի Բ. Մարկաւազ՝ զՂուկասն
և զԽաչատուրն, և զգրագիր Յովհաննէսն, այլ և Գ. շա՛նք:

զՄկրտումն զՊողոսն և զՄաղաքիէն, զ, սարոսան յղտաց, զ, Քհարար ձիոց, և զ, ջորեպանէ՛ Այլ և ՚ի Ագուլիաց զԱւագ և-
 րէց տէր թուուման, Վեհայ, աշխ, պաշխ, ընդ ամենն՝ ԻՆ. հոգի:
 Աւ ՚ի զեկտեմբերի ամսոյն զ, չուեցի ՚ի սուրբ Աջմիածնայ՝ Աո-
 րագաւթով, Խոր - վերագով, Շարուրով . անցեալ գնացի Ա. օր
 յԱտապատ, ՚ի զեկտեմբերի Վ. սուրբ Յակոբայ պահոց Վ. շա-
 թին, և մնացի Վ. զիշեր. և ապա ելայ ՚ի վանքն՝ մնալով անդ
 ևս Վ. զիշեր: Աւ անտի Արինջակու սուրբ Աարապետու վանքն՝
 զիշեր մի. և ՚ի Յոնայ զիշեր մի. և ՚ի զեկտեմբերի ԺԱ. հասայ
 յԱգուլիս, և մնացի ՚ի Ագուլիս՝ զ, օր. եկն և Մէհմետ - զուլի
 Խանն: Աւ ՚ի զեկտեմբերի ԺԳ. չուեցաք ՚ի յԱգուլիաց, և ՚ի
 նոյն օրն անցանելով զԱրասիս, և զարա - տաղով ճանապար-
 հորդեցանք մինչ ՚ի Մուղան, և հասանք Օննդեան պահոց շա-
 բաթ օրն ՚ի Մուղան՝ մերձ ՚ի տեղին այն՝ ուր խառնի Արասին
 ընդ Աուռ գետոյն: ՚ի զեկտեմբերի զ. ելանք ՚ի սուրբ Աջմիած-
 նայ, և ՚ի յունվարի զ. հասանք ՚ի Մուղան՝ ՚ի բանակեաղն
 Պարսից:

ԳՆՈՒԻ ԻԳ.

Յազաթս հապարելոյն զՏօն Օննդեանն և զհարթ Չբօրհնեաց՝ ՚ի
 Մուղան, առ եղբբն Երասխայ ՚ի Բանակին որ խիւղացաւ Թաւազանն
 ՚ի ՌՂՁն:

Եւ իբրև իջեանեցոյց զմեզ՝ փոխանորդն մեծի Խանին՝ որ կա-
 ռավարէր և պահէր զեռեղեալ բանակն, որ էր նասաղի - պաշխ
 Ապրու - հասան քէն, սակաւ մի ՚ի բացեայ ՚ի բանակէն՝ ՚ի խուզս
 եղեգնեայս, զոր պատրաստեալ էին վասն եկող Խաներաց՝ աւելի
 քան զՆՂ. խուզ՝ յեղկն Արասխայ ՚ի վերի կողմն բանակին:
 Յորմէ ճրագալուցի օրն վերելեակաւ գնացեալ զրոսնեցաք, և տե-
 սաք զտեղին, ուր խառնէր Արասին ընդ Աուր գետոյն. և Վ. կա-
 մուրջս շինեալ մինն ՚ի վերայ Արասխայ՝ և մինչդեռ չէր խառնեալ
 ՚ի Աուռն գետ, և միւսն յետ խառնելոյն ՚ի վերայ Աուռ գետոյն.
 փոքրիկ նաւ ճակներով շինեալ էր մի բերդ, որ էր ՚ի վայտէ փորեալ

զընկերներ, և միմեանց ընթեր շարեալ 'ի վերայ ջրոյ գետոյն՝
 լայնութեամբն, և շղթայիւք՝ և հաստ առասանաւ կապեալ
 զընկերներն 'ի յերկուց կողմանց զլեռոցն նաւձակաց, զվերի կողմն
 շղթայիւք, և զվարի կողմն առասանաւ, որ էր որպէս զալօճիկ եր-
 կաթի հաստ փաշածար: Աւել 'ի վերայ նաւձակաց առխառակ հաս-
 տադոյն՝ և փայտ շարեալ և պնտացուցեալ մամարաւ, որ երթա-
 յին և գային անցորդք: Բայց Առև գետոյն կամուրջն, Բ. զուխ
 զղեակս և բրգունս 'ի նմա բերդաձև շինեալ, և 'ի միջի նոցա
 պատրաստութիւն տեսեալ հրահանելեաց, զի մի յանկարծակի
 թշնամիք ասպատակեալ վնաս ինչ զործեսցին կամուրջն: Այլ և պա-
 հապանք կացեալ 'ի վերայ՝ որ պահէին 'ի սուէ և 'ի գիշերի, և
 առանց հրամանի ոչ որ իշխէր անցանել, զի այն էր ճանապարհն
 Ը ամախու, Ասկզեստանու, Տարպանտու՝ որ է՝ արեւելք - զափոսն,
 Եփտարխանու, Մուխոֆու, և Հոնաց՝ որք են Բախարք: Իսկ կա-
 մուրջն՝ որ էր 'ի վերայ Արասխայ, միւս կողմն էր Ղարապատու,
 Տուզաղու, Ալեմէ - սրասանու, Ալեմու, Գանձասարու, Ղափա-
 նու և Միսիանու. փանորոյ ոչինչ փոյթ առնէին պահել գայն,
 բայց միայն փանս փախչող գերեաց՝ զարս ոմանս եղեալ էին, զի մի
 թողացուցին զգերիսն՝ փախչել: Աւել յետ տեսանելոյն մեր գայն
 ամենայն, դարձաք 'ի մեաաղս մեր՝ որ էր հեռագոյն 'ի տեղուցէ
 յայնմանէ, ուր խառնի Արասխան ընդ Առև գետոյն, իբրև ժամի
 միոյ ճանապարհ. զի կամուրջն Արասխայ ի մէջ բանակին էր և
 կամուրջն Առև գետոյն 'ի ներքոյ քան զբանակն. իսկ մէք 'ի
 վերի կողմն բանակին: Աւել ի միւս օրն՝ որ էր Գ. շաբթի, հարինչ
 զմեծ վրանն, զոր բերեալ էաք 'ի սուրբ Աջմիածնայ՝ սաղաչէն ե-
 կեղեցւոյ նման՝ զարդարեալ ազգի ազգի երանգով և բազմազան
 խաչերօք և ծաղիօք. և անդանօր հրամայեցի և զմերային լու-
 սաւորչածին Ազգն կանչել, որք կային 'ի բան 'ի բանակին, 'ի
 Տրաղալուցին օրն, զի վաղիւն եկեսցին 'ի վրանն. որ և եկին ամե-
 նեքեան 'ի Օննդեան օրն 'ի վրանն իմ, յորում կատարեցաք զտօն
 Օննդեանն Վրիտասի Եստուծոյ մերոյ, առանց ժամատեղի և
 Պատարագի, զրկեալ յամենայն հոգևոր ուրախութենէ, դառն
 ողբով և արտասուօք, որպէս երբեմն հինն Իսրայէլ, կախելով
 զկտակարանս մեր 'ի մէջ ուռեաց: Ապա արտմեալ զիմօք, լքեալ
 սրաիւք, յակամայ կամօք զգետաւորեցուցեալ զիս մերայնոցն,
 և ըստ բաւականին փոքր 'ի շատէ՝ զոր ինչ եկեղեցական անօթ
 և թափօրական պատրաստութիւն ունէինք ընդ մեզ, կարգաւո-

բօք, սարկաւ աղօք, դպրօք՝ ազուցեալ պատմութեանօք և լուցեալ
մտմեղինօք, Խաչիւ, Աւետարանաւ, և սուրբ Մեռօնաւ գնացիւնք
ի վրանէն առ ընթեր և յԱզրն երասխայ. և անդ կատարեալ ըզ-
կարգ թրօրհնեացն, հեղաք զսուրբ Մեռօնն ՚ի ջուրն Արասխայ.
յորս էին Արեանայ Վալանթար ՄէլիքՅանն, Մէլիք ՅակօրՅա-
նրն, և Մէլիք Մկրտումն: Տուգախու Մէլիք Ակէնն, որ և ՚ի նա
հանել ետու զԽաչն ՚ի ջրէն: Այլ և Արեանայ, և Արարատեան
Վատխուտաշքն, և բանակեալ Հայքն, և Արեանայ ազաներն, և
այաներն. Շէի - Խաչածն, Ղազին և Խանին Ի-զպաշխն՝ աւելի քան
զՊՃ՝ մարդ՝ Հայ և Թուրք: Աւ այս էր զարմանք, զի Պար-
սիկքն առնէին ՚ի Մեռօնախառն ջրոյն, և օծանէին զերեսս իւր-
և ապա արձակեալ ամենայն որ գնացին յԵրազանչիւր տեղիս
եանց. իւր. և մեք դարձաք ՚ի վրանն, ունելով ընդ մեզ զոմանս
երեւելի արանց հրաւիրեալ ՚ի ձաշ:

ԳԼՈՒԽ ԻԳ.

Յարապա գնացոյն իմոյ ՚ի հողմն Տուգախու, և յեօք դատանայայ վաղ-
վաղակի, և գալարեան Ապինուհիւնն:

Իսկ ՚ի Օճնդեան օրն և զգիշերն՝ ձիւն եկեալ տառապե-
ցոյց զմեզ. վասն որոյ յերկրորդ օրն թրօրհնեաց, ամապարեցի
անցանել ընդ Ասիուրջն, և գնալ ՚ի Տուգախ. որ և գը-
նացեալ իմ Արեանայ Խանի մօտն, որ էր և նա ՚ի Խուզս
եղեգնեայս, ՚ի նոյն տեղի՝ յորում իջեանեալ էաք: Աւ ասացի.
Թէ՛ որովհետեւ չէ՛ աստ մեծազօր Խանն. և չէ՛ յայանի՛ յորում
աւուր գալոց է. ես կամիմ գնալ ՚ի Տուգախ՝ զի ահա կոտո-
րիմք ՚ի ցրտոյ մենք և անասունքն մեր. և յորժամ իմանամք
զգալուստ Խանին, փութով դառնամ և դամ: Աւ զի թէպէտ
ոչ կամէր Խանն թողուլ զիս գնալ, զի մի՛ և ինքն միայնակ
մնասցէ, բայց ես ոչ լուայ նմա. և փութով գնացեալ իմ առ
Աերակացու բանակին Ապտուլ - Հասան Բէկն ՚ի տես, և ծա-
նուցի նմա զկամքն իմ. որ և իսկոյն եկեալ յերիվար, և եկեալ
ի բնակութիւնս մեր, պատճառելով զտեսութիւն եղեգնեայ

խուղերացն՝ եթէ իցին բաւական, կամ թէ այլ ևս պարտի
 շինել. վասն որոյ հանդիպեցաւ և Խանին Արևանայ. և ՚ի
 մէջ զբուցատութեան ասաց. թէ մեծին գալն անցայտէ, և
 աստ պակասութիւն ամենայն իրաց, և դու հիւանդ, որպէս
 կամիս առնել: Աւ Խանն պատասխանեալ ասաց. զի՞նչ արա-
 ըից, զի երկնչեմ ուրէք գնալ. զի մի՛ եկեալ զես ոչ գոցէ աստ,
 և պատճառեալ հանցէ զես ՚ի կենաց. զի և Խալիֆայն խըն-
 դրեաց գնալ, և ես ոչ թողի գնա. ևս: Ասանորոյ պատասխա-
 նեալ անդրէն Ապտուլ - Հասան բէկին, ասաց. մի՛ արգելո՛ւր ըզ-
 Խալիֆան, զի և նա տկարութիւն ունի, և ծեր մարդ է, և
 թող գնայ ՚ի Տուղախ. և ՚ի գալ մեծաւորին մերոյ, դառնայ
 և գայ, քանզի սիրէ գնա. և վասն այնորիկ ոչինչ առնէ նմա
 չար: Աւ ասա հեծեալ ՚ի ձի, և մինչ գայր ՚ի տեղի իւր,
 ՚ի ճանապարհին դէմ ելաւ ինձ և ասաց. Խալիֆայ, ասա քո
 Խալիֆոյ համար գնացի ձեր Խանի մօտն, և խօսեցայ ընդ նմա
 վասն քո, և գնաւ սցառհառե ուր և կամիս. զի նա ոչ կարէ
 արգելել զքեզ: Բայց յորժամ լսես զգալուստ մեծին, փու-
 թով ժամանեալ, և ես վասն քո այլ մեծամեծ յարկս շինե-
 ցից եղեգամբ, զի յորժամ գաս. բնակիս ՚ի նմա՝ լայն և արձակ:
 Ասան որոյ և ես օրհնելով զմեծագոր Խանն, և շնորհակալ
 լինելով ՚ի նմանէ, ասացի. թէ՛ բարի է, գնամ. և յորժամ լսեմ
 զգալն, վաղվաղակի դառնամ և գամ. բայց վասն խուղից մի՛
 ինչ աշխատիր, զի բաւականք են և այնք զոր շինեալ են, և չէ՛
 փոյթ կրկին շինելոյ: Աւ այսպէս ելեալ ձիւնախառն անձրեով,
 և անհնարին տղմով անցաք ընդ Արասին ՚ի Ղիզիրէն, և ածա-
 պարեցի գնալ ՚ի Տուղախ. բայց Վալանթարն և Մէլիքն
 մնացին յետ անցանելոյ Ամուրջին. զի և յայտոյս կային բնա-
 կեալ Երփո-ճէքն. վասնորոյ մնացին Տրդայ մօտն, որք էին զա-
 պէնք Արևանայ Տրէշի կողմանէ. քանզի բան և հիւսու ունէին
 ընդ նոսա: Աւ առաւօտն մինչ կամէին գալ զկնի իմ, լուան թէ
 մեծագոր Խանն գալոց է յետ Ա. Օ. աւուր. որով յղեցին և
 ինձ զփայտիկ մի, և ծանուցին զգալն Խանին. և յորժամ լուայ,
 յետ դարձայ ՚ի ճանապարհէ, զի Վ. աւուր ճանապարհ գնա-
 ցեալ էի. և եկեալ հասի կրկին ՚ի բանակն ՚ի Գննդեան Վ. օր-
 էից՝ Վ. շաբաթի օրն, և գտի զերկրորդ Աղէքսանդրն եկեալ օր
 մի յառաջ՝ կիրակի զիշերն՝ լոյս Վ. շաբաթի. յորում և ես
 հասի ՚ի նոյն Վ. շաբաթի երեկոյն, և հասի ՚ի յեզրն Արաս-

խայ մերձ ճ'իսիրին, ուր էին Վարանժարն և Մէլիքն 'ի վրանին նոցա, ուր էին ընդ Տրդայն. և մնացի անդ զգիշերն:

ԳՎՈՒԻ ԻՆ.

Յաղագս յանդիման լինելոյ Տր Տէճի Խանին, և Տադոսացանելոյ նմա զընծայս Տր, և Խոսելոյ ընդ նմա, և նորա յոստորբելոյ զՏր:

Եւ յերկրշարաթի վաղքաջ ընդ առաւօտն տեսեալ զպատաստութիւն մեր՝ աճապարեցաք անցանել զկամուրջն, և գնալ 'ի կողմն քանակին, ուր էր աճարախն և կայանն մեծի Խանին. և գնացեալ իմ և Մերդէփն, և Վարանժարն և Մէլիքներն ընդ ին, այլ և Արեանայ աղաներն, և Շէխ-խալաֆն և այլ Այսմներն և մեր Վեպիտոսայքն ամենեքեան ժողովեցան 'ի միասին. և այսպէս մուծին զմեզ առաջի մեծագոր Խանին: Բայց զես յառաջ մեծարեցին քան զամենեկան. և զընծայսն իմ յառաջ քաշեցին, զձիանքն և զՉորիքն, և զայլ պատաստութիւնս՝ զոր ունէի ընդ իս: Յորմէ տեսեալ խանդաղատեցաւ և բերկրեցաւ 'ի վերայ իմ և ասաց: Ետզ Գալթիշան Խալիֆայ, նէճայ սան, Էաղշիսան, զաղան, Էօլփայ աղար շափիշան զշրան, զարփան. զան պիք Էիփար Գիշի սէն. զՅիփան Գալթիշան: Եւ ես պատասխանեալ ասացի. Խանը՛, ալահ սանայ, զօր օճր վերան. Ինքն Գի սէնին Տոսարատ լեյլինհար շէֆէլիք Էլան Գօրփոս, զըլ Տանայ պհար օլփի. զոսոք Գերփերփիարայ, Գի Բէն Տէնապնի սաղ սէլի՛ճ վէ սոքոշան Գօրփոս. որով ուրախացեալ ծիծաղեցաւ և ասաց. Ապրոս - Հասան Բէլի՛ Խալիֆեայ Էաիշի օրփի վեր, Էաիշի Գօլաթ, պիք Էաիշի զօճայ Գիշի փոք: Եւ ասպս զայլոց ընծայս մատուցին առաջին, զՎարանժարին, զՄէլիքներացն և զԱղաներացն. որ և նոցա շնորհակալեցաւ, և ասաց. Էվրնդ սասփան, Խօշ Գալթիշ սրղ. և պատուիրեաց ամենեցունցս, թէ՛ զարոն քահալի օլփն: Եւ մեք խոնարհմամք զլիտոյ սէլաճլամիշ արարաք, և գնացաք 'ի տեղիս մեր յառաջին քնակութիւնն: Եւ 'ի նոյն օրն երկրոյեան ժամու, ոմն 'ի սպասաւ որայ իւրոց առաքեաց և կոչեաց զես. որ և ես առեալ զՎարանժարն փու-

Թացայ առ մեծագոր Խանն 'ի յաճարախն իւր. և ծանուցին
 նմա վասն իմ: Ար և իսկոյն կոչեաց զիս առաջէն. և իմ առեալ
 զՔաղանթարն կացի առաջի իւր. որ և սկսաւ հարցանել վա-
 սըն Արեանայ կողմանցն, և վասն Ղարսայ, և կարաւանից
 երթեկեղոցայ, և վասն Պայազաու և Քրտատանայ կողմանց.
 որ և ըստ պատշաճին տուի զպատասխանին. և շնորհակալու-
 թեամբ զոհ եղայ, թէ քո եղպալէն և քոյվալէն զոհութիւն
 Աստուծոյ՝ խաղաղ ենք յամենայն կողմանէ. այլ և ըստ հրա-
 մանի քում՝ զոր պատուիրեցեր 'ի Թիֆլիզ՝ ինձ և Խանին՝
 զրել ամենայն ուրիք վասն երթեկեղոցայն՝ զրեցաք. այլ և
 Ղարսայ Փաշային, և Արզրումայ Աերաս+երին Ահմէտ Փաշային
 զրեցի արղաներ վասն վաճառականաց. և ահա սկսան դալ կար-
 րաւանք և վաճառականք՝ թէ մեր ազգէ, և թէ յՕսմանցւոց:
 Այլ և մեծամեծ կարաւանք կան՝ որ մօտ օրերս դալոց են:
 Դարձեալ եհարց, թէ՛ Արեանայ Խանն զի՛արդ է, լաւ կառա-
 վարութիւն ունէ՞ր, ձեզ հետ լաւ ծանուպարհ գնաց, բանին լաւ
 ճոյզի՞ն էր, իօշնի՞ն է. ք: Աւ ես շնորհակալութիւն բերի, թէ՛ ա-
 մենայն կողմանէ լաւ էր, և բանին և՞ քոյվալէն թիւ: Այլ և
 վասն Պայազաու, և Քրտատանու, և Ղարսայ կողմանց ե-
 հարց, և եզիս ըստ սրտին: Այլ զԽալսա եհարց վասն վարի
 և ցանի. և իսկոյն բողոք բարձի, թէ՛ ո՛չ գոյ ըստ բաւա-
 կանի. նա և ոչ գտանին եզինք՝ որ վարեն. բայց քո քոյվա-
 լէն լինի՝ թէ՛ զարնան Պայազաու և Ղարսայ եզինք ճարեն
 փողով կամ պարտքով, և վարուցան անեն, որովհետև ջրե-
 լով է՝ զարնանաւարն այլ լաւ պիտի լինի: Ար և վասն այսմ
 բանի՝ Քաղալի Բէկ անուռն զոմն առաքեաց 'ի ծածուկ, որ գնա-
 ցեալ շրջագայեաց գնահանգն Արարատու՝ քննելով զվարն և՛
 զցանն, և՛ զեզինս, և՛ զսերմուննս զիւղէ 'ի զիւղ: Ար և Աշմի-
 աճինն ևս հանդիպեալ էր, և վասն մեր Դուր գիւղորէիցն
 պատուէր էր առեալ և յորդորեալ, թէ՛ զսերմնս Աանիցս
 տանք նոցա՝ որ սերմանեն, ապա թէ՛ ո՛չ 'ի պէլլիլէն տան. և ըզ-
 ճոյզն՝ պէլլիլ կանեն: Աւ ոչ գիտեմ, եթէ վասն փորձելոյ՞ զիս
 այսպ'ս արար, զի իմացի զերաւն և զսուտն իմ խօսացս,
 եթէ վասն հոգալոյ զերկիրն և զրայէն: Աւ ապա յուտադրեաց ա-
 սելով, հոգ մի՛ անէք, գիտեմ որ այդպէս է. բայց Աստուած ողոր-
 մած է, զարտուր չէք մնալոց. և ապա ասաց ճոյզիսս ես, գնա՛
 զեղն, քոյրս արա՛. և ելեալ գնացինք 'ի մետաղս մեր զիշերով:

ԳԼՈՒԽ ԻՉ.

Յաղագս Գնացոյն իմոյ, 'ի վրանն 'Ասիղա-անցոց, այսինքն, Պարոն
 Աստուածաբան-բն, պարոն Խարխիճոսին, պարոն Սպեխանին. և
 Խորհելոյ ընդ նոսա զպարզածա-որ Բանս:

Իսկ 'ի միւս օրն 'ի հասարակել աւուրն, մինչ գնայի 'ի վրա-
 նրն 'Ասիղուանցոց, յորում կային ահաստանեալ 'ի մէջ բանա-
 կին յեզր Արասխ գետոյն, պատահեցան ինձ 'ի ճանապարհին մե-
 ծաղօր Խանի սպասաւորքն, զոր ֆառաշ անուանեն, արք Բ.
 ունելով իւրաքանչիւր ոք 'ի գիրկն իւր՝ զգառ մի. և 'ի տեսանե-
 լըն զես, զկայ առեալ կանգնեցան. և յորժամ մերձ եղէ, ե-
 կին և կացին առաջի իմ 'ի յանցս ճանապարհի: Աւ ես բարե
 տուեալ ասացի, ի՞նչ խնդրէք. և նորա պատասխանեալ ասացին,
 ողջութիւնդ: Սէնքէր - 'Աշան Խանն քեզ զայս Բո-բֆանոս, գա-
 ուրս ուղարկեաց, զի ճաշակեալ օրհնեցես զնա: Ապա ասացի,
 միւս դառն ո՞ւմ պիտի տանիք. և նորա պատասխանեցին թէ, և
 զայն Արեանայ Խանին ուղարկեաց: Յորմէ շնորհակալեցայ. և 'ի
 վերայ ձիոյն համբարձմամբ ձեռացս օրհնաբանեցի զԽանն. և բե-
 րողացն ոսկի մի սրարգեւելով՝ անցեալ գնացի: Աւ յես երկուց
 աւուրց 'ի յունվարի Ժ.Օ. պատուիրեաց մեծաղօր Խանն՝ Բային
 տալ մեզ, և ամենայն եկեղոցն, ցորեան Գ. մարդոյ, Ա. լիտր
 Թարվոզի, որ է՝ Բ. ժոպ և Ղ. տրամ: Աւ 'ի յունվարի ԺԲ.
 օրն կիրակի՝ մեծարեաց զես 'ի պատիւ Աստապատցի Պարոն
 Աստուածատուրն՝ 'ի վրանն իւր. և մինչ կայի 'ի վրանին 'ի սե-
 դանն, լուայ՝ թէ՛ Ղ. ազպինու բերեալ զմեծ վրանն ահա կանգնե-
 ցուցանեն. և մնացի անդ մինչև ցԲ. պահ գիշերոյն. և ասրս
 դարձաք 'ի բնակութիւնս մեր: Բարէ, սաստիկ իշխանութիւն և
 հրաման երկրորդ Աղէկսանդրիս. զի անհուն բանակն՝ և այնքան
 իսառնիճաղանձ բազմութիւնն, իբրև զայր մի անշուշ և հա-
 մետ կային սասանեալ. և ոչ ոք իշխէր ասել այր ցընկեր իւր, և
 կամ ցռամիկս, և ս առաւել ցմեղ՝ և ցմեր ազգն, եթէ այսպէս ա-
 րա՛ կամ այնպէս. այլ իւրաքանչիւր 'ի վերայ սրահանութեան
 իւրոյ՝ և գործոյն հաստատ՝ և ահիւ պակուցեալ: Իսկ 'ի յունվա-
 րի Ի. եկն Ահնճէու Ահնճ - Ալֆ ֆաշայն՝ որ էր Էլֆ. և ահաստանե-

ցուցին յայն կողմն Արասխայ յեզո գետոյն, մերձ տեղոցն ցնորիկ՝
 ուր խառնի Արասխ ընդ Աուա գետոյն: Աւ. է յունվարի ԵՏ. եկն
 և Իսպրահիմ Խանն ՚ի Մաշտիժու, որ է եղբայր Տամաճայր և Տա-
 մամայր մեծազօր Խանին. բարձրահասակ և յաղթանդամ նման
 եղբորն: Աւ. է նոյն օրն առաքեաց ինձ Ինչայս Խանն Աղէկամայր
 անուն, զերկուս պատուական Ամիրտօրնս, որ մինն ածէ Ե.
 Խոսման: Աւ. է ասղագործ ծայրէ ՚ի ծայր, բովանդակն սրճայով.
 որ և ՚ի սուրբ Աջմիածին ՚ի մէջ այնքան Ամիրտօրնացն ոչ դաս
 նման նմա. որ և ունէր ԲԺ. ան պատկեր ՚ի հան բանած, և ոչ
 յետոյ կարած. յորս էին Օ. պատկերքն Վրիտաոսի. Վերեզմանն
 և Յարութեան երեւմն, Գ. ըստ չորից Աւետարանչացն, և
 գալ իւղաբեր կանանցն, և Բ. սն աշակերտացն, ըստ Աւուկա-
 սու, միայն Պետրոսն որ ետես զկասաւն լոկ, զի կային, և զնաց
 զարմացեալ ՚ թէ զինչ եղև. և միւսն ըստ Յօհաննու. ել Պետ-
 րոս և միւս աշակերտն, և զնային ՚ի գերեզմանն. ընթանային եր-
 կոքեանն ՚ի միասին: Իսկ մնացեալ Օ. պատկերքն էին, մինն ՚ի
 մէջ բոլորակի Վրիտաոսի պատկերքն խաչակնքելով Բ. ձե-
 սամբ: Աւ. շուրջ Վրիտաոսի բոլորակին՝ Բ. բոլորակ փոքրա-
 գոյն ևս, յորս էին չորից բոլորակաց մէջն՝ Գ. կերպարանք Աւե-
 տարանչացն, Մարդոյ, Ասիւծոյ, Աղին և Արծուոյ: Աւ. Վրիտ-
 աոսի բոլորակի զլեկն փերայ եղեալ բոլորակին մէջն՝ Հողին սուրբ.
 և ՚ի ներքոյ Օ. երորդ բոլորակին՝ Օ. թեւան Աերուբէ, և յա-
 ջակողմեան բոլորակին պատկերք սուրբ կուսին Մարիամու: Աւ.
 յահեակ կողմանն բոլորակին՝ սուրբ Յովհաննէս Մկրտիչն: Իսկ
 Բ. երորդ պատկերն, որ էր մի ծայր Ամիրտօրնին՝ ստոր կողմն,
 զձեռս եղեալ ՚ի զլուխ Առաքելոցն՝ օրհնելով զնոսա ՚ի լեռան
 Չիթնեաց՝ Համբարձման օրն: Թ. երորդ պատկերն ըստ Յօ-
 հաննու, որ մատուցին նմա մանն ձկանց, և խորխոխ մեղու, և
 առեալ եկեր: Ժ. երորդ պատկերն՝ դրօքն փակելովք մտանեկն,
 և շօշափուլն Թօմայի, և արկանեղ զմատունս ՚ի կող Աննարա-
 բին: Մետասաներորդն, ըստ Յօհաննու ՚ի Տիբերական ծովն՝
 ձուկն որսալն Պետրոսի նաւաւ ընդ Վաթանայէլի՝ և ընդ որդեոցն
 Օ. երեթեայ. և այլք աշակերտաց անտի երկուս. որ և հրաման
 առեալ արկին յաջակողմն նաւին զուռ կանս, և բազմութեամբ
 ձկանց հանեալ ՚ի ցամաք կրակեաղ կայծակամբ, և ձուկն մի ՚ի
 փերայ խորովեալ և հաց: Արիտատասաներորդն, ՚ի միւս ծայրն
 Ամիրտօրնին պատկեր՝ իշխանութիւն և զփականս առն Պետրո-

սի առաքելոյն: Այսքան պատկերք կոչին 'ի վերայ պատուական
 Ամբիփորոնին, որոյ ծանրութիւնն Ամբիփորոնին էր . . . (*) : Կսկ
 Ամբիփորոնն 'ի վերայ սև + Էփօպի' Ա. խաչ աջաչով և մարդա-
 ըրտով, պատուական և ծանր խաչեր բանած ասղարան, և կա-
 բած 'ի վերայ Ամբիփորոնին: Չորս ձանձրութիւն համարեցայ մի
 ըստ միջէ զկերպ պատկերացն գրել. և մէկ Առնքեր աջաչով, որ-
 պէս զմեր Առնքերն, և 'ի միջի գրքիստոսի պատկերն խաչակնքե-
 լով, և 'ի Ա. անկիւնս զԱւետարանչացն: Արու՛մ և ես Էնչա-
 յեցի և շնորհեցի 'նոցա՝ զոր ինչ իմ կարն էր. զի արք Ք. 'ի ա-
 ռաջիկայ սպասաւորաց իւրոց՝ հրամանաւ նորին 'ի վերայ բազ-
 կայ իւրեանց բարձեալ բերին, և եղին առաջի իմ ողջունելով
 զթարմատար 'ի բերանոյ մեծի Խանին, և հարցանելով զորպի-
 սութիւն իմ խանդադատական սիրով: Աւ թէպէտ ոչ կամէին
 առնուլ զօժիաս իմ վասն երկիւղի Խանին, բայց յոլով բանա-
 բարելոյս աղագաւ և հաւատացուցանելոյ՝ թէ իմ բերանէն ո՛չ
 ելանէ, միայն թէ դուք ձեր բնկերացն մի՛ ասէք, ապա հաւատա-
 ցեալ ահիւ մեծաւ հազիւ թէ առին. զի այնպէս սահման ունի
 մեծախելք Խանն, յորժամ մարդոյ բան ինչ առաքէ, եթէ տա-
 նողքն բան ինչ պահանջն՝ կամ առնին, անխնայ սպանանէ
 զայնպիսիան: Աւ ապա ելեալ գնացին 'ի սպասաւորութիւն իւր-
 եանց: Կսկ Արեանայ Խանն, և ամենայն բանակ նորին, որ կա-
 յին մերձ 'ի բնակութիւնս իմ, լուեալ զայս և տեսեալ ըզ-
 պարզեան՝ մեծաւ հիացմամբ սքանչացեալ, զարմանային ընդ
 սիրոյ նշանն մեծին, և ընդ քաղցրութիւն որ առ իս. և օր ըստ
 օրէ զային աչք 'ի լուսել և շնորհաւորել. և Եամազայ ա-
 բարեալ գնային սքանչացեալ: Փսաք Աստուծոյ, և օրհնեալ է
 անուն նորա որ ունի սքանչելիս միայն:

(*) Չիք 'ի բնագրին որքանութիւն կշռոյն ծանրութեան Եմբիփորոնին և
 տեղին բաց էր թողեալ, ըստ որում եւ մեր անցար կէտադրութեամբ:

ԳԼՈՒԽ ԻԿ.

Յազաֆո զբանին՝ որ քերին ՚ի Ղազարիտա, և որպիսո-նեան նորին: Ա-
վան ասեմանելոյ թշ առնայն օր քնալ ՚ի սելամն թշի Խանին, և
օր ըստ օրէ պարտապարտելոյ զպեղիս նորելոյ քնացողաց ՚ի սելամն:

Յետ այսորիկ հրամանն եղև ՚ի մեծ Խանէն, ինձ՝ Արևանայ խա-
նին և ընդ մեզ եկելոցն, զի ամենայն օր ՚ի ծաղիլ արեգականն,
գնասցուք ՚ի տես և ՚ի սելամ Խանին մեծի. և պատրաստեալ էին
իւրաքանչիւրոցն մերձ ՚ի բնակութիւն և յամարախն իւր՝ եղեգնեայ
հովանոցս սո-ն-սո-ր-մային նման, զոր աստ այլան ասեն՝ Ժ. գիրկ,
Ժ. Ա. և Բ. գրկով երկայն, և Բ. գիրկ լայն. որ իւրաքանչիւր քա-
ղաքէ, ՚ի կողքն ՚ի մէկ մէկ հովանոց նստէին՝ յատուկ յատուկ քա-
ղաքակցօքն հանդերձ: Աւ վազ քաջ գնացինք ՚ի սահմանեալ
տեղն. և ամենայն մարդոյ տեղն ճանչա-ր և յայտնի էր. և ամե-
նայն ոք իւր տեղն ճանաչէր: Աւ յերրորդ ժամն ելանէր մեծազօր
Խանն ՚ի ներսէն ՚ի արի-անխանան, և շա-ո-ւ-ք արա-տ արարեալ,
ապա ընթանային ամենեքեանքն՝ կարգ կարգ՝ առաջի իւր, և խո-
նարհմամբ զլսոյ՝ անմուռնչ բարև տուեալ անցանէին. և զի էր
նրտած տեղն Խանին՝ ամարախ շինեալ փայտաշէն, և տանիսն
տասխտակամած. իսկ շրջապատ պարիսպն եղեգնեայ, և ս-հեաց
տեղն եղեգնեայ, պարիսպն և բնակութիւնքն. էին և վրանք բա-
զումք ՚ի նկիքս և արտաքս ամարախի Խանին: Այնպէս և մերս
բնակութիւնն ՚ի բացեայ ՚ի բանակէն՝ զառ ՚ի վեր ՚ի յեզերն Արաս-
խայ, կէս ժամու ճանապարհ հեռի ՚ի բուն բանակէն, աւելի քան
զՆՃ. հիւղ շինած եղեգնեայ. զի կամէին զեկեալ Խաներաց զո-
մանս անդ իջուցանէին և բնակեցուցանէին: Բայց փան հեռի
գոլոյն ՚ի օճակէն Խանին, ոչ ետուն թոյլ, այլ ՚ի շրջակայ խա-
նին բնակեցուցին: և յետ Բ. կամ Գ. աւուր հրամանն եղև ՚ի
մեծ Խանէն՝ ինձ և ամենայն եկելոցն Արևանայ, զի գնացեալ նը-
կատեսցուք զչափին, և զքօնուցուք. որ և ՚ի պատճառէ մերմէ
գրէ թէ ամենեքեան առ հասարակ գրոհ տուեալ ընթացան վաղ-
վաղակի՝ ՚ի տես և ՚ի խաճաչաց ահագին վրանին. որ էին կանգ-
նեցուցեալ ՚ի յեղեգնեայ պարսպին մէջն, ՚ի կողմն հարածին՝ յա-
րևմտից կուսէ Խանի օճակին, որ էր հոգացեալ և բերեալ ՚ի

Ղազպինու: Արոյ էր երկայնութիւնն ճ' Ճ. հալապի. իսկ բարձ-
 րութիւնն Ճ' Վ. հալապի, սաղաշէն. և Ր' Ճ. ան սիւնք էին 'ի վը-
 րանին, և 'ի գլուխ սեանցն կողակք արծաթեայք, որպէս միջանկ
 ձմեռուկ. նշանն այսպիսի Ք: Իսկ արտաքոյ վրանին կողմն՝ բո-
 սորագոյն գունով. և շրջապատն երկտակ՝ մինն համակ, և մի
 տակն ճահածար զամառ օջառ, և մէջն Արլանու զանաւէր զս-
 որ և լիապէս խածաշոյ արարեալ զքօնեցաք, և ելեալ գնացաք 'ի
 տեղիս մեր՝ օրհնելով զՄատուած:

ԳՎՈՒԽ ԻԸ.

Յազաֆս օր ըստ օրէ եկելոյ և ժամանակաց 'ի դաշտն Մաղանոս 'ի
 հեռաւոր քեղեաց՝ անձի- Բազմոս-Բեան, և որակ որակ ճարտիւնաց:

Ապա սկսան զալ յամենայն կողմանց հրաւիրեալքն 'ի հեռաւոր
 տեղեաց: Ասխ՝ Հերաթու Փիր-Մհմատ Խանն, որ և Մուղան Արե-
 ւանայ Խան արար, և Բեկէր - Բեկի. բայց ընդ իւր ունի զնա մինչև
 ցայսօր, և 'ի տեղինորա Սե-սէլիճ, զոր սոքա նայեալ ասին. ա-
 նունն Մահմատ - Թիզայ պէկ. զոր առաքեցին 'ի Մուղանու. և է
 մինչև ցայսօր Արևան 'ի տեղի Փիր - Մահմատ Խանին, և կառա-
 վարէ զնահանգն Արևանու:

Խորասանու Քէօնի Թահամ Խանն՝ բոլոր Իրանոս - Սարապըն որ
 է Աերասիար:

Մազանտարանու Մերդեք, Ա Էրեր, Ա Էթել, Մերօֆի, որ է
 պաշ - քեֆարթար, և պաշ - ճահեպէ, և ճանկ-աթն. այս Վ.
 հոգի՝ ուր որ գտանին, այսպիսի են:

Նշապուրու Մերդեք, Ա Էթել, Ա Էրեր, Մերօֆի:

Մաշաթու Իպրահիմ Խանն, որ էր իւր հարազատ եղբայրն, և
 է այժմ բովանդակ Արապատականի, որ է հարապէճանու սպա-
 սալար՝ որ է սերասիեր:

Սաղափարու Մերդեք, Ա Էթել, Ա Էրեր, Մերօֆի:

Եստարապատու Ղաճար - Մէհմետ - Հիսէին Խանն:

Արլանու Մերդեք, Ա Էթել, Ա Էրեր, Մերօֆի:

Ղազպինու Մէհմետ - Իրիզայ Խանն:

Ղու մայ Ղ առու մ Իաննս
 Քաշանու Մերդեքնս
 Սպահանու Մայար - պաշի Իաննս
 Թէհրանու Լու թ Ֆ - Ելի Իաննս
 Սմբանու՝ ուր էր Եւս - Թահմազն 'ի կալանս, և որդին
 Եւստապազն 'ի տեղն իւր մօան, նոյն տեղեաց մեծամեծքնս
 Եիրազու Եհմէա Իաննս
 Լառու Ելի - զուլի Իաննս
 Պանտարու Եպտուլայ Իաննս
 Քիրմանու Սուրաթի - պաշի Եղայ - Պաղըրնս
 Ուզրանու Պաղըր Իաննս, Սեւթո-բոյմազէնս
 Եզտու Վէտէ, Վէրէր, Մերոօթի:
 Տօլրազու Ելի - մէրտան Իաննս
 Հաւզայու Վալէն, որ է մեծ Իաննս
 Եւ շատու Եպպաս - զուլի Իաննս
 Պէհլանու Իանայիլ Իաննս
 Խուրմապաթու Բապա Իաննս
 Թարփիզու Եպտու - ուազախ Իաննս
 Սփուխպուլախու Մէհմէա - զուլի Իաննս
 Ումու Մէհմէա - իսայ Իաննս
 Երտախու Իմամ - զուլի Իաննս
 Նասիջուանու Քիզայ Իաննս
 Երևանու Մէհմէա - զուլի Իաննս
 Ունձու Ուղուրու Իաննս
 Թիֆլիզու Վալէն Իմամ - զուլի Իաննի որդին, Ելի - միրզէ
 Իաննս
 Ղազազու Սֆահան - վերտի - Քեախու մ - բէկ Իաննս
 Եւմախու Պեկերդէն Ղաթնս
 Լառու Քէլպ - Տիւսէին Իաննս
 Հօրսայ Սուրսա - զուլի Իաննս
 Մակուայ Սուլթաննս
 Վախէթու Միրզայքնս
 Տարպանաու՝ որ է դէմեր - զափոն, Մուտախան Թալիշնս
 Եւ այլոց տեղեաց խորին Խորասանայ, և 'ի Բաքուայ 'ի կող-
 մանց հարաւոյ, և 'ի Քանանացուոց, 'ի յարեւելից, և 'ի կող-
 մանց Հնդկայնոց, 'ի զանազան քաղաքաց. Խանս, և Սոլթանք,
 Մերդեք, և Մերոօթեք, Վէտէք, և Վէրէք, Եւթի - իսլամք. և

Շէիք, Մօլա-պաշիք և Մօլայք, Վալանթաք և Մէլիք,
 Աղմնապետք և Աուսակալք, Այաներ և Վէպիո-պայք,
 Խոսացաէրք և Տօլաթաւորք՝ գումարեալ ժողովեցան, կու-
 սեցան, և եկեցացան, և մինչև ցՊայրաճն իւրեանց առ հասարակ
 եկեալ հասին և կային պատրաստ: Աւ ամենայն օր յատուկ
 յատուկ ՚ի սէլաճ մեծի Խանին գնային ՚ի ար-ան՝ կարդկարդ,
 սխեալ ՚ի Խորասանայ քաղաքացւոց մինչև ցԱրապատականս
 և ցԱրարատանս՝ իւրաքանչիւր քաղաքաց մարդիկք իւրաքան-
 չիւր մեծամեծօքն, և յետ սէլաճին ժամ մի մնացեալ, և ապա
 ցրուէին յիւրաքանչիւր բնակու թիւնս իւրեանց:

ԳՆՈՒԽ ԻԹ.

Յապագա Պարսն-Բեան քաշարին Մո-ղանս և Արասիայ, Բէ
 ո-սիք էլանէ, համ ո-ր հասանի:

Աւ յորժամ եկին և գումարեցան յամենայն գաւառաց և
 քաղաքաց, բոլոր Պարսկաստան երկրին ըստ զրեցելոյ՝ մեծա-
 մեծք և երեւելիք, և կազմեցաւ ամենայն եկողաց յատուկ յա-
 տուկ հովանոց եղեպնեայ, զի ժամանակն անձրեային էր, և
 եղանակն ձմեռնային: Աւ այս Մուղան կոչեցեալ մեծ և ան-
 հուն դաշտս, է լայն և ընդարձակ դաշտ մի հիանալի, որ Ա.
 օր հաղիւ թի լաւ ձիաւոր մի կարէ շրջագայել զբոլորն, դուռ
 և տափարակ. ՚ի կողմանէ յարեմաից է բարձրութիւնն, և ՚ի
 կողմանէ յարեւելից է ցածանալն, զի և Արասին յարեւելից
 յարեմուտս ընթանայ, որ ելանէ ՚ի լիւանց Աարնոյ, որ է Ալ-
 զրում. և ՚ի Աաղզուանայ անցանելով զայ հասանէ յԱրարատ
 գաւառ, ՚ի Արտաշատ և ՚ի Ա իրապ. և առ ընթեր Ա իրապայ
 փանիցն հանդարտ գնայիւք ճեմէ, և Շարուրով ժամանէ ՚ի
 յԱտապատ. և Ատապատու շինոյն եղերով՝ և փանից առ-
 ջլէէ անցանելով մտանէ ՚ի մէջ լիւանց և քարանձաւաց, և
 զայ ՚ի Տարաշամպ, ուր խառնի նմա Տղմուտ գեան՝ կից Տարա-
 շամպու. և այս Տղմուտ գեան՝ այն գեան է, ուր Արաբանանց
 մեծ պատերազմն եղև, և նահատակութիւնք նոցին ՚ի յեզրն
 Տղմուտ գետոյն: Իսկ Տարաշամպն է Արազու յայն կողմն, որ է

արևելից, և ի թարգմանս կողմն. զի Պ. աւուր ճանապարհ է
 թարգմանց աստի. և անցանելով զՏարաշամայն լեւնամիջով հա-
 սանէ ՚ի շին-ճուղայ. ուր կայ մեծ և զարմանալի Ամուրջն՝
 Պ. տակ՝ բարձր և հիանալի տեսողացն, զոր մեծն է ահապաղ
 քակեաց ՚ի ժամանակին՝ յորում զճուղայ քշեաց, և այժմ՝ աւեր
 կայ. և ճանապարհորդք նաւաւ անցաննն ՚ի ճուղայու և գնան
 ՚ի Վարէժ. և այսպէս ընթանալով ՚ի ճուղայու ելանէ ՚ի դաշ-
 արն սակաւ ինչ տեղ՝ որպէս Ա. Օ. ժամու ճանապարհ, և հա-
 սանի ՚ի Վաշտ գեղն և ՚ի յՕրաուար, և անդէն կրկին մտանէ ՚ի
 լեւնամիջ Վարսահ աղառաժուտ, դժուարին՝ խիստ տեղիս, և
 անցանէ ընդ Մեղրու ձորով, և ապա Չաւրնարու նահանգով,
 և Պարկու շատով, և ապա ելանէ ՚ի դաշան Մուղանու. որոյ է հա-
 բաւու կողմն է Վարսատայն, և ի հիւսիսոյ կողմն՝ Վափան, Վա-
 րապաղ, Տուղախ և Անճէ-պասանու երկիրն, Աէրէնակ, Խա-
 չին, Վանձասար և Աղուանից երկիրն: Աւ այսպէս յորժամ ե-
 լանէ Արասխն ՚ի դաշան Մուղանու, Պ. Ա. աւուր ճանապար-
 հաւ՝ հանդարտ գնացիւք հասանի ՚ի Աուռ գեղն, ուր խառնի ընդ
 նմա. անդ՝ ուր գումարումն եղև Պարսկաստանեայց, որոյ սակի է
 պատմութիւնս. և ապա Ռ. գետ խառնեալ ՚ի միասին անցանն
 Աիլանու երկրով, և խառնին ՚ի ծովն Աստղից: Աւ այս դաշ-
 արս Մուղան է ՚ի կողմն հարաւոյ ընդ արևելս. եթէ խնձոր մի
 զիցէ որ ՚ի գեանի, կարելի է ՚ի հետու տեղաց երևիլ, և ամենն ին-
 քար, և նշմարանք քարի ոչ երևի ՚ի յայս անհուն դաշտիս
 Բայց է յոյժ եղէգնուտ և խոտաւտ, և լի վայրի կրէիւք և
 խողիւք, որ իբրև ոչխարս՝ երամակ երամակ շքին: Բայց է ան-
 ջրղի. միայն յորժամ հալնն ձիւնք, Յինանց և Համբարձմանն
 ելանէ Արասխն ՚ի սահմանացն, և ծածկէ զմեծ մասն երեսաց
 դաշտին, և բազում տեղիք առողանին: Իսկ ՚ի ձմեռն անձրևն
 և ձիւնն անպակաս են, որպէս և տեսաք. բայց ձիւնն ոչ տեէ
 աւելի քան զԱ. օր, զի ջերմային է վայրն և յոյժ զիճային
 օդն, և խոնաւութիւն յոյժ յոյժ. զի ամենայն ինչ բորբոքի
 շուտով. ՚ի դեկտեմբերի և ի յունվարի՝ կանանչ խոտ գտանի, որ
 բաւականանայ անասնոց և ոչխարաց. և գառինք ծնեալք լինին՝
 և մեծացեալք ըստ ստիու, որպէս են ՚ի Խարէլէղն՝ յերկիրն
 Հառնայ տան: Աւ երբեմն երբեմն ցուրտ ևս լինի և սաստկանայ,
 բայց փութով անցանի: Աւ յեղըն Արասխայ ծմակ և մորի, և
 գտանի այրելու փայտ բազում:

ԳՎՈՒԽ Լ.

Յազատութեան հարգապարտութեան հաճանացայ ժամն էլիւոց, և հարգ զի-
 -անին, ընդ որոնց հանգնին որդիք և եղբորորդիքն, Խաներն. և
 հարգ զիմաստասացն, որք ի ծած զիմանին ի-բարտանդի-ք նշանով հանգ-
 նին ի գիտացն. և որքանո-նի-նք նոցին և որպիսո-նի-նք ճազայնը-
 ւաց, և հրահանելուց նոցին:

Եւ յիս կարգաւորելոյ զամենայն եկեալսն՝ իւրաքանչիւրոցն
 յատուկ յատուկ հովանոցս սահմանադրեցին, և եկեալքն ժողո-
 վեցին անդ ՚ի վրանացն իւրեանց ՚ի հովանոցս եղևոնաց, որ մերձ
 էր՝ օրախի մեծ Խանին, ընդ ճաղել արեգականն: Աւ յերկրորդ
 կամ ՚ի յերրորդ ժամու ելանէր Խանն ՚ի արի-անխանան, և նստէր.
 և շատ-ընդ մեծաձայն գոչելով, որք են Ա. ամէն օր ՚ի զիմացն
 կանգնեալք կատարէին զգոտան. և ապա զրոհաուեալ ճազայնը-
 վք, որք են Խանի Բանիչիքն՝ ԳՎ. իւրեանց հազարապետքն,
 և գնացին ՚ի մէջ եղևոնաց պարսպին, և կարգաւ շքապատեալ
 կանգնէին երկուակ և երկրորակ՝ ունելով ՚ի ձեռս իւրեանց ըզ-
 հրահանելիս իւրեանց մեծամեծ Բնիչիքն. որոց ծանրու թիւն
 միոյ Բնիչիքն լինէր ԺՂ. օրաց և այլ աւելի, ունելով զբերանս
 Բնիչիքաց ՚ի վեր՝ կէս մի արծաթեալք, և կէս մի ոսկեաց պլպլո-
 կով, և որպէս գաւազան յնուսին ՚ի նոսա. և ՚ի գլուխս իւրեանց
 և թաղէ գտակ՝ որ է՝ թէր զայլաք. և գտակին Բ. կողմի երն-
 ճաղն երկայն պոչելով, զրեալ ՚ի վերայ գտակացն՝ Ալան. Ալան
 ԳՎ. աց, Գ. կերպ զրեալ. և այսպէս կից միմեանց կանգնեալ,
 ստակու մն էր տեսողսց՝ Ա. և ընթեր մեծի Խանին՝ մերձ յին-
 քեան կանգնէր իւր եզրայնն Խալահիս Խանն. յիս որոյ մեծի
 Խանին մեծ որդին՝ Քիզայ - զուլի Խանն. և ապա եղբորորդին
 որ էր այլ փոքր, որ էր Մուրդուզայ - զուլի Խանն: Աւ ապա կրթ-
 կին մեծ Խանի որդին այլ փոքրազոյն՝ Մէհմետ - ալի Խան. և
 ապա միւս Խաներն ամենեքեան ըստ կարգի և ըստ սրատուոյ:
 Ա. և ՚ի զիմացն սրտ առեալ կանգնէին Բ. կարգ. որոց մի
 կարգն էր շանդուտ-ըք, որք ունէին ՚ի գլուխս իւրեանց՝ ճազն, որ-
 պէս զարգի ազաղաղին, որպէս և էր իսկ թէպուր ազաղաղեաց:
 Աւ երկրորդ նասաղճիք. որ և մեծաւորն իւրեանց ունի Գ.

Հատ ճղայ 'ի վերայ ճակատին' 'ի գտակն իւր. և անդ 'ի ծայրս
 և 'ի մէջս ճղային թէպուրք: Իսկ զինուորքն իւր բազումք պղնձէ՝
 կամ արծաթէ շինեալ և ոսկէջրեալ նման նեաին պատուանդա-
 նին, Գ. ժեռի, կամ Գ. ժեռի, նման նեաից զոր շինեն զպատ-
 ուանդան թէպրով՝ որպէս թգաշափ, և ունին 'ի ձեռս իւրեանց
 միշտ նաճաղս դմշխեաց երկաթէ՝ արծաթապատ կոթով: Աւ զործ
 զանդաւանդոցն է պահել ճանապարհներն, որպէս պոստանճիկա-
 շին զանցս ճանապարհաց, զկիրճս, զծործորս. այլ և 'ի բանա-
 կակեսողն արտաքոյ բանակին պահեն 'ի գիշերի. և յորժամ սպանա-
 նելոց իցէ զոք, տայ 'ի ձեռս նոցա, և նոքա սպանանեն ըստ հրա-
 մանի իւրում: Իսկ նասաղճոցն է զործ 'ի պատերազմի՝ զոր ինչ
 հրամայէ ծանուցանել զօրացն և զպատուաց անել՝ որ է լասախ
 անել, և վարել զգօրս 'ի յետուստ 'ի պատերազմ. եթէ ոք թի-
 կունս դարձուցանէ՝ սպանանել. և յորժամ կամի զոք կոչել,
 զնոսա առաքէ. և 'ի հեռաւոր տեղիս առաքէ զնոսա իբրու
 անողորմ դահիճս, որ վաղվազակի կատարումն տան հրամա-
 նին. և 'ի մէջ բանակին պահեն զախ և զգիշեր. և 'ի վերայ
 գողոց և աւազակաց սոքա իշխեն, և զոր ինչ գողք գողանան
 'ի բանակին ընչից, տեսքն 'ի անցանէ պահանջին և առնուն:
 Այլ ունի և ճարճիք, որ զոր ինչ հրամայէ մեծ Խանն, ամենայն
 օր կանչելով ծանուցանեն ամենայն բանակին. նոյնպէս և 'ի
 ժամ պատերազմին: Այլ և ունի Գ. Ա. +էլիճի՝ որ սպիտակ
 սարսի փաթաթին 'ի վերայ գտակին. բայց գտակն ամենեկն
 ոչ երևի, այլ սպիտակ սարսի է փաթաթեալ զիւրե. և սոքա
 ևս ունին Բ. Գ. հասարակաց, և պահեն նօղաթով զքնակու-
 թիւն Խանին՝ 'ի տուէ և 'ի գիշերի Բ. Ա. աւ, որ Գ. օր
 մի նօղաթ +էլիճի քաշեն: Չանդաւանդոցն են՝ Գ. ճ': Նասաղճիք
 Գ. ճ': Եւ Լ. լ. աղաճի՛ք՝ Գ. ճ': Եւ են Էլի-աղաճիքն որդիք Խա-
 ներաց, կամ եղբարք Խաներաց. որք միշտ առաջի իւր կան 'ի
 սպասու. եթէ բարկանայ ումեմն և հրամայէ ծեծել, սոքա ծե-
 ծեն պրկելով 'ի վերայ երեսաց 'ի յերկիր, և Ե. Գ. Լ. լ. աղաճի
 կանդնեալ անողորմ հարկանեն, մինչև ասացէ բաւական է՝
 թողէք:

ԳՎՈՒԽ ԼԱ.

Յաղագս կրին հարեւոյ զԷժ վրանն, և արե՛ցայի «Էլամն»:

Մերձեցաւ օրն Ռամազան Պայրամն. և կրկին հրաման ևառ ք
կանգնեցուցանել զմեծ վրանն. քանզի յառաջին նուագին յետ
կրից առուրց ժողովեցին զվրանն և պահեցին. որ և 'ի արե՛ցին
օրն կրկին պատրաստեցաւ վրանն 'ի կողմն յարեւելից օ՛ւաղին
իւրոյ: Աւ յառուր Արե՛ցային, յորժամ գնացինք 'ի Ալամն,
ինքն մեծազօր և մեծախելք՝ հանձարիղ Խանն՝ կանուխ յետ
կէս ժամու ծագման արեւուն՝ ել արտաքս 'ի օ՛ւաղէն և եղէգնեաց
պարսպէն 'ի կողմն արեւելից, և կանգնեցաւ, ունելով զղէմս
իւր 'ի հիւսիս. և եղբայրն իւր Խարահիմ Խանն՝ մերձ ինքեան
'ի ձախակողմն, և մեծ որդին Քաղի-ղուլի Խանն՝ 'ի ներքոյ քան
զեղբայրն: Աւ եղբօր որդին Մուրղուղայ-ղուլի Խանն, որ ամօք
փոքր էր էր քան զմեծ որդին՝ 'ի ներքոյ մեծ որդւոյն իւրոյ. և
փոքր որդին իւր Մէհմէտ-ղուլի Խանն՝ 'ի ներքոյ եղբօրորդւոյ
իւրոյ՝ զի և սա փոքր էր ամօք քան զեղբօրորդին: Աւ այլ Խանք
ըստ կարգի և ըստ պատուոյ իւրեանց կանգնեալք կային: Այնպէս
և Ղազայե՛րճէք՝ 'ի բացեաց պար առեալ միատակ ԳՎ՝ք մեծամեծ
Բֆանկներով կանգնեալ էին: Այլ և համաշայ Էրե՛կներն հա-
տարակաց Բֆանկներով յայս կողմն քան զՂազայե՛րճէքն: Աւ Չա-
ռուք առաջի նոցա: Աւ ապա Չանբառուք, Նասաղճէք այլ ա-
ռաջի: Աւ մերձ յանդիման ինքեան Ալի-աղաճէք, որք էին որդիք
Խաներաց, և ոմանք եղբայրք Խաներաց: Աւ հրաման եղև 'ի մեծ
Խանէն. և բերին զուղասն և կուռեցուցանէին առաջի իւր
Օկնի ուղտոցն, և զըմպիշ մարդիկքն, որք են Ժահր-անք, ևառն
ըմպչամարտիկ ընդ միմեանս: Աւ հրամայեցաւ ամենեցուն պատ-
րաստ եղիլոցն՝ զալ կարգաւ, և անցանել առաջի իւր «Էլամ տա-
լով, որպէս երէկն և եռանդն: Աւ այսպէս ամենայն քաղաքաց
եկեալք ջոկջոկ, կարգ կարգ՝ գնացինք և խոնարհմամք զլիսոյ ան-
մառնչ բարե տուեալ անցանէինք առաջի իւր. և յետ աւարտ-
մանն գնացինք իւրաքանչիւր ոք՝ 'ի տեղի իւր:

ԳՎՈՒԽ ԼԸ

Յաղագս ճանապարհաբանութեան և կարգաորելոյ զհրա-
նրեանս :
Նախ ըն որպէս երկնցեն է թծ վրանն առ ընկեր Խանին :

Իսկ ՚ի միւս օրն որ էր մեծ Պայրածն իւրեանց, և կանուխ
գնացինք ի օճաղն մեծի Խանին, ՚ի տեղի հանգստարանի մերում
իւրաքանչիւր ՚ի հովանոցս իւր, ուր ամենայն օր հանգչէաք ՚ի ե-
ղէզնեայ Այլանն մեր. քանզի մինչ դարձանք ՚ի յերկեան օրն՝
որ էր արե՛ջէ, ՚ի մեաաղս մեր, ՚ի ճանապարհին հարցուցի Վա-
լանթարին և Մէլիքին, թէ վաղիւն Պայրածն է, և մենք ՚ի նչ լաղ
զանք ՚ի սէլածն, պարտ է գալ թէ ոչ : Իսկ նոքա պատասխանեցին
թէ, այո՛ զանք, զի պատշաճ է, և ՚ի նչ լաղ գայինք ամեն օր, նոյն-
պէս և վաղիւն : Իսկ ես ասացի, թէ ոչ այդպէս. զի է թուրքաց եր-
կիրն ՚ի շուրմոց տունն, և ի Աստաղնուպօլիս, Պայրած սէլածին և
նաճաղն կանուխ կու լինի. զի յառաջ քան զլուսանալն գնան մե-
ծամեծքն ՚ի թուրքաւորին պալատն՝ սէլած. և ապա գումարեալ
գնան ՚ի նաճաղն. և յետոյ գան, և կրկին Պայրած լաղիչ լինին.
և յետոյ ցրուին յիւրաքանչիւր տեղիս : Այնորոյ պարտ է մեզ
կանուխ գնալ ՚ի հովանոցս մեր, թամ մի յառաջ քան զծագել
արեգական, գուցէ և սոքա կանուխ կամիցին զսէլածն : Եւ հա-
ձեալ ընդ քանս իմ՝ ասացին, բարի է, այնպէս արասցուք : Այն
որոյ կանուխ յառաջ քան զծագել արեգական՝ գնացեալ ՚ի
սահմանեալ հանգստարանն մեր, որ և սիրով ընկալան զմեզ
Նասաղճիքն, և մեծարեալ նստուցին. յետ փոքր մի անցանելոյ
եկն և Վօսիօֆի Լընն. զնա ևս ընկալեալ նստուցին որիչ տեղ.
և այսպէս ՚ի սուղ ժամու եկին ժողովեցան և կուտեցան բազ-
մութիւնք մարդկան, Խանք և Վուլթանք, Միրզայք և Միրսօ-
ֆիք, Վալանթարք և Մէլիքք, Վօլապաշիք և Վօլայք,
Քեախուտայք և Տօլվաթաւորք, Հաղարապետք և Հարիւրա-
պետք, Յիսնապետք և Տանապետք, Ղէզայիրճիք և Համաշայ
քէշիկք, Ղանտաւուլք և Վասաղչիք, Խանգատէք և Լըխաղաճ-
լիք. և այլ բազմութիւնք խառնիճաղանճից, որ զրեթէ՛ ոչ
կարէր տանել վայրն զբազմութիւն մարդկանց : Եւ զԳՎՈՒ
Ղէզայիրճիքն երկու կարդ յօրինեցին եղէզնեայ պարսպէն Խանին
մինչև ցնետաձիգ մի և այլ աւելի, զոր ալայ ասին Օսմանցիքն,

և ամենեցուն ձեռքն մեծամեծ խնայեցին. որ և այն աշային
 մեծն անցուցին զ(սամանցուց Նշան զկենճ - Եջ Փաշայն, և տա-
 րան 'ի մեծ վրանն յառաջ քան զամենեսեան. նոյնպէս և զու-
 առսաց Նշան տարան զկնի նորա: Ար և իւրաքանչիւրոցս մեզ
 հրաւիրելոցս ետուն տեղ և բազմեցուցին. քանզի զերկայն տեղ
 մի ջոկ էին պատրաստեալ, և ըստ հրամանի մեծի Խանին՝ մի մի
 կոչէին զհրաւիրեալն, և տարեալ նստուցանէին 'ի պատրաստեալ
 տեղին. և ունէին ևս 'ի վերայ քարտիղի դրեալ զհրաւիրելոց ա-
 նուանն՝ կարգաւ, որպէս կարգեալ էր մեծխմաստ Խանն: Այս
 նորոց ըստ գրեցելոյն 'ի Խանէն, նկատէին 'ի վերայ թղթին, և
 այնպէս ժողովէին զպատուելիքն իւրաքանչիւրոց հովանոցաց, և
 բերեալ 'ի մի տեղ նստուցանէին 'ի մի տեղ յատուկ պատրաս-
 տեալ եղէզնեաց հովանոցին. և կրկին կրկին պատուիրէին, զի
 ամենայն որ նկատեալ ճանաչեցէ զկարգն իւր, թէ ո՞վ կայ 'ի
 վերեն, և կամ ո՞վ է 'ի ներքեն, և մի՛ շիտթեացին և խառնե-
 ցին իրար: Եւ և յորժամ գնասցեն 'ի վրանն բարեկէ և բազ-
 մել առաջի մեծի Խանին, համեստութեամբ և յամբ գնասցեն՝
 ծանր ծանր՝ և մի՛ շտապեացեն, ոչ 'ի նստելն, և ոչ 'ի յանե-
 լն, այլ խոհեմութեամբ և պարկեշտութեամբ լեցի բազմելն և
 երանելն: Այս յետ կատարելոց և հրաւիրելոց զայնոսիկ՝ որք նշա-
 նագրեցեալք էին 'ի քարտիղի, իրրե նստանք կէս ժամ, որք էին
 ամենեքեան Խանք՝ և ոչ այլ որ, և ես 'ի միջի Խաներաց. որ և
 զգուշութեամբ ամենայն որ նշմարեաց և ճանաչեաց զտեղն իւր.
 անմուռնչ կայինք և սպասէինք հրաւիրման 'ի վրան անդր:

ԳՆԱԻԻ ԼԳ:

Յազատա Պայրաթ առաջ սելաթն, և ին զն յարարողութիւն և
 զինաթ առարին. և լուսն պարտուելոյ մեծի Խանին զբնեալ Խաներն,
 և զկրկին և զիս ընդ նոսա՝ քաղցր շարպաթն և լարդեղբով
 և թխանելեալ:

Սպա հրաման եղև 'ի մեծանուն Խանէն, և եկեալ Խանգատայ-
 քն, որք են Նշխաղաճիք, հրաւիրեցին զմեզ 'ի վրանն անդր. և
 որպէս ուսուցին մեզ զարարողութիւնն, այնպէս կարգաւ կարգա-

և որեալ զնացինք և մտանք ընդ պարսպաւ եղիգնեայ. և ապա հա-
 սեալ ի վրանն, հանեալ զմուճակս մեր արտաքոյ վրանին, մտաք
 ՚ի վրանն ահիւ և պատկառանօք, և կանգնեցաք ՚ի մէջտեղի
 վրանին. խոնարհմամբ զլիտոյ ողջունեցաք զնա, և շնորհաւորեցաք
 զՊայրածն, և նստանք յայս կողմն և յայն կողմն վրանին. զի էր
 երկայնադոյն, ՚ի վերայ ծնկաց նստեալ զիտէաք անմուռնչ: Իսկ
 Խանն բազմեալ էր ՚ի զլուխ վրանին՝ ՚ի մէջ փոքր խցանման տեղին.
 քանզի վրանի ծայրն ունէր երիս յատուկ տեղիս՝ որպէս ճիւղն-
 լո՛ւի, փոքր վրանաձև փերփեով, և դռներն վարագուրով, յորում
 բազմեալ էր Խանն ՚ի մէջ միոյն ՚ի նոցանէ. և դէմքն առ մեզ
 նայելով առ ամենեսեանսն. զի դրանց վարագուրն ՚ի բաց էր: Իսկ
 յաջակողմն մեծի Խանին՝ այն առանձին փոքր տեղեաց ՚ի դուրս
 նստեալ էր Էլիս Օսմանցւոց Աէնձ-Մլի Փաշայն, և այլ նեւքոյ՝
 Լ. Բ. Խան, և Թիֆլիզու լային՝ որ էր աներձագն, ՚ի վեր
 քան զիս: Եւ լայն՝ վասն այն ասնն, զի յետ Շահին նա միայն
 կարէ գնել ՚ի զլուխն իւր ճիւղայ, որպէս թէ երկրորդ Շահին.
 և մեծ է լային քան զբազում Խաներն, որ ունէր այս լայիս Թիֆ-
 լիզու՝ և Ասխեթու Խանութիւնն և Ալախութիւնն, և ՚ի վայր
 քան զնա էր Կէփէն իմ. և ՚ի վայր քան զիս կային Խա՛. Խան
 նստեալ, որպէս պատմեաց յետոյ Քալանթարին և Մէլիքին՝ Ե-
 րևանայ Մեհմետ-ղուլի Խանն, որ նա էր համարեալ. զի ես
 կոչի հիացեալ և սարսափեալ, որ իմ մտացս ոչ անցաւ այն-
 պիսի բան: Նոյնպէս և ՚ի յահեակ կողմն ՚ի զիմաց մերոց
 էր նստեալ նախ՝ իւր եղբայրն Կարահիմ Խանն: Ապա իւր մեծ
 որդին Քիզայ-ղուլի Խանն: Եւ յետ նորա եղբորորդին Ալի-
 զուլի Պեկն: Եւ ապա պզտիկ որդին Մրզայ-ղուլի մրզայն: Եւ
 ապա ուռուսաց Լըլին, և ապա Խաներն կարգաւ՝ որպէս և ՚ի
 մեր կողմն, և զատ ՚ի Խաներաց և Էլոց և Միրզոց, որք
 են Օսմանց Խաներաց սակաւ ոմանք. այլ ոչ ոք չէր բազ-
 մեալ անդ. որ թէպէտ ոչ համարեցի վասն երկիւղի և պատ-
 կառանաց, այլ թուի թէ՛ հարիւր հոգի, սակաւ մի աւելի կամ
 պակաս, կային բազմեալ ՚ի յերախանս այն. իսկ այլ մնացեալ
 մեծամեծք, և իւր հաղարապետք և հարիւրապետք, տասնա-
 պետք և մրգէք կանգնեալք ՚ի յետին ՚ի թիկանց կուսէ
 մեր՝ բազմելոցս, քանզի ՚ի մէջ վրանին ՚ի Ղ. կողմունս հա-
 լէպէ կիսի չափ տեղ զատ արած էին՝ որպէս Տոհաճաք, զոր Օս-
 մանցիքն պարճադուղ կասնն, կտաւէ՛ Բ. Բեղ բարձրութիւն. և

երևէր որպէս պողոտայ, և մէջն խաչով փռած, կանգնաւ որքն
 անդ էին. և մէք յայս կողմ՝ ճահաճարին, առաջ և կանգնաւ որպցն
 բաղմալ: Իսկ ՚ի մէջ շաբաթին սեանց՝ յայս կողմն և յայն
 կողմն՝ երկուս երկայն դաստախօնս պատուականս տարածեալ.
 և յաջակողմն ՚ի մեր կոյս՝ Գ. մեծ պարեայ ոսկեղէն՝ ըստ նը-
 մանութեան շէրաբէճոց պարեայից՝ որք կան ՚ի Ատանգօլ և
 յամենայն տեղիս Յունաց տանն՝ ՚ի վերայ դաստախօնին: Ա. յ. և
 Գ. թունկի՝ որք են սորաբէք, սակաւ մի տախակագոյն, որք
 տանէին մի մի ՚ի նոցանէ՝ Ա. Ա. կամ Օ. Օ. օրայ ջուր:
 Ա. յ. և Գ. ոսկեղէն սկուտեղ՝ թիզուկէս լայնութիւն ունելով ՚ի
 միջի իւրաքանչիւր Ա. Ա. ըմպանակ ոսկի՝ ըստ նմանութեան սկւոյ
 աւազանին, եղեալ ՚ի մէջ ոսկի զարֆիրաց, որ էր կցեալ ՚ի
 սկուտեղն ոսկեայ, քիչ մի բարձր ոսկի պատուանդանաւ էին զարֆ-
 իրն. և ՚ի միջի զարֆիրայն՝ ոսկի թասերն. այլ և Ք. բուրվառք
 ոսկի մեծագոյնք, որոց ծանրութիւնք թուի թէ կային Ա. ախան
 տրամ, կամ այլ աւելի, կարճ շղթայիւք՝ Գ. զնճըլով առանց
 պօթօթի. երկայնութիւնն շղթայիցն կիսոց չափ բուրվառաց մերոց,
 և ՚ի զլուխ շղթայիցն որպէս անկ պարխաճի կամ ֆէնէրի, որոյ
 էին կցեալ Ք. շղթայս ՚ի մի կողմն անկին, և զՔ. նոյն ՚ի մի
 կողմն. նոյնպէս և յահեակ կողմն նոյն թուով և նոյնգունակ արծա-
 թեայ. և այն մեծամեծ պարեայքն էին լցեալք շաքար շաք-
 պով, Ա. հանի հունտ ՚ի յերեսն շաքապին: Ա. յ. և Գ.
 սենի հալապի ու կէս լայնութիւն, որք էին ոսկի ՚ի յաջ կողմն.
 նոյնպէս և Գ. սենիք արծաթիք ՚ի ձախ կողմն. և ՚ի միջի շարեալ
 շաքարի գլխներ, որպէս է Ա. էնէտիկու շաքարն փոքր գլխներ: Ա. յ.
 սկսան մեծարեղ զհրաւիրեալն. նախ ՚ի մեծագոր Խանէն զկա-
 լապն՝ ոսկի կալապաներով կարգաւ ամենեցուն Ք. կողմանց,
 նոյնպէս և արծաթեայ կալապաներով Ք. կողմանց: Օ. կնի եկին
 և ոսկեղէն բուրվառքն ծխելով զանուշահոտութիւն, բայց ոչ
 որպէս զմերս ՚ի զիմաց խնկարկեալ, այլ սոցա աջ և ահեակ տար-
 բերելով ամենեցուն միշտ շրջագայելով ՚ի Գ. կողմն հանդիւժ
 խնկարկելով. զկնի ոսկի բուրվառացն՝ Ք. արծաթեայ բուրվառք
 ևս որպէս թէ լինէին ոսկի բուրվառքն՝ մինն ՚ի յարևելս լինի,
 և միւսն ՚ի հարաւ. իսկ արծաթեայք եթէ լինէր, մինն ՚ի
 հիասիս լինէր, և միւսն ՚ի յարևմուտս: Ա. մինչ նոքա խնկար-
 կէին մշտապէս շրջագայելով ՚ի մէջ վրանին, այլք ՚ի սպասու-
 թաց սկսան բաժանել զշէրաբէճն ոսկեղէն բաժակաւ, որք էին ՚ի վե-

բայ շարժիցն 'ի մէջ սկուտեղեն, զի լսեալ 'ի մէջ բնականակին
 ի սոսրահոյն, և ունելով զսկուտեղեն 'ի ձախ ձեռին, աջ ձե-
 ունին առեալ մի մի զբնականն' և տային իւրաքանչիւրոցն
 բազմելոց, և յորժամ աւարտէին, տարեալ ևս կրկին լցու-
 ցանէին 'ի թուեկոցն' որք են սոսրահիք, և թէ հասանէր սո-
 սրահոյն միոյ շարաւնն, լցուցանէին զսոսրահիքն 'ի պարիէն,
 մինչև բնակեցին ամենեքեան որ էին բազմեալ 'ի մէջ վրանին: Եւ
 ապա սկսան և այնոցիկ որ բազմեալ կային 'ի թիկունս
 մեր' նս և արտաքոյ վրանին, մեծամեծք՝ զօրապետք և մրդէք,
 և այլ բազմութիւն կուսակալաց և կողմնապետաց, և մատուցին
 նոցա արծաթեալ ընկանակաւ: Եւ զուսանք մեծ և փոքր, և
 մանկունք փափկաձայնք՝ որք ունէին ուրարն՝ նման ուրարին
 մերոց եկեղեցեաց, ձղեալ 'ի պարանոց մանկանցն, և փաթոյթ
 ընդ բազուկս Տ. ձեռացն, և Տ. թղաչափ կախեալ ծայրք ու-
 րարին 'ի Տ. բազկացն, և պոժոժունս շարեալ 'ի ոտքն, և այն-
 պէս պարիէն առաջի մեծի Խանին և առաջի բազմութեան,
 որք էին թուով Խ. և այլ ոմանք սանխորք, և քաճախորք,
 Կեճանէք, քանոնք, և այլ զործիք նուագարանաց և սնօթք
 երժշտականաց՝ նստեալ 'ի բացեայ յանդիման Խանին, ածէին
 և հնչեցուցանէին իւրաքանչիւրքն այլ ընդ այլ խօսէին ըստ ոճի
 նուագարանի իւրում: Իսկ պարիչքն ևս խաղ ասէին 'ի պարելն
 իւրեանց, բայց 'ի մի դոյն և 'ի մի եզանակ. պարողքն 'ի մի դոյն,
 իսկ բազմեալքն ըստ իւրաքանչիւր հաճոյիցն երգէին: Եւ այսպէս
 երգիչք մինչ 'ի յօգուտ ժամ մի երգեցին և պարեցին՝ և բուր-
 վառք միշտ շքադայէին: Եւ ապա արձակեցաւ երախանն, և զը
 նային իւրաքանչիւր 'ի բնակութիւն իւր: Իսկ զիս առեալ Թիֆ-
 լիզաւ Աշխալ Տեկի որդին Աղայ անուն՝ որ էր քալանթար և
 մէլիք Թիֆլիզու՝ 'ի նոյն տեղաց, և տարաւ 'ի վրանն իւր ի պատիւ
 հանդերձ քալանթարիւ և մէլիքաւ մերով, իշխանօք և քառ-
 խուտօք Արևանցոց, Աստապատցոց, Ասիջուանցոց և Վողթ-
 նացոց, որ և առաջի վրանին՝ ուր բազմեալ էինք 'ի սեղանն,
 իբրու Տ. քարընկեց հեռագոյն՝ ճանաչալ խաղայր 'ի չուանին: Եւ
 մերձ երեկոյեան ժամու, վերելեակաւ մերով գնացինք Արևանայ
 միջոցոց վրանն, և շնորհաւորեցաք զպաշտօնն իւրեանց, և ապա
 անցեալ գնացինք 'ի մետաղս մեր սքանչանալով և փառա-
 ւորելով զաստուած, որ ունի զսիրտս թագաւորաց 'ի ձեռին
 իւրում, և ում կամի՝ ողորմի, և ում կամի՝ խստանայ:

ԳԼՈՒԽ ԼԳ

Յաղագիս էրկրորդ աստուծոց Պայրաթն հանելոց զնէզ 'ի դաշտն արտո-
 ւոց Բանակին, և պարտախրելոց խորհել 'ի Տիջի Տրոսմ և ընտրել զամն'
 որ կարող լինիցի կառավարել աշխարհս Պարսեց, և գլխի լինել 'ի
 վերայ ամենեց:

Իսկ յերկրորդ օրն Պայրաթն կրկին գնացաք 'ի սելամ, և յեր-
 կրորդ ժամու հրաւիրեցին զմեզ 'ի բացեաց անդի մի դաշտին,
 ձիու արշաւան մի հեռու 'ի օժպէ մեծի Խանին. և հրամայեցին
 ամենեցուն, զի ամենայն Խան իւր երկրի մարդով ամանձնացի
 և խորհեցի. և նստան երախանս երախանս, ուր 'Օ. ուր Ղ. և
 աւելի և պակաս, և սկսան խորհել ընդ միմեանս, և հարցանել
 թէ՛ վասն է՞ր է կոչուումս այս, և վասն է՞ր գումարուումս այս մերոյ,
 և կամ զի՞նչ կամին հարցանել մեզ: Աւ ապա եկին 'ի մեծ
 Խանէն արք Լ. որք էին Միրզէք: Միրզէ, Օ. արին և Միրզէ, Մէհ-
 թին. և Խան մի՛ որ Վ է+իլի Թ. ահմազ ասէին, և Ապահանայ
 Մայար պաշին, որ է ասհապ պարն, և քէշանցի Ապուլ-զա-
 տիմ Միրզէն, և Խորասանցի Ալաքպար Միլզն, և մեծ Խա-
 նի ասնորոտարն, և կանգնեցան 'ի փայրն, և բան եղին ճառ-
 ցրն և Աստաղծոցն, զի ամենայն երկրի մարդիկք յատուկ յա-
 տուկ՝ հրաւիրեցին ամաջի իւրեանց Խանօք, և Քալանթար
 Մէլ'օով, և Քէախուտով, և Միրզով, և զապի՛օք՝ Բապու-
 Ն աստու. և իւրեանք կանգնեցուցին շուրջանակի զայլ Աստաղծիս
 և զճարճի սպառաւորս. և 'ի մէկ կողմանէ մուծանէին զեկողսն 'ի
 մէջ հանդիսի պարաւորացն. և կացուցանէին ամաջի փրոյղըր-
 եալ Ա. ից արանց՝ զգլխաւորս քաղաքացւոց յամաջ եկելոցն, և
 պատուիրէին ասկով, թէ՛ հրաման է մեծի Խանին, որ գնացեալ
 'ի միջի ձերում խորհեաջիք ընդ միմեանս, և զձի խնդրէք ձեզ՝
 և զերկրին կառավարող, զձեզ և զերկիրս 'ի խաղաղութեան և
 'ի հանգստեան պահող. զի ինքն ճերայեալ է և վաստակեալ 'ի
 բազում ժամանակաց պատերազմաց. և ահա տեսու թամբն Աս-
 տուծոյ զՊարսկաստան երկիրս ազատեաց 'ի թշնամեաց. վանեաց
 և արտաքսեաց զթշնամիսն յերկրէն. և ահա խաղաղացւաւ աշխար-

հըս այս Աւ ինքն կամի գնալ 'ի Խորասան, և նստել 'ի գրեա-
կրն իւր, և աղօթել վասն իւր և վասն ձեր: Ա, ասնորոյ խոր-
հեցէ՛ք ամենեքեանդ մինչև ցիններորդ ժամ աւուրն. և յիններ-
րորդ ժամու կրկին յայսմ վայրի զեանդեսջիք. զի յառուկ յա-
տուկ խորհեալն ձեր և զկամքն ասասջիք, զի սաչուք պատաս-
խանի Իրանին:

ԳՆՈՒԽ ԼՆ

Յաղագոս Էբրոս խորհելոյն գոմարելոյ և Դեր, և կանոնս դատաւարոյն
'ի նոյն արեղի, և խորհելոյն զնա Էղեել 'ի վերայ Պարոկասարանի, և
նորա պահանջելոյն զէրեո իրա:

Աւ գնացեալ խորհեցաք մինչև ցիններորդ ժամն. և դար-
ձանք կրկին 'ի նոյն տեղի՝ վասն ահի կասկածանայ՝ ժամ մի
յառաջ շտապեցաք. և կրկին նոյն մարդիկ՝ զոր ծանուցաք,
հօթներին արքն եկին և կանդնեցան ըստ առաւօտեան կարգի, և
հրաւիրեցին կրկին առաջի իւրեանց. և հարցուցին, և զասին
'ի մի բան զամենեսեան՝ համակամ և համախորհուրդ. զի յութ-
երորդ ժամէ սկսան հարցանել, և մինչև ցմուտս արեգականն
հազիւ խալսեցան: Աւ ապա հրամանստուն և ասացին, գնացէ՛ք
և առաւօտն կանուխ եկէ՛ք: Իսկ 'ի միւս օրն՝ որ էր պաշտօնս
երրորդ օրն, և փետրվարի Ա. օրն՝ հինգշաբթի, գնացինք վաղ-
քաջ իւրաքանչիւր 'ի տեղի իւր՝ որում տուեալ էին յառաջմանէ
իւրաքանչիւրոցն, և նստանք: Աւ յետ Գ. ժամու հանին զմեզ
անտի 'ի դաշան կրկին, և հրամայեցին յասկանալ իւրաքանչ-
իւր Խաներաց՝ իւր երկրի մեծամեծօք և քատխուտոյօք, և այնպէս
մեկնեցանք 'ի միմեանց, և նստանք դասք դասք 'ի վերայ խոտաւէտ
մերկ երկրի: Աւ սկսանք ամենեքեան ասել և լսել և քննել.
'ի մէջ մեր ժողովոյն ընտրեցին զոմանս 'ի պարսից, զի թէ
բան ինչ հարցանիցին, նոքա միայն խօսիցեն և տացեն պատաս-
խանի. և 'ի Հայոց զես, Քալանթարն և Մէլիքն միայն սահմանե-
ցին խօսել 'ի հանդիսի. և այնպէս արարին, և ամենեքեանքն
իւրաքանչիւրքն՝ զոմանս 'ի միջի իւրեանց ընտրեցին պատասխան
տալոյ. նոյնպէս և Մարպատականու, Արացտանու, և այլոց, և յա-

մենայն երկրեաց եկեղոց պատրաստեցին խօսողս ընդ դէմ ոյնոցիկ
 Ա. ից արանց, եթէ հարցանիցեն և հրամայիցեն ինչ : Աւ ապա
 կանգնեցան կրկին մեծ պար մի որպէս երէկն և եռանդն. և ՚ի միջի
 պարուն՝ նոյն աւաջին Ա. արք. սկսաւ խօսել Ա. երկիւն - (Թահմազն
 և ասել : Ասեցէք Խաներ, Առլթաններ, Պէլլեր, Աղայներ, Հայոց
 «էրէճրաղ Խալիֆայ, Քէտխուտէք, Այաներ, և ամենայն եկեալքդ
 ՚ի հեռաւոր և ՚իմեր ձաւոր տեղեաց : Օ. ի հրաման է մեծ Խանին՝
 և այսպէս ասէ. որովհետեւ չի թողիք և չի կամեցաք՝ որ գնամ
 իմ տեղս հանդստանամ, և քաշիցիք զձեռս ձեր ՚ի դրօշից իմոց,
 զայս երես խորհուրդս խնդրեմ ՚ի ձեռն : Ասա յետ ժամանա-
 կաց, եթէ Հասի որդի կամ ազգական յայանի և երեւի, նորա
 հետ չի միաբանիք, և թօժակ չանէք և զընտէք : Արկրորդ, զնա-
 շան և զհայհոյանքն որ սայիք (Սմար - Սամանին, այսուհետեւ
 այլ չի ասէք. և ՚ի Ասորոս Պայրածին զգեմս ձեր չիցուէք և
 չարիւնցնէք վասն Հահաւան շի-սէյնին. այլ ըստ պայմանա-
 գրութեանս և ուխտելոյն ձեր՝ մնայք անշարժ. զի վասն այն
 հայհոյանաց պատճառէն՝ այնքան արեանց հեղձուք լինի մեր
 զորանի Խալիֆ՝ երկուց ազգաց և երկուց թագաւորութեանց մէջն
 Խրանին և Խորանին, և բազմաց գերութիւնք. այլ այսուհե-
 տե բարձրի այս խառնութիւնս և շփոթս ՚ի մէջ. զի մեր և
 նոցա մարգարէն մի և նոյն է, նոյնպէս և Պորանն, մի է և Աս-
 ճազն. որովհետեւ (Սամանցիքն զձեռս ՚ի վերայ սրտին զնեղով կա-
 տարեն. իսկ մեք զձեռս ՚ի կախ պահելով՝ և արձակ, նոյնպէս
 և եղիցի. նոքա զերեւանցն, և մեք զմեր ծէսն արասցուք. և
 միմեանց նախատինս մի՛ դիցուք : Այլ և յորժամ թաղէն գնան ՚ի
 Պարսկաստանու, չի նեղացուցանեն և աւելի ինչ չի պահան-
 ջնս, այլ որպէս զերեւանց հաջիք պատուեսցին, և որպէս զեղ-
 բայր համարիցեն. և որովհետեւ ՚ի Վ. կողմն կարելի է անդ
 ՚ի թաղէ աղօթել, դուք ևս ո՛ր կողմն որ լինի՝ աղօթեցէք. և
 սյուռ միաբանութեամբ և պայմանէ մի խախտեցիք : Արրորդ,
 զի որպէս զես կամեցայք թագաւորել, յետ իմոյ անցմանն՝ իմ
 թօժախ և իմ զաւակիս Իիանաթութիւն չանէք, այլ հնա-
 զանդ մնայք յաւիտեան. և զայս Վ. բանս նալախաճայով և
 զբով արձանացուցեալ կնքեցիք և տաջիք ինձ. ինչ կասէք,
 յանձն կառնէք, թէ ոչ : Աւ ամենեքեան ՚ի մի բերան դոշեցին,
 այն կամիք և յանձն ասուովք և հնազանդիւք. և առժամայն
 կարդացին զԻսթիւն և արձակեցանք :

ԳԼՈՒԽ ԼՁ

Յարգութեան յայնչեաց զԽառնելին 'ի Տօսն, և հրաժարելոյ 'ի Թագաւորելոյն. և Խառնելոցն աղաչելոյ զի թ' ինչոցէ զնսսա և զերկերն 'ի Յեւոց:

Իսկ յուրբաթի առաւօտին զնացինք վաղ քաջ 'ի սէլածն. և 'ի Ա. կրորդ ժամու մեծին զմեզ առաջի իւր. որ կարգաւ զնացեալ առաջի նորա խոնարհմամբ զլսոյ՝ ողջունելով անցեալ գնացինք. և ելեալ արտաքս նստանք 'ի հանդստարանն մեր: Աւելս զճարելոյ սէլածին, ցրուեցան և ճ'եղայիրձիքն. և հրաւիրեաց զԽառնելին ուսել ընդ նմա ճաշ. որ և բազում բանք խօսեցաւ ընդ նոսա, և շատ պատճասս յօգելով, և զանազան առարկութիւնս 'ի մէջ բերելով 'ի բայց ձգէր յիւրմէ զմեծութիւնն թագաւորութեան, և ասէր թէ՛ ընտրեցէ՛ք 'ի ձէնջ զայլ ոմն, կամ ընտրեցէ՛ք զայր մի՝ որ կարիցէ՛ կառավարել զձեզ և զերկիրն. և ձեռք վեր առէ՛ք ինձմէ, և թողէ՛ք որ զնամ յիմ զղեակն 'ի Խորասան, և առանձնեմաս. զի այլ ոչ ունիմ կարողութիւն մըցել և վանել 'ի պատերազմունս. և շատ անգամ հրաժարելու իսկ Խառնելին ստիպէին, աղաչէին, շողորթեալ աղերսէին, և հաւանեցուցանէին՝ զի մի թողցէ զնոսա և զերկիրն 'ի ձեռաց իւրոց: Պատասխանի եւ մեծախելք Ա. ալինձմէն և ասաց. թէ՛ դուք այսպէ՛ս ասէք, բայց ես զխանս, զի բազումք ինձանէ տէրամտալ են եղեալ, և իրաւունս ունիս. զի բազմաց ապրանս խլիցի. զբազումս մահացուցի. զոմանս կորուսի. և յոլովից զուկին և զարձաթն խլիցի. և շատ տեղես աւերիցի և զերկիրս սասանեցուցի և աղքատացուցի. վասնորոյ բաւական է այս շարս. թող հանգչին մտրդի՛լք զսնէ յամհիտէ 'ի նեղութիւնէ, յայտմանէ: Յորմէ պատասխանեցին և Խառնելին, թէ՛ այս ճշմարիտ է՝ զոր ասես. բայց մեծութեան և զօրապետութեան հարկաւորութիւնն այն էր. զի թէ չի լինէիր այնպէ՛ս արիւցեալ յամենայն իրս, երբ ապա կարելի էր՝ այսչան քաջութիւնս յառաջանալ. վասնորոյ զնոյն կրկին առնել խնդրենք, որովհետեւ քեզ ետուր ստուած զղեաւորութիւն և զպետութիւն աշխարհին, պարտին զի ամենեքեան ի քեզ և բանից քոց հնազանդին. և թէ, արտուղի գնան, պատժոց և զատասպաշտութեան են արժանի: Իսկ այնոքիկ՝ ողք հնա-

զանդին քու մ հրամանի, և արիանան ՚ի դործս իւրեանց, պատ-
 ւոյ և իսպախ գգնելոյ արժանի լիցին: Չի թէ այնպէս լինի
 աշխարհս, ոչ կառավարի: Աւ ապա հաւանեալ և ինքն յանձն
 առաւ թաղաւորել: Աւ կրկին կարդացին գօտիէն. և ես զհար
 ժեղայն ՚ի լուկիայն. և արձակեցանք յիւրաքանչիւր տեղիս:

ԳՆՈՒԽ ԼԼ:

Յաղագոս կեռել քաւոյ զարձանագիրն. զան ինդրելոյ զնա խաբար-
 և զան երկն Բանից՝ զոր ինդրեաց արձանագիրով հասարակեալ. և
 յանձնելոյ զիս Երեւանոյ խանին:

Ապա այնուհետեւ գրեցին զարձանագիրն երկայն՝ և Վ. թղա-
 չափ լայն. և յիս կրկին սրբագրութեան, յորժամ եղև ըստ հա-
 ճոյիցն, սկսան այնուհետև կնքել առ եկեղոցն իւրաքանչիւր
 քաղաքաց. խանք և սուլթանք, միրզիք և միրսօֆիք, Ա. պիտք
 և հարիւրապետք, քալանթարք և մէլիքներն, աղաներն և
 այաներն, շէն-խալան և զապիք ՚ի Պարսից և ՚ի Հայոց և
 սկսան կնքել զարձանագիրն, զայն առնելով սկիզբն ՚ի Խորասա-
 նայ եկեղոցն և Հերաթու, Մաշաթայ, Մաղանդարանու՝ և այս-
 պէս կարգաւ հասին մինչև ցԱրարատական երկիրն: Ապա սկսան
 կարգաւ և զԱրարատեանսն հրաւիրել առ ՚ի կնքել զարձանա-
 գիրն. որ և զերիս աւուրս հազիւ թէ կարացին աւարտել. և կրն-
 քեալ մեր ամենեցուն, մանաւանդ այնք՝ զոր նախ անուանեցաք,
 Լ.Ն. ճասին զխօսողս, և եօթնից արանց հարցանողաց՝ պա-
 տասխանի տուողքն, և յորժամ կատարեցաւ, ապա սկսանք
 կրկին ամենայն օր գնալ կարգաւ յիրրորդ ժամու աւուրն և ող-
 ջունել զնա՝ րպէս նախ ամենէաք: Իսկ ՚ի փեայ վարի Ժ. յորժամ
 գնացինք ողջունել զնա, ձայնեաց զմեզ առաջի իւր և ասաց.
 Ղ.պիճայ. Ղ.պիճայ. և ես ասացի, պէլի զի նա ճարճ. զի Պարսի-
 կըք ՚ի տեղի պոչոսոր ասելոյն, պէլի ասին: Ար և ասաց մեծազօր
 Ա. էլինամասթն: Պիլքի՞ն իսպարապարսան, սիզէ պէլի արեւմ. և
 ես ասացի թէ՛ իբրեւոր ունին արի, շէքէնլում ճոպարաք օլտոնե
 Աւ առ ժամայն վազելով եկն եկաց առաջի իւր Փիր-մէհմէտ Խա-

նրն Էկրաթու՝ զձեռս իւր ունելով ՚ի վերայ սրտին. և ասաց
 Ա Էլինամսթն, իշտայ պո- Խան քո-ր Փէր ՍԷհճեպ Խան Է-
 բաթ Խանի. Էախշի թիշի քո-ր. Էախշի Էօլայ գեպո-ժ քո-ր՝ ու-
 պն իկն օր Էախշի Էօլայ կէթեթ կերէթ քո-ր. Ինքի սիլպե օնայ Էախ-
 շի զո-լո-ի Էյլեթի կերէի սո-ղ, նէթեթի օլո-մայ Էյլեպիիկ-
 Ինքի օլո- նապալաթ քո-ր, արդ կեարատ օլո-նայ Խապար զերէո-ս-ղ.
 Ինքի սանի Լըրեան աղալարո-ն հասթիսնո-ն ո-սաթինայ աղայ Էթ-
 թիշու. սանկայ Էխաթարո-մ զար քո-ր. հար կիլ Էիբ նաշարի Էշ
 օլոայ պէկիկայ արեյո-ն. զո-լաթ թի սոմասայ, Թարզէկէ Խարա-
 հիճ Խանայ արդ Էյլեթի կերէի սո-ն. օլոպ թի Խարահիճ Խան
 պաշայ աթարճաո-ն, սան Ղ ալթիայ ճո-րաթաո-ն օլո-ն. Գարատ
 ճանայ արդ Էյլեթո-ն: Լը ապա դարձեալ ՚ի կողմն Խանին, և
 ասաց. Փէր. Սահճապ Խան. պո- թիշիլարո- Գօրո-րոան, պո-ն-
 զար ճանո-մ քո-ր. պո- Ղ ալթանի զթ Էախշի թիշի քո-ր, Ո-րթի-
 ղնայ պիբ Էախշի Էիբ քո-ր. Ինքի սանայ Թաթը-րիբու. կերէթ նէ
 օրեայ Գո-լո-թ սոսոան, Էախշի ճեհրապանլո-ի Էյլո-ան, Խաթըրն
 սաթալայե-սոան. պիբ Էխաթարլո- թիշի քո-ր օլ թեաեայ բահաթայ.
 զէ օրե-անայ ճա-դիաթ օլո-ժ քո-ր: Պո- Վալանթար քո-ս Էախշի
 զո-լո-ի Էյլեթի քո-ր. պո- Լըրեանըն աղալընայ կէն քո-ր, Էախշի
 Էօլայ գեպո-ժ քո-ր: Լը վանն ՍԷլիբ Սկրաուսին ասաց. պո-
 ՍԷլիթ քո-ս օ աղալթի թեհնայ ճիթի զարպաշի քո-ր. պո- քո-ս
 Էախշի զո-լո-ի Էյլեթի քո-ր: Լը վանն ՍԷլիբ յակոբջանին
 ասաց. պո- ՍԷլիթ քո-ս զալայ քո-ս իքի օսմանլո- իլինպայ, օնըն
 քո-ս զո-լո-ի ճանա Էթիշիշ քո-ր. Ինքի պո-լարի սանայ Թաթ-
 շիթիշու օլանո-մ քո-ր զար. կերէի պո-նլարո-ն սօլինպան զթ-
 ճայոսան, հէր զաթի ճալահաթ Ղ ալթիայ իլան, ճա-նլար իլան Էյ-
 ղեաթըն. Ղ զլպալարայ, Լըրեան աղալարընայ Էխաթար Էյլեթի-
 օրն. Էխաթարո-ն ճո-նլարայ օլո-ն. արդ Լըրեանո-ն աղալարըն
 ս-լարինայ աղայ Էթիշու: Ա իլայեթի բահաթի օլո-նո-պո-ան
 պիլիբու: Աերաիքո-ր թի ս-սաթանլընայ զարլարո-ղ: Լը դարձեալ
 ասաց. Գեպըն նէթեթի Էլինըզ զար ճալահաթընզ զար, արղայնըզ
 զար, աթարըն ՍԷրղայ Սօթնայ, ՍԷրղայ ՍԷհիիէ՝ հաթի Էլինըի
 զայիբո-նլար, բաթալարնդի Էաղո-նլար թի սիլի Էաթո-նպո-ս
 ճո-րաթաո Էաթրո-մ: Լը ապա արձակեցանք ՚ի յիբսայն
 շնորհակալելով ՚ի նմանէ, և զոհանալով զՎսաուճոյ զնայինք
 ՚ի բնակութիւնս մեր՝ մեծաւ ուրախութեամբ և պարճանօք:

ԳՎՈՒԽ ԼԸ.

Յաղագս բաժանելոյ զԽիւլայ. Վախ իւր առաջնն Տեժա՛նք Խա-
ներոց՝ և ապա այլոց՝ սանբոս-իսարի յեւթն, և ինչ ինչայ յղեաց
ի Տեւարանն իմ:

Յեա այնորիկ սկսան ՚ի փնտրվարի Ժ. բաժանել զԽիւլայս՝
որ է Խալաթն: Վախ եղբօրն իւրում, որ բովանդակ Ետրպատա-
կանի աշխարհի՝ որ է պարսկերէն Ետրպէճան, վերակացու և ուր-
պար արար՝ որ է Սարաստէր. զՎախջեան, զՆերեան և զբոլորնա-
հանգն Երարատեան, և զՍ քաստան ՚ի նա յանձնեաց, որ է պէկ-
լեր-պէկ, իշխօղ և հրամանատու, և մեծ ՚ի վերայ այլոց Խաննե-
րաց: Աւապա Պապա խանին հտուր Խալաթ, և կարգեաց զնալ ՚ի
վերայ Խորատանայ ՚ի Հերաթ՝ ՚ի անդի Փիր-Մահմատ Խանին.
նոյնպէս և զՆերեան հտուր Փիր-Մահմատ Խանին և ինչայեաց:
Աւ այսպէս կարգու ամենայն Խաներաց ըստ պատուոյ և ըստ ար-
ժանեացն՝ հտուր ինչայս և պատուէրս, և արձակեաց յերեսացն:
Ետա սկսան և այլոց մեծամեծացն ինչայս շնորհել: Օ ՚ի Խաննե-
րաց ինքն առաջի իւր հտուր զԽիւլայն, որ էր Կորդնի զարդաթ՝ սա-
մար Գրապանա՝ և հապա զարդաթ, և Չարթադի գօտի պատու ա-
կան, Գ. Գ. Ա. Խոճանի միոյ գօտոյ զինն, նոյնպէս և Տեւարին՝
զոր փաթու թէին ՚ի վերայ գտակին, զոր նորաձև գտակ մի սահ-
մանեալ էր ինքն կանխաւ. զու. իս գտակին խաշաձև՝ Գ. անկիւ-
նի, և զանուն գտակին ասէին Խահճադի. և ամենեքեան զնոյնաձև
գտակն զնէին, որպէս և ինքն իսկ այլոց ըստ պատուոյ և ըստ
արժանեաց՝ հրաման հտուր պարբիւան պաշտան հաճի Հիւն յինին
որ էր . . . *. և նա բաժանէր, բայց այսու կերպիւ:
Օ ՚ի նախ յամենայն քաղաքաց ընտրելոց և ՚ի հանդէս ՚ի մտե-
լոց, որք զդաշնագրութեան զգիրն կնքեցին. իւրաքանչիւրոցն
զանուանս նոցունց հտուր զրել և առաջի իւր ընթեռնուլ.
և ինքն հրամայէր՝ եթէ այս ինչ մարդոյ այսքան Խոճանի Խա-
լաթ տուէք, և այն ինչ մարդոյ այնքան Խոճանի, որպէս և ին-
քն կամեցաւ: Վախ սեպի արարեալ՝ որ է Կեթիւն, և սպա այս

(*) Յօրինակին պակասէր աստ ըստ մի:

Գրեցին Տոմարին Տոմարի թագաւոր Ստեփանոսին, որ էր պա-
 դիկան տաշին, սկսեալ ՚ի Խորին - Խորասանայ, և ՚ի կողմանց
 յարեւելից, կարգաւ՝ ամենայն քաղաքաց եկելոց՝ ետուր պար-
 գեւս և ինչայս. Խաներաց՝ Ա. Կարաբի, Ա. կապայ, Ա. գօտի,
 և մէկ Տեմաբիլ իսկ Միրզոց՝ և այլոց մեծամեծ կուսակալաց՝
 կողմնապետաց՝ գլխաւորաց, Ա. զարչու-կապայ, Ա. Չերկէզի գօտի
 և Ա. զարչու-Տեմաբիլ: Այլ և յարեւելից կողմանէ և ՚ի հե-
 ոաւոր տեղեաց եկելոց՝ ետուր Ա. Ա. գերի. քանզի ՚ի Արաստա-
 նու ԱճՈ՞. գերի էին բերեալ, Արացի և Հայ խառն. զկէսն
 թագանեաց նոցա, ոմանց կին՝ ոմանց աղջիկ՝ ոմանց տղայ: Այլ
 և Վ. Էտիսուտոց և Արաներաց Ա. Ա. Խոման խարչու-ղ. մինչև
 եհաս կարգն Արաբկճանու. նոյնպէս և նոցա արար որպէս և
 գրեցաք: Ապա եհաս կարգն Արեւանու և Արարաանեան նահան-
 գին. արաւ և նոցա ըստ նոյն սարասի, բայց ՚ի գերեացն՝ զորս ոչ
 ետուր: Աւ ՚ի փետրվարի ԺԳ. օրն շաբաթ, սուրբ Սարգսի տօ-
 նին՝ Արեւանցոց և Արախիջեանցոց խաչաւնն ետուր: Արա զիմ
 խաչաւնն հրամայեաց վերակացուաց՝ ինձ յղել ՚ի բնակեաղն իմ, որ
 էր հեռագոյն ՚ի բանակէն և Արախիջեանց խաչաւնն կէս ժամու
 ճանապարհ: Այլ և Վալանթարին և ս զհետ իմ խաչաւնն յղե-
 ցին և զնորա խաչաւնն. որ էր և իմ խաչաւնն՝ Ա. Կարաբի զարչու,
 Ա. զարչու-կապայ, Ա. Չերկէզի գօտի ծանր, և Ա. Տեմաբիլ աղնիւ
 և զունով սև, երկայնութեանն Բ. եղերքն սպիտակ կապիտա-
 նաւ, մատ մի լայնութիւն կապիտանին ծայրէ ՚ի ծայր: Իսկ Բ.
 ծայրքն Ա. Ա. թիզ գործովն շինող բան զարմանալի տեսողացն,
 և փաթութեցին զայն Տեմաբիլն ՚ի վերայ վեղարիս՝ որպէս զփակեղ.
 և զարն ըստ ծիսի պարսից՝ կէս ելփաղէի պէս ՚ի վերայ ահեակ
 կողմանն ծաղկաձև կանգնեալ: Իսկ Վալանթարին՝ Ա. կապայ,
 Ա. Չերկէզի գօտի. Ա. Տեմաբիլ. բայց իմն թանկագին էր և յոյժ
 պատուական:

ԳԼՈՒԽ ԼԹ

Յաղագս ագոցեալ խելայով գնան ձեր առաջի իւր ողջանել
շնորհաւորել և շնորհակալել. և զանս քոսայ անելոյ, և յայնելոյ
զիս ձեր յնժեան և խօսակցելոյ:

Եւ ՚ի միւս օրն որ էր կիրակի, գնացինք ՚ի Վեշի-խանայն.
և այս Վեշի-խանայ ասածներն այն է՝ իբրու լեյլի շարի: Բայց
ոչ թէ ճաշակաւ ունեցողն կու ժողովի, այլ մեծամեծ խա-
ներն անդ ժողովեալ նստին. և խալան քաշելով խօսակցին
և զբունու ն ծիծաղական բանիւ, ակնունելով հրաւիրմանս էլինա-
մարմին, եթէ գուցէ խնդրիցի, պատրաստ դռանիցին անդ զգի-
ցեալ խալով. որք զայնք Ո՛. հողի՝ աւելի կամ պակաս-
եկն ժամ Ալլա՛ն. և յորժամ հասանք ՚ի տեղին՝ յորում սո-
փոր էինք ամեն օր խոնարհամք զլսոյ ողջունել զինքն, իսկոյն
ընթացաւ մի ոմն ՚ի ճրղոցն՝ որ էր Թարվղիցի, և ազգաւ պարսիկ՝
ճիհանշահ Փապիշահի ցեղէն, Ատրպէճանու Ա լեղեր գոլով: Օ, ՚ի
սոփորութիւն է պարսից, մանաւանդ Ատոր-ղուլու Ա էլինամա-
թին, որ ամեն քաղաք Գ. Գ. մարդկարգէ ՚ի վերայ արքունական
կեալորի: Առաջնոյն ասին Սերդէ Ա լեղ, որ է զապի՛ ճիհի
հա իլախայ ունողաց վերաց, և է երիցն մեծ հրամայող՝ և ՚ի
վեր նստող քան զմիւս երկուսն, և սա է անող աւուղ և դա-
տաստան անող՝ որպէս մեծ փէճիկերաբ, բայց ոչ առանց միւ-
րոցն զխառնութեան, այլ համակամութեամբ: Երկրորդին ասին՝
Ա լեղ, որ է միջինն, և ունի զփէճիկերն նահանգաց, և ամենայն
կղեալ կեալորի և կեարբի, իրափի և ճարտաճի: Աւ զերրորդն ա-
սին՝ ճիհաճի՛ որպէս թէ փէճիկեր է՛, որ զամենայն փէճիկերն նա-
ունի, և Արքունի փէճիկերին շինողն է. և տեղն ՚ի տեղ զիւ-
ղորայքն և պէլիկ կղած ճարտի նորա զխառնութեամբն է և նորա
ձեռին. վասնորոյ որպէս ՚ի վերոյ ասացի՝ եթէ Ատրպէճանու՝
որ է Ատրպատականու Ա լեղերն ՚ի Ո՛նհան-շահի ազգէն, և ինքն
էր բանաստեղծ և շարայ, որ է գուսան. վասնորոյ զոր ինչ
յոգեալ էր ՚ի վերայ քարափղի, սկսաւ ասել. և էր այսպէս
Արթիկի պերդեր փեարն նա՛ յալեանալ աահ փեր ճիհան,
Խօսքօ՛ն ապշահի՛ Ատրպէ զալի կերնի սիլան:

Ընդ քերայ պէ, ու խոփայ եարեա,
 Ընդ քի պէր կերպէր էղզէղերմէ սարեղ:
 Ընդ կէնարէ էղրէքի խոփայի լայալայ եարեա:
 Ընդ պէնարէ ազոփ պէր կերպէր շարժասարեղ.
 Սեփէքի պէր շար քեարն նա՛մի սալնանալի բարեղ ճեհան.
 Ընդ խոփի Վարեղ - զոփի սեփէքի սահիպ զոփն:
 Փարեղաղի ճոճալիքի Իրան. Օրիլն սոփիան նապիքի պէ՛քան:
 Իւր յետ ասելոյն զայսքան բան, բարձր ձայնիս գոչեաց ասելով
 Քա լի. և սկսան ամենեքեան զձեռս 'ի վեր ունելով, անմուռնչ
 շարժել զշրթունս իւրեանց, իբր թէ զճալիքն կարդան. բայց ոչ
 գիտեմ, գիտի՞ն և ասէին, թէ ոչ: Աոյնպէս և ես տարածմամբ
 ձեռացս ասացի զձայր ձեր որ յերկինս էս. և 'ի յաւարան նորս
 գերկասին ձեռս իւրեանց ընդ երեսս փարեալ շօշափեցին զմա-
 բուսս իւրեանց, իսկ ես շնորհօքն Վրիտաոսի՝ յայանապէս
 խաչակնքեալ զղէմս իմ, և խոյս տուեալ ամենեցուն անցեալ
 դնացին, և ես սակաւ մի յետ մնացի 'ի տեղին իմ՝ ուր կանդ-
 նեալ էի, և պշուցեալ ընդ երեսս Ապինամաթիս հայէի: Աս-
 սրնորոյ հայեցեալ 'ի յիս և ասայ. հայ՝ Ապիֆայ, կեալ պոփ-
 էայ. և ես փստահացեալ գնացի մերձ յինքեան. և կրկին ասաց
 էախոմն կեալ՝ էախոմն կեալ. և մերձեցայ մերձ 'ի նա առ ըն-
 թեր իւր՝ ուր նստեալ էր 'ի բարձրաւանդակ քախքի. որ և աս-
 սաց կրկին, պիւրսան Ապիֆայ, սապահ եօթ օ պիւրեան կեմն սանէ
 ճարախոս էպերամ. որ և ես պատասխանի տուեալ ասացի.
 Ապինամաթիս օրի քօլլաթի զիտարէ օլոսն, վե ոճարամ պարի խո-
 փապան փարձարարի կեարքան, քի նաորչ ճեմապնդի թէլի Իրան
 կեօրքոս, ինչալլան թէլի զանբասար վե թէլի շինբոսոսքանայ կեօրքո-
 սի: Այլ և ծիծաղեցաւ ուրախութեամբ, և զուարձացեալ բեր-
 կրեցաւ, և ասայ. պարիֆալլան Ապիֆայ, պարիֆալլան. յետոյ
 համարձակեալ ասացի. պատ շեփտալլոսմ արզոմըզ լայ, կեարափ
 օրոր քի հասլ էպոսան. և իսկոյն ասաց, էախի պոփ, պէ ափարըն
 Ապիֆանի Սերդէ Մոփն էանընայ, վե սօլան հեր նեփնէ արզանի
 լայ, ճալիկէլի ճալլապի լայ օրոր, զայիքսոմն. որ և առ ժամայն
 Ընդաղաճի մի՛ զոր կան հանապաղ առջին, և են որդիք
 Խաներաց՝ և 'ի ձեռս իւրեանց զճոխ նախաճ, անկեալ ա-
 ռաջի իմ տարաւ զիս Սերդէ Մոփնի մօտն՝ որ էր կից Աէ-
 լինամաթի մարտիին. և ասաց զասացի սլան 'ի Աէլին, մէթին. և

Միրզէն պատասխանեալ առաջ. որչառ որ ասորիւնայ զայրայիճ աղլամ
 օղ նայիպէ կեալանն ըստաճարի ափարսուն: Վանգե նոր էր կար-
 գեալ այս Միրզայ Մուսինս գրել զբախամ. զի յառաջ Միր-
 զէ Մեհաբին էր բախամներու գրողն. և Միրզէ Մուսինն ունէր
 զկնիքն և էր ճոհրար. բայց վասն պատճառի խիք ընկեց յե-
 րեսացն զՄիրզէ Մեհաբին՝ որ էր այր խիկար և խոնարհ, քաղց-
 րաբարոյ, ուշիմամիտ և խաճր պահող. իսկ այս նորս որ է Միր-
 զայ Մուսինս, զիւ անտեղեակ շարադրութեան բախամից և յոյժ
 երկչոտ. բայց որովհետև Ք. Միրզէք ի միասին բնակին, վասն
 իմ խաճերս՝ զիմ բախամներս Միրզէ Մեհաբին շարադրեաց
 ըստ պատշաճի:

ԳՂՈՒԽ Խ.

Յաղագոս առնելոյ զբախամներն զոր խնդրեցի. և վասն կրկն հրա-
 ներելոյ ՚ի դէճ էր և յերկարապէս պարսուէր արալոյ, և կրկն զիս
 յանձնելոյ Արեւանայ զապիկներաց:

Իսկ ես ՚ի միւս օրն առ աւօտին յղեցի զՂալայճի օղլու Ստե-
 փաննոս վարդապետն, որ էի կարգեալ ճանապարհի Աթոռա-
 կալ, և էր ընդ իս ՚ի բանակն ՚ի Մուղան. և գնացեալ էառ
 զբախամներն, որ էր Ա. առաջ. և եկեալ ուրախութեամբ և
 տուր ցիս. իսկ ՚ի նոյն օրն գնացինք ՚ի Աղլամն. և կրկին
 պատուիրեցին յետ Աղլամին, եթէ յերեկոյեան ժամին պար-
 աիք գալ և հանդիպիլ Ալիինէմէթին, որ զձեզ յանձնէ ձեր
 զապոսներն, և ճոհրարս առնէ. և գնացեալ իւրաքանչիւր ՚ի անդիս
 իւր, և կացաք մինչև ցերեկոյն: Աւ յիններորդ ժամուն ժո-
 ղովեցանք ՚ի դուռն Ալիինամաթին՝ Վալանթար Մէլիքջանն,
 և Մէլիք Յակոբջանն, և այլ ազգեաց Վալանթարն Ալի-ղու-
 լին և այլ Վասխուտէք Հայոց և Մէլիքներն. զի Արեւան թ.
 ճհալ գոլով թ. Մէլիք կան. այժմ թէպէտ հնազանդ են Վա-
 լանթարին, և զողան առաջին իրրև զնոսք, բայց Արեւանայ
 Մէլիքներացն՝ որք են այսոքիկ. Ասխ Մէլիք Յակոբջանն և
 Մէլիք Մկրտումն. Վարբու և Վ յիսպուլախու, Շոռակալու, Իկ-

օրհուր, Գառնու, Օստիկնաձորու, Գեղարքունոյ, Ապարանու
 և Շիրականու, այլ և Արեւանոյ Շէխ-խալան, Աղաներն, և
 Միրզէքն, և առեալ զվեզ՝ տարան ՚ի դէմն: Աւ սկսաւ ա-
 սիլ բանս խրատականս, և պատուէր պիտոյականս վասն Ար-
 քունական իրաց, և վասն երկրին բարեկեցութեան և բարե-
 թիւն հանդատեան, և վասն պատերազմական զօրացն՝ որ իօտար
 անուանին, զի են քանչորտի, պատուիրէր Միրզոցն վասն վար-
 ձուց նոցին, և վասն քաղիքի ձիափարժութեան և պատե-
 րազմափարժութեան, նոյնպէս և նոցա զձիանս իւրեանց՝ լաւ
 պահելոյ, և զանօթս պատերազմի՝ որ է զբէհն, թուրն, սու-
 բն, միջքի դանակն, վահանն, Բերեղն, որ է նետու աղեղն,
 Բոճանն, և զայլ սոյնպիսիք պատրաստի ունել և զլաւն
 ստանալ, և զայլ սոյնպիսիք բազում բանս պատշաճաւորս վա-
 սրն երկրին պահպանութեան և ամենայն իրաց: Աւ ի վճար խօ-
 սից ասաց Միրզոցն, եթէ զՂալիքայն ձեզ յանձնեմ. զի զոր
 ինչ կամիցի՝ եթէ զիւզ՝ եթէ հող՝ և եթէ այլ ինչ՝ զոր պատ-
 շաճ է իւրն՝ քան թէ այլոց, իւրն տայք, այնպէս որ ոչ ճշի-
 յին վնաս լինի և ոչ իւրն դժուարութիւն. և յորժամ ինքն
 չկամենայ, ապա այլոց տուէք. զի զիտէք որ խաւրն պահեմ
 և մէկ էտիչք թէն է պիտէր որ դուք ևս լաւ պահէք զխաւրն.
 և այնպէս արարէք՝ որ չլինի թէ ձեզանէ ինչ զանգատ զրէ.
 ինձ ևս ասաց, թէ՛ Ղալիքայ, այսուհետեւ հեռանաս ինձանէ,
 և ոչ կարես լինել ինձ ձեռնաստ: Աւ անորոյ ասա զքեզ
 յանձնեցի զալիքայն ձերոց, այսինքն Մերզոց. զոր ինչ ճա-
 ռաւ որ ունիս, դոցա ասես՝ որ կատարեն. և թէ չիլսն աղա-
 շանացդ, Խարահիմ Խանին արդ արա՛, որ իւր եղբայրն է, նըս-
 տեալ ՚ի թարգմէզ՝ Խան և սպասաւար. և նա ինձ ծանուցանէ.
 և թէ կամիս դու ևս ծանո՞, քեզ հրաման է. և աղօթօղ լին
 վասն մեր. Տէ գէթ լինարան կերի ճարտարս սան գէթ Ուրիխայ: Աւ
 ապա սկսայ և նա դրուատել զնա և օրհնել. և լալոտ աչօք
 ասացի զեթեւեւս, դու որովհետեւ հեռանաս ՚ի մէնջ, մեք
 այժմ՝ զիտացաք, որ որք մնալոց կեք, զի ոչ որ լինելոց է
 իրրե զքեզ՝ որ զվեզ խնամէ. վասնորոյ Աստուած ամենակա-
 րողն զձանապարհդ բաց և աջող անէ, և միշտ յաղթողս ա-
 բացէ ՚ի վերայ թշնամեաց քոց. ապա զայս խնդրեմ ՚ի մե-
 ծութենէդ, որ զճարտարս և զճարտարս նազարդ ինձանէ՛ և
 այն ճարտարս Բեռեղն պահաս չանես. որ և կրկին յուսայ-

րեաց ասելով, ալամ զառնայ զալիքայ, ալամ զառնայ, օ՛ ընէ հա-
նամ արու, ամարայ հանամ ամ, կէն պիտ զալ, քիչ ան, կէն հա-
հան արուայ էջէ: Աւ ապա Շէխ-խալամն ևս համարձակեցաւ
և ասաց զարուայ մի պարսկերէն զրարար՝ ՚ի չափ Ք. տան
սաղմոսի. և ապա ասացեալ զՖաթիւն, և ևս զհայր Քիչայն,
չնորհակալիցաք, և արձակեցաք յերեսացն, և գնացաք ՚ի թը-
նակութիւնս մեր:

ԳՎՈՒԽ ԽԸ.

Յաղագս գնացոյն Քր Խարահիճ Խանի Տօբն՝ և Փեր - ՍէհՔար Խա-
նին, և վասն զուրայ Արևանայ էկելոցն և ճարայս Տօբնակ:

Իսկ յառաւօտուն սկսան ամենեքեանքն Արևանու եկեալքն՝
չայք և պարսիկք տեսանել զպատրաստութիւն չուելոյն: Աւ
նախ գնացինք ի միասին Խարահիճ Խանի օճախն. և նա յու-
սաղրեաց զմեզ ասելով, եթէ բան ինչ ունիցիք, կամ զոր ինչ
դժուար բան որ պատահի, ազդեցէք ինձ ՚ի Թաւրեզ, զեկա-
տարեցից. քանզի պատու իրեաց ինձ Ալալինամաթն վասն ձեր, այ-
սուհեակ անհոգ կացէք. ինչպիսի շէն պահելոց եմք զերկիրն. և
ապա այնուհեակ գնացինք Փիր - Սահմատ Խանի օճախն, որ էր
Արևանայ Խանն. և նա ևս առաւել ուժգոյն արար զմեզ
և յուսաղրեաց և ասաց, գնացէ՛ք խաղաղութեամբ և բարով,
և հարկիչ ալիճ մի՛ քաշէք. որովհետև Ալալինամաթն զձեզ՝ մեզ
յանձնեաց. և վասն ձեր պատու իրեաց. և առաւել սէր և խը-
նամք ունի ՚ի վերայ ձեր. Աստուծով զձեր ամենայն ընկած
բանն ըստ հաճոյից ձերոց հոգալոց եմք, գնացէ՛ք բարով. և
ահա իմ կողմանէն Ալալինամաթն նայելով մի Տօբն արար, որ զը-
նայ Արևան, նա գալոց է ընդ ձեզ, նորա հետ վարուեցէք
մինչև ցգալն իմ. և ելեալ անտի գնացաք ՚ի մետաղս մեր. և
տեսեալ ամենեքեան պատրաստութիւն իւրեանց, և ՚ի միւս
առաւօտն չուեցին ամենեքեան Արևանայ եկողքն, Շէխ-Խալամն
և Միայնբն, Քալանթար Մէլիքն և Քէտիուտէքն՝ ընդ
Խանի նայելին, որ է իբրու Քիւտիճ, և ընդ Սիրզոցն գնացին
Արևան:

ԳԼՈՒԽ ԻԿ.

Յուզագո ճարտչս իայն 'ի դաշտին 'ե ՏԷԼ Եղեքնեայ խոսիցն և
 Գերեայն, զոր Գոնդ Գոնդ ասար և անդ ուղարկեցի:

Իսկ յետ զնալոյն նոցա ևս մնացի միայն խեղճ և ողորմելի,
 միայնակ 'ի մէջ դաշտին. և 'ի մէջ խուղիցն բազմութեան իմ
 միաբանօքս հանդերձ որպէս բու յաւերակի, և որպէս ճնճղուկ
 միայն 'ի տանիս. վասն զի գերիք բազում թափեցի 'ի Պարսից
 զերչաց Խորասանցոց, զոմանս թանկագին, և զոմանս աժանա-
 գին, և զոմանս ձրի բերէին և տային ցիս, թէ 'ի տեղիս և
 'ի տեարս իւրեանց հասցուր. կային և կանայք յղեք 'ի միջի
 իւրեանց, յղացեալք 'ի տանց և 'ի յարանց իւրեանց. քանզի
 Լ. ամիս էր գերութիւնք նոցա. որ և ոմանք ծնան 'ի Մու-
 ղան, և հրամայեցի Ազուլեաց Աւագ իրիցու՝ որ էր ընդիս՝
 տէր թուամայ անուն, որ մկրտեացէ զերեխայսն 'ի գեան Ափրատ,
 և անուանեացէ զանուանս նոցա՝ Մուղան. ծնաւ և կին մի 'ի
 Մեղրի, և անուանեցին զանուն նորա՝ Մեղրիկ. մինչ տանէին
 զնոսա յԱզուլիս և յԱտապատ, կային և աղջկունք, մանկունք
 և տղայք՝ Օ. Բ. և Ժ. տարեկան, և այլք մեծագոյն տղայ-
 քըն՝ Ժ. Լ. և Խ. տարեկան՝ աւելի կամ պակաս. լուայ որք
 բազումք փախեան օգնականութեամբն Աստուծոյ և զերծան.
 և Գ. անգամ ջորօք և ուղտօք, մէկ մէկ 'ի միաբանից իմոց
 վերակացու եղեալ 'ի վերայ նոցա, յղեցի. նախ՝ յորժամ ուղ-
 տերն տարան ըղտապանք 'ի Աջմիածին, քանզի այլ ոչ էր
 մեզ պիտոյ, ընդ նոսա զնացին դաս մի: Իսկ զայլս 'ի յԱտա-
 պատ և յԱզուլիս առաքեցի. վասն զի սղութիւն և նուազու-
 թիւն հացի էր. որ և իմ ջորօքս հասուցանէին 'ի Տուզախն. և
 զրեցի նոցա, զի նոքա հասուցանիցին 'ի յԱտապատ և յԱ-
 զուլիս. վասն զի էր անդ Ներսէս Աթուղիկոսն Աղուանից
 Գանձասարու. և զոր ինչ գրէի, վաղվաղակի տայր կատա-
 բումն. և անտի բարձեալ զգրաստքն մեր՝ ալիւր և գարի և
 այլ հարկաւոր խորակի, և դառնային անդրէն առ մեզ. վասն
 զի ոչ գտանիւր հաց և ցորեան 'ի բանակն. և թէպէտ խայն
 տային մեզ, բայց յաւուրն՝ յորում ճորախաս արար զմեզ,

կորեցին զՆայնն: Եւ ոչ էթէ միայն 'ի Մուղան էր նուա-
զութիւն հացի, այլ յամենայն տեղես թարվիզու՝ և այսր՝ և
'ի Տուղախ, 'ի Աէնձէ, 'ի Ղաղախ, 'ի Աօսի, 'ի Այւստուն, 'ի
Վեղամայ Ծովի եղերայքն, 'ի Օաղկնուձորն, 'ի Ղափան,
'ի Նախիջևան և յԱրևան. այս զրեալ նահանգներն շամն ժա-
ռն՝ Ե. Ե. շահէ ցորեան էր, և այն ևս ոչ գտանիւր. որ և մեք
'ի Մուղան 'ի պակասել հացին և ալիւրին՝ զոր բերեալ էաք
'ի սուրբ Աջմիածնայ, շարթ մի և այլ աւելի՝ խարշեալ և
խանձեալ ցորեան կերանք. և վասն այսր պատճառի աստ և
անդ բաժանէին զաղատեցեալ գերիքն. որ և Գ. անգամ՝ Ե.
Ե. պօլսի՝ յղեցի. նախ ընդ ուղտոցն յղեցի պօլսի մի՝ և վերա-
կացու եղի զլսնէր Մաղաքիայն, և Բ. «այնք՝ որք եկեալք
էին յԱրևանայ և յԱջմիածնայ: Երկրորդ անգամ զրկեցի
պօլսի մի գերի, վերակացու եղի Եստապատցի ամբարտար Սար-
գիս վարդապետն, և հնձուց Ղանից՝ Աղեայ վարդապետն, որ
տարին 'ի Տուղախ ընդ մեր ջորոցն. և գրեցի Վանձասարու
Աթուղիկոսին, զի աւանակաւ և կամ եղամք հնարիցէ և
յղեցէ մինչև ցԱզուլիս, և զմեր ջորիքն՝ խորակ բարձեալ դար-
ձուցէ մեզ Աղեայ վարդապետն, և Սարգիս վարդապետն զը-
նասցէ ընդ գերեացն. և յայս միջոցս մինչ գնացին 'ի Տու-
ղախ, եղև բաժանուին ինչային՝ և հրաման մեզ՝ գնալ յԱ-
րևան. զի Ե. աւուր ճանապարհ է Տուղախն 'ի Մուղանու.
այլ և զոմանս 'ի ջորոցն յղեալ էի 'ի Շամախի՝ ընդ Տա-
թևու Մկրտիչ վարդապետին Ղափանցոյ, զի բերցէ և նա խո-
րակ մեզ՝ և անասնոցն. զի յետի օրերն թանկացաւ ցորեանն
և գարին 'ի Մուղան, և եղև թարվիզի լիարն Ե. պօլսիս
և Ժ. թիֆն, որ է թաճ. դրամ. և 'ի փետրվարի ԻԵ. եկն
Մկրտիչ վարդապետն՝ բարձեալ Գ. ջորօք ալիւր՝ եփած հաց՝
գարի և զինի՝ ունելով ընդ իւր և զԱրայէլ վարդապետն
Մեսարու վանից, Բ. քահանայք և Ե. Օ. իշխանք. որում
խնդիրք ուզէին 'ի մէնջ վասն Բ. իրաց. մի՝ վասն ճէղէին,
զոր շատ պահանջէին, խնդրեցին առաջի սահմանին՝ անով
մարդու՝ Գ. զլս և կէս: Ե. յլ և վասն բնակութեան, զի
զՇամախին աւերեալ էր և քակեալ Ղալինամաթն, յորժամ
էառ յառաջ քան զգալն 'ի Աէնձէ, և Բ. ժամու ճանապարհ
հուու 'ի Շամախուցն՝ հողէ բերդ մի շինեալ՝ հրամայեաց
զմնացեալ Շամախեցիքն անդ բնակեցուցանել. և զի էր օդն ա-

պահանեալ, և տեղն շողային, և ջուրն սրահա, և տաճկունք՝
 որք են Ասկղիք և Սուննիք՝ վշտացուցանէին և տառապե-
 ցուցանէին զԱզգն մեր: Ասանորոյ խնդրեցին բազում անգամ
 կրկին բնակիլ ՚ի աւերեալ Շամախու քաղաքն. որ և բարկա-
 ցեալ իսպառ քանդեաց. վասնորոյ անձարացեալ եկին առ իս յա-
 ղերս. որ և ես սրտապնդեալ աչք արարի մեծի Ալինամաթին,
 և խնդրեցի ՚ի նմանէ՝ տալ հրաման Շամախեցի Հայոց արտա-
 քոյ նոր շինած բերդին՝ ժամու մի ձանապարհ հեռի ՚ի բերդէն
 ի տեղի մի վայելուչ՝ զոր նոքա խնդրեցին, շինեսցեն վասն իւ-
 րեանց բնակութեան, և հող ըստ պիտոյից, զի անկեսցեն այգիս և
 արասցեն արաս. այլ և ի դեռոյն՝ զոր գտանիւր անդ մերձ՝ առու
 մի ջուր, զի առողանիցի գեղն և արտորայքն և այգիքն իւրեանց.
 այլ և վասն շինելոյ եկեղեցի մի. զի անհնար է Հայոց ազգին
 առանց եկեղեցւոյ բնակիլ ի տեղի մի՝ թէ և դրախտ իցէ. և վա-
 սըն ճիղէջին՝ և այլազգիքն զիւրեանք մի նեղացուսցեն և մի
 խւիցեն. և առ ժամայն շնորհօքն Աստուծոյ քաղցրացաւ սիր-
 արն, և զեջաւ ՚ի խնդիրս իմ. և վարվաղակի շնորհեաց զբա-
 խամներ ընդարձակ բանիւք գրեալ զպոյրոյն առաւել քան
 զխնդիրն իմ. յորմէ առեալ գնացին մեծաւ ուրախութեամբ
 և շնորհակալութեամբ՝ օրհնելով զԱստուած: Իսկ ՚ի Տու-
 զախն գնացող Աղեայ վարդապետն եկաւ ՚ի փետրվարի ԻՄ. օրն
 կիրակէ. և ՚ի նոյն զիշերն զողացան զպուայ ձիակն իմ, և ա-
 ծին ինձ արամութիւն մեծ. զի էր յոյժ հանդարտ և հաւա-
 սարազնաց ձի՝ ըստ իմում սրտի. և կրկին թափեցի ՚ի գեր-
 եացն որքան որ կարողացայ. և կարացի հնարել և գտանել,
 փոխ ստակ առի և տուի զին զերեացն. և այն էր մեծ փոր-
 ձութիւն, զի հետիոտս ոչ կարէին գնալ, և ըստ բաւականին
 դրաստ ոչ գտանիւր:

ԳՎՈՒԽ ԽԳ.

Յաղագիս լաւոյն իմոյ 'ի Տաղախ' և Օսմանցոյ Էլլիսն Ահմէճ - Ալի
Փաշային, և որդոցն Ա Էլինամաթին Ռիզա - զոյն Խամին 'ի Խորա-
սան:

Եւ ապա յԲ. շարաթի՝ որ էր փետրվարի ԻԳ. չուեցի 'ի
Մուղանու գնալ 'ի Տուղախ. և անցեալ զՂ'իսիքն Արասխայ,
ի Օ. օրն հասայ 'ի Տող անուն գիւղ. էր անդ և 'Սիրսէս Ա-
թուղիկոսն Գանձասարու և Ազուանից՝ մնալով զալստեան
իմոյ: Բայց յորժամ չուեցի 'ի Մուղանու, թողի անդ զԱզու-
կայ Աւագիրէց աէր Թուսայն անուն՝ վասն բախածից՝ զոր
կրկին մտածեցի, և էին հարկաւոր սխառայցու, և զեռ ևս չէր
եղեալ ճոլոսն՝ և չէր բարձրացեալ 'ի գահն կայսերական՝
Ա Էլինամաթն. և թէպէտ ամենայն ինչ պատրաստ էր, բայց
վասն Բուլց պատճառաց կախ էր մնացեալ ճոլոսն. նախ՝ որ
կնիքն չէր փորեալ և զրամի օճիքն չէր աւարտեալ. և երկրորդ՝
աստղաբաշխքն իւր քննէին և ասէին, թէ լուսնոյ ԻՆ. ին պարտ
է և վայելէ լինիլ ճոլոսին, զի այն օրն շնորհաւոր է. և վա-
սրն այսոցիկ պատճառաց յամեցաւ: Աւ ևս ոչ կարացի մնալ
մինչև ցօրն ճոլոսին: 'Սախ՝ զի ձանձրացեալ էի սակա շատ
կենալոյս 'ի Մուղան: Արկրորդ՝ զի չէ կարդ յետ ճոլոսն
լինելոյն 'ի Ա Էլինամաթէն՝ մնալ անդ. զի ընդ դէմ երևի հրա-
մանաց նորս: Այլ յորժամ եկին գրասարն՝ ջորիքն և ձիանքն,
աճապարեցի գնալ: Աւ մինչ կամէի անցանել զՂ'իսիքն, ահա
տեսի, զի և Օսմանցոց Էլլին Ահմէճ - Ալի Փաշայն 'ի նոյն ժամն
գայր 'ի Ա Էլինամաթին քովէն իւր ալայովն և զղեցեալ Խա-
լաթովն, որ էր ծանր զարպածէ պալատիսն պատուական սա-
ճոլով, Գարանցիայի ձե՛ մեծ և կախ Եսխայով՝ բառ ծիսի պար-
սից: Աւ մինչ երթայր 'ի Ղ'իսիքն, և ես զկնի, և հասանք յիզրն
Արասխայ 'ի զլուխ Ղ'իսիքին. որ և զտեղի առի անդ, մինչև է-
անց Էլլին իւր Կախոսովն. քանզի ԳՂ. մարդ ունէր ընդ իւր.
ապա անցի և ես. և գնացեալ Բ. ժամու ձանապարհ՝ իջեա-
նեցանք 'ի խոտուէտ վայրի մի՝ բացօթեայ. և զի խոտն հաս-
եալ կայր՝ որպէս 'ի Հուսոմոց տունն՝ ապրիլի ամսոյն, և 'ի
միւս օրն որ էր Գ. շարաթի՝ և փետրվարի ԻԳ. չուեաց և

Եւրե՛ն 'ի Ս՝ուղանու՛ ճանապարհ աբորեալ 'ի Աէնճու և Վ՝օռու
 նահանգոմն և է՛ Ղ՝աղախու անցեալ 'ի Ղ՝արս և Եհաս 'ի Թ՝է-
 ողոսուպօլիս՝ ունելով ընդ իւր և Ապարլ - Պաղի Խանն՝ Ա՛լչինա-
 մաթին կողմանէն Եւրե՛ և ընծայաաար Սուլթան Մահմուտին,
 և Սէհմանպար զբարեկամ և զճանօթն իմ՝ զՔարիմ բէկն:
 Իսկ է՛նոյն շարաթն և առաջիկայ Ն՝. շարաթին՝ որ էր փետրվարի
 Ի՝Օ. և լուսնոյ ԻՆ. եղև ճո՛ւղ՝ան. և պատմեաց ինձ աէր
 Թ՝ումայն՝ Ազուլեաց Աւագ երէցն, զոր ինչ կտես աչօքն և զբր-
 եաց 'ի քարտիզի ըստ պատուիրելոյն իմոյ: Վանդի էր 'ի վրանն
 բախած զբող Ֆրդէ Մէհթուն և Մուսինին՝ որք էին կից
 օրաիսի Ա՛լչինամէթին, զոր ինչ սրարողութիւն առնէին, նա
 աչօքն տեսանէր, և պատմեաց այսպէս, յորժամ Եհաս օրն այն
 Ն՝. շարաթի՛ Ն՝. երրորդ ժամու: Վանդի օր մի յառաջ զմեժ զոր-
 դին իւր զՔիզայ - դուլի Խանն յլեաց 'ի Խորասան բազում պատ-
 րաստութեամբ՝ լինիլ Խան, և պահել զկողմանս զայնոսիկ, և
 զայլ ոմանս 'ի յայլ տեղիս, և 'ի վաղիւն՝ օրն Ն՝. շարաթ՝ կայ-
 սերացաւ այսպէս:

ԳՎ. ԱՒԽ ԽԳ.

Յազաթս Բաթաւորելս, Վալինամաթին՝ և արարողս-Բիւնժ Զոցա. և
 Բէ զիս քո նարոսցին և Բաթ է գլուխ երէն, և ելած զիննէլին:

Յորժամ Եհաս օրն ճո՛ւղ՝ան՝ որ էր փետրվարի Ի՝Օ. և լուս-
 նոյ ԻՆ. է՛ Ն՝. շարաթի Ն՝. երրորդ ժամու աւուրն՝ ժողովեցան անդ
 մնացեալ Խաներն 'ի յաճարաթ Ա՛լչինամաթին, և եղին 'ի զլուխ
 նորս սաղաւարտանման թագ մի ոսկեղէն կազմեալ և ընդելու-
 զեալ պատուական և անգիւտ քարամբ և մեծագին մարգար-
 տովք՝ զարմանալի տեսողացն. զոր առեալ միրդէ Օւսքին ի ձեռն,
 և եղիւր 'ի զլուխ Ա՛լչինամաթին. և ապա սկսան աղօթել ի վե-
 րայ ճնկաց իւրեանց. միայն ճո՛ւղ՝ մի կանգուն կայր 'ի վերայ
 ոսից՝ որ էր Տոլլապաշին՝ և անուրն միրդէ Ասքէր Ղ՝աղբինցի, և
 կարդայր զբոսայն, և պատրաստի եղեալ Խաներն 'ի վերայ ճնկաց
 զձեռս 'ի վեր ունելով՝ մինչև աւարտեաց զբոսայն, այսինքն՝ զա-

զօթն՝ ճապարհն այն՝ որ կանգնեալ էր ի վերայ ոտից ի չափ
 սպարճայի միոյ. և ապա ասացեալ զՋ. Բ. ն, երկիրագոյնն ՚ի վե-
 րայ երեսաց իւրեանց. և ելին նստան իւրաքանչիւր ՚ի տեղ
 իւր ըստ կարգի և ըստ պատուոյ արժանեացն իւրեանց: Աւ սկը-
 սան պատուել զքաղմեալն. նախ մատուցին ոսկի հոլապարան-
 ներաւ՝ հոլապ. որ Բ. հոլապարան համակ ոսկի, և Ա. հոլապարան
 ոսկի և պատուական ակամբ զարդարեալ: Աւ զկնի հոլապին
 բերին զոսկեղէն բուրվառս, որ են ըստ դէնի իւրեանց պո-
 րապանք. զորոց զկերպն ասացեալ եմ ՚ի Ա. Գ. զլեխն, զոր արարին
 ի պարաճին առաջին օրն. նմանապէս և այժմ՝ և դեռ և ս աւելի
 քան զայն. զի աստանօր Գ. ոսկի բուրվառ և Գ. արծաթի
 էր: Աւ զկնի ոսկեղինաւ բաժակաւ շէ+էր շէրպէնի. և էր
 պատրաստութիւն շէրպէթին այսպէս: Ասխ մեծ ոսկի «էնի մի՝
 լայնութիւնն հէլէպի ու կէս. և սինոյն մեծութեան պատշաճ՝ ոսկի
 պարիպայ մի եղեալ ՚ի մէջ սինոյն՝ լցեալ շարպաթով և ՚ի վե-
 րայ Ա. հանի հունտ ցանեալ: Ա. լ և մէկ ոսկի թունկի՝ զարդար-
 եալ պատուական և մեծամեծ անդիւտ և անդին քարամբք՝
 հիացունն տեսողաց. որք ասէին՝ թէ աժէր Ա. Դ. Բ. ն, որ
 կանէ Բ. Դ. Բ. Բ. և զկերպն թունկուն յիշեալ եմք ՚ի Ա. Գ. զը-
 լուխն. և բաց յայնմանէ զ. Գ. ոսկի թունկի այլ, և Բ.
 հոլապարան մարդարտով ընդելուզեալ. այլ և Ժ. հատ ոսկէ
 սկուտեղ՝ ունելով ՚ի միջի Ա. Ա. թաս՝ որպէս յիշեալ եմ
 զկերպն ՚ի ճառին Ա. Գ. և որչափ ոսկեղէն անօթք էին, նոյն
 չափ այլ արծաթեայք կային. և այնպէս կարգաւ՝ նախ՝ զհո-
 լապն, ետուն իւրաքանչիւրոցն ոսկեղինաւ՝ ոսկեղէն հոլապարաննե-
 րով, և ապա պո-
 րապանք ոսկեղէնք բուրելով զանուշահո-
 տութիւնն. զկնի այնորիկ ՚ի ոսկեղէն սինոյն միջի եղեալ ոսկի
 պարիպայն լցին զականակուռ ոսկի թունկին, և ապա զմիւս
 ոսկեղէն թունկիքն, նոյնպէս և զարծաթեայ թունկիքն. և ապա
 յոսկի թունկոցն լցուցին զոսկի թասերն՝ որ էր ՚ի վերայ պատուան-
 դանաց, և բաժանեցին նստող խաներացն. իսկ արծաթեայ թուն-
 կովս բաժանեցին ՚ի վերայ ոտից կացելոց, և պո-
 րապանք միշտ
 շրջադայէին՝ մինչև ամենեքեանքն ըմպեցին. և ապա կրկին
 երկիրագոյնն նորընծայ կայսերն, և ելեալ զնացին յիւրաքան-
 չիւր տեղեա. իսկ յետ զնալոյն Խոաներացն՝ ապա եկին ՚ի մէջ
 երգեցիկք և զուսանք մանկունք և աղջկունք փոքերք, և սկսան
 երգել և ՚ի զործ արծել զերաժշտականաց զործիքն, և պարել

պարաւոր մանկունքն մինչև զկէս ժամ: Աւ կայր յայնժամ
մերձ կայսերն՝ իւր եղբայրն Իպրահիմ Խանն, և ապա իւր եղ-
բորորդին Ալի-զուլի պէկն, և իւր պզտի որդին Մուրդազայ
միրզէն, միրզայ Չաքին, Բահմադի զեքիլ Խանն, և Տայարպաշին՝
որ է սահապայարն, և այլ իւրայինքն կանգնեալ ՚ի վերայ ոտից.
և յետ կէս ժամու վճարեցաւ և խաղն՝ պարն՝ երաժշտութիւնք՝
և նուագարանքն, և ջրուեցան յիւրաքանչիւր տեղես. և յետ
Բ. ուց ժամուց ի բաց եղ զոսկի թաղն ՚ի գլխոյն, և եղիր ՚ի գլուխն
զառաջի Բահմադ գտակն քառակուսի՝ խաչաձև՝ ՚ի գլուխն,
և ՚ի վերայ փակեղ շալէ սպիտակ և յոյժ բարակ, Բ. Տայրն
գործովի նազըն, և եղերքն կախեալ, Բ. Տայրն փակեղին ՚ի
Բ. ականջացն վերայ Բ. Բ. մատ կախ. զոր միշտ այնպէս ունի
՚ի գլուխն:

Գ Լ Ո Ւ Խ Խ Ե Լ Ե .

Յազաֆա Բաժանելոյ զնոր կարած ոսկին, և ոճանց նոր խալաթ քաղց.
և վասն Բեհիշերխանային՝ ին՝ է՞նչ կերպիւն է:

Եւ ՚ի նոյն օրն Տաւրասին զիւր զեքիլ խարճն՝ զոր աղայ Չա-
ման ասեն, արար Տահրապար, որ էր Ա ըսցի ազգէն թուրքացած. և
միրզէ Մուսինն կարգեաց ՚ի վերայ բախածնեբաց՝ գրելու, այլ և ՚ի վե-
րայ գրողաց՝ սրբագրող որպէս թէ յիշ: Մխիթարեաց ևս գնախկին
բախած գրող Միրզէ Մէհթին, զոր ընկեցեալ էր յաչացն վասն
պատճառի խմբ, և կարգեաց պատմաբան՝ գրել զպատմութիւն
եղիլոց իրաց՝ և վասն թագաւորելոյն իւր: Չ. Տայարպաշա-թիւնն՝
որ է սահապայար, կրկին նորեց ՚ի վերայ առաջին Տայարպաշա-ն,
զի երեր նոր կարած ոսկի՝ նոր սիգեքով, Բ. քիսով եղ առաջի
Ա շինամաթին, որ բաժանեաց պատրաստ եղեալ Խաներացն. և
Խիչայեաց զերկոսեանան՝ զՏահրապարն և Տայարպաշին: Յետ այ-
նորիկ սկսան զնազարէքն ՚ի զործ ածել, որ է Պարսից Բեհ-
պար-խանայն, և է այս ինչ զնաճայք որպէս Օսմանցոց, բայց
եղանակն այլ իմն. և քաղաքադիր, որ է սաթէ նազարայք՝
ջուխտ ջուխտ, այլ և երեսուն քեարանայք՝ որք են պոռո-

զան, այլ ոչ են ծաղովի իբրև զպօռն-զանսն Օսմանցոց, և ո՛չ
 ձայնք նման պօռն-զանի ձայնին, այլ ուղիղ՝ երկայն Վ. կամ
 Վ. հալէպի, մի ծայրն նեղ՝ որում է՝ ի բերան փշողին, և միւս
 ծայրն լայն թղաչափ և այլ աւելի, նման պօռն-ին, որք կան
 ի Վաթինացոց նաւսն և խօսին ընդ միմիանս՝ ի վերայ ծովու ի
 հեռաստանէ. և այսպէս զերիս տիւս և զերիս գիշերս ածէին
 անդադար և գոչեցուցանէին զճեհնարեանացան, և ապա վեր-
 ջացուցին. բայց այս ամենայն և ճո-լո-ան եղև յետ գնալոյն
 էլի Աէնձ-Նլի փաշային. ես չուեցի յՎ. շարաթի, և Աէնձ-Նլի փա-
 շայն չուեաց ի Վ. շարաթի, և մեծ որդին Ալէինամաթին՝
 Րիզա-զուլի Խանն գնաց ի Խորասան ի Վ. շարաթի, և ճո-լո-ան
 եղև ի Վ. շարաթի. և այսպէս կատարեցաւ գործն ինքնակալու-
 թեան և կայսերութեան. և այս է գործ և արարողութիւն օրհ-
 նութեան՝ և իբրև օծումն թագաւորութեան Պարսից՝ ըստ
 ծիսի իւրեանց: Օ, որ տէր աստուած խաղաղութեամբ և երկար
 կենօք պահեսցէ, և սիրան և դիտաւորութիւնն միշտ քաղցր
 պահեսցէ ի վերայ աշխահի, մանաւանդ ի վերայ տառապեալ
 ազգիս Հայոց. ամէն:

ԳՆՈՒԽ ԽՕՁ:

Յաղագոս քոս-ային՝ զքոսան զառ-չո, յորժամ ելանէ զայինամաթն
 ի քի-ան, և յորժամ յիս-որի. և զան զօրացն որդանո-խեան:

Իսկ սահմանադրութիւն և կարգ զօրաց՝ և արարողութիւնք
 սպասաւորացն են այսպէս: Իսկ յորժամ մեծազօր Ալէինա-
 մաթն ելանէ ի ներսէն ի քի-ան, զառ-չքն՝ որք թուով են
 Վ. կանգնեալք ի դիմացն ի բացեայ՝ ի չափ կէս քարընկէցի,
 և բարձր ձայնիւ գոչեն ասելով: Պիսիլահի, սահման սահման.
 Իլահի, Իլահի, ճո-լո-ան քոս-այի մի: Տօլլանին զայիմ օլո-ան, քօսարն
 քօսօք օլո-ան, քոս-չմանըն քօսօք օլո-ան, պէհի-բմանի, ախիպէլ ճո-լո-
 անի, ախիլի էլայ: Իսկ յորժամ կամի ձիաւորիլ, ասեն. զէ շէմէ,
 զէ լէյլի զէ նհար, է-ճո-լո-ան զո-լիլահի, զահապալ Գահար: Արքեմն ա-
 սեն և զայս. Գահ Գահ. սահիլի, շաքաղալի, Ինամիլ արիլ Խանըմ

Ժողովոց՝ քառասուն՝ քառասունին զայն՝ օլտոն. քառասուն քառս օլտոն,
 Տոշմանն քառս օլտոն. Կեհեքիսի քե յիտել Տոքսեղին ակլի էլայ:
 Այլ և երբեմն ասեն. Եւաշայ սուրբանք՝ Եւաշայ, պաշտան պաշայ,
 Ժողովոց քառասուն. քառասունին զիտար պաշայ. քառասուն քառս օլտոն,
 քառս օլտոն քառս քառս օլտոն. Կեհեքիսի քե յիտել Տոքսեղին ակլի
 էլայ: Ունին ևս շատ-շք կանանչ զառուիք, և ՚ի վերայ ակ-
 իշի փաթաթած, և հարեալ ՚ի վերայ ձակատին՝ թէպուր,
 և թէպուրի տակն ՚ի վեր քան զսարսին՝ մեծ խնճորի չափ ար-
 ծաթէ քառս մի, և ՚ի ձեռս արծաթեայ օղին՝ որպէս Օս-
 մանցոց: Այլ և համաշայ քեղիք՝ որք են մշտապահք ՚ի տուէ
 և ՚ի գիշերի, են Օ.Ս. քե Ր.Ս. ունին զկարգ զմի օր, և
 ապա արձակեալք դան ի կարգ նոցունց պահպանեալքն միւս
 Ր.Ս.ք. և նորա ևս պահեալք տիւ մի և գիշեր մի, ապա
 դան և միւս՝ Ր.Ս.ք: Եւ այսպէս՝ Օ.Ս.ք՝ Գ. օր միանգամ
 դան ՚ի պահպանութիւնս իւրեանց՝ արտաքոյ օրսի Վա-
 ինամաթին՝ ՚ի բացեայ քարընկէց մի պարսպին, ամեն ժ՝
 իւր ժ. նապետօքն՝ ՚ի մի խուղ. որոյ Ե. հրաքին՝ Ե. ՚ի
 կանգուն կան, և շրջագային շուրջ զխուլն իւրեանց. և բա-
 զում անգամ ի յեղակարծ ժամու ելեալ ինքն և փորձէ զնո-
 սա. և թէ գտանէ զամենեսեանսն, այսինքն՝ զժ. եսինսն՝
 ննջեցեալ, ապա հրաման տայ ըմբռնել զնոսա և ՚ի կենաց
 բառնալ. յորմէ ահիւ մեծաւ և սարսափմամբ կան միշտ դո-
 զալով ՚ի պահպանութիւնս իւրեանց: Այլ և ունի Գ.ճ՝.
 շատաստու, Գ.ճ՝. նասադի, Գ.ճ՝. էլիաղարի. և Ռ.
 հողի ևս սորա են իւրեանց ճ. ապետաւ և ժ. նապետաւ.
 և ոռձիկ սոցա է՝ Ռ. ապետին՝ ժ.ճ՝. Խոճան ՚ի տարին. ճ. ա-
 պետին՝ Ե.Օ. Խոճան, ժ. ապետին՝ ժ. Ե. Խոճան: Իսկ Խո-
 պանի սոցա՝ ժ. Բ. Բ. Խոճան, որ ամենայն գիշեր պա-
 հողք են Վալինամաթին: Այլ և ձիաւոր զօրք որքան կան,
 ՚ի Վալինամաթէն առնուն զձին. և որքան սատկին ձիանքն,
 բերեն զքաճղայն՝ որ կան ՚ի վերայ սաղըռոյն, և զպոչն՝ նշան
 ձիոցն վերակացուացն՝ որք են քառս քառս և գրողք սատակ-
 եալ ձիոցն և նոր տուելոցն. և տան զլեւիկի մի գրեալ և
 կնքեալ ՚ի ձեռս իւրեանց, որ գնացեալ առնուն զայլ ձի ՚ի
 տեղի սատակելոյ. և թէ օրն Ա. ձի սատակացնէ այրն, կրկին
 անտրտունջ կուտան. բայց խիստ անողորմ վարեն զձիանքն.
 դի եթէ կամեսցին՝ Ի. և Ի.Յ. ժամ ՚ի օրն ձանապարհ կարեն

վարել: Այլ և միշտ վարժումն ձիաւորաց և հետեւակաց՝ ան-
 խափան: Ան և բազումք ի զօրացն՝ զբեխաւորք. ոմանք հիւս-
 եալ զբեկք, ոմանք՝ Վ. տախտակ՝ մինն ՚ի կուրծքն՝ և մինն ՚ի
 քամակն, և ոմանց Վ. տախտակ ՚ի ներքոյ թևին՝ յաջ և յահակ,
 և Ռֆանկ մեծամեծ ըստ նախկի գրեցելոյ, և մեծամեծ վեղնայք, որ
 Ա.ն ՚ի նոցանէ առնու ծրայ մի պարուստ և այլ աւելի. և ամենև-
 քեան Վ. վեղե կախին ՚ի մէջքն. և թէ խտտին, կարեն զօր
 մի ընդ դաշտ և ընդ ձոր և զառ ՚ի վեր քարաժեռս լերանց
 և ընդ զառ ՚ի վայր՝ իբրև զկաքաւ ընթանալ, և խոնջ և
 տրտունջ բնաւ ոչ գիտեն. են զի և երբեմն զապառաժուտ
 անցուկ տեղիս՝ զապառաժն հատանեն, և զհողն պեղեն, նոյն-
 պէս և զձիւնն՝ իբրև ոչ աշխատեալ բնաւ. մտանեն ՚ի պա-
 տերազմ ընդ թշնամիս իւրեանց, և մարտնչին արիապէս և յաղ-
 թեն. զի թէպէտ՝ ԱՄ. լսի թիւ ըոջաւորացն զօրաց, բայց
 թէ կամեսցի՝ Վ. և Վ. այնքան կարէ ժողովել ՚ի սակաւ ա-
 ւուրս կարողութեամբն աստուծոյ:

ԳԼՈՒԽ ԻԿ.

Յազատաւ ելիւ ո՛ր կողմամբ ելի ՚ի ուրբ Արար. ելի ո՛ր հան-
 դիպեցայ վասն այցելութեան վանորայից. և վասն ուխտի և պետա-
 նելով զնոսա, և զննելոյ և նկատելոյ զերկերն՝ և զարպիտութեան
 ժողովրդեանն:

Իսկ իբրև չուեցի ՚ի Մուղանու. է փետրվարի ԻՎ. եկի ՚ի
 Տուղախ ՚ի զիւղն. Տող: Անդ էր Աղուանից կաթողիկոսն, ո-
 բուս անունն էր Վերսէս. այր խոհեմ և քաղցրաբարոյ, մնայր
 զալստեան իմոյ. և թէպէտ սէր արարեալ էաք ընդ միմեանս,
 բայց դեռ ևս ընդ միմեանս ոչ էինք տեսեալ: Այլ և ըստ
 խնդրոյ նորա մինչ ՚ի Մուղան էի, արդ արարի Ա յալինամաթին,
 եթէ Աքնձէու և Վանձասարու տանն Աղուանից, և Շ ամա-
 խու, Օրվանու՝ ինձ Փոխանորդ մի Վ ալֆայ անուամբ եղեալ
 եմ, զի կառավարեսցէ զվանորայս և զեկեղեցիս հանդերձ ժո-
 ղովրդօք. վասնզի հեռու է ինձ այս երկիրս, և չեմ ձեռ-

նասաս, և ոչխարն առանց հովուի ոչ կարէ լինիլ: Աւ Ահն
 ծէու Խաներն, և այլ զապիւններն միշտ շահախոս շինապ
 անելով ոչ տան թոյլ հանգիստ մնալոյ, այլ միշտ կեղեքեն
 և կողոպտեն: Ասանորոյ խնդրի 'ի մեծութենէդ, որ յայսմ
 հետէ ո՛չ Խան, ո՛չ Սուլթան կամ Չապութ՝ նորա հետ
 բան չունենան, զի իմ լեռն և նայիս է, այլ թէ խօսք
 և զրոյց ունին, ընդ իս տեսցեն. որ և շնոհեաց ինձ զախածն,
 և ես տուի Աերսէս Ասթուղիկոսին. վասնորոյ ուրախացեալ
 յոյժ, զմեծ բալեկենդանն 'ի միասին արարաք 'ի Տող և 'ի
 Հատրութ: Աւ զԱղուհացից սկիզբն՝ Վ. շարաթի չուեցի 'ի
 Հատրութ գեղջէ. զի թէպէտ Խաչնու և Աերէնու և Ա.
 ւետարանոցի Մէլիքներէն եկին 'ի տեսութիւն ինձ՝ ընծայիւք
 և պարգևօք, և թախանձեցուցին հանդիպել 'ի նասանգս
 նոցա, և ոչ կամեցայ. զի 'ի միջի յոյժ սղութիւն և պակա
 սութիւն էր հացի և գարոյ, և ընդ իս մարդ և անասուն
 քաղուիք: Աւ երկրորդ, զի ցանկայր անձն իմ և փութալ
 շուտով 'ի տուն հասանիլ և հանգչիլ. զի ձանձրացեալ էի 'ի
 շրջագայութենէ և 'ի ցրտոյ, մանաւանդ զի հոտոտելիքս և մին
 սկանջս խափանեալ էր, և կայի 'իտարակուսի. վասն որոյ ածու
 պարեցի և եկի 'ի գիւղն 'ի Չորգեղն և անտի 'ի Պնածոր
 գիւղ, անտի 'ի Աօռչիպէկի ձալոյն, որ էր Փիսիանցի. և անտի
 'ի Խնձորեկ, որ է 'ի մէջ քարաժեռ լեռանց մեծամեծաց, և
 ունի անբաւ բարձրութիւն, և նեղանցուկ ձանապարհաւ
 իջանք 'ի մէջ ձորոյն, և տեսանք հիանալի բան. և զգեցն
 թողեալ էին՝ որ էր 'ի մէջ ձորոյն, վասն ահին (Սամանցոց և
 Առայչօռլուոց Վրտերոյն, և 'ի բարձրաբերձ տեղիս՝ յայս
 կողմն և յայն կողմն ձորոյն՝ դէմ յանդիման միմեանց փոր
 եալ յապառաժ վեմս՝ քարայր՝ որք են ճաղարաք, իւրաքանչ
 իւր որք վասն իւր տան բնակութեան շինեալ բնակէին. և այն
 իսկ էին զարմանք՝ որ կաշէ փոկով ելանէին և իջանէին. կա
 նայք՝ զտղայս սանդիացս կապեալ ողին իւրեանց, նոյնպէս և
 զսափոր ջրոց և այլոց հարկաւոր իրաց, և նոյնպէս փոկով ելանէ
 ին 'ի վեր, և մտանէին 'ի բարձրագոյն որջս վիմաց, և քաշէին
 զփոկէ առասանն 'ի վեր՝ որ այլ մարդ ոչ կարէր մտանել: Իսկ
 տունք նոցա քանդեալք էին 'ի զօրաց (Սամանցոց և 'ի գող
 աւազակ Վրտաց Արայչօռլուոց: Ասիս կային Աճ՝. տուն
 'ի Խնձորեկ գեղն, բայց այժմ սակաւացեալք էին՝ զի բա

զուճք սպանեալք էին 'ի Թուրքաց. քանզի Փաշայք զօրօք
 իւրեանց քանիցս անգամ եկեալ էին 'ի վերայ նոցա, և ոչ
 կարացին մուտ առնել, այլ պատերազմեալ ընդ միմեանս՝ յետ
 դառնային ամօթով. բայց միայն զմի կողմն՝ որ ոչ ունէին
 յանդիման իւրեանց քարայր՝ որ օգնէին իրերաց, զայն կողմն ա-
 ւար առին, զկանայս՝ և զորդիս՝ և զարս 'ի սուր մաշեցին, և
 անցեալ գնացին. իսկ այնք՝ որք մնացեալք էին՝ կէս մի, և
 կամ երից մասանց մասն մի, որք զերծան, նոքա ունէին
 զքարայրս իւրեանց յանդիման միմեանց. որք ընդ ուր կա-
 րացին զմիմեանս պահել 'ի թշնամեաց. և 'ի դիւղս այս
 պատուական՝ շատ խալի և խալիչայ գործէին յառաջ, բայց
 այժմ՝ նուազեցան յոյժ և հազիւ թէ ոմանք պառաւունք
 սակաւ գտանին գործողք. և աստի գեղացիք մեզ ճանա-
 պարհորդելով 'ի թանձրութենէ ձեանն, և ինքեանք զինուք
 և ընդ ուր հասուցին զմեզ 'ի մեծ Անապատն Տաթևու.
 և 'ի ճանապարհին զաւեր գիւղ մի՝ որ բանադրեալ էին Ա-
 ռաջնորդք Տաթևու՝ Քարահանջ անուն, աղերսեցին զիս ար-
 ձակել. որ զտեղի առեալ ետու զարձակումն և օրհնութիւն
 դիւղոյն. յորում կայր պատուական եկեղեցի մի սրբառուշ քա-
 րամբք շինեալ: Իսկ 'ի յԱնապատն մնացի Վ. օր: Բայց մինչ
 կայաք 'ի յանապատին՝ մարտի Ժ.Օ. օրն Վ. շաբաթի զի-
 շերն՝ Ա. երրորդ պահու գիշերոյն, որ էր օրն պարզեալ, և
 լուսինն լուսմ առեալ. քանզի մինչ հասայ 'ի յԱնապատն,
 կրկին ձիւն տեղեաց ԻՎ. ժամ. և արպա պարզեցաւ. և ասպա-
 իմ ելեալ 'ի խցէս՝ զանխուլ 'ի յումեքէ գնալ 'ի դուռն ե-
 կեղեցւոյն, տեսի զլուսին խաւարեալ զհասարակն. մինչ 'ի
 մուտս իւր իսպառ խաւարեցաւ և ամփոփեցաւ:

ԳՆՈՒԽ ԻՐ՝

Յաղագս քնալոյն իմոյ յո-խո, նախ՝ ը ԲԺ Անապատն Հարանց,
 որ է 'ի ներքոյ Թանահատի վանկց և Անապատին:

Եւ 'ի նոյն օրն՝ որում լուսացաւ 'ի խաւարմանէ լուսնոյն,
 առեալ ընդ իս զմանս 'ի վարդապետաց և 'ի միաբանից, և զք-

նացի յուխտ 'ի Հարանցն խկին մեծ յանապատն, որ է մայր աս-
 մենայն անապատից յարևել, և յարևմուտս Ազգիս մերոյ. և 'ի
 մատուռն, ուր թաղեալ կան պատուական նշխարք սրբոց
 վարդապետացն Պօղոսի և Սարգսի, Արիստակէսի և Քարաղի
 Աբղային, զոր պատմէ Առաքել պատմադիրքն՝ է ԻՆ. գլուխն:
 Աւ յետ ուխտելոյ և նկատելոյ զանապատն, և զկործանման
 տեղի բարձրագոյն լիառնն, յորում հասնալ լերինն, և խա-
 պացեալ գետինն, և գերեզմանատան ոստելն և վնալն նետա-
 ձիգ մի տեղի, և ապա զկայ սունու ըն՝ Աոյնագէս և մատուռն.
 յորում թաղեալ կային վերոգրեալ սրբոց մարմինքն, որում յետ
 ուխտիս մերոյ կատարման, որ և զՂաշու ժամն 'ի յանապատն
 ասացաք, և ապա եկինք զառ 'ի վայր 'ի մատուռն, որ էր
 փոքրիկ եկեղեցի՝ ուր դամբարանքն էին գրեցեալ սրբոցն. և անդ
 ևս կատարեցաք գերեկոյեան ժամն. և անտի անցեալ զշիտն
 Արտան՝ ձիով, որ 'ի մէջ մատրան և Շէնհերու կուսանաց
 Անապատին, ելանք 'ի վեր 'ի կուսանաց յանապատն. և տեսի
 զաւեր նորս և զամայութիւն, յորում բնակէ ն աւելի քան
 զՂ՝Օ. կուսանան. իսկ այժմ միայն ՐԺ. ան ապաշխարողք
 կային, և սոքա ևս շիւարեալք և տարակուսեալք և յու-
 սահատեալք. որ անդանօր ասացաք զՌոզադականն. և զի ե-
 րեկոյացեալ էր օրն, մնացինք անդ զգիշերն. որ և 'ի լուսա-
 նալն յետ կատարելոյ մեր զժամն առաւօտեան, յուսադրեցի
 զապաշխարողսն, և զոր ինչ պակասութիւն գոյր եկեղեցւոյն
 հարկաւօր, թէ վարագոյր և թէ վարագուրի երկաթ, և թէ
 զրեանք, և ձեռք մի զգետս, ոսկի և խաչ. այլ և 'ի կատա-
 ղունիսն 'ի վեր՝ յորում կանչեցն այր մարտիկք՝ յորժամ հան-
 դիպին 'ի յանապատն, էր քակեալ և աւերեալ. յորմէ վաղ-
 վաղակի ետաւ զաանել հիւս մի. և փայտ. և առխաակ, և տու-
 եալ զգինս հիւսոցն և ճարտարապետին, հրամայեցի փութով
 շինել, և ելեալ զնացի. և անցանելով ընդ Հալուձորու զիւղն,
 կրկին իջի 'ի յանապատն Տաթևու. և է մարտի ԺՎ. ելի 'ի
 վեր 'ի փանքն՝ Ա. օր, մինչդի սակաւ մի ձիւնն իջաւ, և անց
 ետուր ճանապարհի. այլ և վասն կուսանաց անապատին՝ զոր
 ինչ կարոցի ճարելի զիւղն Տաթևու՝ 'ի անօթից եկեղեցւոյ,
 առեալ յղեցի. և վասն ոչ ունելոյ խորակ հացի, սակաւ մի
 ցորեան 'ի փանից պատուիրեցի տալ անձարակաց: Աւ ապա
 ելեալ 'ի փանաց անցանելով ընդ Տանձաւեր ամացի զիւղ,

հասանք 'ի գիւղն Արիցվանիկ. և անտի ՚Պարկ, ու շուտով
 եկինք 'ի գիւղն Գիւլմէշէ, որ է Մէլէք Շքվենի գիւղն. և
 ապա 'ի ամարախ անուանեալ տեղին. որ և 'ի դէմ եկաւ
 մեզ Շահվէքիլի պարոն Յօհանն. և առեալ եկինք ընդ մեզ
 դժուարին ճանապարհաւ 'ի Մալե գիւղն. և անտի առեալ
 տարաւ զմեզ պարոն Յօհանն 'ի գիւղն իւր Աալեր: Աւ յետ
 Բ. աւուր, կրկին ընդ նոյն ճանապարհաւ դարձանք 'ի Մալե.
 և ասացեալ զՂաշու ժամն, սակաւ մի հանգստացեալ եկինք
 'ի Աառաւ գիւղն. և ապա եկինք 'ի Մեղրի. յորում կայր
 փոքրիկ վանք մի պատուական և հաճոյական, և մնացի Գ.
 օր. և սփոփելով զնոսա, և անցեալ ընդ Աարձեանու գիւ-
 ղն՝ և հասանք 'ի յՕրտուար. և եկինք 'ի Գաշտ մեծ գիւ-
 ղն յապրիլի Օ. և յապրիլի Ա. 'ի տօնի սուրբ կուսին Ա.
 ւետեաց՝ հրաւիրեցին զմեզ պատարագ մատուցանել. որ և
 զեջեալ 'ի ինդիրս նոցա կատարեցաք զխորհուրդն սուրբ. և
 'ի միւսում օրն եկին Գողթնեաց իշխանքն առաջնորդաւն
 իւրեանց, և հրաւիրեցին զմեզ 'ի յԱգուլիս. և առեալ ըզ-
 մեզ փառօք գնացին յԱգուլիս, և մնացի անդ մինչ 'ի սուրբ
 Պասեքն և 'ի նոր կիրակի. զի յանուն սուրբ Թօմայի Ա.
 ռաքելոյն է վանքն՝ հիանալի և զարմանալի տեսողաց. և զի
 որդեակն իմ՝ Առաջնորդն նոցա Յովհաննէս պարկեշտաբարոյ՝
 հեղահոգի և հանձարեղ վարդապետն՝ վաղածանօթ գոյով
 ինձ 'ի սէր նորա, և վասն ուխտի վանացն զոր լինի 'ի նոր
 կիրակէի, և վասն ժողովրդեան աղաչանաց, մնացի անդ այս-
 քան օր: Ա. յլ և 'ի Գ. եկեղեցիս՝ զոր ունին, հրաւիրեցին
 զիս. որ 'ի կիրակէքն և յայլ պատշաճաւոր օրերն ետուն ինձ
 պատարագ մատուցանել և օրհնել զնոսա, որպէս և եղև
 իսկ: Արպէս և 'ի նոյն օրն Աարմիր Աիրակի մատուցեալ իմ
 զսուրբ պատարագն, ձեռնադրեցի Ապիսկոպոս՝ զԱւագ երե-
 ցն Ագուլեաց զտէր Թուամայն՝ միաբան սուրբ Աջմիածնայ:
 Աւ ապա 'ի Ար Աիրակէի Բ. շաբաթին չուեցի անտի և եկի
 'ի Յղնայ Միւզկիւնոյ վանքն. և անտի 'ի հին Զուղայ. և
 'ի Զուղայու 'ի Տարաշամպ, անցանելով զԱրասիս գետն՝ նա-
 ւով, անդ՝ ուր խառնի և Տղմուտ գետն ընդ Արասիայ, և
 ելի 'ի գեղեցկաշէն և 'ի հռչակաւոր հրաշալի վանքն նախա-
 վկային Ատեփաննոսի. որ էր մայիսի Ա. և մնացի 'ի վանքն
 Թ. օր: Աւ ապա չուեցի և եկի 'ի Արինջակու սուրբ Աա-

րապետ. զի և 'ի Մուղան գնալն՝ նախ հանդիպեալ էի. և յետ
 երկուց աւուրց գնացի 'ի Գաղ և 'ի Շոռոթ՝ 'ի վանքն
 Շոռոթու՝ և յԱնապատն. և հրաւիրեցայ 'ի տուն հան-
 գուցեալ պարոն Աղաճանին՝ 'ի յորդույ իւրմէ նախածանօթ
 պարոն Աղէկսանդրէ. և յերեկոյն կրկին ելայ 'ի վանքն սուրբ
 Առսաւորչայ, և այգն գնացինք 'ի Փառակայ և 'ի վանքն
 իջեանեցանք. և անտի 'ի Տիւի գիւղ, յորում կայր աւեր
 վանքն և ամայի և կուսանաց անապատն՝ Ա. միայն ապաշխա-
 րող. որ և նոցա այցելութիւն արարեալ՝ վանից և անա-
 պատին, անցեալ գնացի 'ի նոյն օրն 'ի Պուստ մեծ գիւղն.
 յորում կայր պատուական մեծ եկեղեցին. և յետ ուխտելոյ
 յեկեղեցին, ելայ 'ի վանքն աղաւնանման՝ աղինասարաս՝ 'ի
 վայելուչ բարձրանիստ տեղի. զի պարտիզօք ջրարբի, և բա-
 րեբեր հողով, և պարզ առողջ սրար օղով՝ զուարճացաւ
 սիրտ իմ, մոռանալով զաշխատութիւնս ձանապարհի. այլ
 և Առաջնորդ նոցա Պետրոս վարդապետ, այր խոհեմ և բա-
 րերարոյ, և միաբանքն սիրով և հնազանդ, և մնացի Ռ.
 օր: Աւ անտի շուեալ եկի 'ի Աղանջ մեծ գիւղն, անցա-
 նելով զգիւղորայս ոմանս. և մնացի անդ ևս Գ. օր. և վա-
 սըն աղաչանաց և խնդրոյ նոցունց՝ մատուցի անդ ևս զՊա-
 տարազն սուրբ. և անցանելով ընդ գիւղն՝ եկի 'ի Աորաշենիկ.
 և անտի կրկին 'ի սուրբ Պարապետն Արինջակու. և անտի
 'ի Աախիջեան, մնալով Ռ. օր: Աւ ապա իջայ 'ի Աստապատ
 օրհնեալ գիւղաքաղաքն, և 'ի վանքն Աստապատու՝ գեղեց-
 կաշէն և պատուական. զի վանքերն մի քան զմի պայծառ և
 գեղեցիկ յօրինեալ՝ հիանալի տեսողաց, աւաղ ժամանակիս
 նեղութեան և նուազութեան ազգիս իմոյ Արամեան. զի գա-
 լարին աղիք իմ՝ 'ի տեսանելն զաննման վանորայսն և զսուրբ
 ուխտսն՝ վասն ոչ գոյոյ բաւական թեմ և վիճակ. և թէպէտ գոն,
 բայց ամայի և անշէն և անմարդարնակ. և թէ գտանին ոմանք
 աղքատացեալք, և նոքա որք ոչ կարեն օգնել և լրացուցանել
 զպէտս և զպակասութիւն վանորէիցն. այլ և ինքեանք ևս
 կարօտին դարմանելոյ 'ի վանորէից: Ա. յլ և 'ի յԱստապատ՝
 յաւուր Մեծահրաշի կիրակէին կատարելով իմ զսուրբ խոր-
 հուրդն, ձեռնադրեցի Գ. Ապիսկոպոս. Ա.) Ապահանցի Գ. է-
 որդ վարդապետն, ըստ խնդրոյ Առաջնորդին իւրեանց Աստ-
 ուածատուր վարդապետին և իշխանացն: Աւ զմիւսն 'ի վերայ

Բարդուղիմէոսի սուրբ Առաքելոյ վանիցն՝ որ ՚ի յԱրմի՛ ըստ
 խնդրոյ երկրին և վիճակի այնմիկ: Աւ զերրորդն, որ էր
 Ապֆայեցի Մէլքոն վարդապետն՝ միաբան սուրբ Աջմիածնայ:
 Աւ ապա չուեալ յԱստապատու, հասայ խաղաղութեամբ ՚ի
 սուրբ Աջմիածին ՚ի յունիս ամսոյ ԺԲ. յորում եղև մեծ
 ուրախութիւն համայն միաբանից՝ և բոլոր Արարատեան երկ-
 րի, հատուցանելով գոհութիւն Աստուծոյ ամենակարողի
 և պահպանողի, նախախնամողի և զերծուցանողի յամենայն
 պատահարաց. և անկեալ առաջի սուրբ Աջման տեղւոյն ՚ի
 միջ մեծի և ընդհանրական Աթոռղիկէին, մեծաւ ողբով
 և սրտառուչ հառաչանօք նուիրեցի կրկին զանձն իմ Աս-
 տուծոյ՝ աղօթիւք սուրբ Հօրն մերոյ Գրիգորի Առասա-
 ւորչի:

ԳՂՈՒԽ ԽԹԻ

Յուզաֆա Գնալոյ Արարատեան երկրի զապի՛ններաց, Իզպաշաց, ա-
 զաներաց, Ժալան՛նարաց, Տէլի՛ներաց՝ ՚ի Թարգեղ, շնորհաորելոյ ըզ-
 ֆալաւորն և զապասալարոն՛նի-նն Ի պրահի՛ն Խամնին. և քաղ ըզ-
 համար վասն հասնչ Թաթաորական օրնանին:

Յետ այսորիկ յորժամ եկն Իպրահիմ Խանն ՚ի Թարգեղ՝
 սպասալար անուամբ, և որպէս երկրորդ թագաւորի, քանզի
 և եղբայր է Ալէինամատ թագաւորին, և նստաւ ՚ի տեղի
 իւր և խաղաղացաւ. ապա հրաւիրեաց զԱրեանայ զապի՛ններն
 մալիօրնանն, այլ և զաղններն, զԲալան՛ններն. և զԲէլի-
 իոփալք. յորմէ տեսեալ զպատրաստութիւն իւրեանց ճա-
 նապարհին և ընծայից՝ աճապարեցին գնալ ՚ի Թարգեղ. հրա-
 ւիրեցին և զԻս. և վասն զի տկար և աշխատեալ գոլով ՚ի
 ճանապարհէ, ոչ գնացի, այլ ՚ի տեղի իմ յղեցի Ագուլեցի
 Թուամայ վարդապետն և ես պատշաճաւոր ընծայիւք՝ և ա-
 ղերսական գրով, այլ և խնդրելով ՚ի նմանէ զ... սպա-
 տեհաւորս վասն վանորէից, և վասն շինութեան և նորոգու-
 թեան եկեղեցեացն, և վասն երկրին. որ և իսկոյն շնորհեալ

էր և կատարեալ զամենայն խնդիրս իմ, և Ռ. ըստ անկի
քան զոր խնդրեալ էի. Ա. «երեքու-ութեան, որպէս թէ
'ի քիչ առնելով զԱստուղիկոսական իշխանութիւն. և եր-
կրորդ, յանձնարարական 'ի վերայ Արեւանայ Խանին, կամ
փոխանորդի նորին: Ա. յլ և ինչ մի առաքեաց ինձ. որ էր
շուրջառ մի. և վասն ոչ գտանելոյն առ ժամոյն առ վաճա-
ռականն ազնիւ զո-ճաշ մի, զիւր Ռ. կապայն՝ որ էր 'ի
մի ձոթէ ձեեալ, և հազեալ զայն, Ռ. կապայն ետուր քա-
կել, և շուրջառ ձեել և կարել, զայն առաքեաց ինձ: Խ-
չայեաց և զԹոււմայ վարդապետն՝ զոր յղեալ էի, տալով նմա
և զկապայ մի զարշար, և զպատուական գօտի մի. ինչայեաց
և զմիրզէն, որ է իբր պաշտօնաւոր, այլ և զՔալան-
թարս և զՄէլեքս և զայլ պատշաճաւոր մարդիկք՝ զոր զը-
նացեալ էին. և ո-ճա-պար արարեալ՝ մեծաւ ուրախու-
թեամբ արձակեաց յերեսացն. յորում վաղվաղակի յետ սա-
կաւ աւուր եկին յԱրեւան շքեղ փառօք և մեծաւ ուրա-
խութեամբ:

ԳՂՈՒԻ Ծ.

Յազատս հրա-երեւոյ զիս Խարահիճ Խանին 'ի Թարվեղ՝ հրամա-
նա-Թագա-որին՝ եղբօր է-ր, և զՍերգէն քալանթարն 'ի Թաւրիս:

Իսկ յամենան սեպտեմբերի, յորժամ կայի 'ի Յօհանա-
վանքն 'ի վերայ շինութեան սուրբ Արարապետին, հրաւեր
և հրաման եկն յԱպրահիմ Խանէն, և մեծ ոմն հաւատարիմ
իւր զափար, ունելով զքաջան 'ի ձեռին իւր. և հասեալ
յԱրեւան ետուր ընթեռնուլ զքաջան վասն գնացողաց. նոյն-
պէս և զիմ քաջան յատուկ վասն իմ գրեալ՝ առաքեաց
ինձ. վասն զի յոյժ խօթացեալ կայի վասն շարաշար տե՛ն-
դիս 'ի Յօհանավանքն 'ի վերայ շինութեան, յորմէ յընթեռ-
նուլն և վերահասու լինելն իմ, գնացի յԱրեւան, զի կարացից
իմանալ զպատճառն. որ և նոքա կային շիւարեալ, մանա-
ւանդ Միրզայ Քաղումն, զի յոյժ երկնչէր, մի՛ գուցէ գան.

գատաւ որք գնացեալ իցեն Իպրահիմ Իսանին՝ վասն իւր Նւ
 սակաւ միջնորդ ձգեալ ինձ, և պատգամս առաքէր Աղէկ-
 րանդր վարդապետաւ իմով, և խոստանայր բազում բարե-
 օարուժիւնս առնել սուրբ Աջմիածնայ և ինձ, զի թէ բար-
 կասցի Իպրահիմ Իսանն ՚ի վերայ իւրն, և կամեսցի մահա-
 ցուցանել, թափեցից զնա. այլ և աղերսեաց վասն շափա ին,
 որ առեալ տանիմ Աջմիածին, և մի քանի օր արգելեմ
 մինչև շինեսցէ զտօմար Թազաւորական հասից ամենայն
 իրաց Արարատեանս երկրի: Ար և առեալ իմ զշափա զար-
 ձայ Աջմիածին. քանզի և Իպրահիմ Իսանն պատուէր տու-
 եալ էր շափա ին, թէ մի գուցէ նեղացուցես զԻսայիսն,
 կամ վշտացուցանես. զի այր ծեր է. այլ որպէս կամի ինքն,
 այնպէս դայցէ. վասնորոյ յետ քանի մի աւուր դարձաւ Արևան
 վասն ստիպելոյ զնոսա առ ՚ի գնալ. որ և կրկին աղաչեցի
 զշափա ին՝ մինչ կամիր գնալ Արևան, զի քանի մի օր համբ-
 րեսցէ. և յետ անցանելոյ Ն. Օ. աւուր, տեսեալ իմ ըզ-
 պատրաստութիւն ճանապարհին, հիւանդ գոյով՝ գնացի
 Արևան. և ասացի իւրեանց շափա ին և Միրզին, ահա ես կա-
 մաց կամաց գնամ մինչ ՚ի Աստապատ, և մնամ ձեզ. և
 յուղի անկեալ գնացի. եկին և Վալանթարք ընդ իս՝ Հայոց
 և այլ աղգեաց. որում սակաւ սակաւ գնալով հասանք
 Աստապատ. և յետ Գ. օր մնալոյն մեր անդ, չուեցաք
 ընդ Վախիջևանայ իշխանաց՝ ընդ պարոն Աստուածատուրին
 և պարոն Խարիսիմոսին. և գնացինք ՚ի ճանապարհ Թար-
 վիզու. և յորժամ հասանք ՚ի Մարանդ զիւղաքաղաքն՝ որ է
 Թարվիզու մերձ Ե. Ժ. Ժամու, հասին և նոքա մեզ, այսինքն
 Սիրզէն և շափա ին և Իսայիսն. որ և զմի օր անդրէն մնա-
 ցեալ, և ապա չուեալ գնացինք ՚ի Մոֆիան, և անտի ՚ի
 Թարվիզ: Աւ յերկրորդ օրն գնացինք յանդիման լինիլ Կա-
 սալին հանդերձ ընծայիւք մերովք, իւրաքանչիւր ըստ շա-
 յի ին. որ և մեծաւ սիրով ընկալեալ զմեզ և քաղցրու-
 թեամբ յոյժ յոյժ մխիթարեաց. մանաւանդ ձայնեաց զիս
 մերձ առ ինքն. և բազում բանս մխիթարականս և յու-
 սաղրականս ասաց ինձ. այլ և յորժամ ետես զգոյն երե-
 սացս որպէս մեռելոյ ՚ի բազմօրեայ տենդէն, նեղացաւ ՚ի վե-
 րայ շափա ին ասելով. վասն էր բերիր զԻսայիսն, որովհե-
 տև հիւանդ էր. որ և ես պատասխանեցի. Իսանո՛՛՛՛, եթէ

մերձ 'ի մահ լինէի, կամի' զի դադարով բերիցէին զիս վա-
 սրն կարօտոյս՝ զոր ունէի առ քեզ. զի 'ի տեսանելն իմ
 զքեզ, զՎ Էլինամաթն 'ի քեզ և 'ի դէմս կերպարանացդ
 տեսեալ զիտեմ և զովանամ, և ապա մեռանէի. և կրկին
 յուսադրեաց և յոյժ ուլա'սացաւ. և ետ հրաման առանձ-
 նանալ 'ի տեղի մի' ինձ՝ և Վալանթարին՝ և Հայոց իշխա-
 նաց միայն. յորս էր և Վզուլեաց պարոն Ստեփանն. զի
 քանի մի օր յառաջ էին գնացեալ 'ի Թարվէզ քան զմեզ
 առ 'ի տեսանել զ...ն՝ զոր եկեալ էր 'ի Վալինամաթէն.
 յորմէ գնացեալ նստաք 'ի տեղի մի' 'ի տան միում 'ի միջ
 պարսպին իւրոյ. և ընթերցան զ...ն առաջի մեր. և վե-
 րայմեկնեցին զբանն 'ի լսելիս մեր. յորմէ լուեալ յոյժ ու-
 րախացաք. զի վասն Վ. իրաց էր սրատուէրն, մինն՝ վասն երկ-
 րին յանձնարարութեան, և վասն եղբօրն իւրոյ. և միւսն՝
 յատուկ վասն իմ՝ 'ի վերայ եղբօրն իւրոյ զրեալ պատուէր.
 զի քաղցր աչօք հայեցի, և քաղցրութեամբ լինիցի միշտ
 ընդ իս. և զոր ինչ ասեմ՝ լսիցէ, և զինդիրսն կատարեցէ:
 (Փառք Նստուծոյ ամենակալի. աստանօր հիացումն առնէ
 զմիտս իմ, թէ՛ վասնէ՞ր և ո՞չ աղազաւ սյսչափ խնամք և
 սէր, և հոգարարձութիւն ընծայի 'ի սիրտ առն հզօրի և աշ-
 խարհակալի այնորիկ. զոհանամ զքէն Տէ՛ր՝ վասն անձառելի
 մարդասիրութեան քո:) Աւ յետ տեղեկանալոյն մեր զհրա-
 ման Թադաւորին՝ եղբօր իւրոյ, կրկին տարան զմեզ 'ի դէմ
 իւր. և յետ բազում զրոյցատրութեան ընդ ամենեսեանսն,
 կրկին ձայնեաց զիս մերձ իւր. և բանս բազումս և համարս
 ծիծաղականս խօսեցաւ ընդ իս և ընդ Տէ՛ւն իւրոյ՝ ոք էր միւ-
 զայ Քաղի անունս:

ԳՎՈՒՍ ԵՆ.

Յաղագս պարսեան Վախիճեանայ Տիրղէ Րազուն, որ էր Վէ-
 փիլ և զապոսի նահանգին Վախիճեանայ և վասն Ասորասպարցի
 աղջկանն՝ զոր Բանասեանք քաշեց ի ս նօթարն, և քանակացոցեալ
 փեղին արարեալ էր ՚ի Սոսան. ի է ո՞չէո յեք առի կարողոս-
 Բեանցն Ասորասպարցի և կրկն հայացոցեալ պատկեցի ընդ քե-
 րանեայ երկրասարդի մոյս:

Քանզի մինչ գնայի ՚ի Սուզան, այս Միրղէս զապոսի էր
 և իշխող Վախիճեանայ, յոյժ գոռող և տմարդի, և ատե-
 ցող քրիստոնէից. այլ և յիտ գնալոյն մերոյ՝ մի ոմն ՚ի սպա-
 ւորաց իւրոց Վախիժ անուեն՝ ումմն քրիստոնէի զղուստը
 յափշտակեալ ուրացեալ էր և քեղն արարեալ ՚ի Սուզան:
 Աւ զկնի նորին հայրն աղջկան ևս լալով, և Աստապատցոց
 մահով եկաւ ՚ի Սուզան: Ա անորոյ զանգատ արարի վա-
 սրն Միրղէին. որ և շատ մաքառեցանք առաջի Ա կլինամա-
 թին. մինչդէ ասացի, թէ՛ դու Վախիճեանայ երկիրն քանդեցիր,
 ըստ ին մայ չի թողիր, մենչդէ և քո նօթարն յայտնի
 հարին զՄէլիքն Աստապատու, և սպանին. զքրիստոնէի
 զուստը՝ ՚ի տանէ իւրմէ ՚ի մէջ զի ելի թրով յափշտակեցին,
 և ակամայ ուրացուցեալ բանութեամբ՝ քեղն արարին. և
 այժմ աւելի քան զԱ. Բան մայ կաշտոք կերեալ ես
 ՚ի Վախիճեանայ երկրէն. զոր եթէ հրաման տայ թագաւորն
 հաստ քաշեմ քեզ. զի ըստ ի փողն կամ իւրեանց մօտն
 պիտի, կամ թագաւորին. դու վասն է՞ր ուտես: Առժամայն
 հրամայեաց մեծախելք Ա կլինամաթն և պրկեցին զնա ՚ի վե-
 րայ երեսաց իւրոց յերկիր, և սկսան հարկանել զնա արք Օ.
 ՚ի պարանոցէ մինչև զճիս ոտիցն. և յետ բազում հար-
 կանելոյն, զոչեաց՝ բան ինչ ունիմ ասել. և կանգնեցուցեալ
 ամին առաջի և ետուր խօսել. խօսեցանք և մեք՝ զի առն-
 թեր կային ընդ իս և իշխանքն Վախիճեանայ՝ պարոն Աստուա-
 ծատուրն և Խարիսիմոսն, և Վզուլեաց Վախիճեանոսն. որ
 և կրկին անգամ պրկեցին ՚ի վերայ երեսաց, և հարին ուժ-
 գին, մինչդէ երկիցս և երկիցս ուշաթափեցաւ, և կրկին յու-

շարերեաց. և կրկին անգամ գոչեաց՝ ասել ինչ ունիմ՝ խօսեցուցէ՛ք զիս. և կանգնեցուցեալ հրամանաւ մեծին՝ բերին առաջի իւր. և խօսեցուցեալ եղիտ սուտ ինքն ըստ ինքեան. զի մենք այլ ոչ խօսեցանք այնուհետև. և հրամայեաց զնել ՚ի ֆալսիւն. և բարձրացուցեալ զգարչապարն հարկանել, և եղեալ ՚ի ֆալսիւն, հարին և զներբանս ոտից. մինչզի խապառ յուշաթափեցաւ. վասնորոյ զղջացայ զգանգատիլս՝ յորժամ տեսի զչարչարանս առնն այնորիկ. և սկսայ կերպիւ ինչ աղերսել ո՛չ բերանով, այլ ձեռս տարածելով ՚ի խոնարհ ունելով զարտօսր ՚ի յաչացս, բեկեալ սրտիւ և թեքեալ պարանոցաւ. մինչ զի ետես և իմացաւ՝ զի կամիմ աղաչել վասն աղատութեան առնն այնորիկ ՚ի տանջանաց՝ և երկնչիմ. և առժամայն հրամայեաց ՚ի բաց կալ հարկանողացն. և վերացուցեալ ետ տանել առաջի իւր. զի արք Ռ. մտեալ ՚ի անթատակն՝ քարշեցին առաջի Ա. էլինամաթին՝ և հազու կանգնեցուցին. որում պատուիրեաց տալ զհամար տնտեսութեան իւրոյ՝ ՚ի մեզ, և զոր ինչ առեալ է՝ արարեալ տարցին նմա. և կրկին անգամ առաջի Ա. էլինամաթին յուշաթափեալ, և քարշեալ զնա տարան յարտաքս. և եղին ՚ի վերայ իւր Ալիաղաճի մի ճառագիւղ. և զմեզ կրկին յորդորեաց և յուսադրեաց. եթէ զայն յափշտակեալ աղջիկն առէք և տուէք Վ. քանին. յորմէ վաղվաղակի կատարելով զհրամանն, առին աղջիկն ՚ի յառնէ իւրմէ. և ես խստագոյն վարեցայ ընդ յափշտակող աղջկանն՝ եթէ՛ զիր ապահարազանի կամիմ, զի տացես, և վկայիւք հաստատիցես, և գրով արձանացուսցես, որ յայսմ հետէ արձակեալ է ՚ի քէն աղջիկն, և այլ քան չունենաս ընդ նա, և ոչ ընդ ծնօղս նորա. և թէպէտ բազում պատճառս յողելով հնարէր զերձանիլ, զի սիրահարեալ էր ՚ի վերայ աղջկանն, այլ ոչ կարաց զերձանիլ, այլ զոր ինչ զիր խնդրեցի, առժամայն ետուն գրել, և նոր կնիք փորել, զի չունէր ՚ի պատրաստի կնիք. և կնքեալ և հաստատեալ բազում վկայիւք՝ ետուր ցիս, և ապա զերձաւ յինէն. և այն էր զարմանք, զի ՚ի առաւել տապելոյ և տառապելոյ և լալոյ պղծին՝ եկեալ մեծամեծք ոմանք, մինչ զի և Կանք ևս, յոյժ փաղաքշանօք և շողոքորթութեամբ աղերսէին, զի շնորհեցից աղջիկն նմա, և մի բաժանեցից ՚ի միմեանց. զի մեծ մեղք և խեղճ կառնես ասելով պարստե-

ին. որ և ես անձարացեալ ասացի. ապա ուրեմն առաջ դուք
զԹուրքի աղջիկ մի 'ի տեղի նորա, զի պսակեցից ընդ քրիս-
տոնեայ երիտասարդի միոյ, և ապա շնորհեմ զայս ձեզ. և
ապա անձարացեալ 'ի բաց գնային յինէն: Ար և կրկին վա-
սըն աղջկանն զայս խնդրեցի մնալ 'ի հաւատս իւր, և ա-
մուսնացուցանել ընդ առն քրիստոնէի. և յափշտակողն այն՝
այլ մի իշխեսցէ քան անել, և կամ երկրի զայս ներն՝ վա-
սըն հաւատոցն քան անել. զի 'ի Նախիջևան առաջի Շէխ-
Իսլամին և Վազուն էին ուրացեալ. որ և ետուր զայսն
ըստ խնդրոյ իմոյ. և տուեալ 'ի ձեռս հօրն՝ զաղջիկն և զ-
այսն՝ փութացուցի 'ի յԱստապատ. զի ընդ հասանելն ա-
մուսնացուցէ ընդ առն միում. որ և արար վաղվաղակի և
ամուսնացոյց ընդ երիտասարդի մի. որ կան այժմ և փա-
ռաւորեն զքանչելագործն Աստուած: Աւ ապա նստեալ
ընդ Միրզին՝ յետ փաթութելոյ զնա 'ի մորթի ոչխարի՝
ջերմաջերմ, զի քաղեսցէ զցաւս իւր, և ողջացեալ նստաւ ընդ
մեզ 'ի հաշիւ. որ և ՁԻ. կտոր գիւղ գոյով 'ի Նախիջևանայ
երկիրն, ԱԻ. կտոր գիւղի հաշուէն՝ ԱՂ. Խոճան կայացաւ
'ի վերան կաշառք՝ զոր առեալ էր. որ և յետ բազում աղա-
չանաց՝ ԻՂ. Խոճան շնորհեցաք. և զԱՂ. Խոճան՝ որ է
Ի. Կէն, ծանուցաք Ա էլինամաթին՝ և ընծայեցաք իւրն. և
ոչ էառ յանձն, այլ առժամայն կրկին պատուիրեաց ճաշա-
շին, որ քանի արասցէ մինչև Գ. օրն. և տուեալ զերծաւ
'ի սպանալեաց Ա էլինամաթին. այլ և կտրեաց զՅրո-
թիւն և զայս փութիւնն Նախիջևանայ 'ի նմանէ, և ընկեց
յերեսացն և արտաքսեաց: Բայց որովհետեւ՝ բազում ժամա-
նայաց և հեռուն հետէ երախտաւոր գոյով հօրն Միրզին
առ Ա էլինամաթին և առ Իպրահիմ Խանն, վասնորոյ եղ-
բայր Ա էլինամաթին՝ Իպրահիմ Խանն՝ արար զնա Միրզէ,
և ունի ընդ ինքն 'ի սպասու. և է այժմ 'ի մօտն 'ի Թար-
վէզ. և զոր ինչ պատահի 'ի դուռն Խանին, ամենայն բան
սորա ձեռօքն կարէ լինիլ, և առանց սորա ոչինչ լինիլ: Ա ա-
սընորոյ զայս ամենայն գիտելով Խանին, սկսաւ ծիծաղիլ և
հետս հանազ անել. և զի 'ի հիւանդութենէս գեղնացեալ և
թառամեալ էի, նորա այսպէս թուէր՝ թէ ի կասկածանացս
կամ յամաշելոյս. վասնորոյ ստէպ այսպէս ասէր. Խո՛ւ զու
իմ քան ես և ես քո որդին, այն երդում՝ այս երդում, չի

լինի թէ սիրտդ երկիւղ կամ կասկած բերես վասն իրդէ Րա-
 զուն կողմանէ. զի թէ կամիս՝ նոյնքան և ես այժմ չարչարեմ
 և առաւել ևս. և թէ կամիս՝ սպանանեմ: Իսկ ես հառա-
 չելով ասացի. ո՛չ այդպէս՝ Խան. զի դա և հայր իւր ձեր
 օճակն դաս թնկն. և թէպէտ ՚ի Մուղան բան մի պատահե-
 ցաւ, պատճառն իւր նօթաներն եղան. զի շատ էր երես տուելի
 և չէր սանձեր: Այլ և մենք վասն Բ. իրաց ձեզ ծա-
 ոայութիւն կանենք. մին վասն հաւատոց մերոց, զի յայտնի
 պաշտեսցուք զհաւատս և զքրիստոնէութիւնս, և միւս՝ զի
 պահեսցուք անարատ զսիրաթոս ընտանեաց մերոց: Ասան-
 որոյ գիտ՝ և դա, զի թէ Բ. ինքն քչեր էինք զասանն, ՚ի մահ
 էր գնալոց. այլ և յաւուր չարչարանաց իւրոց, կրկին ես իշ-
 րով աղերսեցի՝ որ դա ազատեցաւ. ասպա թէ ոչ յերկիւղ
 կայր մեռանելոյ. բայց այժմ հաշտ ենք քո քովով և քո
 կենդանութեամբ. յետ Աստուծոյ՝ ՚ի մարդկանէ բնաւ երկիւղ
 չունիմ, զի ոչ վայելէ ճշմարտութեամբ ձեզ սպասաւորելի
 և յայլոց երկնչելի. այլ պարտ է այլոց իրնչել յինէն. և յոյժ
 ուրախացաւ և մեծաւ սիրով արձակեաց զմեզ գնալ յօթեա-
 նրս մեր:

ԳՎՈՒԽ ԵՐ.

Աստուծոյ պատգամոց զիւղ խորհրդով խանն ՚ի սեղանն իւր՝ առա-
 օր և իրնչանն, և իւր օրն թանր խալով հոգնաց:

Եւ յետ երկուց աւուրց կրկին հրաւիրեաց զմեզ ՚ի պա-
 տիւ. և զի սովորութիւն է Պարսից որ զպատուեալ մարդն
 կէսաւուր ՚ի ճաշ հրաւիրեն, և ինքեանք ևս չաշտ ասեն, և
 երեկոյն ՚ի ընթիրս. և այսպէս ՚ի ճաշ և յընթիրս պատուելով
 զմեզ, և ընդ իւր նստուցանելով ՚ի սեղանն, ուրախացոյց. Լին
 և յընթիրս ՚ի միասին՝ Արեւանայ Միրզէ Քէզուլմն, Քալան-
 թար Միլիքջանն, Ասխիջեանայ աներն, որք են պարոն Աստ-
 ուածատուրն, Արարիսիմոսն և պարոն Ատեփանն. և ՚ի զի-
 շերի Բ. ժամին արձակեալ գնացինք ՚ի մետաղս մեր մեծաւ

ուրախութեամբ: Աշխարհի միւսում օրն կրկին հրաւիրեաց և
 ինչպէս զմեզ, ինձ վերարկու մի շարժման՝ այլանդակ գրա-
 պանու, զոր ոմանք ասացին և հաւատացին՝ եթէ Հասնմիայն
 կամ Ալաին կարէ զայդ ձեռ ունել. և Միրզին, և Վալանթա-
 րին, և երից իշխանաց՝ որ կապայ, և Երեմիայի գօտի, և
 Երեմիայի մի՝ որ ի տան Միրզին ազուցին. և ապա գնա-
 ցինք ի մօտն ի Երուսաղէմ. որ կրկին քանս բազում խօսեցաւ
 ընդ մեզ, և պատուէրս՝ յուսադրութիւնս՝ և կրկին ընդ իս
 սէր և հանաք, զոր ընդ զրով ոչ կարեմ արկանել. և ապա
 ասացի իսոր՝ ինձ հարկաւոր քանի մի բանս՝ պիտի շնորհես,
 որպէս և հարազատն քո Ալաինամաթն. որ և իսկոյն պա-
 տուէր տուեալ Միրզին՝ թէ՛ Վալանթարի զոր ինչ խօսեցաւ ունի,
 ըստ խնդրոյ և հաճոյից իւրոց և փութով կատարեա՛ զի
 երթիցեն. որ և հրաւիրեաց զիս Միրզին ի պատիւ. և կա-
 տարեալ զհայցուածս նորա՝ գնացինք ի ձաշ և յընթրիս. և
 խօսք և զրոյց եղև ի միջի մերում վասն անցիցն Մուղանու.
 վասնորոյ ինքն սկսաւ աղաչել և հայցել՝ թէ՛ մեզքն իմ էր,
 որ ես զքեզ ոչ կարացի ձանաչել. և մանաւաղ իմ նշան-
 ներն զիմ տունն աւերեցին. որ և նոր եկեալ որդին Ա. Ժ.
 անամեայ ի խորասանու՝ մերձ իւր նստեալ էր, եղիւր զձեռն ի
 վերայ զլիսոյն՝ և մեծաւ երդմամբ ի վերայ միամօրի իւրոյ, թէ՛
 ամենևինք իմ սիրան և միտքս վասն քո ատելութիւն և նա-
 խանձ ոչ գոյ, և խնորեմ որ դու ևս ի մտացդ հանես, և
 վասն իմ աղօթս անես խորահիմ խանի մօտն. և թէ՛ Ա. Ժ.
 ինամաթին զիւր զրես, և իսկոյն թիւն բերես, և բարե-
 խօսես. և այսպէս հաց կտրեալ հաշտեցանք. և զվերջն
 յԱստուած յանձին. զի թէ թշնամին աղաչիցէ զքեզ, մի
 հաւատար նմա. զի Ա. Ժ. չարիք գոն ի սիրտս նորա՝ ասի ի Առ-
 դամոնէ: և յետ այնորիկ՝ Ժ. Ա. քախած՝ արդարեաւ զրել, զո-
 մանս Ա. Ելինամաթի տուած բանս ի ոճովն, և զոր ինչ խնդրիք
 վասն վանորէից և կարգաւորաց, և վասն երկրի և անասնոց ի
 Աշխարհի մասնաւորաւ Ժ. Ա. ի թարվեզ, և ապա ճա-
 րարեալ զմեզ արձակեաց. որ և ընդ իս եկողքն
 ստիպով գնացին, և ես մնացի զ. Ա. որ աւելի, և ապա
 շուեցի և ես ի թարվեզու:

ԳԼՈՒԽ Ե՛ՐԳ.

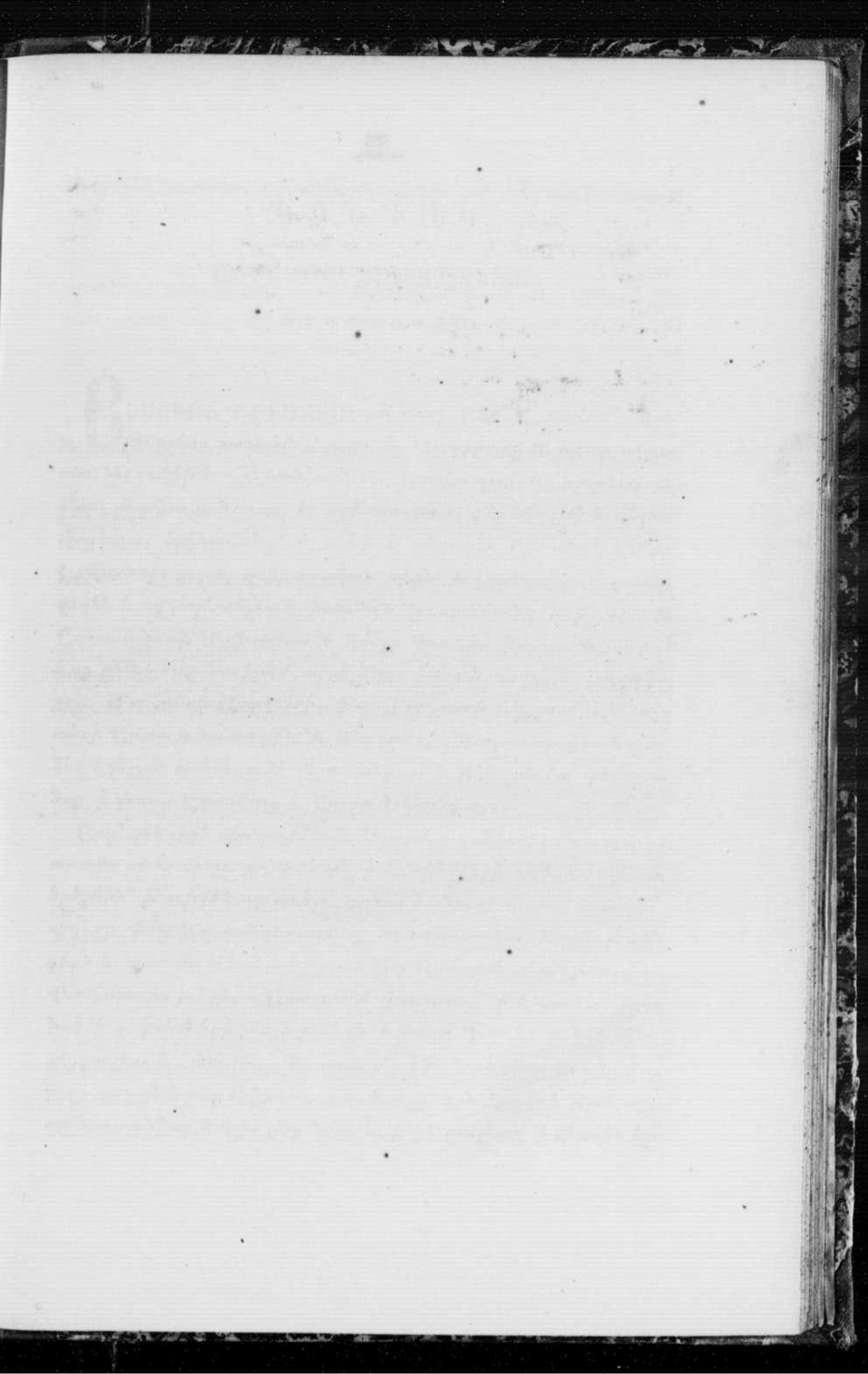
Յուզումնս որոտանայոցն իմոյ ի Թարգմանսս մա ասարէն Գուհն, և Տրս
Ժարեւոյն զԵղ Վասիլիանայ վեպելն որ և նայեալ, հիւսր լինել նմա:

Եւ յորժամ չուեցի ՚ի Թարգմանսս, և հասայ առ եզրն
և ՚ի անցս Արասխայ, որ և նայելն Վասիլիանայ Աղայ Հասանն
Խորասանցի, այր բարերարոյ, խելօք, խոնարհ և բա-
րեմիտ, գիր սիրոյ և մարդ եղեալ ՚ի յերջոյն, որ հրաւի-
րեացէ զիս զնալ ՚ի Վասիլիանն՝ հիւր լինել նմա. յորմէ պա-
տասխանեցի թէ, այր ծեր և հիւանդ եմ, զնամ ՚ի յԱստա-
պատու Վանքն, և հանդչեմ քանի մի օր. և ապա ի զնայն
իմ յԱրեան, հանդիպեմ ՚ի Վասիլիանն, և մնամ առ նմա
գիշեր մի հիւր, և անցեալ զնամ, որպէս և եղև իսկ. զի
անցեալ զնացի ՚ի Հին-Ջուղայ, և մնացի անդ գիշեր մի. և
առաւօտն զնացի ՚ի Վանքն Աստապատու. մնալով և ՚ի
Վանքն ժ՛՛՛՛ օր, և ապա ընդ պարոն Աստուածատուրին
զնացինք ՚ի Վասիլիանն, որ է մերձ Աստապատու՝ ժամու կի-
սու ճանապարհաւ. որ էր նոյեմբերի Ի. և օրն շաբաթ. յորմէ
դէմ ելեալ Վասիլիանայ նայինն՝ որ է Աղայ Հասանն՝ որ հրա-
ւիրեաց զմեզ հիւր, այլ և միւս միրզէքն, և ելիղուի
Վասիլիանայ Խանն, և այլ իւրեաց, և երեւելք աւելի
քան զԻ՛՛՛՛. ձիաւոր, և առեալ զմեզ մտին ընդ մեզ ՚ի
քաղաքն Վասիլիանն: Եւ յորժամ հասանք ՚ի մեջ քաղաքին՝
ի թէատրոնանման տեղի մի, որոյ և Վ. կողմն էին կրպակք՝ և
անթիւ մարդիկք խմածաւք, հրաւիրեաց զմեզ Խանն զը-
նալ իւր յ՝ ասարին ՚ի պատիւ. իսկ Աղայ Հասանն ոչ տայր
թոյլ. և ՚ի շատ մաքառելն, իջան ՚ի ձիոցն, Խանն քաշէր իւր
կողմն՝ և Միրզէն քաշէր իւր կողմն. և յորժամ տեսի թէ
ածի կոխն՝ և կամին զմիմեանս յանդիմանել. զի մինն Խան է
և միւսն թաղաւորի վեպել կարգեալ ՚ի վերայ արքունական դպ-
րութեան և կելարելն: Վասնորոյ վաղվաղակի իջայ ՚ի ձիոյն,
և մտեալ երկոցունց մեջ՝ աղաչէի, և համբուրելով զմտուսս
նոցա՝ հաղեւ կարացի դադարեցուցանել ՚ի վիճմանց. և բանս
եզի ընդ Աղայ Հասանին, եթէ դուք եղբարք էք, և ոչ է պարս

վասն իմ զերերաց ի մէջն ձգել, ես քեզ եմ հիւր՝ թո՛ղ
 նորա կամքն լինի. գնա՛նք ՚ի տուն նորա՝ ճաշ առնելիք, և
 ապա ՚ի քո աստիճանից, եթէ կամիս, ամիս մի կենամ. և
 այսպէս համոզեցի ՚ի խաղաղութիւնս: Աւ գնացինք նախ
 ուր Խանն հրաւիրեաց. և սպա կիկի:ք ՚ի տուն նայելին,
 և մնացինք մինչև Գ. շաբթի՛ 1. մարտ՝ եթէ վարդապետք՝
 եթէ նոսր, և 1. Գ. ձի և ջորի. և ապա յաւուր երեքշա-
 բաթի՛ կրկին մեծաւ փառօք և թարօրական պատրաստու-
 թեամբ՝ խաչայամներով յողող եղին զմեզ. որ եկեալ խա-
 ղաղութեամբ Շարուրով ՚ի Արտաշատ և ՚ի Անիքն Արապ,
 և սնտի ՚ի Արաղաւիթ, և ՚ի շարաթ՝ որ է հոկտեմբերի 11. շ-
 հասանք ՚ի սուրբ գահն Աջմիածին, որ և ընդ առաջ եկեալ
 էին ամենայն միաբանքն և զիւզականքն մեծ պայծառութեամբ.
 էին անդ ՚ի գեղն և ՚ի Օսմանցւոց բաղունք, որք տեսեալ
 զպայծառութիւն հաւատոյս և արարողութեանց մերոց՝ հի-
 ացեալ ապշեալ զարմանային. որ և մտեալ մեր ՚ի սուրբ տա-
 ճարն մեծի ընդհանրական Աթոռիկէի՛ և աշխարհայո՛ծ
 քաւարսի՛, անկեալ առաջի սրբոյ Աջման տեղւոյն, զանչափա-
 կան օրհնութիւնս և զփառաբանութիւնս և զերկրպագու-
 թիւնս մատուցանելով, ուրախութեամբ և արտասուօք ծանու-
 ցաք բոլոր միաբանից՝ և պատրաստ եղելոց, յորմէ իսպառ լցեալ
 էր եկեղեցին մարդկամբ՝ ՚ի մերազգեաց և յայլազգեաց, զպատ-
 ճառ ինդրելոյն զմեզ՝ և մեր գնալոյն, զպատիւն, և զյուսա-
 դրութիւնն՝ զոր արար մեզ. յորմէ լողք հիացեալ զարմա-
 նային և փառս տային աստուծոյ. և ապա աղօթս արարեալ
 և օրհնութիւնս տուեալ արձակեցաք ՚ի խաղաղութիւնս Ա. Ս.
 և պատուական շուրջառ զիս խիւսյ ետուր ինձ՝ Ասիսիճեանաց
 Աղայ և տանն, որ էր ասպնջական իմ. որ լեցի օրհնեալ, և
 աստուծոյ վարձատրեալ. զի հիացումն ունի միտս իմ վասն
 քաղցութեան՝ և խոնարհութեան՝ և հնազանդութեան
 առնս այսորիկ. և ո՛չ եթէ կեղծաւոր զիմօք, այլ ճշմար-
 տութեամբ էր սերն. զի և զկեղծաւորսն՝ զոր կան բաղունք, աս-
 տուծով ճանաչելիք. բայց այրս այս մեծահաւատ՝ և համար-
 ձակիմ ասել ևս, զսա ծածուկ աստուածապաշտ և հաւա-
 տացեալ՝ հիացոյց զիս և զամենեսեան՝ խոնարհութեամբն և
 հնազանդութեամբն և քաղցրութեամբն իւրով. զոր Տէր
 աստուած հատուցէ զվարձս վաստակոց և աշխատանաց

իւրոց. նմանապէս և ամենայն բարեկամաց սուրբ Մթողոյս
 նախ Ալէիւնամաթին, և եղբօրն Խարաշիմ Խանին, և Հա-
 մայն Խաներաց, և Աոմնակալաց, և Առուսակալաց, և Առւթան-
 ներաց, և Միրզոց, և մեծամեծաց՝ առ Հասարակ ամենեցուն,
 որք ցաւին ՚ի վերայ իմ, և ՚ի վերայ միաբանից, և Մզգիս
 ինոյ, մանաւանդ ՚ի վերայ սուրբ Մթողոյս՝ խնամք և սէր
 և գութ ունին, տացէ տէր աստուած այնպիսեաց՝ կեանս եր-
 կարս և յաջողս, և վարձս բարեաց աստ և ՚ի հանդերձելումն.
 Ամէն:

Աւարտ պատմութեանս խնդրի ՚ի ընթերցողաց սիրելի որդւոց
 ինոց, զի վասն երկարաբանութեան և պարզաբան լինելոյն
 անմեղադրելի ունել զմեզ. զի որքան իմ կարն էր՝ ջանացի, որ
 կարճ՝ համառօտ և պարզ լիցի՝ առ ՚ի հասկանալ ամենայն
 ումեք. զի եթէ ամենայն անցս մի ըստ միօջէ զրեալ լինէի,
 ոչ քարակզ և ոչ մելան բաւական լինէր, այլ այսքան գրե-
 ցաւ, զի ցանկացողք առ ՚ի յիմանալ զանցս և զորպիսու-
 թիւնս սուրբ Մթողոյս և զիմ, ահա այս ճշմարիտ պատ-
 մութենէս վերահասու լիցի և զովասցի. և եթէ ըստ Հա-
 ճոյից ձերոց իցէ, Տեառն է շնորհ. ապա թէ ոչ՝ ներեցէք
 իմում գանդաղութեանս, զի ՚ի միջ տառապանաց և ՚ի միջ
 զբազմանց, վշտաց, և չարչարանաց, և նեղութեանց զրեցի,
 հիւանդ՝ և խօթացեալ՝ անզօր անձամբ. ողջ լերուք:

Կ Ո Ն Դ Ա Կ

ՄԻՐԱԶԱՄ ԿԵԹՈՂՈՒԿՈՍԻ

Կ Ի Է Տ Ա Յ Ի Ո Յ

ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ծառայ Տէր Արրահամ Կաթողիկոս ամենայն Հայոց և Պատրիարք Աղապարչապատու լուսակիր և հրեշտակարնակ, սրօքէապար և քրօքէադուժար, ընդհանրաժառանգ և աշինասարաս, դերահռչակ և դերապայծառ, երկնահանդէտ՝ մեծի և անյաղթ Աթոռոյս Առբը Լիջմիածնի, յորմէ զսիրալըական սէրն և զանցուկ կարօտն, զիզն և զհեղձամղձուկ փափագն կուսածնունդ ողջունիւ և Աստուածեան Քրիստոսաէջ Առբը Պահիս շնորհիւ և պարզեօք ընծայեալ նուիրեմ սիրելեացդ իմոց և հողւոյս հատորացըդ, Մահտեսի Յարութիւ ին, Մահտեսի Աեղբոսին, Մահտեսի Աստուածատուրին և Մահտեսի Պաղաասարին, և ընդ ձեզ եղելոցն ամենեցուն՝ միշտ խնդալ ՚ի Տէր յաւէտ բերկրանօք ՚ի փառս Աստուծոյ և Առբը Լիկեղեցւոյս:

Արդ՝ զեկ լիցի սիրելութեան ձերուս, ո՛ր ցանկալի է հոյւոյս. զի առաջի անձս մինչև ցհոկտեմբերի և նոյեմբերի ամիսն կրկին և երեքկին՝ թուի թէ այլ աւելի՝ զրեալ ծանուցի համառօտապէս՝ որդւոյս իմոց Առստանդնուպօլսոյ Պատրիարքին, և զի յետին դիրն և պատմութեան տեարակն ընդ Արմաշցի տէր Արիողայոս Քահանային յղեցի, և Աստուծով հաւատամ թէ հասեալ իցէ Իսկ ՚ի դեկտեմբերի չորսն չուեցի ՚ի սուրբ Պահէս և եկի մինչ յԱզուլիս. և յետ Պ. Պ. աւուր՝ եկն Արևանայ Խ. ն ընդ Էրզրում և ընդ Էրզրումսն, և ազուներն Հայոց և Տաճկաց, այլ և փառանքար և Էրզրում ընդ նմա. և ՚ի յԱզուլեաց ՚ի միասին ել-

եալ գնացաք. և 'ի յունվարի Գ.ն հազիւ հասաք իբր շե-
կացեալ դաշտն Մուղանու. անդ՝ ուր խառնի Արասխն ընդ
Վ.իւռ*) գետոյն՝ մերձ 'ի Շամախի, որ է աւուր միոյ ճանա-
պարհ. զՕ՝ունդն և զԾ.բօրհնէքն անդ արարաք 'ի հիւզս
եղև գնեացս՝ յեզրն Արասխայ՝ առանց եկեղեցւոյ և պատարաւ ի,
խեղճ և ողորմելի, զըկեալք յամենայն հոգևոր ուրախութեանց:

Իսկ մեծազօր Խանն 'ի (Թ)փշիզու գնացեալ էր 'ի լեռնակողմն
'ի վերայ Ա.եկզոց, և յաղթութեամբ եկեալ եհաս ի յունւա ի
Ժ.Ն. 'ի բանակետդն. և գնացաք առաջի իւր 'ի միւսում
օրն և շնորհաւորելով զգալուստն՝ մատուցաք զընծայս մեր՝
ձիանք և ջորիք՝ և զոր ինչ առձեռն սրատրաստի ունէաք. և
յետ սփոփելոյ և մխիթարելոյ զմեզ, այսինքն՝ "բարո՞վ եկիք", և
թէ՛ "քանի՞ օրն եկիք", և թէ՛ "քանի՞ օր է՝ որ աստ էք" աւելոյն
յետ, պատուիրեաց Տ.՝անդէ՛ուն՝ որ է իւր հաւատարիմն և
հարազատն, եթէ՛ Ա.պիճայ պապայիս լաւ տեղ տուէք՝ որնասի,
և ինձ ասել, թէ՛ Տ.՝բախտիս ես իտպիճայ. իբրու թէ՛ ընդարձակ
ես, գնա՛ 'ի քո վրանն և հանգստացիր, անհոգ լիւր յամենայն ըզ-
բաղմանց: Աւ ապա սկսան յամենայն կողմանց գալ օր ըստ օրէ՛
'ի խորին Խորասանայ, 'ի Հերաթու, 'ի Մաղանդարանու, 'ի
'ի Մաշատու և 'ի կողմանց Քանանացւոց, 'ի Պարուպ, Մ.բ-
տաւիլու, Ատրպատականու, ի Ա.րաստանու և ի (Թ)ավրէզու
և յայլոց տեղեաց գումարեալ ժողովեցան, կուտեցան և եկե-
ղեցացան մինչև ց շաբաթն իւրեանց. և սահմանեաց մեծա-
խելք Խանն, որ ամենայն օր կարգաւ 'ի «Էլամ գնան առաջի
իւր՝ երրորդ ժամու. և մերձ 'ի բնակութիւնն իւր սահմանեցին
եղևգնեայ հովանոցս երկարագոյն. Ժ.ն զիրի՛ Ժ.Ն. զիրի՛
և Ն. զիրի երկայնութիւնն, և երկու զրկով լայն. որ իւրա-
քանչիւր քաղաքէ՛ 'ի մէկ մէկ հովանոցս նստէին քաղաքակցօք

(*) Գ.՝. կամ Կ.՝.

Հանդերձ: Աւ ամենեքեան վաղ քաջ գնացաք 'ի սահմանա-
 դրեալ տեղն. և երրորդ ժամուն ելանէր մեծազօր Ասանն. և
 շատ քաջ արարեալ, ապա ընթանային ամենեքեան
 կարգ կարգ և անցանէին առաջի իւր խոնարհմամբ զլսոյ, ան-
 մուռնչ՝ բարե տուեալ անցանէին. և զի էր նստած տեղն Ասա-
 նին անարար շինեալ փայտաշէն՝ և տանիան տախտակամած, իսկ
 շրջապատն եղեգնեայ, և իւրուհեացն տեղն եղեգնեայ պարիսպն
 և բնակութիւնքն. էին և վրանք բազումք. նոյնպէս և մերս բը-
 նակութիւն 'ի բայեայ բանալէն իբր կէս ժամաւ հետի ճանա-
 պարհ՝ աւելի քան զհինգ հարիւր խուղս շինեալ. զի կաէին՝ ե-
 թէ՛ զեկեալ խաներայ զուանս անդ իջուցանէին. այլ վասն հե-
 ուռ գոյոյն 'ի յ'Ա' է Ասանին՝ ոչ ետուն թոյլ, այլ 'ի շրջակայս
 Ասանին ասպաստանացուցին: Աւ Մուղանու դաշտն՝ է լայն և
 արձակ դաշտ մի հիանալի, որ երեսուն օրն լաւ ձիաւոր մի կարէ
 շրջագայել զըրորն, տափարակ, որ եթէ խնձոր մի զիցէ՝ ոք 'ի
 գետնի, կարելի է 'ի հեռաւոր տեղաց տեսանել. և ամենեկմբ
 քար և նշմարանք քարի ոչ երևին 'ի յայս անհուն դաշտիս. 'ի
 գեկտեմբերի և յունվարի իբրև զգարնան եղանակ կանանչախիտ
 և խոտաւէտ՝ խոտ գտանէր 'ի դաշտին, և գատիւք ծնկալք էին
 և բազումք մեծացեալք, որպէս են առ ձեզ 'ի Խարեւիլիս. բայց
 ցուրտն ևս սաստիկ եղև և յոյժ վշտացաք 'ի ցրտոյն. և թէ ոչ
 էր լեալ Արասխայ եղերաց փայտքն, իսպառ խօթացեալ և մա-
 հացեալ լինէաք. և յարի՛՛՛ 'ի օրն հարին մեծ վրան մի եղեգնեայ
 պարսպին մէջն, կից Ասանի ամարաթին, որ էր հոգացեալ և բեր-
 եալ 'ի Ազգալինու. որոյ էր երկայնութիւնն հարիւր և տասն
 արշաւ, և լայնութիւնն յիսուն հաւիւլ, և բարձրութիւնն տասն
 և ութի հալէպի սագաշէն. և 'ի միջի երկուսասան սիւնք էին. և
 'ի գլուխ սեանցն արծաթեայ կողակ՝ որպէս միջակ ձմերուկ. և
 'ի գլուխ կողակացն՝ այսմ Ք նշանով. և 'ի յարտաքոյ բոսոր
 խորագոյն գունով. և շրջապատն երկտակ, մինն համակ կտաւ,

և մի տակն ճանաչար զուճառ զճա, և միջն Ախլանայ զանկէզ զու-
 ճառ. որ և հրամանն ետուր ամենեցուն զնալ և խոստանա առնել.
 և զնայեալ 'ի միջ զայս ին զըօսնուարք. և իւրեանց պայտ 'ի
 օրն Աճի աբար 'ի միջ չատրին՝ մեծամեծացն իւրոց. որ և էր
 'ի միջ բանակի անդ Սահանցւոց Անճ - Ալի Փ յ յն, որ էր
 զեսպանն Վարախնացւոց, նա ևս ընուսաց էն, որ է Վօսկի*)
 զեսպանն 'ի վրանի անդ. հրաւիրեցին և զիս 'ի միջի իւրեանց.
 և խօսեցան՝ զոր ինչ խորհեցան. և ապա զվարդէջուրն բաժա-
 նեցին, և ապա քաղցրեղէնք. զայս ք՝ ոսկեղէն՝ աժախաւ ար-
 բուցին. և երկու ոսկեայ բուրլառ և երկու արծաթեայ միշտ
 'ի շրջադայելն 'ի բուրումն անուշահոտութեան. և զուսանք աղ-
 զի աղղի, և պարաւորք 'ի միջի, որք էին մանկունք սրտիկեշտա-
 գոյնք, խաղաղով ժամ մի. և ապա ելեալ զնացաք յիւրաքան-
 ջիւր օթեանս: Կսկ 'ի միւսում՝ օրն զնայսք կրկին 'ի Ալմ ըստ
 սովորութեան մեւում. և ոչ առանձն զմեզ առաջի իւր, այլ
 պատասխանեցին, թէ՛ 'ի դաշտի յատուկ յատուկ քաղաքա-
 կցոք նստարուք, զի ունի՛ք ձեզ բան ինչ պատուիրելոյ. և յետ
 սակաւուց եկին արք եօթն՝ մեծամեծք Կանին, և ձայնեցին զքա-
 ղաքացիքն, մէն մի քաղաքի եկողքն կարգաւ, և սասցին. եթէ՛
 հրաման է մեծի խանին, որ զուք գնացեալ 'ի միջի ձերում
 խորհեցիք և դասնիջիք զոմն, որ կարիցէ զձեզ և զերկիրն ձեր
 կառավարել. զի ես նքօղեալ եմ և ձանձրացեալ, և այլ ոչ կա-
 բեմ աւել 'ի յաշխատութիւնս պատերազմաց, այլ զնացեալ
 նստայց 'ի զղեակն իմ և աղօթեցից վասն իմ և վասն ձեր.
 ահա ձեզ երեք ժամ պայման, խորհեցարուք և իններորդ ժա-
 մու եկեալ պատասխանեցի՛ք. և այսէս արձակեալ զնացաք 'ի
 բնակութիւնս մեր. և իններորդ ժամու և յայլ առաջ վասն
 երկիւղի մեւում՝ փութով հասարք 'ի անդին և կրկին նստաւք

(*) Մահիւմ կամ Մահիմ

Երախաճնս երախաճնս, մինչ եկին այն առաջին եօթն արքն և
 հարցուցին կարգաւ՝ քաղաք քաղաք, թէ զով զտիք կամ զով
 ընտրեցիք: Եւսկ ամենեքեան պատասխանեցին, եթէ մէք քան
 զԽանն լաւադոյն և բախտաւոր և շնորհաւոր ոչ ոք զտաք և
 ոչ ևս կարեմք զտանել, և թէ՛ նա մեզանէ զձեռն յետ քաշէ,
 մէք զմեր ձեռն ՚ի յոտից և ՚ի ստորոտէ նորին ոչ քարշեմք, այլ
 մեզ նա է տէր, և տէրութիւնս պարտի առնել, որովհետև զմեզ
 ՚ի ձեռաց թշնամեաց աղատեաց, և զերկիրս սրբեաց ՚ի մնասա-
 կարաց և զմեզ ընտանեօք մերովք թափեաց ՚ի ձեռաց դերչաց.
 անհնարին է՝ եթէ անցանեմք ՚ի նմանէ, այլ թէ կամի զմեզ և
 զերկիրս ՚ի բաց ձգել և գնալ, կամ զմեզ ՚ի հետ իւր տարցէ
 ՚ի Խորասան, և կամ իսպառ կուտորեսցէ, և արձակեալ գնացաք
 տեղիս մերս: Եւսկ յերկրորդում օրն կրկին գնացաք ՚ի նոյն տե-
 դի խորհրդոյ. և եկին կրկին այն եօթն արքն և ըստ յառաջնոյն
 օրինակի տարան կարգաւ զքաղաքացիքն առաջի իւրեանց, և
 ասացին, թէ՛ հրաման է մեծի Խանի. որովհետև չի թողէք զիս
 ՚ի կամս իմ, և կամեցայք զիս՝ տիրել ձեզ, զայս երիս իրս խընդ-
 բեմ ՚ի ձէնջ: Եւսկ բառնալ զնզովքն, զոր տայք Օմարայ և
 Օսմանին, և նզովիւք փռակէք և արձանադրով հաստատէք, որ
 ամենեւիմք զայն նզովքն չի յիշէք, և յայլում ժամանակի չի
 հաստատէք կրկին. զի պատճառ խռովութեան մերոյ՝ երկուց
 ազգացս՝ Օսմանցւոց և Պարսից՝ այս նզովք կարդայն է. և ոչ է
 զրեալ ՚ի Ղուրանն մեր և ոչ է հրաման մարդարէին մերոյ, և
 ոչ օրէնք ՚ի միջի մերում, այլ ինքնագիւտ ՚ի յարանց ոմանց
 «:ճ:» լոթոց, որ ՚ի պատճառէս յայսմանէ այսքան արեան
 հեղմունք եղեն և գերութիւնք և երկրի աւերութիւնք, և երկ-
 րորդ՝ որ՝ ուխտեցէք և արձանադրով հաւատարմացուցէք, որ
 Եւսկին կամ որդւոյն՝ եթէ յայսնեսցին, քաճակ չանէք և չի
 սրահէք ՚ի միջի ձերում. և եթէ գաանիք ՚ի յանցանս յայն, ՚ի
 սուր մատնեսցիք, և ինչքն և ընտանիքն ձեր յաւարի լիցին. և

երբորդ՝ զի ընդ իս և յետ իմոյ անցման՝ ընդ որդւոցս և ընդ
 օճակիս իմոյ՝ միամտութեամբ և հնազանդութեամբ վարեսցիք
 և մի՛ աշտտամբիցիք. և թէ՛ ստիցէք ուխտին ձերոյ, մահու ար-
 ժանի լիցիք. և երգմամբ և սպարաիք հաստատել: Աւ ամենեք-
 եան խոստացան ՚ի մի բերան և յանձն առին կատարել զհրա-
 մայեարն. և արձակեալ գնացաք ՚ի բնակութիւնս մեր. Աւ ապա
 այնուհետև զրեցին զգաշնադրութեան զիրն, և սրբագրեցին
 կրկին կրկին, մինչ որ հաճոյացաւ բանն մեծազօր Ասանին. և
 սկսան կնքել ամենայն եկելոց մեծամեծքն իւրաքանչիւր քաղա-
 քաց՝ ոմանց յիսուս, ոմանց երեսուն, ոմանց քսան և տասն, և
 ոմանց աւելի և պակաս, և կատարեցին. և առեալ զայմանազիրն
 ամփոփեցին առ ինքեանս. և ահա կատարեցաւ ամենայն և եղև
 լրումն ամենայնի. և մինչև ցտասն օրն՝ ինքնակալելոց է, և լինե-
 լոց է ճշմանս. զի վասն «ի+կէ ին և կնքոյն՝ որ չէր պատրաստած
 ձեռն, մնան և սպասեն աւարտման. և զրոյց զոյ՝ որ ոչ կամի՛
 զի անուանեսցեն զնա Շահ. այլ զՇահ անունն ամենեւիմբ ե-
 բարձ և ոչ որ կարէ յիշել և ասել Շահ, ոչ սորա և ոչ յառաջ-
 նոյն. այլ զանունն իւր պատուիրեալ է ասել Ապիսուհի. և
 ՚ի զարդն զրամին՝ մի կողմն ըստ իման քնարն ոսկւոյն և ՚ի
 միջի՛ Աստր անուն, և ՚ի միւս երեսին՝ քաղաքն՝ ուր կարի
 զրամն. և թուի թէ՛ այսօր կամ վաղիւ զԱպիս փաշայն՝ որ է
 Ահնձ-Ալի փաշայն՝ ընդ Աբա-ուլ-Բաղի Ասանին պիտիբ ու-
 զարկեն այդք մօտ թագաւորին. որոյ Տէր Ատուած զեզրա-
 կացութիւն բանիս և զվերջն ՚ի բարին յանկ հանցէ. ամէն: Աւ
 ապա սկսաւ ինչոյն զեկեալ Ասաներն՝ սկսեալ ՚ի Ատրասանայ
 Ասանէն կարգաւ մինչև ցԱտրպատականն. և ապա Արեանայ
 նահանգին. որ և թէ՛ էտ յառաջ քան զամիս մի յղեալ էր
 ինձ երկուս Ամփոքոնս և զմի Աոնքեռ, որ թուի թէ ՚ի Աբաս-
 տանու ունկին զայն. և մի Ամփոքոնն էր յոյժ պատուական
 և պիտիբ յիսուս ըստման՝ և այլ աւելի. և զմիւսն՝ զերբորդ

մաս նորին . և կրկին Տեառնընդառաջի օրն, յորժամ կարգն
 հասաւ Արեւանցւոց, ՚ի ձեռն պաշտօնէից իւրոց առաքեաց և
 ինձ իսպառն, որ էր ճանաչել սեւազոյն, բայց պատուական և զար-
 քու, և ծանր կապայ մի՛ և ծանր Չերքէզի մի. որ և բերին
 հասուցին ինձ ՚ի բնակատեանն իմ՝. և այսպէս խիլայեցան բա-
 զուիք, որպէս թուի ինձ՝ աւելի քան զհազար իսպառն բաժա-
 նեցին. որում ազանէին խիլայեալքն գոնէ երեք օր, և գնային
 առաջի իւր ՚ի Կապան. որ և խանդաղատեցաւ ՚ի վերայ իմ և
 ասաց մեծամեծացն իւրոց, եթէ՛ տարակոյս էր ինձ, թէ՛ զեմբող
 կարէ խալիֆայն ՚ի գլուխն փաթաթել զճանաչն, զի նա զսեւ
 իւր ՚ի բաց ոչ գնէ. և յորժամ ետես ՚ի վերայ Աւերաբին փա-
 թաթեալ, յոյժ բերկրեցաւ, և ասացեր է թէ՛ զեմբող վայե-
 լուչ երևի, և սեւ գոլով պատշաճաւորեցաւ ՚ի գլխոյն, և յետ
 երից աւուրց. ճարտարաւ արար զմեզ և զամենեսին՝ գնալ իւ-
 րաքանչիւր տեղիս. և ցրուեցան ամենեքեան սքանչանալով
 հիացմամբ մեծաւ. զոր Տէր Աստուած զաւարտ բանին ՚ի բա-
 րին կատարեցէ, ամէն:

Գրեցաւ ի թուին ՄՆՂԵ՛ փետրվարի քսանն ՚ի Մուղան.
 և ահա լուսնոյս քսան և չորսին բարձրանալոց է ՚ի գահն. զի կա-
 տարեցաւ կնիքն և տիպն դրամին. որոյ զօրինակն եղի ՚ի մէջ
 գրին, զի մի՛ տարակոյս մնասցէ. բաւ է:

ՄԻՔՔԵԻՆՆ Է:

(Ի ՎԵՐԱՅ ԴՔՈՇՄԻՆ—ԴՐԱՄՈՅ—)

Սկզկէն պէր զար քեար թ, նա՛ մլ. սս լթ. նս թ, բատեր (ըահատեր) ճ/հանն
 (Դրոշմոյն էր զանոան Տերո-Յեանն, որ է առաջնորդ աշխարհի.)

Շահի տին Նատիր - զուլի, Ըսկենտէրի Սահիպ Առան.
 (Նատիր - Ղուլի Շահ հաւատոյ, Ազխանդրապետն, որ էր Ղուանէ *):

(*) Ղուան է անուն դրամոյ ինչ Պարսից; որ աժէ մի Ղուանն իրր 30 կոպէկ
 կամ 4 1/2 Գահեկան եւ կամ I Տրանք:

ՄՕՀՐՆ Է:

(Ի ՎԵՐԱՅ ԿՆՔՈՅՆ)

Նիկի՛նի տէջէթի արն, բէֆտէ պութ չունաղչա՛, պէնամի՛ Նատիրի Իրան
(Մարտնին հետոյ արտա-նեան հասարոյ՝ հրատարակեցաւ իբրև գեր-գոյ՛ զձե՛ս՝
զարարտատ Խուտա՛:

յ անսան Իրանեան Նատիրի (Լ) Դասասարին Ասար-ժոյ:)

ՖԱԹԻՀԼԱՄԷ:

(Ի ՎԵՐԱՅ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻՆ ՅԱՂԹՈՒԹԵԱՆ)

Փատիշա՛հի մամալիքի Իրա՛ն, զիլլի սիւպհա՛ն՝ Նատիրի տէլրան Փաթիէ
(Արտ-ժն աշխարհաց Իրանի, սար-երն Ա-ինաթարքելոյ՝ Նատիր՝ ընդլեւտոյն արդի
ժամանակաց՝ յաղխ-զն :)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա Ն Ի Ք Ա Ղ Ա Ք Ի Ն

ԶՈՐ ԳՐԵՈՂ Է

ԱՐԲԷԼԱՄԱԻ ԲԵՐՈՒՆԱՊԵՏԻ ԵՒ ԲԵՆԻ ՍՊԵՍԵՒՈՐԻ ԵՒ ԸՌԸՁ
ՆՈՐԻՒՆ ԹՐԸԿԻՈՅ.

Անի քաղաքն էր մեծ և հռչակաւոր՝ որ ՚ի դաշտին Շիրակի վան, որ և Աթոռ լեալ Թաղաւորացն մերոց, որոյ բնական բնակիչքն էին մեծափարթաւք և ընչաւետք և փափկասնունդք: Օրը և շինեալ զԱնի՝ Շիրակ Թաղաւորն՝ որ ՚ի ցեղէն Բաղրատունեաց, որ է ՚ի Վեաուրական ծննդոցն, և սոքա ՚ի Պաղեստինոյ գերեալք ՚ի ձեռն Տիրան Թաղաւորին, և եկեալ ՚ի Հայս, և սերեցան յաղղէն այն, որ ասի՝ Բաղրատունիք: Օրը յետ Մարզպանութեանն Հայոց՝ Շիրակն նախ յաղղէն Բաղրատունեաց, ՚ի ծաղկաւետ և ՚ի հացուտ գաւառն Շիրակի վան շինեաց զԱնի ՚ի դահոյս Թաղաւորութեան իւրում: Աւ Կացին մնացին մինչև ՚ի Թաղաւորութիւնն Վաղկայ-Յոհաննիսին Իմաստասիրի: Ար և յայնմ ժամանակի դնաց Յոհաննէս Թաղաւորն Շիրակի վանայ ՚ի յԱտամազու առ Թաղաւորն Յունաց՝ ՚ի տեսանել զնա, և Թաղաւորն Յունաց արար նմա պատրաստութիւն և ընկալաւ զնա մեծաւ փառօք. և մեծաշեաց զնա ՚ի

պոլլատն, և կարգեաց ոռձիկս՝ որպէս վայելէ Թագաւորաց:
 Աւ ուրախացան բազում աւուրս: Իսկ նենգամիտ և տիրա-
 րատեաց իշխանքն Անուոյ՝ ըստ նախնի բնիկ սովորութեանց
 իւրեանց՝ զրեն առ Թագաւորն Յունաց, ապստամբելով
 ՚ի Թագաւորէն իւրեանց Յօհաննիսէն Իմաստասիրէ: Այլ և
 զԱնուոյ բերդի բանալին յոսկւոյ շինեալ՝ յղեն ընդ թղթին
 ՚ի Արստանդինուպոլիս: Աւ աղաչեն զԹագաւորն Յունաց ՚ի
 ձեռն թղթոյն և դեսպանին, զի այլ մի՛ ևս թողցէ զԹագա-
 ւորն Հայոց՝ գալ ՚ի յԱնի Աթոռն իւր: Այլ փոխանակ
 նորա՝ զայլ ոք յիւր կողմանէ Աստիկան առաքեսցէ ՚ի յԱնի,
 զի հնազանդեսցեն նմա մինչև յաւիտեան, կարծելով յի-
 մարքն, թէ՛ Յոյնք լաւ և ըստ կամաց իւրեանցն լինին քան
 զԹագաւորն Հայոց: Յորժամ եկն իշխանն Յունաց ՚ի Թագա-
 ւորէն իւրմէ, առ ՚ի տիրել հայոց, և նստաւ ՚ի յԱնի,
 սկսաւ տառապեցուցանել զազգն մեր և առ ոչինչ համարել
 զազգն և զիշխանսն, մինչև վշտացեալ նոցա յոյժ, և եղև
 յետինն նոցա չար քան զառաջինն: Աւ սկսան այնուհետև
 հնարս հնարել, մինչ զի՛ ՚ի ձեռն կաշտաց և բազում ըն-
 ծայից՝ և բազում աղաչանաց հօգիւ վերացուցին զՅոյնն՝
 հրամանաւ Թագաւորին իւրոյ, և եղին զայլ ոմն՝ զոր ին-
 քեանք կամեցան Հայ անուամբ և համեմատ իւրեանց: Աւ
 ապա այնուհետև սկսան ամենայն ոք զնալ ըստ հաճոյից
 սրտից իւրեանց, և օր ըստ օրէ սկսան յաճախել յանհնարին
 չարիս և առասպելս կարծեցան ըստ Առաքելոյն, մտանե-
 լով յեօթնապարիսպն Արիքովի, կարծելով թէ՛ այնու կարեն
 ազատիլ ՚ի բարկութենէն՝ որ դալոցն էր: Աւ նախ՝ այնքան
 հպարտացան, մինչ զի՛ ամենեկին ո՛չ հաւանեին այլոց, ոչ մե-
 ծաց և ոչ փոքունց, նա և ո՛չ միսեանց ևս: Այլ իւրա-
 քանչիւր ոք զինքն հաւանելով ևեթ՝ բարձրայօն զնացիւք
 ՚ի նոյն կայր մնայր: Արիքորդ, զնախանձն՝ զոր ունէին ընդ մի-

Մեանս թէ՛ 'ի յառաջանալ ընկերին և թէ՛ յիմաստնանայն,
 և թէ՛ շնթերցմունս, թէ՛ 'ի պճնիլն, թէ՛ 'ի փառասիրու-
 թիւնս, թէ՛ 'ի շինումն տանց, և թէ՛ յայլ ինչ աշխարհա-
 կան պատուասիրութիւնս, ջանայր ընկեր զընկերն անցանել
 ամենայն իրօք՝ արք և կանայք: Արրորդ՝ բարկութիւն ևս
 առաւել այնքան ինքնահաճք և կամապաշտք լեալ էին,
 մինչդի՛ որ բնաւ այլոց ո՛չ անսային, ոչ ծերոց և ո՛չ վար-
 դապետաց. բայց միայն ամենայն ոք յաչս անձին իւրոյ՝ իմաս-
 տուն երևիւր: Զորրորդ՝ ծուլութիւնն տիրեալ առ ամենե-
 սին, զի առանց աղախնեայց և ծառայից ոչ լինէին. և հետի-
 ոտս յեկեղեցին ոչ ընթանային. ոմանք գրաստիւ, և այլք
 'ի գրաստէ իջանել ոչ կամէին, այլ զժամարարն արտաքս
 կոչէին և բարձրացուցանել տային զԱւետարանն և համբու-
 րէին. և այնպէս զնշխարս առեալ զնային 'ի թատերս, 'ի
 թէատրոնս, և 'ի ասպարէզս ձիարշաւանաց: Զինգերրորդ՝
 ազահութիւնն ևս քան զևս, և արմատ ամենայն չարեաց
 արծաթսիրութիւնն. զի այնպէս ազահ էին, մինչ զի զմի-
 մեանց բարիսն յափշտակէին. նա և զորբս և զայրիս զըկէին,
 զժառանգութիւնն և զհայրենիքն կորզէին, և իւրեանց առ-
 նէին: Աւ ջանային մի քան զմին՝ ընչաւէտք լինիլ. և զա-
 մենայն զկահ և զկարասին՝ և զամենայն անօթս և զսարքն,
 մանաւանդ զզարդս կանանց, և թէ՛ գոյր հնար՝ զամենայն
 ինչս ոսկւոյ սրբեցելոյ առնէին: Աւ եցերորդ՝ որկորստութեամբ
 ևս առաւելեալք, քան զի երկիրն առատաբեր էր և պարարտ,
 և նոքա մեծատունք. և օր ըստ օրէ է խորտկակերութիւնն
 ջանային, 'ի կեր և 'ի խում՝ զանազան ծաղկահոտ զինեաւ,
 'ի առասպելս, և 'ի խաղս, 'ի պարս, ուստի իբրև զաղբիւր
 բղէին զախտք պոռնկութեան: Աւ թներրորդ՝ անյիշելի պո-
 ռնկութիւն, մանաւանդ ազգապղծութիւն, զոր վասն ընչից՝
 կամ վասն հայրենեաց՝ օտարաց ոչ տային, այլ մերձաւորաց

իւրեանց՝ ըստ հին սովորութեան: Աս և յայտնի և դազունի
 պոռնկութիւն՝ վասն բնական գեղեցկութեանն կանանց միշտ
 գործիւր ՚ի միջի իւրեանց, և ՚ի նայն հեշտացեալ կային
 անզեղջք, և ուրախ ևս լինէին ՚ի մտտ իւրեանց ի զանա-
 զան չարիս՝ կարծելով թէ՛ Ա. և Ա. եկեղեցեաւն Աստ-
 ուած ոչ բարկանայ մեզ, և ոչ յիշէ զմեզս մեր, ոչ յիշելով
 զբան Մարգարէին՝ որ ասէ, որպիսի տուն շինեցիք ինձ, կամ
 որպիսի տեղի հանգստեան իմոյ. ոչ ձեռն իմ արար զայս
 ամենայն, և նոքա միշտ պարծենային վասն եկեղեցեացն, և
 Աստուծոյ վերայ երախտիք համարէին. վասնզի Ա. և Ա.
 եկեղեցի ունէին, և ամեն եկեղեցւոյ՝ Ա. ձիթահանք և Ա.
 այգի յիշատակ եղեալ էին առ ՚ի շէն մնալ եկեղեցեացն:
 Աւ վասն այս պատճառիս հպարտացան և անմտացան, և
 անկան ՚ի կռապաշտութիւն և յանձնապաշտութիւն. զկնի
 որոյ յանհաւատութիւն և յանիրաւութիւն, հետեւելով այ-
 սոց և՛ անզգամութեան և՛ լքութեան, հանդերձ ասացե-
 լովք՝ ՚ի շտութիւն և ՚ի յիշոցնատուութիւն: Աւ ՚ի վերայ
 այսր ամենայնի՝ ևս առաւել քան զօտարատեցութիւն, և էին
 յոյժ օտարատեացք, մինչդէ ՚ի խնամոցն Աստուծոյ եկող
 վարդապետաց և խրատատուաց՝ բնաւ ոչ անսային և ոչ
 հաւանէին, այլ ծաղր և ծիծաղ առնէին: Քանզի ըստ ա-
 սելոցն երկուս զրակալս ունէին, մինն երկար և միւսն կարճ,
 զի յորժամ հանդիպէր վարդապետ և կամ քահանայ, և
 թէ կարճահասակ լինէր, զբարձր զրակալն դնէին յատեան. և
 թէ երկար լինէր, զկարճն դնէին: Աւ այնպէս ծաղր և կատակ
 առնէին՝ և ծիծաղ մօրոսելով՝ և հեգնելով զնոսա բարկացու-
 ցին զԱրարիչն Աստուած: Աւ կամէր Տէր միահաղոյն ջնջել ըզ-
 նոսա, այլ ներողութիւնն Աստուծոյ ոչ տայր թոյլ: Քանզի
 ոչ կամի զմահ մեղաւորին, այլ զգառնայն և զկեալն. և ոչ տայ
 բժշկութիւն ողջաց, այլ հիւանդաց. վասնորոյ և եկն Յիսուս

ոչ կոչել զարշարս, այլ զմեղաւորս, և զի կամի թէ ամենայնօր
 կեցցէ և ՚ի գիտութիւն ճշմարտութեան եկեացէ, որպէս և ՚ի հը-
 նումն, յորժամ կամէր ջրոցն հեղեղաւ ողողել, նախ ՚ի ձեռն
 Վոյի խրատեաց, զի մի՛ այնպիսի մրուրն արբցեն: Վոյնպէս և
 Վինուէացւոցն, նախ մարդարէիւն զգուշացոյց, և ՚ի ապաշխա-
 րենն, ներեաց, և զպատուհասն վերացոյց. նմանապէս և Վնեց-
 ւոցն ազգ արար ՚ի ձեռն Յօհաննէս վարդապետի՝ որ մականու-
 նրն պշտ կոչի, որ և զՎերսէսի որ զՂոյս անճաս շարականն՝
 նա է ասացեալ, և զյեղեա փէրն՝ այս Յօհաննէս վարդապետս
 ասացեալ: Այս վարդապետս ազգմամբ սուրբ Հոգւոյն ելեալ
 գնայր ՚ի յԱնի, քարոզել և խրատել զնոսա, զի դարձցին ՚ի մո-
 լորութենէ և ՚ի չար գործոց իւրեանց, վասնորոյ և եկեալ եհաս
 ՚ի յԱնի վարդապետն Յօհաննէս, և գնացեալ յԱւագ եկեղեցին,
 օթեցաւ զգիշերն, և ոչ ոք կալաւ փոյթ անձին, և կամ գնալ մօտ
 առ նա առ ՚ի հարցանել և ողջունել զնա: Այլ իբրև լուսա-
 ցաւ, գնաց յեկեղեցին և զյեաի տեղին ետուն նմա, և նա կայր
 խոնարհութեամբ, և յարձակման ժամուն գնաց ՚ի խուցն: Աւ-
 բնաւ ոչ ոք գնաց առ նա, իսկ ՚ի յերեկոյին իբրև զեղխեցան և
 արբեցան, և ապա եկին մօտ վարդապետին, և զի հասակաւ
 կարճ էր, վասնորոյ եղին երկայն, գրակալն, զի ՚ի ձկտին՝ ծաղր
 արասցեն զնա: Իսկ նա ՚ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ զամենայն ըն-
 թերցմունս ՚ի բերան առեալ՝ առանց զրի անսխալ ասէր ստու-
 գութեամբ: Այլ և ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի խրատեր մեծաւ հոգա-
 բարձութեամբ, և նորա ոչ անասցին բնաւ և ոչ դարձան ՚ի մե-
 զաց, վասնորոյ անկաւ մահ սաստիկ, զի աներեւոյթքն իբրև ըզ-
 մարմնաւոր երևելով խոցոտեն յայտնապէս զմանկունս ՚ի
 գիրկս մարցն, և զորս ՚ի մահիճս, զոմանս ՚ի մեջ քնոյն, և զայլս
 յարթութիւնս, մինչդի՛ Յ մասնէն մինն մնաց: Աւ յորժամ
 զայս ամենայն հարուածս տեսին, փոքր ինչ զգացին, և զի զը-
 նացեալ էր վարդապետն, զհետ ելեալ որոնեցին և գտեալ բերին

և պատուեցին: Ալ սկսան կեղծաւորաբար Ռչայ ասել. և
 խոստացան զոչ մեղանչելն այնուհետև: Իսկ վարդապետն Յո-
 հաննէս սկսաւ խրատել զնոսա և զզուշացուցանել և պատ-
 ուիրել ասելով, թէ՛ զօգուտն ձեր դուք գիտէք. որոնեցէ՛ք զլա-
 ւրն որդեա՛կք իմ. այսուհետև կատարելապէս զչարութիւնն
 ձեր ՚ի բաց ընկեցէ՛ք, և զազգապղծութիւն մի՛ առնէք, որ
 հաշտի ընդ ձեզ Աստուած. իբրև զայս լուան՝ բարկացան յոյժ,
 և բռնութեամբ կալան զնա և արկին ՚ի բանտ ՚ի նսեմ և ՚ի
 ժահահոտ տեղի մի, ասելով թէ՛ պատարագ արա՛ և հաշտե-
 ցո՛ ընդ մեզ զԱստուած, որպէս և ասացեր. ապա թէ ոչ՝ մե-
 ռանիս ՚ի ձեռաց մերոց: Իսկ նա պատասխանի ետ և ասէ. ահա
 կրկին բարկացուցիք զԱստուած. և նորա ոչ անսային. և նա
 անձար եղեալ յերկիւղէ նոցա յանձն էառ մատուցանել պա-
 տարագ. և ելեալ զնաց յեկեղեցին. և յորժամ ել խնկարկել
 ՚ի թափօր, յայնժամ ել հուր ՚ի բուրվառէն, և այրեաց այրս
 ՎՂ. որպէս ՚ի հնումն Նաբաթ և Աբիութ. և իսկոյն կրկին
 զղծացեալ՝ անկան առ ոտս սուրբ վարդապետին և հայցէին
 զթողութիւն, և խոստանային դառնալ ՚ի մեղաց ըստ ամե-
 նայնի: Ալ յետ սակաւ աւուրց անցանելոյ, կրկին սկսան այլ
 չարիս գործել և թաւալիլ յախտս պղծութեան՝ արք կանայս
 առնէին, և կանայք արանց լինէին չարաչար տրիմամբ: Յայն-
 ժամ կրկին բարկացաւ Տէր. և առաքեաց գազանս չարս և այ-
 լակերպս՝ նման գայլոց. որ գային ՚ի մէջ գիշերի և մտա-
 նէին ՚ի տունս տունս, և զնորահարսուհքն, և գփեսայքն, մա-
 նաւանդ զպատանեակսն և զմանկունս յափշտակեալ տանէին.
 և ելեալ ՚ի վաղիւն տեսանէին յարտաքոյ տանց իւրեանց
 յառաջի դրանցն գիշատեալ՝ և անդամ անդամ յօշեալ,
 ոմանց զձեռս, ոմանց զոտս, և ոմանց զգլուխս, և ոմանք
 կիսամեռք անկեալք կային արտաքս արիւնաթաթախ և դիա-
 թաւալ: Յայնժամ ելին ՚ի խնդիր վարդապետին և գտին

զնա 'ի դեօղ մի, և անկան առ ոտս նորա: Այլ և կին մի
 ընդ նոսա ունելով զմիամօր որդին իւր խոցոտեալ և կտրա-
 տեալ անդամօք, զոր թափեալ էր 'ի գազանացն, լայք կինն
 և աղաղակէր առաջի վարդապետին և ասէր, Տէր իմ հո-
 զևոր՝ պահեալ էի զամենայն զպատուիրանս քո, և արդ՝
 պահեմ մինչև ցմահ: արդ՝ օգնեա՛ ինձ, զի միամօր է: Յայնժամ
 տեսեալ վարդապետին զհաւատ կնոջն՝ որպէս Քանանուհոյն,
 յաղօթս եկաց առ տէր. յայնժամ գազանքն՝ որ զանդամս տղա-
 յին յափշտակեալ էին, ակներև բերեալ եղին առաջի վար-
 դապետին. և վարդապետն առեալ զանդամն դնէր և շարէր
 և ձգէր յիւրաքանչիւր տեղիսն. և սկսաւ աղօթել առ Աստ-
 ուած՝ այսպէս. Տէր Յիսուս՝ որպէս յարուցեր զմիամօր որդին
 'ի Նային քաղաքի, նոյն զօրութեամբդ և ողորմութեամբդ
 յարո՛յ զսա և կենդանացո՛, վասնզի անմեղ է: Այլ և տեսցեն
 մերձ եղեալքն զզօրութիւնս քո, և դարձցին 'ի շարեաց իւր-
 եանց: Յայնժամ եռաց մարմինն և կցեցաւ ոսկր առ ոսկերս.
 և կենդանացաւ և դարձաւ հոգի մանկանն, և յարեաւ կանդ-
 նեցաւ: Իսկ որք զշուրջն կային, իբրև տեսին զսքանչելիսն, զահի
 հարեալ անկան առ ոտս վարդապետին և Քրիստոս կոչէին. և վաղ-
 վաղակի գնացեալ բերէին զգիակունս իւրեանց առաջի վարդա-
 պետին, և աղաչէին՝ զի յարուցէ: Իսկ վարդապետն Յօհաննէս
 եկաց յաղօթս և զոչեաց ասելով. ո՞վ ոք անմեղք են 'ի սոցանէ՝
 եղիցի բժշկութիւն. ասպա թէ ո՛չ՝ Աստուած վրէժխնդիր լիցի
 ըստ հաճոյից իւրոց: Յայնժամ զիմեցին դայլքն 'ի վերայ նոցա
 յանկարծակի, և պատառեցին ակներև զբազումս 'ի նոցանէ. և
 'ի տեսանելն զայս՝ ափշեցան ասիւ մեծաւ, և սկսան խստապէս
 Քրիստոս կոչել, և դառնալ 'ի շար դործոց: Աւ յետ երկից ամսոց
 մոռացան զառաջին հարուածն՝ և ասեն. այն՝ 'ի պատահմանէ
 էր՝ որ եղևն, և ո՛չ վասն մեղաց մերոց: Աւ սկսան կրկին 'ի մեղս
 թաւալել: Աւ դարձաւ եկն վարդապետն Յօհաննէս և սկսաւ

քարոզել . և իբրև տեսին՝ զի կրկին յանդիմանէր զնոսա՝ բար-
 կացան, և սկսան ընդ միմեանս ասել, թէ՛ սա է մեր քակտիչն .
 և խորհեցան ՚ի խորհուրդս նանիրս . և արբուցին թմրադեղս և
 թափեցին ՚ի խելացն . և ապա մերկացուցին զնա և արկին ՚ի
 սայլի . և այնպէս մերկ և խայտառակ ՚ի մէջ քաղաքին շրջեցու-
 ցանէին և մանկտեալ ծաղր առնէին զնա . և բերեալ ՚ի դուռն
 Աւագ Աղեղեցւոյն՝ զամբիւղով կախեցին, զի մտանօղքն և ե-
 լանօղքն տեսցեն: Աւ իբրև զարթեալ ՚ի թմրութենէ, և զգա-
 տացեալ ետես զինքն այնպիսի՝ կերպարանօք, և սկսաւ հոգոյ
 հանել, և լայր դառնապէս . և իսկոյն ի վայր առեալ բրածեծ
 արարին և աքսորեցին՝ պատուիրելով և ահացուցանելով եթէ
 այսուհետեւ մի՛ կոխեցես աստ և մի՛ տեսցուք զքեզ . ապա թէ
 ոչ՝ չարաչար մեռանիս ՚ի ձեռաց մերոց: Աւ տեսեալ զայս ա-
 մենայն վարդապետն Յօհաննէս, ել ՚ի վերայ բարձր բլրի միոյ՝
 և անէծ զքաղաքն . և կրկնեաց ծունր ածելով և ասէ, Տէ՛ր,
 այլ ոչ լինիմ երաշխաւոր . այսուհետեւ զոր ինչ կամիս՝ այնպէս
 արա: Աւ յանկարծակի էջ սաստիկ բարկութիւնն Աստուծոյ,
 և սկսաւ քաղաքն շարժիլ՝ և տապալիլ պարիսպքն . և զայն
 տեսեալ՝ հապճեպ ամենայն ոք ընթացմամբ՝ փոյթ ընդ փոյթ
 բուռն հարեալ ամենայն ոք ՚ի ձեռաց ընտանեաց և զաւակաց
 իւրեանց, և տարադէպ ելեալ վտարեցան, թողլով զքաղաքն
 և զԱղեղեցիսն և զոսկեղօծ պալատսն և զծաղկաւէտ դաշտս
 իւրեանց, զնացին որպէս փախստական, ճեղքեալ կէսքն ՚ի ճու-
 ղաց, և կէսքն առ եզերս Ասսպից ծովուն, և ոմանք ՚ի Աւան, և
 այլքն ՚ի Միս . իսկ այնք՝ որ անցին ընդ ծովն Ասսպից՝ զնացեալ
 յարեցան յազգն՝ Վեառղաց՝ որ է Մոզուց՝ զոր թաթար ասեն .
 և առեալ հրաման ՚ի թաթար Խանէն, բնակեցան ՚ի Աղսարայ
 կոչեցեալ վայրի՝ որ է մերձ Աժտէրխանու . և յետ ոչ բազում
 ամաց զգուեալ ՚ի Վեառղաց դժնարարոյ ազգացո՛ղ՝ զեսպան
 յղեն ՚ի Աաֆայ՝ առ Աւաթին իշխանն՝ որ էր ՚ի մէջ Վերդին, զոր

Պռանկ - Տիսար ասեն, և ուխտ եղեալ ընդ իշխանն, հաստա-
տապէս չուեալ գան 'ի Աաֆայն, և ոմանք 'ի Աւիմ լեռնա-
միջի, և կէսք անցեալ գնան 'ի Ահագտունն, և կէսք 'ի Աղ-
քիրման: Իսկ որք մնացին 'ի Աաֆայն, սկսան Ահեղեցիք և Աւ-
նորայք շինել, բայց զի ամենեքեան ոչ կարացին 'ի ներքս բեր-
դին լինել վասն փոքրութեանն, և ազգն 'Ատողաց ըստ բնիկ
սովորութեանն իւրեանց՝ գային գաղտագողի և յափշտակէին
զուստերս և զդստերս իւրեանց և տարեալ վաճառէին: Աւ-
յորժամ տեսին զայս մերազնեայքն, կրկին դաշն եղին ընդ Աւ-
տին իշխանին, և հրաման առին վասն ինքեանց նոր բերդ շի-
նելոյ՝ կից հին բերդին, և սկսան շինել քան Խ. տարին,
ապա կատարեցաւ զմեծ պարիսպն, և 3 ամ վայելեցին, և
յետ երկց ամաց էառ տաճիկն:

Աւ եղև սկիզբն գալուն իւրեանց 'ի Աաֆայ՝ էր թիւն 780.
և ըստ Անարարին՝ հազար երեք հարիւր երեսուն և մէկ:

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Հ Ե Մ Ե Ռ Օ Տ

Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն

Տ Ա Ճ Կ Ե Ր Է Ն Բ Ա Ռ Ի Ց

Ո Ր Ի Մ Ա Տ Ե Ն Ի Ս

Ա.

Ազգամ. երեկոյ:
 (Ազգամա. յերեկոյին, յեան, ընդ երեկոյս)
 Ազ. սակաւ, դոյզն:
 Ազ, ազու, ա'ազդ. փառաւորագոյն, հոյակապ:
 Ազա. անդամ:
 Ազար. յանդիմանութիւն, վիշտ, նեղութիւն:
 Աթ. ձի, երիւար:
 Աթլանմաք. ձիաւորել, նստիլ յերիւար:
 (Տէ աթլան. օ'ն նիստ յերիւար)
 Ալամ. հոգք, տառապանք:
 Ալամ չէքմէք. հոգալ, տառապել:
 Ալայ. հանդէս, բանակ:
 Ալլահ. աստուած, տէր:
 (Եա' ալլահ, ալլահ. ո'վ Աստուած, ո' տէր)
 Աղա. տէր, իշխան, ազատ:
 (Աղալար. տեարք, իշխանք, ազատք):
 Աղըղ. բերան:
 Աղչամ. տն'ս Ազգամ:
 Ամարաթ, ի'մարէթ. շինութիւն, բրնակութիւն, աղքատանոց, տուն' յորմէ կերակրին աղքատք և մանկունք դպրոցաց:
 Ամբարտար, ամպարտար. շտեմարանապետ:

Այա, ա'յան. աչք. 2) մեծամեծք. 3) նախարարք. 4) մարզպանք. 5) աւագունք. 6) գաւառակալք:
 Այվան, այվան. ատեան, մեծ սրահ կամ սենեակ:
 Աչի, ճի. խոհարար:
 Ատիլ. արդար, իրաւարար:
 (Ատիլ, ատիլ-շահ. արդար թագաւոր:
 Արզ. խնդրագիր, զիր աղերսանաց:
 Արզ էթմէք. խնդրել, աղերսագիր մատուցանել, առաջի առնել, ընծայել:
 Արզու. իղձ, փափաք:
 Արիֆէ, արէֆէ. նախատօնակ:
 Աւատան, ապատան. յոյժ շէն:
 (Էվընըղ, էվինիղ ապատան օլտուն. տուն ձեր լիցի յոյժ շէն, պայծառագոյն):
 Արիաչայ. Գարեջուր կամ Ախուրեան գետ:
 Ափարմաք. տանել, հանել, շահել:
 (Պաշա ափարմաք. ՚ի գլուխ հանել, վճարել (զիրս ինչ):

Բ.

Բախմաղ, տն'ս պագմաք:
 Բախրա, տն'ս պահրա:
 Բայրամ, պայրամ. տօն (զատիկ):
 Բէկ, պէյ. իշխան, տէր:
 Բէկզատա, պէյզատէ. իշխանորդի:

Բէկկեկ, պէկկեք, պէյլեք. աղնուա-
կանութիւն, ասպետութիւն, նա-
խարարութիւն, 2) իշխանութիւն, 3)
արքունիք, գանձ արքունի:
Բէկկէր բէկի, պէյլէր—պէյի. նախա-
րարապետ, շահապետ:
Բիր նաշարի, նաշերի. յոյժ անիրաւ,
անիրաւագոյն:

Գ.

Գազ, կազ. սագ. անուն է Պարսից
չափոյ ինչ:
Գալի յօն, գալիօն. ազգ մեծ արքու-
նի նաւու. 2) ծխաքարչ գործի Պար-
սից:
Գահար, գահր, գահիր. զօրաւոր,
յաղթարազուկ, քաջայաղթ, 2) ա-
ռաքինի:
Գայրրմաք. հողալ, սնուցանել, դար-
մանել:
Գայիմ, (ուկ. ղայմ, ղայիմ) հաս-
տատուն:
Գայիմ օլմաք. հաստատուն լինել,
կալ, մնալ:
Գար. ձիւն:
Գարտաշ. եղբայր:
Գեալմաք. տնս կէլմէք:
Գեարթ. գործ, գործեալ:
Գէթմէք. տնս կիթմէք:
Գէխեայ, քէհեայ. ոստիկան, 2) վե-
րակացու, 3) տանուտէր, 4) փո-
խանորդ, 3) հազարապետ:
Գըշ. ձմեռն:
Գուլ. ծառայ, սպասաւոր, 2) կըտ-
րուկ, 3) ղինուոր, 4) պահապան
3) որդի:
Գուլլուք. ծառայութիւն, գերու-
թիւն, սորկութիւն, պահակապանք:
Գումաշ. կերպաս:
Գուն, կիւն. օր:
Գօզաթմաք, տնս կէօզէթմէք:
Գօձա. ձեր, ձերունի, հինաւ ուրց. 2)
ամուսին, կանամբի. 3) այր. 4)
յաղթանդամ. 5) անարի. 6) բարձ-
բարերձ:

Գօրմաք, կէօրմէք. տեսանել, ախա-
նել, հայել, նշմարել, ղիտել:

Դ.

Գախում, թաղում. կազմած, կահ,
հանդերձանք, սպասք, պաճուճանք:
Գախլ, տախլ. մուտք:
Գախլ էթմէք. մտանել:
Գախլ տախլ. ներքին մասն, կողմն,
2) վիշտք, աշխատութիւն, 3) կաս-
կած. 4) ախտ:

Ե.

Եազմաք. գրել:
Եասախ, եասագ. արգել, խափա-
նումն, զղուշութիւն, արգել հրա-
մանի:
Եախըն, եազըն. մերձ, մօտ, հուպ.
(Եախունտա, եազընտա կէլ. մօտա-
գոյնս եկ):
Եախնի. մնացորդ, 2) պախ.
Եախշի. լաւ, բարի:
Եանընա. առընթեր, մերձ:
Եաշամաք. կեալ, ապրիլ,
(Եաշա՛. կեա՛ց, կեցցե՛ս):
Եարէս. կարող:
Ետակչի, եէտէքձի. նժոյզածիգ.
Եէթիշմէք. հասանել, ժամանել:
Եէր. երկիր, տեղի, գետին:
Եէրիագէ. հոլահար:
Եէնկիչերի, եէնիչերի. անուն բանու-
կի միոյ խառն և աղատ զօրաց Օս-
մանցոց, զորս բնաջինջ արար Սուլ-
թան Մահմուտ Բ:
Եիւզպաշի, պաշը. հարիւրապետ:
Եօդ. ոչ, չ:
Եօլ. ձանապարհ, ուղի:
(Եօլա կէթմէք. ուղոյ լինել, ուղե-
ւորել, ձանապարհորդել. 2) վա-
րել ընդ միմեանս (սիրով):

Չ.

Չամպարակ, զէմպէրէկ. լար պողո-
վատիկ (զսպանակ . այսպէս կոչին
և մեծամեծ հրացանք ինչ, զորս ի
հնումն ի վերայ թամբի ձիոց կամ
ուղտուց եղևալ գործածէին):

Չապիթ. պետ, իշխան. 2) պահա-
պան. 5) ոստիկան. 4) քաղաքա-
պետ:

Չատայ, զատէ. ծնեալ, որդի, զա-
ւակ:

(Պէյլատէ. իշխանորդի):

Չարուր. թշուառ, աղքատ:

Չարուր էթմէք, օլմաք. աղքատա-
ցուցանել. 2) թշուառանալ:

Չարպաֆ. կերպաս մետաքսեայ, որ է
ոստայնանկեալ ոսկւով և արծաթով:

Չարֆ. աման բաժակի . 2) խելք
և լն:

Չէր. ոսկի:

Չէրնրխ, զեռնիկ. հող ինչ կարմիր:

Չընձըլ, զինձիլ. շղթայ:

Չիատէ, զիյատէ. առաւել, և ս ա-
ռաւել:

Չիարաթ, զիարէթ. այցելութիւն,
ուխտ:

Չիլլի, զըլլի, զըլլ. հովանի, ստո-
ւեր. 2) միսիթարութիւն, 5) պաշտ-
պանութիւն. 4) խաւար, ցնորք:

Չուռնա, սիւրնա. փող, սրինգ:

Չրէհ. զրահ:

Չօլաթա. երսուննոց, երեսնգրամեան:

Է.

Էզ. նախդիր՝ ի . յ:

Էզվէզ. սկզբնականի նախդիր նա, է:

Էզրէքի, էզրաք. խաժակն, կապու-
տակ. 2) երկինք:

Էթմէք. առնել, 2) հաց:

Էլ. Պարսկ. վերջահոլովի 2) Տաճկ.
ձեռք. 3) օտար:

Էլհէմուրուլահ, էլ — համա — իւլ-
լահ. փառք, գոհութիւն Աստուծոյ:

Էլչի. զեսպան, առաքեալ:

Էխթիպար, իթիպար. պատիւ, շուք
2) բարձ:

Էխթիպարը, իթիպարը օլմաք, էթ-
մէք. պատուել, մեծարել:

Էխթիպարը, իթիպարու. մեծարե-
լի, երևելի, պատուաւոր:

Էմի — ուլ — գուլլ — իլահի. հաւա-
տարիմ որդի կամ ծառայ Աստու-
ծոյ:

Էվ. տուն, բնակութիւն, բնակարան:

(Էվընըզ, էվինիզ. բնակարան, տուն
Չեր. — էվին. տուն քո):

Ը.

Ըխտիյար, իխթիյար. ծեր, ծերու-
նի, 2) ալեոր:

Թ.

Թամամ, թէմամ. ճիշտ, ամբողջ,
կատարեալ, աւարտեալ:

Թամաշա, թէմաշա. ձեմք, զբօսանք,
զննին, տեսարան, հանդէս:

Թամաշաճի. ձեմող, զբօսնիչ, տե-
սարանատես, հանդիսազննին:

Թամբուրա. փանդեռն:

Թայալա, թէպէա. Աստուած, արա-
րիչ:

Թային. թոշակ, հաս, ոռձիկ. 2)
կարգեալ:

(Թային էթմ. կապել թոշակ, հա-
սրս, ոռձիկ, 2) կարգեալ):

Թապի. հպատակ, հնազանդող:

Թասիլ, թահսիլ. հաւաքումն, ժո-
ղովումն:

Թասիլ, թահսիլ էթմ. հաւաքել:

Թատարիք, թէտարիք. պատրաստ,
պատրաստութիւն, կազմութիւն,

հանդերձանք, հայթայթանք, պա-
շար, դարման:

(Թէտարիք կէօրմէք, էթմ. պատրաս-
տել, կազմել, յարգարել, հանդեր-
ձել, հայթայթել, հոգալ):

Թափշիրմաք. յանձնել, աւանդել,
յանձն առնել:

Թաքլիֆ, թէքլիֆ. առաջարկութիւն.
 2) հրաւեր.
 (Թէքլիֆ էթմէք. առաջարկել, հրա-
 լիրել.)
 Թէզ. շոյա, արագ.
 (Թէզ իմտի, արագ ուրեմն, արդ
 արագ, ընդ փոյթ, այժմիկ.)
 Թէսկերէ. ծանուցադիր.
 Թէվճի, թէվճիհ. բաժանումն.
 Թէրքէշ. կապարճք և աղեղնակա-
 պարճք, 2) պատկան դարան.
 Թէքքէ. մենաստան.
 Թուանկ, թֆանկ, թիւֆէնկ. հրա-
 ցան. 2) գունտ, գնտակ.
 Թուանկէի, թիւֆէնկճի. զինուոր,
 զօրական, հրացանակիր, 2) հրացա-
 նադործ.
 Թուղ, թուղու. դրօշ, պատիւ. նը-
 շան բղեշխից Օսմանցւոց.
 Թուրֆանտա, թիւրվէնտէ. կանխա-
 հաս (պտուղ), երախայրիք, առաջ-
 նապտուղ.
 Թօշակ, տէօշէկ. անկողին, տեղաշոր,
 մահիճք, խշտիք.
 Թօփ. գունտ, գնտակ. 2) ամփոփ.
 3) թնդանօթ.
 Թօփխանայ, թօփխանէ. թնդանօ-
 թանոց. 2) գործարան թնդանօ-
 թից.

Ի

Իլահի. աստուածեղէն, աստուածա-
 յին, 2) երգ, 3) գովութիւն, 4)
 օրհնութիւն, 5) Աստուած իմ, 6)
 ո՛վ, բաբէ, ո՛հ.
 Իլամ. պայքար, վճիռ, դատակնիք.
 Իլարի, իլերի. յառաջ.
 Իղպալ, իղպալ. բաղդ, յաջողու-
 թիւն.
 Իմլախօռ, իմրահօր. ախոռապետ.
 Ինամի. հաւատարիմ, հաւատալի.
 Ինշալլահ, ինշա-ալլահ. եթէ տեառն
 կամք են, կամքն աստուծոյ, Աս-
 տուծով.
 Ինտի, իմտի. արգ, այժմ.

Իշ. գործ.
 Իշարամ, իշարէթ. նշան, ակնար-
 կութիւն.
 Իշարէթ էթմ. ակնարկել, նշան
 տալ.
 Իշինտէ. ՚ի մէջ, ՚ի միջի.
 Իպգա էթմէք. թողուլ, 2) հաստա-
 տել (դոք յիշխանութեանն), 3) վա-
 լերական առնել.
 Իրան. պարսիկ, պարսկաստուն.
 Իրատ. արդիւնք, մուտք.
 Իրթմաջ, երթմամճ. պատառուած ՚ի
 քղանցս հանգրձից.
 Իւղ, եիւղ. երես, 2) հարիւր.
 Իւղ, եիւղ պաշի, պաշը. հարիւրա-
 պետ.
 Իփխա, իպգա. վաւերացումն, հաս-
 տատումն.

Լ

Լէյլի նիհար, լէյլ ու նիհար. ըզ-
 ցայդ և զցերեկ.
 (Վէ լէյլի վէ նիհար. և՛ զցայդ և՛
 զցերեկ).
 Լայիս, լայրգ. արժանի, արժանա-
 ւոր.

Խ

Խաթր. սիրտ, 2) ողի, 3) միտք, 4)
 կամք, 5) պատիւ, ակնածութիւն, 6)
 խորհուրդ.
 Խաթրըր սազլամաք. ակնածել, երես
 առնել.
 Խալի. օթոց, տապաստակ, գորգ.
 Խալիչա, խալիճէ. փոքրիկ օթոց, պա-
 րիհ.
 Խան. իջևան, պանդոկ, 2) բնակու-
 թիւն, տուն, 3) թաղաւոր, 4) հօ-
 րաքոյր, 5) ընթերցող.
 Խապար, խապէր. լուր, ազգ.
 Խանըմ. ո՛ արքայ, թագաւոր իմ.
 2) տիկին.
 Խապար վէրմէք. ազդել, լուր տալ,
 զեկուցանել.

Խապարտար օլմաք, տեղեակ լինիլ,
 լուր ունել, գիտել,
 Խարձ. ծախք, ելք, 2) հասք, 3)
 մուտք. 4) տուրք:
 Խարջ լուղ, խարձլք. դրամ ծախս-
 լի, վասն ծախուց:
 Խիանաթ. ապերախտ, չարագործ:
 Խիանաթլք, խիանէթլիք. ապերախ-
 տութիւն, նենգաւորութիւն:
 Խուտա, խիւտա. արարիչ, Աստուած:
 Խօշ. բարի:
 (Խօշ կէտին. խօշ կէմիշսէն. բար-
 եաւ եկիր. բարի եկիր):
 Խօշ խաթր. բարեսիրտ, քաղցրաբա-
 րոյ:
 Խօշ խաթրլք. բարեսրտութիւն,
 քաղցրաբարոյութիւն:
 Խօշնիթ, խօշնուտ. գոհ, հաճ, հա-
 ւան, շատացեալ:
 Խօսրօֆի, խուսրէվ. տէր, 2) իշխան,
 3) թագաւոր: Է պատուանուն ա-
 ծական ամենայն մեծագործ և երև-
 ւելի թագաւորացն Պարսից: Նա և
 է յատուկ անուն միոյն թագաւո-
 րացն Պարսից՝ Քէյի Խուսրէվ, որ
 ասի որդի Հիւրմիւզի որդոյ Ա-
 նուշրէվանայ՝ ՚ի զարմէ Եյրէճի՝
 ՚ի զաւակացն Քէրիտուն արքային:

Վ

Վեալուր, կէլիր. մուտք, եկամուտք:
 Վէլիր կիտար, կիտէր. ելմուտք:
 Վէլմէք. գալ:
 (Վէտաք իլարի, երթիցո՛ւք կամ զը-
 նասցո՛ւք յառաջ):
 Վէմ. սանձ:
 Վէն. լայն, ընդարձակ:
 Վէչուտ, կէչիտ. անցք, 2) դէպք, 3)
 հուն:
 Վէտիք. տեղ. 2) կալուած. 3) հաս,
 4) խրամատ, 5) յառաջահաս պա-
 տիւ:
 Վերէք. կարիք, հարկ, պէտք, 2) ե-
 թէ, թէ:
 (Վերէք տուր, տիր. հարկ է, պարտ է):

Վէրտէտ, կիրտի յտ. անուն արեգա-
 կան:
 Վիթմէք. երթալ, գնալ:
 Վիտար, կիտէր. ելք, ծախք:
 Վիւլապտան. աման վարդեջոյ:
 Վլապիտան, կլապտան. ոսկեթել:
 Վիւլապ, կիւլլապ. վարդեջուր:
 Վօղաթմաք, կէօղէթմէք. դիտել հըս-
 կել, զգուշանալ, սնուցանել:

Հ

Համ, հէմ. և, նաև, ևս և:
 (Համ, տհաս):
 Համաշա, հէմիշէ. միշտ, հանապազ,
 յաւէտ:
 Համի. ջեր. 2) պաշտպանեալ, 3)
 պաշտպ.ւն, 4) թակարդ, 5) երա-
 գաղ:
 Համիզ. ուժգին, զօրեղ:
 Համիտի, հէփիտի. ամենեքեան, բոլո-
 րեքեան, բոլորք:
 Հանաք. ծաղը, կատակ:
 Հաջի, հաճի. Մեքքեոտես. ըստ սուփո-
 րութեանց տաճկաց կամ մահմետա-
 կանաց՝ որք գնան յուխտ ի Մէքքէ՝
 ուր է զերեզման Մահմէտի, կոչին
 այս տիտղոսիւս առհասարակ:
 Հասլէթմէք. զոյացուցանել, արդիւ-
 նաւորել, 2) ՚ի զլուխ տանել:
 Հարամ. անիրաւ, յանիրաւի յա-
 փշտակեալ, արգելեալ յօրինաց:
 Հարամ էթմ. զըկել, չթողուլ վա-
 յելիլ, խափանել:
 Հէր զատ. ամենայն ինչ, ամենայն բան:
 Հէրնէմէնէ. ամենայն, զոր ինչ, ըստ
 ամենայն:
 Հէրպէնտէ. ամենայն, իւրաքանչիւր,
 ծառայ:
 Հէրքի, ամենայն որ:
 Հէրքիրա. ամենայնի. 2) որում:
 Հիսապ. հաշիւ, հաշուատեսութիւն:
 (Պէ հիւրմէթի. շնորհօք, ողորմու-
 թեամբ):
 Հիւրմէթ էթմէք. շնորհս առնել,
 պարգևել:

Ղ

- Ղալա, գալ'ա. բերդաքաղաք. 2) դղ-
եակ, ամրոց, բերդ:
- Ղալայձի, գալայձը. անագագործ:
- Ղալիֆա, խալիֆա, խալիֆէ. յա-
ջոդ, պայազատ (մահմետի). 2) տե-
ղակալ, 3) առաջնորդ, 4) թագա-
ւոր, 5) ինքնակալ:
- Ղայիրամաք, տե՛ս գայրամաք:
- Ղանշրամաք. զիմաւորել, հիւրընկալել:
- Ղատաղայ. մունետիկ, քարոզ:
- Ղատիմի, գատիմի. յարատե, մշտա-
կայ:
- Ղար, գար. ձիւն:
- Ղարտաշ, գարնտաշ. եղբայր:
- Ղարիպ, գարիպ. պանդուխտ, օտա-
յական, նժդեհ:
- Ղաւուխ, գաուգ. փամփուշտ, առա-
ւուշտ խոյր:
- Ղափուձի, գափուձու. պաշտ, սենե-
կապետ արքայի:
- Ղղլար, զղլար. աղասը. մարդպետ,
ներքինապետ:
- Ղըշ, զըշ. ձմեռն:
- Ղուլ, տե՛ս գուլ:
- Ղուլախ, գուլաք. ականջք, լսելիք:
- Ղուլախ, գուլաք ասմաք. անսալ,
շականջել, ունկն տալ:
- Ղումաշ, գումաշ. կերպաս, դիպակ:
- Ղուրան, գուրան. օրինագիրք Մահ-
մետի:
- Ղոռշ, զուռուշ. դահեկան, որ է 40)
ստակ, որ առնէ իբր 6 1/2 կոպէկ:
- Ղօնաղ, գօնաք. իջեան, օթեան, 3)
հիւր, 5) բնակարան:

Ղ

- Ճանսպաղ. լարախաղաց:
- Ճապխանա, նէ. պահարան վառօդի,
վառօդատուն:
- Ճարձի, Ճարշի. համբաւարեր, քա-
րոզ:
- Ճէնապրն, ճէնապրնըղ, ճէնապննիղ.
հրամանքնիղ, տէր իմ, փառաւոռ-

- րութիւն քո, տէրութիւն քո:
- Ճիղիյէ, ճիղի'է. մուտ, հարկ, տուրք:
- Ճիհան. աշխարհ, տիեզերք, երկիր:
- Ճիհան - շահ. տիեզերակալ, աշխար-
հակալ (թագաւոր):
- Ճինլի գօլ. դիւագունդ, դիւապահա-
պանակ. քցա դիշերազօր, գունդ:
- Ճիպինլուխ, Ճիպինլիք. սրահակ, սը-
րսկապան, առագաստ:
- Ճուլուս, Ճիւլուս. գահակալութիւն,
աթոռակալութիւն, 2) պայազա-
տութիւն, ն տիղն յաթոռ (իշխա-
նութեան):

Մ

- Մհալ, մահալ, մահալէ. կողմն,
բոլորակութիւն, տեղի. 2) թաղ:
- Մուլք, միւլք. թագաւորութիւն,
տէրութիւն, իշխանութիւն 2) գա-
ւառ, նահանգ, 3) վիճակ, ժա-
ռանգութիւն, երկիր, կալուածք,
ստացուածք:
- Միւսէլիմ, միւսէլիմ. ողջունող. 2)
հրեշտակ հաշտութեան. 3) փոխա-
նորդ բղեաշխի, տեղապահ:
- Մուհրտար, մէօհիւրտար. կնքապահ:
- Մուղիաթ, մուգայյէտ. մտադիր,
կապեալ, զգաստ, փոյթ:
- Մուգայյէտ օլմաք. ջան, միտ դնել,
փոյթ յանձին ունել, գուն գործել:
- Մուղրի. կարդացող. 2) օրինական:
- Մուձիպ. համաձայն, համեմատ
պատշաճ. 2) պատճառ, դրդիչ. 3)
լսող, ունկնդիր, ընդունող աղաչա-
նաց. 4) պատասխանատու:
- Մուպաշիր, միւպաշիր. գործակալ, 2)
վերակացու:
- Մուպարաք, միւպարէք. օրհնեալ:
- Մուտան, միւտէմ. միշտ, հանապազ:
- Մուրախխաս, միւրախխաս. հրաման
առեալ. 2) աղատ, ինքնիշխան:
- Մուրախխաս էթմէք, թողուլ, աղատս
կացուցանել:
- Մուրվաթ, միւրվէթ. շնորհք, պարգև,
նուէր, ողորմութիւն:

Մրարի մուրապա. քաղցրեղէն:
 Մօլա, մօլլա. օրինական, օրինադէտ:
 Մօլլապաշը. օրինականապետ, գլուխ
 օրէնսդիտաց:
 Մօ՛հ[մէմէտ, միւլ[մէմէտ. հաւատա-
 րիմ:

Ն

Նալաթլամա, նալէթլէմէ. անիծեալ:
 Նազար. հայեացք, 2) խնամ, 3) աչք
 4) օգնականութիւն:
 Նազարէ, նազարա, նաարէ, գործ
 կարևոր. 2) ապստամբութիւն, 3)
 աղաղակ, գոչիւն:
 Նաղուն. փայլուն, 2) քանդակա-
 գործ:
 Նաճաղ, նաճագ. տապար, կացին:
 Նամ. անուն, համբաւ, 2) երևելի,
 անուանի:
 Նամաղ. աղօթք, երկրպագութիւն:
 Նայիպ. տեղապահ, փոխանորդ դա-
 տաւորին:
 Նապալատ. անմեղ քաւեալ, ան-
 բասիր:
 Նասաղճի, նասահճի—պաշի, պաշը
 հանդերձապետ, դերձակապետ:
 Նատիրի. ազնիւ, շնաշխարհիկ, հա-
 զուագիւտ, անհամեմատ:
 Նատիրի տէփուան. դժուարագիւտ,
 զոյզնագիւտ ի շրջանս ժամանակաց:
 Նաւրուզ, նէփուզ—պայրամի. տօն
 նոր աւուր, տարեղլուխ
 Նէ. զինչ, ինչ:
 (հէր նէքի, զոր ինչ):
 Նէչախ, նէճէ. որպէս, զխարդ, որ-
 պիսի:
 (նէճէ, նիճէ սէն, սին. որպէ՞ս ես,
 զի՞արդ կաս):
 Նէթէքին, նիճէքի. որպէս, զխարդ:
 Նէչիւն, նիչիւն. ընդէր, վասն էր:
 Նոքար, նիքէր. ծառայ, պաշտօ-
 նեայ:
 Նօպաթ, նէօպէթ, նէփպէթ. կարդ,
 դաս:
 Շաթիր, շաթրր. նուիրակ. 2) սուր-

Շ

Հանդակ, քաջընթացիկ: այսպէս
 կոչին՝ որք յամենայն հանդէս՝
 նոյնպէս և ՚ի գնալ յեկեղեցի և
 այլուր հանդիսիւ՝ քան զամենեսին
 յառաջընթացք են Վաթուղիկո-
 սաց մերոց՝ ունելով գնտազլուխ ցու-
 պրո ՚ի ձեռինս ի բեանց:
 Շահի. անուն դրամի ինչ՝ որ է 3
 կոպէկ, որ առնէ իրր 53 ստակ:
 Շամաթա. աղաղակ, աղմուկ, շփոթ:
 Շարպաթ, շէրպէթ. օշարակ:
 Շաֆաղաթլի, շէֆաղէթլի, շէֆ-
 քաթլը. զթած, ողորմած, բարե-
 բար:
 Շէխ, շէյխ. ծերունի, ծեր, 2) ե-
 րէց, 3) օրէնսդէտ, 4) առաջնորդ,
 5) տեղապետ, 6) մեծարոյ:
 Շէխ—խլամ, դենպետ աաճկաց:
 Շէմնէ, շէմն. արև, 2) ոսկի, 3) աղ-
 բիւր:
 Շէրմասար. ամօթխած, պատկառոտ:
 Շէրմասարէզ, շարմասարէզ. ի պատ-
 կառանաց, յամօթխածութենէ,
 պատկառանօք:
 Շէրպէթճի. օշարակագործ:
 Շէքէր շէրպէթի, շաքարաջուր:
 Շէֆքաթլի, շէփքէթլի. հզօր, փա-
 ռաւորեալ, մեծապատիւ, մեծազօր:
 Շինտան, շինտիտէն կէրի, սօնրա.
 այսուհետև, յայսմհետէ:
 Շիպ. դիպակ մետաքսեայ և ոսկեթել.
 2) խոռվեալ, ապշեալ, 3) շառա-
 չիւն նեաթի, 4) խարաղան, 5) զառ
 ՚ի վար, 6) ՚ի ներքս, ՚ի մէջ:
 Շլթաղ, շոլթագ, շիլթագ. զոպար-
 տութիւն, սողտանք:
 Շուա՛րայ. բանաստեղծք, գիտունք:
 Շուքուր, շիքիւր, շիքր. փառք,
 գոհութիւն Աստուծոյ:

Ո

Ու, իւ. ու, և,
 Ուզարինէ, իւզէրինէ ի վերայ,
 Ումմաք. յուսալ:
 Ումուտ. յոյս, ակնկալութիւն:
 Ումուտվար. յուսով, յուսալից:
 Ուչ, իւչ—քիչիսէ, երեք եկեղեցի,
 երեք խորան, երեք խորանեան: Տա-
 ճիկք կամ մահմետականք զայս
 տան անունն Մայր Աթոռոյս Ս.
 Էջմիածնի. այսպէս կոչին և
 ոմանք յերևելի և յանուանի վա-
 նօրէից Հայաստանի:
 Ուռում, բում. յոյն:
 Ուռումիստան, բումիստան. յունաս-
 տան:
 Ուռումտան, բումտան. ի յունաս-
 տանէ:
 Ուստինէ, իւստիւնէ ՚ի վերայ:
 Ուրուշան, իւրիւշան, բուշան. լու-
 սաւոր:

Չ

Չալըշմաք. աշխատիլ, ջանալ:
 Չաղ. ժամ, ժամանակ. 2) հասակ.
 տիք, արբունք, 3) գիր, 4) սարդի
 ոստայն:
 Չայ. [ժէյ. 2) գետ:
 Չաշտ, չաշթ. ժամանակ յառաջ
 քան զմիջօրեայ, ճաշու ժամ:
 Չատիր. վրան, խորան, տաղաւար,
 (2 քող, դեռ:
 Չարխաչի, չարդաճը. յառաջապահ,
 ասպատակող զօրք ևլն:
 Չափար. ձիաւոր:
 Չէքմաք, չէքմէք. քարշէլ, ձգել:
 Չըխմաք, չըքմաք. ելանել:
 (Չըքմամաք. չելանել):
 Չուխատար, չուհատար. սպասաւոր
 նժոյգաձիգ, վարաւանդասպաս:
 Չուն, չիւն. որովհետև, քանզի:
 Չօլ, չէօլ. անապատ:
 Չօխ, չօք. շատ, բազում, յոյժ,
 յորդ:

(Չօխլար, չօքլար. բազումք):
 Չօխտան, չօքտան պէրիւ. ի վա-
 դուց, ի բազմաց հետէ:
 Չօմախ, չիւմաք. բիր, ձող, մա-
 կան:
 Չօյէն. աւշնան, աճար, գործի զան-
 կեալ չէնս քաղելոյ, ժողովելոյ:

Պ

Պագրկան—պաշու, պաշը. վաճա-
 ռապետ:
 Պահրա, պէհրէ. մասն, բաժին. 2)
 տասանորդ:
 Պալափուշ, պալափուշ. ծածկայթ,
 2) վերարկու:
 Պայրամ. տօն (Չատկիին):
 Պայրամլաշմաք շնորհաւորել մի-
 մեանց զտօն ինչ:
 Պայրամ—սէլամի. ողջոյն տօնի, շը-
 նորհաւոր տօն:
 Պաշ. գլուխ, պետ, ևլն:
 Պաշ իւսթունէ. ի վերայ զլիտոյ:
 Պաշտան պաշա. գլխէ ի գլուխ, 2)
 միշտ, յաւէտ:
 Պաշ—տէֆթէրտար. պետ տումա-
 բակապաց:
 Պաս. հապա:
 Պատեայ, պատէ. բաժակ, դաւաթ:
 Պարի. տէր, աստուած:
 (Պարի—սիւտա. ստեղծիչ տէր,
 աստուած:
 Պարխաճ, պագրաճ. դոյլ, դաշխու-
 բան պղնձի:
 Պարմաղլըղ, փարմաքլըք. վանդակ,
 խաղիսամք:
 Պարութ. վառօր:
 Պաքմաք. նայել, տեսանել, հայել,
 (Բահքի, պաք քի, հայեա՛ց, տն՛ս
 զի):
 Պէլի. այո, այնպէս է:
 Պէր. ի վերայ:
 Պիղ. մէք, 2) խթան:
 Պիլմէք. գիտել:
 (Պիլմէմ. ո՛չ գիտեմ):
 Պիսմի ահի, ոահման, ոահիմ. պիս-

մայլահ էլ - ոահան - էլ - ոահիմ .
 յանուն Աստուծոյ՝ ողորմածի և
 գթածի:
 Պաղուկ, պիլէղիկ, ապարանջան. 2)
 օղակ ինչ հրացանից:
 Պու. այս:
 Պուխուրտան. խնկաման, ծխաման:
 Պույուրմաք. հրամայել. 2) վայելել
 (Պույուր, հրամայեալ):
 Պույրուլթի, պույրուլթի. հրովար-
 տակ, հրամանագիր:
 Պուրիա, պուրայա. այսր:
 Պօլուկ, պէօլիւկ. վաշտ, գունդ
 խումբ:
 Պօռու. փող:
 Պօռուզան, պօրուզէն. փողահար:
 Պօստանձը - պաշը. անձնապահա-
 պետ:

Ռ.

Ռահտար, ոահտէր. յուղկահար. 2)
 մարսառու:
 Ռահտար—ճիհան. աշխարհակալ:
 Ռաղամ, բախամ, տես բաղամ:
 Ռայէ, բայա, բայա. հպատակ,
 հարկատուք, հնազանդք, ս որուկք:
 Ռայիս, բէյիս. գլուխ, պետ. 2) ա-
 ռաջնորդ. 3) նաւապետ:
 Ռէմազան—պայրամի, տօն իններորդ
 ամսոյ տաճկաց զկնի երեսներեայ
 ծօմապահութեան:

Ս.

Սաղամաք. պահել:
 Սալթանաթ. փառք, մեծութիւն:
 Սալիմ, սէլիմ. ողջ, առողջ, ա-
 զատ, կատարեալ:
 Սահիպ. տէր:
 Սահապայար. դրամափորձ, պետ՝
 որ ուղղէ զժամացոյցս, և կշռեալ
 փորձէ զգրամս հրահալելիս:
 Սաղ. աջ, 2) ողջ, առողջ, կեն-
 գանի, ողջանդամ. 3) բովանդակ:
 Սաղ սէլամէթ. սաղ սէլիմ. ողջ,

առողջ, քաջառողջ, ողջամբ, ողջու-
 թեամբ ողջանդամ:
 Սամար, սէմէր. համետ, թամբ:
 Սամուր. սամոյր, է մուշտակ իմն պա-
 տուական և թանկագին, զոր իհնու-
 մըն յատուկ էր ագանել թագա-
 ւորաց և երևելի իշխանաց:
 Սայի, սա'ի. թղթատար, սուրհան-
 դակ հետիոտս:
 Սայմաք. համարել, թուել և լն:
 Սանթուր. քնար տասնաղի:
 Սանտուխտար, սանտլգետար. գանձա-
 պետ, գանձապահ, արկղապետ:
 Սապահ. առաւօտ:
 Սատէթլի, սա'ատէթլիւ, սէ'ատէթլի.
 բախտաւոր, երջանիկ:
 Սարակար, սերաքէր. սպարապետ,
 զօրապետ, սպայապետ:
 Սարգետար, սէրքետար. վերակազու գոր-
 ծաւորաց. 2) գաւիթ. 3) խորհուրդ:
 Սարու, սարը. դեղին, խարտեաշ,
 շէկ. 2) գունատ, դժգոյն:
 Սարուան, սարպան. ուղտապան:
 Սարտար, սէրտար. զօրաղլուխ, պա-
 րաղլուխ, զօրապետ:
 Սևտակար, սէվտակէր. սևամաղձ. 2)
 վսձառական:
 Սէլամ. բարև, ողջոյն:
 Սէյիտ. անուն օրէնսդրի Մահմետա-
 կանաց, որ նոյն ինքն է Մահմէտ:
 (Սէյիտ — էլ — միւրսէլին. Սէյիտ
 մարգարէ):
 Սէն. դու:
 Սէնի, սինի. սկուտղ, սեղան, բան
 պղնձի:
 Սէրէֆրազ. երևելի, դիտաւոր, պետ:
 Սէփօշի, սէփփօշ. ս լիտակ փաթա-
 թոյթ գլխոյ:
 Սըրմա. ոսկեթել:
 Սիայագ, սիյագ. մղումն, 2) տագ-
 նապ, 3) կարգք, 4) պայմանք, օ-
 բէնք:
 (Սիյագի էթմ կարգել, 2) պայմանել
 3) մղել, վարել):
 (Սիյահի էթմ. սևել, գրել):
 Սիզկէ. դրոշմ դրամոց:

Սիննէթ. զիննէթ. խնճոցք, հանդէս
 Լըն.
 (Սիննէթ. թլպատութիւն, 2) օրէնք
 Լըն.)
 Սիււհան, սոււհան. հոգի. 2) ան-
 ճըն. 3) գոհութիւն. 4) գովութիւն.
 5) բարձրեալ աստուած:
 Սուլթան, իշխան. 2) թագաւոր, 5)
 տիկին, դշտոյ, թագուհի. 4) իշխա-
 նութիւն, պետութիւն:
 Սունտուրմա, սինտիւրմէ. դարա-
 ւանդ շինուածոց:
 Սուշ. յանցանք, պակասութիւն,
 Սուրահի, սիւրահի. երկայնաձև, ձո-
 ւակերպ, 2) շիշ, սկաւառակ:
 Սքէնտէր, խկէնտէր. Աղեքսանդր:
 Սօզ, սէօզ. խօսք, բան:
 Սօրա, սօնրա. յետոյ, զկնի, ապա:

Վ.

Վալի. ստիկան, դատաւոր. 2) տէր,
 իշխան:
 Վալինամաթ, վէլինամաթ, վէլի-
 իւլ—նի յմէթ, վէլի'ի'նի'մէթ. բարե-
 բար, բարեգործ, մարդասէր, երախ-
 տագործ:
 Վահատ, վահատ. միայն, միակ:
 (Վահատ—ալ—գահար. միայն քա-
 ջայաղթ, հզօր.)
 Վար. գոյ, է, ունիք:
 Վարմաք. երթալ, չուել, ժամանել:
 Վէ. և, ու, նաև:
 Վէզիր. նախարարապետ. 2) օգնա-
 կան թագաւորի, փոխարքայ, մեծ
 եպարքոս:
 Վէզնա, վէզնէ. կշիռ, 2) ակն հրա-
 ցանից, 3) աման վառօդոյ:
 Վէրմէք. տալ:
 Վէրիլ. փոխանորդ, 2) հոգաբար-
 ձու, գործակալ, տեղակալ:
 Վիլայէթ. գաւառապետութիւն, 2)
 իշխանութիւն, 3) գաւառ, աշխարհ,
 նահանգ 4) նպատ, 5) տէրու-
 թիւն, 6) ընդ աստուծոյ ընտա-
 նութիւն:

Տ.

Տաւի, տաւա. դատ:
 Տա, ի մէջ, 2) նաև, և, 3) ո'վ մարդ, 4)
 աղէ:
 Տախտ. թախտ, աթոռ, գահ:
 Տամաթ. փեսայ, 2) խնամի, 3) ազ-
 դական:
 Տապլաղ. թմրկահար:
 Տէ. արդ, այժմ, 2) հապա, ուրեմն,
 3) ասա':
 Տէմէք. ասել, խօսել:
 Տէմիր գարու. երկաթադուռն՝ այս է
 Դուռն Ալանաց:
 Տէվրան. դար, շրջանք, ժամանակ.
 Լըն.
 Տէլթէրտար. տէլթէրտար, տէֆ-
 թէրտար. մատենակալ, հաշուա-
 կալ, համարակալ:
 Տէֆթէր. տետրակ, մատեն, 2)
 տումար:
 Տիւշման. թշնամի, սոսիս:
 Տիւր, տիր. է:
 Տիքմէք. տնկել, 2) կարգել:
 Տօլվաթ, տէօվլէթ, տէվլէթ. բախտ,
 բարեկեցութիւն, 2) մեծութիւն,
 փառաւորութիւն, 3) իշխանութիւն,
 թագաւորութիւն:
 Տօլվաթ—խանէ, ճօխուլեան, իշ-
 խանութեան տուն:
 Տօնլուխ, տօնլուք. ձորձ, զգեստ, 2)
 կտաւ առ ի կազմել զվարտիկս. 3)
 ոռճիկ:
 Տօսթ. բարեկամ:
 Տիւան, տիվան. ատեն, դիւան:
 Տիւան, տիվան—խանա, խանէ. դի-
 ւանատուն, 2) ատենատեղ, 3) ար-
 քունի սրահ:
 Տուա'. աղօթք:
 Տուա' էթմէք, էյլէմէք. աղօթել, բա-
 րեմաղթել:

Բ

Բազամ. թիւ, 2) հրովարտակ, հրա-
 մանադիր, արտօնապիր, 3) զեր, դը-

բօշի, նշանադիր համարողութեան,
 4) կարուածագիր:
 Րահաթ օլմար, էթմէք, րահաթլան-
 մար, հանպիստ, անդորր լինել,
 հանգչել, խաղաղիլ, հանդարտել:
 Փալամար, մայուխ խարսխին, կա-
 ոան նաու:
 Փահի փահի, բարէ, ոհ:
 Փահլուան, փէհլիվան. բոնամար-
 տիկ, բմբշամարտ, մերկամարտ. 2)
 կորովի, քաջ:
 Փաշա. բղեաշխ, կուսակալ:
 Փատիշահ, արքայ, թագաւոր:
 Փարվարտիկար, փէրվէրտիկար, կէր-
 սնուցիչ, դաստիարակ, ամենախնամ
 (Աստուած):
 Փէրտէ. վարագոյր, առագաստ:
 Փիր. ծեր, 2) առաջնորդ, գլուխ, 3)
 միայնակեաց:
 (Փիր - քիշի. այր ծերունի էլն):
 Փլաւ, փիլաւ. չոր ապուր, 2) կերա-
 կուր ինչ յօրինեալ յորիցոյ կամ
 ի բրնձէ:

Ք.

Քալանթար, քեալանթար. գաւառա-
 կապետ:
 Քանքան. է անուն առուին՝ զոր ա-
 ռեալ յերասխայ ընդ արևելս
 բերեալ է ի պէտս Մար Աթոռոյս,
 և անցեալ ընդ մէջ Ա. և աշապա-
 տայ և Ս. վանուցս թափի ի լիճն
 մեծ:
 Քաչ. քանի:
 (Պիր քաչ. մի քանի):
 Քապէ, քէպէ. ցփախ, ձունձ, մաղե-
 դէն, ծածկոյթ:
 Քեայեա, տնս քէտխուտա:
 Քեաթիպ. քարտուղար, գրագիր:
 Քէթիպի. մուշտակեայ թիկնոց ինչ:
 Քէթխուտէ, քէթխուտա. տանու-
 տէր:
 Քէման. քնար, վին, աղեղն:
 Քէմանչէ. քնար, քնար երեքաղի:
 Քէմեր. գօտի:

Քէմրալէնտ. դօտեկապ, դօտեպինդ:
 Քէպին, քեապին. հաստատութիւն
 ամուսնութեան. 2) վարձանք, վարձք
 կնոջ յարձակելն յառնէ:
 Քէպին էթմ. հաստատել զամուսնու-
 թիւնն, հատուցանել վարձս յար-
 ձակելն կնոջ յառնէ իւրմէ:
 Քէսէ. քսակ. (լստ Օսմանցւոց է մի
 քսակ՝ գումարն 300 դահեկանաց,
 որ է իւր 33 բուրլի):
 Քի. որ, զի, թէ:
 Քիմնէ. որ, ոմն:
 Քիշի. անձն, որ, մարդ:
 Քունդ, քիւնտ. յիմար, ապուշ, 2)
 զօրաւոր, 3) կոճեղք, 4) երկու-
 ըրիք:
 Քուրդիկ զարպաֆ. զարնաւուխտ
 (Մերպաս ինչ):
 Քօհնայ, քէօհնայ, քիւհնէ. հին,
 ծեր:
 Մա'ալում. յայտնի, ծանօթ:
 Մաղարա. այր, քարայր:
 Մահսար, մահսէր, հանրագիր, խնդ-
 րագիր:
 Մահաճար, մուհաճար. վանդակ:
 (Մահաճար զաֆէս, գաֆէս. վանդա-
 կեայ բանտ):
 Մալիաիվան. ատեան ընչից, ստացո-
 ւածոց, 2) արքունական դիւան, 3)
 թագաւորական գանձատուն:
 Մալ. ինչք, ստացուած, կարուած:
 Մաթարիզ, մէթէրիզ, մէթէրիս.
 պատնէշ, խրատ, փոս 2) մարտ-
 ոց, 3) հողարլուր:
 Մամալիք, մէմալիք. թագաւորու-
 թիւնք, տէրութիւնք, 2) նահանգք:
 Մանաստուր, մանասթըր. մ. ն սս-
 տուն, վանք:
 Մանշուր՝ գուցէ մէնշուր. հրովար-
 տակ, հրաման թագաւորական:
 Մալահաթ. գործ, հանգամանք:
 Մասրաֆ, մէսարիֆ. ծախք:
 Մա'ֆ, մուա'ֆ. ազատ, արձակեալ,
 ապահարկ:
 Մաֆազա. պահարան:
 Սելիք, մէլիք. իշխան, 2) գաւառա-

պետ, 3) թագաւոր:
 Մէհմանտար, միհմանտար. հիւրընկալ:
 Մէհտար, միհթեր. գլուխ, 2) ոստիկան, 3) զինուորական երաժիշտ, 4) փանդոնահար, 5) սպասաւոր, ծառայ:
 Մէհտար-խանայ, միհթերխանէ, մէհթերխանէ. գունդ երաժշտական, զինուորական երաժշտականութիւն:
 Մէհրանպանլուխ, միհրիպանլուք. սիրելութիւն, բարեկամութիւն:
 Մէն, պէն. ես:
 Մէնտիլ. թաշկինակ:
 Մէսէհէթ, տն'ս մասլահաթ:
 Միրգէ. իշխանորդի, 2) ասպետ, 3) ազնուական:
 Միրէ, միրա. բարեկամութիւն, 2) կեղծաւորութիւն, 3) նկատումն:
 Միրի'. իշխանութիւն, 2) արքունիք, 3) տէրութիւն, 4) գանձ արքունի, բաժ:
 (Միրի'է. յարքունիս, 'ի գանձարանըն արքունի):

Օ.

Օգկա, օգա. օխայ, չորեքհարիւր զըրամ, գրամակշիւ. (մի օխայն է երեք գրուանքա թ' Գ):
 Օգախ, օտա. սենեակ, խուց, խրճիթ.
 (Օտա վերմէք. տալ սենեակ բնակութեան, բնակեցուցանել):
 Օդ, էօզի. նա ի'քն, 2) հարալատ, 3) բնական կէն:
 Օզիւմ, էօզիւմ, էօզիւմէ. ինքս, ինձ:

Օլմաք. լինել:
 Օլտուրմաք. հասուցանել, գոյացուցանել, հասունացուցանել:
 (Օլտուրմաք, էօլտիւրմէք. սպանանել, կենազրաւ առնել):
 Օղլու, որդի, 2) եան—Ստեփանեան—:
 Օմր, էօմր, էօմիւր. կեանք:
 Օյմա. քանդակ, դրօշ:
 Օշուր, էօշիւր, ի'ւշր, աշար. տասանորդ. տասանորդել:
 Օչաղ, օճախ, օճաք. տուն, ընտանիք. 2) ծինելոյզ, 3) ուխտ կրօնաւորաց, 4) գունդ, 5) հիւր:
 Օպա. վաչէ, խորան Սկիւթացուց, վաչկատուն, վրանարնակիչ:
 Օպիրխիկիւն, օպիր կիւն. յեռանդն:
 Օրտու. բանակ:
 Օրտուճի, օրտուճու. բանակադիր, բանակայարդար:

Փ.

Փաթէ, Փաթիէ. անուն աղօթից ինչ Մահմետականաց:
 Փալախա, գա.առատուկք, 2) գլան:
 Փայտա (վայտա). օգուտ, շահ, արդիւնք:
 Փառաշ. աղբաման. Պարսկերէն է անուն միոյ թոշնոյ, որոյ բազումք են փետուր թեոցն. նա և իմահմետականս են պաշտօնեայք և սպասաւորք որոց տան զանունս զայս:
 Փէթ, Փէթհ. բացումն, 2) յաղթութիւն, 3) սկսումն, 4) յաղթօղ:
 Փէնէր. լապտեր:

ՀԱՅ. ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆՔ

ՈՏԱՆԱԻՈՐ ՈՒՂԵՐՁԻՑ ԵՒ ՄԱՂԹԱՆԱՅ:

(Տե՛ս յերեւոյս 59—60):

Սիգկէի պէր զէր զեարթ նամի սալթանաթ ըրատէր ճիհան,

(Գրոշ՛ յսիլ էր զանուն որդոսթեանն, որ է առաջնորդ աշխարհի)

Խօսրօֆի ատիլ շահի նատիր—Ղուլի կիրթի սիթան:

(Խօսրօզափառն արդար Շահ՛ նատիր—Ղուլի՛ Կաջանն որդապետոյ)

Հէր քիրա պէյ ու խուտա եարէս,

(Աֆնայն՛ որոս՛ քարեկաս է Ասրոսած՛ և իշխան.)

Հէրքի պէր կէրտէտ էզվէղէրմէ սարէզ.

(Աֆնայն ոսիք՛ ազարոսթեանն է է քոյ իսլ է Տեր իշխանէ.)

Էլճէմ տուրուլլահ փատիշահմա նատիրի զուլու Իրանէս.

(Փառս՛ Ասրոսածոյ, նատիրն է Թաթաար Տեր, Թաթաար համայն Իրանոս.)

Հէր պէնտէ էզրէքի Խուտայի թայալա եարէս,

(Աֆնայն անն է ճանաչից քարեայ Տեառն մօնաքարչիլոյ)

Հէր պէնտէ ազու պէր կէրտէտ շարմասարէզ:

(Աֆնայն ոս՛ որ է քոյ ճնայ է նճանէ, մօնապարս է.)

Սիգկէի պէր զէր քեարթ նամի սալթանաթ ըրատէր ճիհան,

(Գրոշ՛ յսիլ էր զանուն որդոսթեանն, որ է առաջնորդ աշխարհի)

Շահի տին նատր—Ղուլի պէնտէրի սահիպ զոան,

(Նատիր-Ղուլի շահ հասարոյ՛ աղէտանդրափառն՛ Տեր Ղուանի.)

Փատիշահի մամալիքի Իրան, զիլի սուպհան նատիրի տէվրան:

(Թաթաարն աշխարհայ Իրանոս, սրոսէրն Աֆնաքարչիլոյ, ընդրելափոյն որդին
Ճանանայ:

(Տե՛ս յերեւոյս 71—72):

Պիամիլահի ոահման ոահիմ. Իլահի, Իլահի, մուտամի տուայիմի.

(Յանուն Ասրոսածոյ ողորմածի և զնածի. Տէ՛ր, Տէ՛ր, յաֆնայն ճաս էն աղօթի Տեր.)

Տօրվածին զայիմ օլսուն, տօսթուն՝ տօսթ օլսուն, տուշմանըն՝ տօսթ օլ-
 (չէ Ռաբաարա-Ռեան նորն հասարարան կացցե. Բարեկամ նորն՝ Բարեկամ կացցե.
 սուն, պէհիւրմէթի սէյիտ էլ մուրսէլին սէլլի էլայ.
 Ռշնաթն՝ լեցի Բաբեկամ. զիտուս և զեթո-Ռեանս զայս օրհնեացե պարագլուխն
 առաքելաց (Մահամեթ):

Վէ շէմսէ վէ լէյլի վէ նիհար՝ էմիուլ գուլլիլահի վահատալ գահար
 (Զցոյգ և զցեբեկ՝ յոյս և ապաւեն Ղուլի շահն (°) է Տերն ասեմ-իարող:)
 Փահ փահ, սատէթլի, շափաղէթլի, ինամլի, աաիլ Խանըմ, մուտամի
 հմ զ, ո՛վ երջանիկ, Բարեգո-Ռե, առարայեան, վեհանջն և ալդոր Խան Տեր,
 տուայիմի:
 յասեմայն ժամ են աղօթք Տեր:)

Եաշա՛ Սուլթանըմ՝ եաշա՛ պաշտան պաշա. մուտայմի տուայիմի. տօրվա-
 (կեցցե՛ս Սուլթան Տեր, կեցցե՛ս է յամայր ամս. յասեմայն ժամ են աղօթք Տեր. զէ
 թին չօխար պաշա պէհիւրմէթի և լն.
 արեթո-Ռեան քն երհարարե եղիցի . . . զեթո-Ռեանս զայս օրհն. և ը:)

Ց Ա Ն Կ

Յառաջարանութիւն	յերես Ա — Գ.	
Գլուխ Ա.		1
Գլուխ Բ. Վասն մնալոյն ընդ իս եկեղեցին ի սուրբ Էջմիածին՝ աւուրսինչ, և ուղևորելոյ զնոսա ի սուրբ Վարապետ:		2
— Գ. Վասն զնալոյն մեր ընդ Սրբազանին ի վանորայս՝ որ մերձ էին սուրբ Էջմիածնայ, և վասն օժելոյն մեր զնորաչէն սեղանն Յօջանաւանից սուրբ Վարապետին:		3
— Դ. Վասն կրկին անգամ առանձին զնալոյն իմոյ ի յԱնապատն:		4
— Ե. Վասն զնալոյն իմոյ ի հեռաւոր վանորայս՝ յուխտ:		5
— Զ. Յաղագս զնալոյն իմոյ ի սուրբ աթոռ և գտանելոյն զհոգևորտէրն ի մահճի. և վասն վախճանի նորա և թաղմանն:		6
— Է. Յաղագս կրկին մուպաշիր գալոյ և զիս բունութեամբ տանելոյ յերևան, և ի ներքոյ ընդ արկանելոյ:		8
— Ը. Յաղագս կառավարելոյն իմ զմիարանան, և ծառայելոյ սուրբ Աթոռիս, և վասն պաշարելոյ զՎէնճէ՝ որ է Գանձակն՝ ի Պարսից Թաճմ զ խանէն՝ և վասն գալստեան Քէօրրու (քէօրրի—լիւ) օղու Ապտլահ փաշին (փաշային), և բանակաւ ձմեռելոյ ի Ղարսն:		10
— Թ. Յաղագս գալստեան Թաճմազ խանին ի Լօռու և Ղաղախու նահանգէն ի վերայ Ղարսայ:		11
— Ժ. Յաղագս գալստեան խանին ի կողմն Արարատու, և իմ դէմ գնալն:		11
— ԺԱ. Յաղագս գալստեան խանին ի Ս. Էջմիածին:		12
— ԺԲ. Յաղագս յղելոյ և զիւրայինքն ի վանքն, և գնալն ի Փարաքար և յԵղևարդ:		15
— ԺԳ. Յաղագս ուղարկելոյն զգերիսն և զծանրութիւն բանակին ի Թարվէզ ընդ եզերքն Գեղամայ ծովուն:		16
— ԺԴ. Յաղագս պատերազմին որ եղև ի դաշտն Եղևարդու, և մեծի կոտորածին Օսմանցւոց ի Պարսից:		17
— ԺԵ. Վասն զնալոյն իմոյ ի մօտ խանին մեծի, և անցանելոյ ի մէջ զիականցն:		19

- ԳԼ ժԶ. Յաղագս ելանելոյ խանին բանակաւ ի գագաթ լերանցն կողմա՛ց Յ. Գեղա, դայ և Գորատարայի, և յետ Բ. ամոյ իջանելոյն ի լեռնէ և գնալն ի վերայ Աարսայ: 20
- ժԷ. Յաղագս դառնալոյն իմոյ յԱջմիածին յետ ուղևորելոյ զխանրն. և վասն պաշարելոյ զբերդն Աարսայ, և կտրելոյն զգետն և զջուրն բերդին. և վասն խոստանալոյն տաճկաց տալ զՆրևան, և գնալոյն խանին ի Տիխիս և հրաւիրելոյն զմեզ անդր: 21
- ժԸ. Յաղագս յանդման լինելոյն մեր առաջի խանին ի Թիֆլիզ և մխիթարելոյ զմեզ, և յանձնելոյ զխա և զՍ. Էջմիածին՝ Նրևանայ խանին՝ և շնորհելոյ զհարկաւոր բախամներն: 24
- ժԹ. Յաղագս չուելոյն մեր (և) Նրևանայ խանին, և մնալոյն իմ ի Թիֆլիզ, և ջանալոյս վասն ազատութեան Ազգիս իմոյ Թիֆլիզեցւոց և Արարատեան ժողողոցոց. որ և շնորհօքն Աստուծոյ Թիֆլիզեցիք զիրծան: 25
- Ի. Յաղագս խնդրելոյն իմոյ վասն զառապխանային բանալոյ, զի թէ արծաթ ոչ լինիցի, գոնեա՛ վասն պղինձ փողի պատրաստութեան, և թէ գտանի, արծաթի ևս: Եւ վասն Է. մուլք գիւղորէիցս. և վասն մելիք—Քալանթարի, որ առանց իմ գիտութեան թէվճիհ մի՛ առնիցեն. և վասն հանդիպելոյս ի Սանահին, և ի Հաղարծին, և ի Հաղպատ: 26
- ԻԱ. Յաղագս գալստեան իմոյ յԱջմիածին, և գնալն իմ յՆրևան վասն շնորհաւորութեան խանի՛. և վասն հրաւիրելոյն զմեզ մեծաղօր Թահմազ խանին ի Մուղանու դաշտն: 27
- ԻԲ. Յաղագս գնալոյն իմոյ ի Մուղան ընդ Նրևանայ խանին: 28
- ԻԳ. Յաղագս կատարելոյն զտօն Ծննդեան և զկարգ Ջրօրհնեաց ի Մուղան առ եզերքն Երասխայ ի բանակին, որ փոխեցաւ թրւականն ի ՌՃՁԵ: 29
- ԻԴ. Յաղագս գնալոյն իմոյ ի կողմն Տուղախու՝ և յետ դառնալոյս վազվազակի, և գալստեան Աալինամաթին: 31
- ԻԵ. Յաղագս յանդման լինելոյ մեր մեծի խանին, և մատուցանելոյ նմա զընծայս մեր, և խօսելոյ ընդ նմա, և նորա յուսադրելոյ զմեզ: 33
- ԻԶ. Յաղագս գնալոյն իմոյ ի վրանն Նախջուանցւոց, այսինքն՝ Պ. Աստուածատուրին, Պ. Խարխիսիմոսին, Պ. Ստեփանին, և խորհելոյ ընդ նոսա զպատշաճաւոր բանսն: 35

- ԳԼ ԻԷ. Յաղագս վրանին՝ որ բերին ի Ղաղպինու, և որպիսութեան նորին. և վասն սահմանելոյ մեզ ամենայն օր գնալ ի սէլամն մեծի խանին, և օր ըստ օրէ պատրաստելոյ զտեղիս նստելոյ գնացողաց ի սէլամն. 38
- ԻԸ. Յաղագս օր ըստ օրէ եկելոց և ժամանողաց ի դաշտն Մուղանու ի հեռաւոր տեղեաց՝ անթիւ բազմութեան և որակ որակ մարդկանց: 39
- ԻԹ. Յաղագս պատմութեան դաշտին Մուղանու և Երասխայ, թէ ուստի՞ ելանէ, կամ ո՞ր հասանի: 41
- Լ. Յաղագս կարգադրութեան հովանոցաց վասն եկելոց, և կարգ գիւանին՝ թէ ո՞րպէս կանգնին որդիք և եղբորորդիքն, խաներն, և կարգ զինուորացն, որք ի ժամ գիւանին իւրաքանչիւր նշանով կանգնին ի դիմացն. և որքանութիւնք նոցին, և որպիսութիւնք ճազայիրչաց և հրահանելեաց նոցին: 43
- ԼԱ. Յաղագս կրկին հարելոյ զմեծ վրանն, և արիֆայի սէլամին: 45
- ԼԲ. Յաղագս նախապատրաստութեան և կարգաւորելոյ զհրաւիրեալսն, նախ թէ ո՞րպէս երթիցեն ի մեծ վրանն առննթեր խանին: 46
- ԼԳ. Յաղագս պայրամի աւուր սէլամին, և թէ զի՞նչ արարողութիւն և զինաթ արարին. և վասն պատուելոյ մեծի խանին զըկեալ խաներն, և զէլէիքն, և զիս ընդ նոսա՝ քաղցր շարպաթիւ և վարդեջրով և ծխանելեալ: 47
- ԼԴ. Յաղագս յերկրորդ աւուր պայրամին հանելոյ զմեզ ի դաշտն արտաքոյ բանակին, և պատուիրելոյ խորհել ի միջի մերում և ընտրել զոմն, որ կարող լինիցի կառավարել աշխարհս Պարսից, և գլուխ լինել ի վերայ ամենից: 51
- ԼԵ. Յաղագս իրրու խորհելոյն գումարելոյ և մեր, և կանուխ դառնալոյն ի նոյն տեղի, և խնդրելոյն զնա իշխել ի վերայ Պարսկաստանի, և նորա պահանջելոյն զերիս իրս: 52
- ԼԶ. Յաղագս ձայնելոյ զխաներն ի մօտն, և հրաժարելոյ ի թագաւորելոյն, և խաներացն աղաչելոյ՝ զի մի՞ թողցէ զնոսա և զերկիրն ի ձեռաց: 54
- ԼԷ. Յաղագս կնքել տալոյ զարձանագիրն վասն խնդրելոյ զնա թագաւոր. և վասն երից բանից՝ զոր խնդրեաց արձանագրով հաստատեալ, և յանձնելոյ զիս Երեւանայ խանին: 55

- ԳԼ ԼԸ. Յաղագս բաժանելոյ զխիլայս՝ նախ իւր առաջին մեծամեծ խաներաց և ապա այլոց՝ սանդուխտարի ձեռօքն, և ինձ խիլայ յղեաց ի Մենարանն իմ: 57
- ԼԹ. Յաղագս ագուցեալ խիլայով գնալն մեր առաջի իւր ողջունել՝ շնորհաւորել և շնորհակալել. և վասն տուա առնելոյ, և ձայնելոյ զիս մերձ յինքեան և խօսակցելոյ: 59
- Խ. Յաղագս առնելոյ զբախամներն զոր խնդրեցի. և վասն կրկին հրաւիրելոյ ի դէմ իւր՝ և յերկարապէս պատուէր տալոյ, և կրկին զիս յանձնելոյ Երևանայ զապիթներաց: 61
- ԽԱ. Յաղագս գնալոյն մեր Եպրահիմ խանի մօտն՝ և Փիր—Մէհմետ խանին, և վասն չուելոյ Երևանայ եկելոցն՝ և մնալոյս միայնակ: 63
- ԽԲ. Յաղագս մնալոյս ի դաշտին ի մէջ եղեգնայ խուղիցն՝ և գերեացն՝ զոր դունդ դունդ աստ և անդ ուղարկեցի: 64
- ԽԳ. Յաղագս չուելոյն իմոյ ի Տուղախ, և Օսմանցուոց էլչուն Աէնճ—Ալի փաշային, և որդւոյն Ա. էլինամաթին Տիղա—ղուլի խանին ի Խորասան: 67
- ԽԴ. Յաղագս թաղաւորելոյ Ա. ալինամաթին, և որպիսութիւնք նոցա, և թէ զիսորդ նստուցին և թագ ի դուխ եղին, և եղած զիննէթին: 68
- ԽԵ. Յաղագս բաժանելոյ զնոր կտրած ոսկին, և ոսմանց նոր խալթ տալոյ. և վասն միհթէրխանային՝ թէ ի՞նչ կերպիւ է: 70
- ԽԶ. Յաղագս տուային՝ զոր ասնն չաուշք՝ յորժամ ելանէ Ա. ալինամաթն ի տիւան, և յորժամ ձիաւորի. և վասն զորացն որքանութեան: 71
- ԽԷ. Յաղագս եթէ ո՞ր կողմամբ եկի ի Ս. Աթոռս, եթէ ո՞ր հանդիպեցայ վասն այցելութեան վանորայից. և վասն ուխտի և տեսանելոյ զնոսա, և զննելոյ և նկատելոյ զերկիրն և՛ զորպիսութիւն ժողովրդեանն: 73
- ԽԸ. Յաղագս գնալոյն իմոյ յուխտ՝ նախ ի մեծ անապատն Հարանց, որ է ի ներքոյ Թանահատի վանից և անապատին: 75
- ԽԹ. Յաղագս գնալոյ Արարատեան երկրի զապիթներաց, իւզբաշոց, աղաներաց, քալանթարաց, մելիքներաց ի Թարվէզ՝ շնորհաւորելոյ զգալուստն և զսպասալարութիւնն Եպրահիմ խանին, և տալ զհամար վասն հասից թաղաւորականդիւանին: 79

ԳԼ Ծ. Յաղագս հրաւիրելոյ զիս Իպրահիմ խանին ի Քարվէզ՝ հրամանաւ թագաւորին՝ եղբօր իւր՝ և զմիրզէ քալանթարն ի միասին.	80
— ԾԱ. Յաղագս պատմութեան նախիջևանայ միրզէ Ռազուն, որ էր վէքիլ և զապուր նահանգին նախիջևանայ. և վասն Աստա- պատցի աղջկանն՝ զոր բռնութեամբ քաշեց իւր նօքարն, և տաճկացուցեալ քէպին արարեալ էր ի Մուղան, թէ ո՞ր- պէս յետ առի կարողութեամբն Աստուծոյ, և կրկին Հայա- ցուցեալ պսակեցի ընդ քրիստոնեայ երիտասարդի միոյ:	83
— ԾԲ. Յաղագս պատուելոյ զմեզ Իպրահիմ խանին ի սեղանն իւր՝ առաւօտ և իրիկուն, և միւս օր ծանր խալաթ հագուց:	86
— ԾԳ. Յաղագս դառնալոյն իմոյ ի Քարվիզու առ Ս. Գահն, և մե- ծարելոյն զմեզ նախիջևանայ վէքիլն՝ որ է նայիպն՝ հիւր լինել նմա:	88
Պոնդակ Աբր. Վաթ. Վրետ:	93
Պատմութիւն Անի քաղաքին:	101
Բառարան:	111
Հայ. Քարգմ. ոտանաւոր ուղերձից և մաղթանաց	123
Յանկ.	125

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or a series of entries.

